

ชื่อวิทยานิพนธ์ การพัฒนาชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อปรับพฤติกรรมก่อนนอนในชั้นเรียนของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนาหลวง สังกัดกรุงเทพมหานคร

ผู้วิจัย นางพิทยาภรณ์ พิทยาธรรกุล **ปริญญา** ศีษาศาสตรมหาบัณฑิต (การแนะแนว)

อาจารย์ที่ปรึกษา (1) รองศาสตราจารย์ สมร ทองดี (2) รองศาสตราจารย์ ดร.ปรีชา วิหคโต
(3) อาจารย์พันธณีย์ วิหคโต **ปีการศึกษา** 2546

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) พัฒนาชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อปรับพฤติกรรมก่อนนอนในชั้นเรียนให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 (2) เปรียบเทียบความเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรมก่อนนอนในชั้นเรียนระยะก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว (3) เปรียบเทียบพฤติกรรมก่อนนอนในชั้นเรียนของนักเรียนระยะก่อน ระหว่างและหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว และ (4) สำนวจความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อปรับพฤติกรรมก่อนนอนในชั้นเรียน

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนาหลวงที่ต้องปรับลดพฤติกรรมก่อนนอนในชั้นเรียนจำนวน 12 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ (1) ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อปรับพฤติกรรมก่อนนอนในชั้นเรียน (2) แบบทดสอบความเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรมก่อนนอนในชั้นเรียน (3) แบบสังเกตพฤติกรรมก่อนนอนในชั้นเรียน และ (4) แบบสำรวจความคิดเห็นที่มีต่อชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อปรับพฤติกรรมก่อนนอนในชั้นเรียน ผู้วิจัยได้นำชุดกิจกรรมแนะแนวที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้แบบเดี่ยว แบบกลุ่ม และแบบภาคสนามกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนาหลวง สังกัดกรุงเทพมหานคร วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การหาประสิทธิภาพ E_1/E_2 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที่

ผลการวิจัยพบว่า (1) ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อปรับพฤติกรรมก่อนนอนในชั้นเรียนมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 (2) นักเรียนมีคะแนนความเข้าใจเกี่ยวกับการลดพฤติกรรมก่อนนอนในชั้นเรียนหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวสูงกว่าก่อนใช้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 (3) นักเรียนมีพฤติกรรมก่อนนอนในชั้นเรียนหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวลดลง และ (4) นักเรียนมีความคิดเห็นต่อชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อปรับพฤติกรรมก่อนนอนในชั้นเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ ชุดกิจกรรมแนะแนว พฤติกรรมก่อนนอนในชั้นเรียน ประถมศึกษา

Thesis title : THE DEVELOPMENT OF A GUIDANCE ACTIVITIES PACKAGE FOR MODIFICATION OF DISRUPTIVE CLASSROOM BEHAVIORS OF PRATHOM SUKSA III STUDENTS AT NALUANG SCHOOL UNDER BANGKOK METROPOLITAN ADMINISTRATION

Researcher : Mrs.Pittayaporn Pittayathornkul; **Degree :** Master of Education (Guidance);

Thesis Advisor : (1) Smorn Tongdee, Associate Professor ; (2) Dr.Preecha Vihokto, Associate

Professor ; (3) Mrs. Puntanee Vihokto; **Academic year :** 2003

ABSTRACT

The purposes of this study were (1) to develop a guidance activities package for modification of disruptive classroom behaviors to meet the 80/80 efficiency criteria; (2) to compare the students understanding of disruptive classroom behaviors before and after using the guidance activities package; (3) to compare disruptive classroom behaviors of the students before, between, and after using the guidance activities package; and (4) to survey the opinions of the students towards guidance activities package for modification of disruptive classroom behaviors.

The sample of this study consisted of purposively selected 12 Prathom Suksa III students of Naluang School who exhibited disruptive classroom behaviors. Research instruments were (1) a guidance activities package for modification of disruptive classroom behaviors, (2) a cognitive test on disruptive classroom behaviors, (3) a disruptive classroom behaviors observation form, and (4) a questionnaire to survey the students opinions towards the guidance activities package for modification of disruptive classroom behaviors. The researcher developed the guidance activities package then had it undergone a single subject try out, a small group try out, and a field try out with the sample at Naluang School in Bangkok Metropolis. The data were analyzed by means of E_1/E_2 , means, standard deviation, and t-test.

Research findings indicated that (1) the guidance activities package for modification of disruptive classroom behaviors met the set 80/80 efficiency criteria; (2) students' post – experiment cognitive scores on disruptive classroom behaviors were significantly higher, at the .05 level, than their pre-experiment counterparts; (3) after using the guidance activities package, students' disruptive classroom behaviors decreased; and (4) students' opinions towards the guidance activities package were at the very high level.

Keywords Guidance activities package, Disruptive classroom behavior, Primary school

กิตติกรรมประกาศ

การทำวิทยานิพนธ์ ฉบับนี้ ผู้วิจัยได้รับความอนุเคราะห์อย่างยิ่งจาก
รองศาสตราจารย์ สมร ทองดี รองศาสตราจารย์ ดร.ปรีชา วิหคโต และอาจารย์พันธณี วิหคโต
ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำและติดตามการทำวิทยานิพนธ์นี้อย่างใกล้ชิดเสมอมา นับตั้งแต่เริ่มต้น
จนสำเร็จเรียบร้อยสมบูรณ์ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของท่านเป็นอย่างยิ่ง

ขอขอบคุณอาจารย์พรพิตร พจนอารี, อาจารย์วันิดา นิลวณิชย์, อาจารย์รุ่งทิพย์
ยอดประดู่, อาจารย์ดวงใจ โรจนะนาค และอาจารย์ปิยธิดา เกษสุวรรณ ที่ได้กรุณาตรวจเครื่องมือ
ในการวิจัยและให้คำแนะนำในการปรับปรุงแก้ไขอย่างยิ่ง

ผู้วิจัยได้รับการสนับสนุนและช่วยเหลือในการรวบรวมข้อมูลจากผู้อำนวยการ
เสาวภา วัจนะรัตน์ ผู้อำนวยการโรงเรียนนาหลวง คณาจารย์และนักเรียนสายชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 3 โรงเรียนนาหลวงทุกท่านที่ได้ร่วมในการวิจัยครั้งนี้ จึงขอขอบคุณไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบคุณอาจารย์พรพิตร พจนอารี ที่ได้กรุณาให้เวลา ความรู้ คำแนะนำและเป็น
กำลังใจอย่างดีแก่ผู้วิจัยตั้งแต่ต้นจนสำเร็จการศึกษา

ขอขอบคุณครู อาจารย์ทุกท่าน ที่ได้ประสิทธิประสาทความรู้ให้แก่ผู้วิจัยตั้งแต่วัยเยาว์
จนถึงปัจจุบัน

นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้รับการสนับสนุนและช่วยเหลือจากคุณพ่ออำนวย ทองอยู่
คุณแม่หอม ทองอยู่ นายศรีวิษณุ พิทยาธรรกุล และเด็กชายนันทัช พิทยาธรรกุล ตั้งแต่เริ่มต้นทำ
วิทยานิพนธ์จนสำเร็จลุล่วงด้วยดี ซึ่งผู้วิจัยถือเป็นสิ่งที่มีคุณค่าอย่างยิ่ง

ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอมอบให้ผู้ที่ทำงานในวงการแนะแนว
และผู้ที่เกี่ยวข้องการศึกษาทุกท่าน

พิทยาภรณ์ พิทยาธรรกุล

เมษายน 2547

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ณ
สารบัญภาพ.....	ญ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาพฤติกรรมก่อนกวนในชั้นเรียน.....	1
วัตถุประสงค์การวิจัย.....	4
สมมติฐานการวิจัย.....	5
ตัวแปรของการวิจัย.....	5
ขอบเขตการวิจัย.....	6
นิยามศัพท์.....	6
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	8
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	9
วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมก่อนกวนในชั้นเรียน.....	10
วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการปรับพฤติกรรมและการสังเกตพฤติกรรม.....	16
วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุดกิจกรรมแนะแนว.....	35
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	49
โครงสร้างชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อปรับพฤติกรรมก่อนกวนในชั้นเรียน.....	50
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	56
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	56
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	56
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	68
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	69
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	72

สารบัญ (ต่อ)	หน้า
	72
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพชุดกิจกรรมแนะแนว.....	74
ตอนที่ 2 การเปรียบเทียบความเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรมก่อนในชั้นเรียน.....	75
ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบพฤติกรรมก่อนในชั้นเรียน.....	77
ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมแนะแนว เพื่อปรับพฤติกรรมก่อนในชั้นเรียน.....	79
บทที่ 5 สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	79
สรุปการวิจัย.....	81
อภิปรายผล.....	86
ข้อเสนอแนะ.....	89
บรรณานุกรม.....	95
ภาคผนวก	97
ก รายงานผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย.....	98
ข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	100
คู่มือการใช้ชุดกิจกรรม.....	223
แบบทดสอบวัดความเข้าใจก่อนปฏิบัติกิจกรรม.....	233
แบบทดสอบวัดความเข้าใจหลังปฏิบัติกิจกรรม.....	241
แบบทดสอบวัดความเข้าใจก่อนและหลังทำกิจกรรมก่อนและหลังทำกิจกรรม ที่ 1-14	266
แบบประเมินชุดกิจกรรมแนะแนว.....	267
แบบสังเกตพฤติกรรม.....	270
แบบสำรวจความคิดเห็น.....	271
ค การหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ.....	272
การหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมแนะแนว.....	281
การหาประสิทธิภาพแบบทดสอบ.....	286
การวิเคราะห์สัมฤทธิ์ผลของชุดกิจกรรมแนะแนว.....	290
การรายงานผลการสังเกตพฤติกรรมก่อนในชั้นเรียน.....	299
ประวัติผู้วิจัย.....	

สารบัญตาราง

		หน้า
ตารางที่ 2.1	เปรียบเทียบขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมเพื่อปรับพฤติกรรมและ ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมแนะแนวที่เน้นการเรียนรู้เชิงประสบการณ์.....	45
ตารางที่ 2.2	โครงสร้างชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อปรับพฤติกรรมก่อนในชั้นเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนาหลวง.....	51 73
ตารางที่ 4.1	แสดงค่า E_1 และ E_2 ของชุดกิจกรรมแนะแนวด้านที่ 1 และด้านที่ 2.....	74
ตารางที่ 4.2	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทดสอบการปรับพฤติกรรมก่อน ในชั้นเรียนของนักเรียนก่อนและหลังทำชุดกิจกรรมแนะแนว.....	77
ตารางที่ 4.3	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบสำรวจความคิดเห็น ที่นักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมแนะแนว.....	77 272
ตารางที่ 4.4	แสดงการหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมตามความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ.....	277
ตารางที่ 4.5	แสดงคะแนนแบบทดสอบระหว่างทำชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อปรับ พฤติกรรมก่อนในชั้นเรียนแบบเดี่ยว.....	277
ตารางที่ 4.6	แสดงคะแนนแบบทดสอบระหว่างทำชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อปรับ พฤติกรรมก่อนในชั้นเรียนแบบกลุ่ม.....	278
ตารางที่ 4.7	แสดงคะแนนแบบทดสอบระหว่างทำชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อปรับ พฤติกรรมก่อนในชั้นเรียนแบบภาคสนาม.....	279
ตารางที่ 4.8	แสดงคะแนนแบบทดสอบหลังทำชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อปรับ พฤติกรรมก่อนในชั้นเรียนแบบเดี่ยว.....	279
ตารางที่ 4.9	แสดงคะแนนแบบทดสอบหลังทำชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อปรับ พฤติกรรมก่อนในชั้นเรียนแบบกลุ่ม.....	280
ตารางที่ 4.10	แสดงคะแนนแบบทดสอบหลังทำชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อปรับ พฤติกรรมก่อนในชั้นเรียนแบบภาคสนาม.....	280 281
ตารางที่ 4.11	แสดงค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ 30 ข้อ	282
ตารางที่ 4.12	แสดงการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความก้าวหน้า ทางการเรียน.....	282 283
ตารางที่ 4.13	แสดงค่าคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนยกกำลังสอง.....	283

ญ

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.14 แสดงคะแนนก่อนทำกิจกรรมและหลังทำกิจกรรม ด้านที่ 1.....	286
ตารางที่ 4.15 แสดงคะแนนก่อนทำกิจกรรมและหลังทำกิจกรรม ด้านที่ 2.....	288

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 2.1 ขั้นตอนในการใช้โปรแกรมการลงโทษอย่างมีประสิทธิภาพ.....	21
ภาพที่ 2.2 ขั้นตอนและวงจรกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้เชิง ประสบการณ์.....	44
ภาพที่ 2.3 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	49
ภาพที่ 3.1 การสร้างชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อปรับพฤติกรรมก่อนในชั้นเรียน.....	58
ภาพที่ 3.2 การสร้างแบบทดสอบวัดความเข้าใจเกี่ยวกับการปรับพฤติกรรมก่อน ในชั้นเรียนก่อนและหลังทำชุดกิจกรรม.....	61
ภาพที่ 3.3 การสร้างแบบสังเกตพฤติกรรมก่อนในชั้นเรียน.....	63
ภาพที่ 3.4 ขั้นตอนการสร้างแบบสำรวจความคิดเห็นต่อชุดกิจกรรมแนะแนว.....	66
ภาพที่ 4.1 การเปรียบเทียบพฤติกรรมก่อนในชั้นเรียนของนักเรียนระยะก่อน ระหว่าง และหลังการทดลองของด้านที่ 1 (ทางวาจา)	75
ภาพที่ 4.2 การเปรียบเทียบพฤติกรรมก่อนในชั้นเรียนในระยะก่อนทดลอง ระหว่าง และหลังการทดลองของด้านที่ 1 (ทางกาย)	76
ภาพที่ 4.3 กราฟแสดงความถี่ของพฤติกรรมก่อนในชั้นเรียน (การพูดคุ้ยเสียดัง).....	293
ภาพที่ 4.4 กราฟแสดงความถี่ของพฤติกรรมก่อนในชั้นเรียน (ตะโกนถาม).....	294
ภาพที่ 4.5 กราฟแสดงความถี่ของพฤติกรรมก่อนในชั้นเรียน (พูดแทรกนอกเรื่อง).....	295
ภาพที่ 4.6 กราฟแสดงความถี่ของพฤติกรรมก่อนในชั้นเรียน (นำของเล่นขึ้นมาเล่น).....	296
ภาพที่ 4.7 กราฟแสดงความถี่ของพฤติกรรมก่อนในชั้นเรียน (ลุกจากที่นั่งเดินไปมา).....	297
ภาพที่ 4.8 กราฟแสดงความถี่ของพฤติกรรมก่อนในชั้นเรียน (หยิบอุปกรณ์การเรียน ของเพื่อนโดยไม่ได้รับอนุญาต).....	298

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาพฤติกรรมก่อนนอนในชั้นเรียน

การจัดการเรียนการสอนในปัจจุบันเน้นในเรื่องการพัฒนาตัวผู้เรียนให้เติบโตขึ้นอย่างมีคุณภาพในทุก ๆ ด้าน ทั้งด้านสติปัญญา คุณธรรม จริยธรรมและการเป็นพลเมืองที่ดีของประเทศ การพัฒนาด้านสติปัญญาจะเป็นด้านที่ได้รับความเอาใจใส่อย่างสูงสุด เนื่องจากเป็นด้านที่เห็นผลได้อย่างเด่นชัด ผู้ที่มีความสามารถสูงมักจะได้รับการยอมรับมากกว่าผู้ที่มีความรู้ความสามารถต่ำ และสำหรับการพัฒนาด้านสติปัญญาของนักเรียนนั้นผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายพยายามทำอย่างเต็มที่กับนักเรียนทุกคนโดยคาดหวังว่าจะเห็นผลสำเร็จ ขณะเดียวกันก็ยังทำได้ในขีดจำกัดเนื่องจากมีอุปสรรคหลายอย่าง และสิ่งหนึ่งที่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาด้านสติปัญญาของนักเรียนก็คือ พฤติกรรมในการเรียนที่นักเรียนปฏิบัติตนในลักษณะของการไม่ตั้งใจหรือไม่ใส่ใจในการเรียน ซึ่งแสดงออกมาในแง่ของการก่อนนอนชั้นเรียน ทำให้ห้องเรียนเกิดความไม่สงบเรียบร้อย รบกวนการเรียนการสอนของครูและเพื่อน ซึ่งพฤติกรรมก่อนนอนชั้นเรียนนี้เป็นเหตุผลสำคัญประการหนึ่งที่ขัดขวางความเจริญงอกงามทางด้านสติปัญญา ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่สูงเท่าที่ควร

พฤติกรรมก่อนนอนในชั้นเรียนของนักเรียนเป็นส่วนหนึ่งของพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของนักเรียนระดับประถมศึกษาซึ่งเกิดขึ้นมานานแล้ว และบุคลากรหลายฝ่ายได้พยายามหาทางแก้ไข ปัญหาเหล่านี้ตลอดมา (สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต 2526: 26) พฤติกรรมที่เป็นปัญหาของนักเรียนระดับประถมศึกษาที่ครูประสบนั้นมีหลายอย่าง เช่น พฤติกรรมก้าวร้าว พฤติกรรมก่อนนอนในชั้นเรียนขณะที่ครูสอน พฤติกรรมขัดคำสั่งและระเบียบของโรงเรียน พฤติกรรมไม่สนใจเรียน ลักษณะไม่สุภาพ ไม่เคารพครู ไม่ทำงานตามที่ครูสั่ง ขัดแย้งกับครู พุดหยาบ เกเร หนีเรียน ขาดเรียน ชอบคุยในห้องเรียนขณะที่ครูสอน ชอบทำตัวเป็นจุดเด่น นักเรียนที่แสดงพฤติกรรมไม่ตั้งใจเรียน พฤติกรรมก่อนนอนในชั้นเรียน เช่น เล่นกัน แหย่กัน ลุกจากที่เดินไปเดินมา คุยกันและส่งเสียงดัง ไม่ทำงานที่ครูมอบหมาย ก้าวร้าวเพื่อน พฤติกรรมเหล่านี้ทำให้การสอนของครูต้องหยุดชะงักไม่ต่อเนื่อง ซึ่งมีผลกระทบต่อการศึกษาของนักเรียนคนอื่น ๆ ในชั้นเรียนที่ไม่ได้เรียนอย่างเต็มที่ นักเรียนที่ต้องการเรียนก็จะมีความรู้สึกไม่พอใจนักเรียนที่ก่อนนอนในชั้นเรียน และนักเรียนที่มี

พฤติกรรมก่อนก็มีปัญหาด้านการเรียนเป็นผลให้การเรียนการสอนไม่บรรลุเป้าหมายที่ครูตั้งไว้ (ภรณ์ อินทพร 2526: 1) พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ดังกล่าวเกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลาที่มีการเรียนการสอนในชั้นเรียนมาเป็นเวลานาน ดังนั้นจึงนำมาสู่ปัญหาในการวิจัยครั้งนี้คือทำอย่างไรจึงจะช่วยให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาสามารถปรับพฤติกรรมก่อนในชั้นเรียนซึ่งเป็นพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ให้ลดลงและมีพฤติกรรมที่พึงประสงค์เหมาะสมได้อย่างแท้จริง

1.1 สภาพพึงประสงค์ของพฤติกรรมในชั้นเรียน

การศึกษาในระดับประถมศึกษาในช่วงชั้นที่ 1 ตามที่กำหนดในหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2544 (กรมวิชาการ 2544: 36) ที่ระบุว่าเป็นช่วงแรกของการศึกษาภาคบังคับหลักสูตรที่จัดขึ้น มุ่งเน้นให้ผู้เรียนพัฒนาคุณภาพชีวิต กระบวนการเรียนรู้ทางสังคม ทักษะพื้นฐานด้านการอ่าน การเรียน การคิดคำนวณ การคิดวิเคราะห์ การติดต่อสื่อสาร และพื้นฐานความเป็นมนุษย์ เป็นการบูรณาการอย่างสมดุล ทั้งด้านร่างกายสติปัญญา อารมณ์ สังคม และวัฒนธรรม ดังนั้นครูผู้สอนจึงต้องรับภาระในการจัดสภาพการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ การจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพนั้นมีข้ออยู่ที่หลักสูตรและวิธีสอนที่ดีเท่านั้น แต่ความมุ่งมั่ง การแก้ไขปัญหาและพฤติกรรมที่ขัดขวางการเรียนของนักเรียนด้วย เช่น พฤติกรรมก้าวร้าว ทำลายสิ่งของของเพื่อน ลักทรัพย์ ก่อความวุ่นวายในห้อง ใจลอย ขาดสมาธิในการเรียน หนีโรงเรียน แต่งกายผิดระเบียบ ไม่ตั้งใจเรียน ไม่ทำงานที่ครูมอบหมายให้ทำ ง่วงเหงาหาวนอนเป็นประจำ พฤติกรรมเหล่านี้อาจมีผลกระทบต่อประสิทธิภาพในการเรียนของนักเรียน และเป็นอุปสรรคต่อการสอนของครูได้ (จวีรัตน์ ธัยมาตร 2525: 1) ด้วยเหตุผลดังกล่าวการพัฒนาพฤติกรรมที่พึงประสงค์ในเด็กระดับประถมศึกษาต้องเริ่มตั้งแต่เด็กเข้าสู่ระบบโรงเรียน ซึ่งระยะนี้เด็กจะพยายามปรับตัวให้เข้ากับสภาพและสิ่งแวดล้อมใหม่ที่เขาได้พบ ขณะเดียวกันความยุ่งยากของการพัฒนาพฤติกรรมของนักเรียนนั้นอยู่ที่ครูไม่มั่นใจว่าจะพัฒนาพฤติกรรมใด และหากเกิดพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ขึ้น ครูจะปรับปรุงแก้ไขอย่างไร จึงจะเป็นผลดีแก่ตัวเด็ก และบุคคลรอบข้าง ซึ่งเป็นหน้าที่ที่แสนหนักของครูที่ต้องดูแลเอาใจใส่เด็กทั้งในเรื่องการจัดการเรียนการสอนให้สนุกสนาน มีความรู้ น่าสนใจ น่าติดตาม และในเรื่องของพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของเด็ก ขณะเรียนหนังสือ เช่น การตั้งใจเรียน ตั้งใจฟังครูสอน ไม่หยอกล้อเล่นกัน ไม่พูดคุยกันเสียงดัง มีความใส่ใจในการเรียน ชักถามเมื่อมีข้อสงสัย รับผิดชอบต่องานและหน้าที่ของตนเอง รู้จักการเตรียมพร้อมสำหรับการเรียนเป็นต้น สิ่งเหล่านี้เป็นลักษณะพฤติกรรมที่พึงปลูกฝังและสร้างพฤติกรรมถาวรที่ติดตัวเด็กตลอดไป

1.2 สภาพที่เป็นอยู่ในปัจจุบันของพฤติกรรมในชั้นเรียน

พฤติกรรมก่อนในชั้นเรียนเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นประจำและพบเห็นได้ในทุกปี

การศึกษา ซึ่งส่งผลต่อการเรียนการสอนของคุณ ทำให้ต้องหยุดชะงักไม่ต่อเนื่อง มีผลกระทบต่อ การเรียนของนักเรียนคนอื่น ๆ ในชั้นเรียนที่ไม่ได้เรียนอย่างเต็มที่ ครูหลายคนจึงพยายามที่จะจัด การกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมก่อกวนและวิธีที่ครูนิยมใช้แก้ปัญหาพฤติกรรมของนักเรียน ได้แก่ วิธีการลงโทษด้วยการ ดุ ตี หักคะแนน กักบริเวณ ไล่ออกจากชั้นเรียน (มาลินี จุโทปะมา 2520: 93-98) นอกจากนี้ ครูแต่ละคนมีวิธีการแก้ปัญหาพฤติกรรมก่อกวนของนักเรียนแตกต่างกันออกไปส่วน ใหญ่จะใช้วิธีการดังนี้ ทำโทษทางวาจา เช่น ดุว่า ตาหนี ทำโทษ ทางกาย เช่น ตี หยิก ดึงหู ทูป ทำโทษทางสังคม เช่น ให้อยู่หน้าชั้นเรียน ไล่ออกจากชั้นเรียน หักคะแนนความประพฤติ และใช้วิธี การให้คำชมเชยหรือให้ความสนใจในพฤติกรรมที่พึงประสงค์ ครูบางคนไม่แก้ปัญหาเลยทำหน้าที่ สอนเพียงอย่างเดียว (จุมพล พูลภัทรชีวิน 2521: 110-111) ส่วนการแก้ปัญหาพฤติกรรมก่อกวน ในชั้นเรียนนั้นครูบางคนจะใช้วิธีการลงโทษ ซึ่งวิธีการลงโทษนั้นอาจก่อให้เกิดผลข้างเคียงต่าง ๆ ตามมา เช่น ปัญหาทางอารมณ์ ได้แก่ ความกลัว ความวิตกกังวล ความเครียด ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อ การเรียนรู้ของเด็ก (สมโภชน์ เขียมสุภาษิต 2526: 27) นอกจากนี้ สกินเนอร์ (ประดินันท์ อุปรมัย 2520: 25 ; อ้างใน Skinner, 1953) พบว่าการลงโทษมีผลเพียงระงับพฤติกรรมที่ไม่พึงปรารถนาได้ ชั่วคราวเท่านั้น ซึ่งสอดคล้องกับ ครัมโบลท์ (ประดินันท์ อุปรมัย 2520: 25 ; อ้างใน Krumboltz, 1972) ได้ สรุปถึงเหตุที่ไม่ส่งเสริมให้ครูใช้วิธีการลงโทษไว้ ดังนี้ การลงโทษไม่สามารถขจัดพฤติกรรมที่เป็น ปัญหาได้เพียงแต่ระงับพฤติกรรมได้ชั่วคราวเท่านั้น การลงโทษบ่อย ๆ เป็นอันตรายต่อสุขภาพจิตทำให้ ผู้ถูกลงโทษขาดความมั่นคงในอารมณ์และการลงโทษไม่ได้ทำให้ผู้ถูกลงโทษรู้ว่าพฤติกรรมที่พึง ปรารถนาคืออะไรอาจทำให้ผู้ถูกลงโทษมีแนวโน้มต่อต้านการลงโทษด้วยการต่อสู้หรือถอยหนี กลายเป็นคนเงี้ยวขี้มหรือเก็บตัวได้

1.3 ปัญหาที่พบเพื่อการวิจัย

จากประสบการณ์ที่ผู้วิจัยเป็นครูสอนนักเรียนในระดับประถมศึกษา มาเป็น เวลากว่า 10 ปี และเป็นครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนาหลวงพบว่าพฤติกรรมที่เป็น ปัญหาของนักเรียนระดับประถมศึกษาที่เกิดขึ้นภายในชั้นเรียนมากที่สุด คือ พฤติกรรมก่อกวนใน ชั้นเรียน และจากการที่ผู้วิจัยได้สำรวจพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของนักเรียนที่ครูประสบในโรงเรียน นาหลวง ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2546 โดยให้ครูประจำชั้นและประจำวิชาตั้งแต่ชั้นประถม ศึกษาปีที่ 3 ห้อง 1 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ห้อง 7 จำนวน 10 คน ตอบแบบสำรวจ พบว่า พฤติกรรมที่เป็นปัญหาของนักเรียนที่เกิดขึ้นภายในชั้นเรียน ได้แก่ คุยเสียงดัง ตะโกน นำของเล่น ขึ้นมาเล่น พุดแทรกนอกเรื่องที่สอน ตบมือ หยิบของเพื่อนมาซ่อน ลุกจากที่นั่งเดินไปเดินมา พฤติกรรมเหล่านี้เป็นอุปสรรคต่อการเรียนการสอนเป็นอย่างมาก ในส่วนของครูผู้สอนเองไม่ว่าจะ

เป็นครูประจำชั้นหรือครูประจำวิชา ต่างรู้สึกรำคาญใจกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมก่อกวนชั้นเรียนนี้ ไม่เฉพาะครูผู้สอนเท่านั้น นักเรียนที่ตั้งใจเรียนก็รู้สึกไม่พอใจที่ถูกขัดขวางการเรียนจากนักเรียนที่มีพฤติกรรมก่อกวนทำให้การเรียนหยุดชะงักไม่ต่อเนื่องทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่ดี และในบางครั้งต้องทนต่อการมีส่วนร่วมกับครูในการทำโทษนักเรียนที่มีพฤติกรรมก่อกวนในชั้นเรียนอีกด้วย นอกจากนี้ตัวนักเรียนที่มีพฤติกรรมก่อกวนชั้นเรียนเองยังต้องจำหน้ารับสภาพการถูกตีตราจากครูและเพื่อนนักเรียนอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

1.4 แนวทางการปรับพฤติกรรมก่อกวนในชั้นเรียน

วิธีการแก้ปัญหาทางพฤติกรรมหลายวิธีซึ่งส่วนใหญ่จะใช้วิธีการลงโทษ และการลงโทษนี้มีข้อจำกัดและมีผลข้างเคียงตามมาหลายประการไม่เหมาะสมที่จะนำมาใช้ลดพฤติกรรมก่อกวนในชั้นเรียนของนักเรียน จึงมีผู้วิจัยหลายท่านทำการศึกษาวิจัยเพื่อหาแนวทางในการลดพฤติกรรมก่อกวนในชั้นเรียนแทนการลงโทษ เช่น ใช้การควบคุมตนเอง (ปภาวดี แจ็งศิริ 2527: 43) การใช้การเสริมแรงแบบ ดี อาร์ แอล (สุนันทา พุ่มวารี 2529: 47) การใช้การเสริมแรงทางบวก (ประเทือง ภูมิภักทราคม 2530: 43) การใช้การเสริมแรงพฤติกรรมที่ขัดกันเพื่อลดพฤติกรรมก่อกวนในชั้นเรียน (ธนะ สันติสวัสดิ์ 2535: 44) การบำบัดแบบกลุ่มด้วยการเล่นต่อการลดพฤติกรรมก่อกวนในชั้นเรียน (จันทนา ยิ้มน้อย 2536: บทคัดย่อ) และการให้คำปรึกษาแบบพฤติกรรมนิยมเพื่อลดพฤติกรรมก่อกวนในชั้นเรียน (ประภาพรรณ นาคำพันธุ์ 2537: 66) นอกจากนี้ กัลยา พลีรักษ์ (2542: 9-12) ยังได้สนับสนุนการพัฒนาพฤติกรรมของนักเรียนให้ประสบผลสำเร็จคือ 1) การเป็นแบบอย่างที่ดี 2) การตั้งกฎ กติกาและการควบคุมกฎ และ 3) การเสริมแรง เป็นต้น

1.5 แนวทางปรับพฤติกรรมก่อกวนในชั้นเรียนของผู้วิจัย

จากสภาพปัญหาที่เกี่ยวกับพฤติกรรมก่อกวนในชั้นเรียนนี้ ฝ่ายแนะแนวของโรงเรียนนาหลวงได้พยายามแก้ไขอยู่ตลอดเวลา แต่ไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควรเนื่องจากความไม่เพียงพอของเครื่องมือทางการแนะแนว ขณะเดียวกันเครื่องมือที่ใช้ยังมีสภาพล้าสมัยไม่ทันกับสภาพการณ์ปัจจุบันที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา จากปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงพัฒนาชุดกิจกรรมแนะแนว สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนาหลวงสังกัดกรุงเทพมหานคร ขึ้นเพื่อใช้ปรับพฤติกรรมก่อกวนในชั้นเรียนของนักเรียน

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ดังนี้

2.1 วัตถุประสงค์ทั่วไป

เพื่อพัฒนาชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อปรับพฤติกรรมก่อนในชั้นเรียนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนาหลวง สังกัดกรุงเทพมหานคร

2.2 วัตถุประสงค์เฉพาะ

2.2.1 เพื่อพัฒนาชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อปรับพฤติกรรมก่อนในชั้นเรียนให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

2.2.2 เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรมก่อนในชั้นเรียนระยะก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว

2.2.3 เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมก่อนในชั้นเรียนของนักเรียนระยะก่อนระหว่างและหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว

2.2.4 เพื่อสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อปรับพฤติกรรมก่อนในชั้นเรียน

3. สมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย มีดังนี้

3.1 ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อปรับพฤติกรรมก่อนในชั้นเรียนมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

3.2 นักเรียนมีคะแนนความเข้าใจเกี่ยวกับการลดพฤติกรรมก่อนในชั้นเรียนหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวสูงกว่าก่อนใช้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

3.3 นักเรียนมีพฤติกรรมก่อนในชั้นเรียนหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวลดลง

3.4 นักเรียนมีความคิดเห็นต่อชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อปรับพฤติกรรมก่อนในชั้นเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด

4. ตัวแปรของการวิจัย

ตัวแปรของการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

4.1 **ตัวแปรอิสระ** ได้แก่ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อปรับพฤติกรรมก่อนในชั้นเรียน

4.2 **ตัวแปรตาม** ได้แก่

- 4.2.1 พฤติกรรมก่อนนอนในชั้นเรียน
- 4.2.2 ความเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรมก่อนนอนในชั้นเรียน
- 4.2.3 ความคิดเห็นที่มีต่อชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อปรับพฤติกรรมก่อนนอน
ชั้นเรียน

5. ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา โดยมีขอบเขตการวิจัย ดังนี้

5.1 **รูปแบบการวิจัย** เป็นการศึกษาวิจัยและพัฒนา

5.2 **ประชากร** เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนาหลวง

สังกัดกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2546 จำนวน 262 คน

5.3 **กลุ่มตัวอย่าง** ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

โรงเรียนนาหลวง สังกัดกรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2546 ได้จากการคัดเลือกแบบเจาะจง โดยครูประจำวิชา และครูประจำชั้น พบว่ามีพฤติกรรมก่อนนอนในชั้นเรียนและส่งมาร่วมกิจกรรม จำนวน 12 คน

5.4 **ระยะเวลาที่ดำเนินการ** เริ่มตั้งแต่เดือนธันวาคม 2546 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2547

5.5 **เครื่องมือในการวิจัย** ประกอบด้วย

5.5.1 ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อปรับพฤติกรรมก่อนนอนในชั้นเรียนของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 14 กิจกรรม

5.5.2 แบบทดสอบวัดความเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรมก่อนนอนในชั้นเรียน

5.5.3 แบบสังเกตพฤติกรรมก่อนนอนในชั้นเรียน

5.5.4 แบบสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมแนะแนว

6. นิยามศัพท์

คำศัพท์เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย มีดังนี้

6.1 **พฤติกรรมก่อนนอนในชั้นเรียน** หมายถึง พฤติกรรมที่นักเรียนแสดงออกมาแล้ว
ทำให้เพื่อนเกิดความรำคาญ ทำให้เกิดความไม่สงบในชั้นเรียน และเป็นอุปสรรคต่อการเรียน
การสอนทั้งในขณะที่ครูสอนและให้ทำกิจกรรมต่าง ๆ ในชั้นเรียน ซึ่งแบ่งเป็น 2 ด้าน ต่อไปนี้

1) ด้านที่ 1 ทางวาจา ได้แก่พฤติกรรมพูดคุยเสียงดัง ตะโกนถาม และพูดแทรกนอกเรื่องที่สอน

2) ด้านที่ 2 ทางกาย ได้แก่พฤติกรรมนำของเล่นขึ้นมาเล่น ขณะเรียน ลุกจากที่นั่งเดินไปมา และหยิบอุปกรณ์การเรียนของเพื่อนโดยไม่ได้รับอนุญาต

6.2 ชุดกิจกรรมแนะแนว หมายถึง เครื่องมือทางการแนะแนวที่ประกอบด้วยกิจกรรมแนะแนวหลาย ๆ กิจกรรมที่นำมารวมกันเข้าอย่างเป็นระบบตามเป้าหมายและขอบข่ายของการแนะแนว โดยชุดกิจกรรมแนะแนวประกอบด้วย 1) คู่มือผู้ให้บริการ (ครูแนะแนว) ซึ่งมีคำชี้แจงการเตรียมการของผู้ให้บริการและแผนการจัดกิจกรรม 2) คู่มือผู้รับบริการ (นักเรียน) ซึ่งมีใบงาน ใบความรู้และแบบทดสอบก่อนและหลัง และ 3) สื่อหรืออุปกรณ์การจัดกิจกรรม

กิจกรรมที่ใช้ในชุดมุ่งให้ประสบการณ์ตรงที่เน้นการปรับลดพฤติกรรมก่อนในชั้นเรียน และดำเนินกิจกรรมตามวงจรการเรียนรู้ 4 ขั้นตอน (ERGA) ได้แก่ 1) การแลกเปลี่ยนประสบการณ์ (Experiencing) 2) สะท้อนกลับการเรียนรู้ (Reflecting) 3) สรุปสาระสู่ชีวิต (Generalizing) 4) คิดและนำไปปฏิบัติ (Applying) ซึ่งส่งผลให้นักเรียนเกิดการรู้คิด การตระหนักในตน รู้จักและเข้าใจตนเอง มีการปรับตัวได้อย่างเหมาะสมและถูกต้อง โดยแบ่งเป็น 2 ด้าน และมีกิจกรรมรวม 14 กิจกรรม ดังนี้

ปฐมนิเทศ	กิจกรรมที่ 1	โอภาปราศรัย	
	ด้านที่ 1	ทางวาจา ได้แก่	
		กิจกรรมที่ 2	ใครคุยเสียงดัง
		กิจกรรมที่ 3	ฟังให้ถ้วนถี่
		กิจกรรมที่ 4	ถามกันดีดี
		กิจกรรมที่ 5	ลีล่านามอง
		กิจกรรมที่ 6	เชิญพูดเรื่องเรียน
กิจกรรมที่ 7		เพียรถามเรื่องสอน	
ด้านที่ 2	ทางกาย ได้แก่		
	กิจกรรมที่ 8	ของเล่นเห็นแล้ว	
	กิจกรรมที่ 9	หนูเก็บใส่กล่อง	
	กิจกรรมที่ 10	ห้องเรียนห้ามจร	
	กิจกรรมที่ 11	ครูสอนห้ามเดิน	
	กิจกรรมที่ 12	ขออนุญาตฉีกก่อน	

กิจกรรมที่ 13 อุปกรณ์ของใคร

ปัจฉิมนิเทศ กิจกรรมที่ 14 ฉันได้เป็นเด็กดี

6.3 ประถมศึกษา หมายถึง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนาหลวง

สังกัดกรุงเทพมหานคร

7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

7.1 ได้ชุดกิจกรรมแนะนำเพื่อปรับพฤติกรรมก่อนในชั้นเรียน สำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

7.2 ได้ชุดกิจกรรมแนะนำเพื่อปรับพฤติกรรมก่อนในชั้นเรียน สำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ไปใช้ในการจัดกิจกรรมแนะนำ

7.3 เป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยพัฒนาการปรับพฤติกรรมด้านอื่น ๆ ของนักเรียน
ต่อไป

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้มีความมุ่งหมายที่จะพัฒนาชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อปรับพฤติกรรมก่อนนอนในชั้นเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนาหลวงสังกัดกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้ศึกษาวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

1. วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมก่อนนอนในชั้นเรียน มีสาระดังนี้
 - 1.1 ความหมายของพฤติกรรมก่อนนอนในชั้นเรียน
 - 1.2 ลักษณะของพฤติกรรมก่อนนอน
 - 1.3 สาเหตุของพฤติกรรมก่อนนอน
 - 1.4 การแก้ไขพฤติกรรมก่อนนอน
 - 1.5 งานวิจัยในประเทศ
 - 1.6 งานวิจัยต่างประเทศ
2. วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการปรับพฤติกรรมและการสังเกตพฤติกรรม
 - 2.1 ความหมายของการปรับพฤติกรรม
 - 2.2 ทฤษฎีเกี่ยวกับการปรับพฤติกรรม
 - 2.3 เทคนิคของการปรับพฤติกรรม
 - 2.4 ลักษณะของการปรับพฤติกรรม
 - 2.5 ขั้นตอนการปรับพฤติกรรม
 - 2.6 ความหมายและจุดมุ่งหมายของการสังเกต
 - 2.7 หลักในการสังเกตพฤติกรรม
 - 2.8 หลักการบันทึกพฤติกรรม
 - 2.9 วิธีการเสนอข้อมูลที่ได้จากการบันทึกพฤติกรรม
 - 2.10 ประโยชน์ของการสังเกตและการบันทึกพฤติกรรม
3. วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมแนะแนว มีสาระดังนี้
 - 3.1 ความหมายของกิจกรรมแนะแนว
 - 3.2 ความสำคัญของกิจกรรมแนะแนว

- 3.3 วัตถุประสงค์ของกิจกรรมแนะแนว
 - 3.4 ขอบข่ายของกิจกรรมแนะแนว
 - 3.5 ลักษณะของการจัดกิจกรรมแนะแนว
 - 3.6 แนวทางการจัดกิจกรรมแนะแนว
 - 3.7 ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมแนะแนว
 - 3.8 ความหมายของชุดกิจกรรมแนะแนว
 - 3.9 การสร้างชุดกิจกรรมแนะแนว
 - 3.10 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
4. กรอบแนวคิดในการวิจัยและโครงสร้างชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อปรับพฤติกรรมก่อนกวนในชั้นเรียน

1. วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมก่อนกวนในชั้นเรียน

1.1 ความหมายของพฤติกรรมก่อนกวนในชั้นเรียน

ได้มีผู้ศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมก่อนกวนในชั้นเรียนหลายท่าน และได้ให้ความหมายของพฤติกรรมก่อนกวนในชั้นเรียนไว้หลากหลายเช่น

พรชูลี อาชวบำรุง และสงบ ลักษณะ (2529: 49-55) กล่าวถึงเด็กที่มีพฤติกรรมก่อนกวนในชั้นเรียนว่า หมายถึง เด็กที่มีพฤติกรรมที่รบกวนความสงบ ความเป็นระเบียบในห้องเรียน ซึ่งมีลักษณะต่าง ๆ ดังนี้ พุดตะโกนเสียงดัง เดินไปมารอบ ๆ ห้อง ขอบทำเสียงดัง โดยการกระแทกของ ยกเก้าอี้ทุ่ม ยกโต๊ะ ทำเก้าอี้ล้ม รบกวนการทำงานของเพื่อนโดยการเข้าแหย่และยื้อหยุดคู่มือเพื่อขัดขวางการทำงานของเพื่อน

ประเทือง ภูมิภักทราคม (2530: 29) อธิบายความหมายของพฤติกรรมก่อนกวนในชั้นเรียนว่า หมายถึง พฤติกรรมของนักเรียนที่เกิดขึ้นในขณะที่ครูกำลังสอน แล้วพฤติกรรมที่เกิดขึ้นนั้นเป็นอุปสรรค หรือขัดขวางการทำงานของเพื่อน

สมพร สุทัศน์ีย์ (2541: 68-69) กล่าวว่าเด็กที่มีพฤติกรรมก่อนกวนชั้นเรียน หมายถึงเด็กที่มีพฤติกรรมรบกวนห้องเรียน สร้างความรำคาญแก่เพื่อนในระดับสูง มีลักษณะของการดื้อดึงอยู่ด้วย เช่นเดินออกนอกห้องโดยไม่ได้รับอนุญาตและมีลักษณะของความก้าวร้าวรวมอยู่ด้วย มักจะใช้ส่วนใดส่วนหนึ่งของร่างกายไปกระทบร่างกายของผู้อื่น เช่น สะกิด ตี ผลัก เป็นต้น

ผดุง อารยะวิญญู (2542: 10-11) อธิบายไว้ว่า เป็นพฤติกรรมอันไม่พึงประสงค์ ในโรงเรียน ประพฤติตนในลักษณะที่ไม่เป็นที่ยอมรับของสังคมมีลักษณะของพฤติกรรมที่ไม่พึงปรารถนา เช่น ก่อความวุ่นวาย ก่อปัญหาเกียจคร้าน ไม่ทำงานที่ได้รับมอบหมาย ไม่อยู่นิ่งเฉย เคลื่อนไหวอยู่เสมอ เป็นต้น

จากทั้งหมดที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ผู้วิจัยสรุปได้ว่า พฤติกรรมก่อกวนในชั้นเรียน หมายถึง พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ที่นักเรียนแสดงออกมาโดยการ พุดคุยเสียงดัง ตะโกนถามเสียงดัง กระแทกของ ยกเก้าอี้ทุ่ม ยกโต๊ะ ทำเก้าอี้ล้ม เข้าเหยยเพื่อน ลูกจากที่นั่งเดินไปมา พฤติกรรมต่าง ๆ เหล่านี้ ทำให้เพื่อนเกิดความรำคาญ เกิดความไม่สงบในชั้นเรียน และเป็นอุปสรรคต่อการเรียนการสอน ทั้งในขณะที่ครูสอนและระหว่างการทำงานของเพื่อน

1.2 ลักษณะของพฤติกรรมก่อกวน

ได้มีผู้ระบุลักษณะของพฤติกรรมก่อกวนไว้หลายแนวคิด เช่น

ผดุง อารยะวิญญู (2528: 14) กล่าวว่า เป็นลักษณะพฤติกรรมที่ไม่พึงปรารถนา ได้แก่ ก่อความวุ่นวาย ก่อปัญหา ฝืนกลางวัน เกียจคร้าน ไม่ทำงานที่ได้รับมอบหมาย มีความวิตกกังวลหวาดกลัว โหดร้าย ก้าวร้าว พุดผิดปกติ ขี้บ่น เหลวไหล ไม่เอางาน ไม่อยู่นิ่ง เคลื่อนไหวอยู่เสมอ

พรชูลี อาชวบำรุง และสงบ ลักษณะ (2529: 49-55) กล่าวว่าลักษณะของเด็กที่มีพฤติกรรมรบกวนความสงบความเป็นระเบียบในห้องเรียน มีดังนี้ พุดตะโกนเสียงดัง ชอบทำเสียงดังโดยการกระแทกของ พุดโต๊ะ ทำเก้าอี้ล้ม ยกเก้าอี้ทุ่ม เดินออกนอกห้องเรียน เดินไปมารอบ ๆ ห้อง รบกวนการทำงานของเพื่อนโดยการเข้าเหยย และยื้อยุดขุดมือเพื่อขัดขวางการทำงานของเพื่อน

จากลักษณะพฤติกรรมก่อกวนในชั้นเรียนที่กล่าวมาแล้วสรุปได้ว่า เด็กที่มีพฤติกรรมก่อกวนในชั้นเรียนคือ มีลักษณะของพฤติกรรมที่รบกวนความสงบเรียบร้อยของห้องเรียนรบกวนการทำงานของเพื่อน โดยวิธีก่อความวุ่นวายต่าง ๆ เกียจคร้าน ไม่ทำงาน เดินออกนอกห้องเรียน พุดตะโกนเสียงดัง พุดมาก ทำเก้าอี้ล้ม ลูกจากที่นั่ง ตะโกนเสียงดัง เข้าเหยยเพื่อน หยิบของๆ เพื่อนไปใช้ ไม่อยู่นิ่ง เป็นต้น

1.3 สาเหตุของพฤติกรรมก่อกวนชั้นเรียน

สมพร สุทัศน์ีย์ (2541: 67) กล่าวว่าเด็กที่มีพฤติกรรมก่อกวนนั้นมีสาเหตุดังนี้

1. เรียกร้องความสนใจเพราะขาดความเอาใจใส่จากพ่อแม่ พ่อแม่มีงานมากเกินไป

2. ขาดความรักความอบอุ่น
3. พ่อแม่รักตามใจ และปกครองลูกไม่เป็น
4. พ่อแม่ไม่ค่อยอยู่บ้าน มักปล่อยให้เล่นตามลำพังเสมอ
5. ไม่มีเพื่อนเล่น
6. มีความคับข้องใจเพราะพ่อแม่บังคับมากเกินไป

นอกจากนี้ สงวน สุทธิเลิศอรุณ (2532: 35-66) ยังให้ความเห็นไว้ว่า เด็กที่มีพฤติกรรมก่อนวัยในชั้นเรียนนั้นมีสาเหตุ 2 ประการ คือ

1. สาเหตุจากตัวเด็ก ปัญหาที่พบคือ เด็กขาดความรักความอบอุ่นจากบิดามารดา ทำให้เกิดความรู้สึกไม่มั่นคง ซึ่งตามทฤษฎีของอีริคสัน เชื่อว่า ความรัก ความเอาใจใส่ ความใกล้ชิดจากมารดาและผู้เลี้ยง จะสร้างให้เด็กเกิดความรู้สึกไว้วางใจ และความอบอุ่นมั่นคง แต่ถ้าเด็กถูกทอดทิ้ง และมิได้รับความรัก จะเกิดความรู้สึกไม่ไว้วางใจใครและถ้าเด็กได้รับความรักและความเอาใจใส่ จะทำให้มีพัฒนาการไปถึงขั้นเป็นตัวของตัวเอง และมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ตลอดจนมีความรับผิดชอบ

2. สาเหตุจากสิ่งแวดล้อม

- 2.1 ครอบครัว ปัญหาที่พบเป็นปัญหาที่เกี่ยวข้องกับสภาพครอบครัว เพราะครอบครัวเป็นสถานที่สำคัญที่สุดในการหล่อหลอมพฤติกรรมและบุคลิกภาพของเด็ก เพราะเด็กจะมีชีวิตและความผูกพันต่อครอบครัวมากกว่าสถาบันอื่น ๆ ฉะนั้นการอบรมสั่งสอน บรรยากาศและการประพฤติปฏิบัติของบิดามารดา และสมาชิกในครอบครัว จึงมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของเด็กเป็นอย่างยิ่ง ถ้าบิดามารดาเลี้ยงดูบุตรแบบเผด็จการ ขาดการฝึกฝนให้เด็กรู้จักพึ่งตนเอง เมื่อโตขึ้นจะขาดความรับผิดชอบ ขาดความเชื่อมั่นในตนเองและปรับตัวได้ยาก ถ้าเด็กได้รับการอบรมเลี้ยงดูภายใต้บรรยากาศประชาธิปไตย เด็กจะมีโอกาสพัฒนาบุคลิกภาพอย่างเต็มที่ เพราะได้คำแนะนำจากบิดามารดา ได้รับการฝึกฝนให้พึ่งตนเอง ทำให้เกิดความมั่นใจในตนเองและปรับตัวได้ดี

- 2.2 เพื่อน เพื่อนมีความสำคัญต่ออนาคตของบุคคลมาก พฤติกรรมของบุคคลจะดีหรือชั่วนั้น ส่วนหนึ่งมาจากเพื่อน ฉะนั้นจึงควรระมัดระวังในการเลือกคบเพื่อน ควรเลือกคบเพื่อนที่มีคุณสมบัติดีหลาย ๆ ด้าน เช่น ขยันเรียน ขยันทำงาน รู้จักเล่น กิริยามารยาทเรียบร้อย ทำงานเป็นระเบียบ มีจิตใจโอบอ้อมอารี เป็นต้น เพราะจะทำให้ประพฤติกรรมเป็นคนดี และมีคุณสมบัติเช่นนั้นด้วย ในทางตรงข้าม ถ้าคบเพื่อนไม่ดี เช่น เกียจคร้าน หนีโรงเรียนก็จะพลอยได้รับความเดือดร้อนไปด้วย

จากสาเหตุของพฤติกรรมก่อนนอนในชั้นเรียนข้างต้นสรุปได้ว่า เกิดขึ้นจากสภาพของเด็กเอง คือเรียกร้องความสนใจเกินควร ขาดความรักความอบอุ่น ไม่มีเพื่อนเล่น มีความซับซ้อนใจจากการบังคับของพ่อแม่ หรือบางทีพ่อแม่รักและตามใจจนปกครองลูกไม่ได้ และสาเหตุอีกประการหนึ่งคือ การคบเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสม และสภาพแวดล้อมอื่น ๆ

1.4 การแก้ไขพฤติกรรมก่อนนอน

สมพร สุทัศน์ีย์ (2523: 45) ได้เสนอวิธีการแก้ไขพฤติกรรมก่อนนอนของเด็กไว้ดังนี้

1. ครูจะไม่ให้ความสนใจแก่พฤติกรรมที่รบกวนห้องเรียน นอกเสียจากว่าเป็นพฤติกรรมที่ทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน

2. เมื่อมีพฤติกรรมที่พึงประสงค์ก็ให้ความสนใจหรือให้สิ่งที่เด็กพอใจ

3. อาจจะมีให้นักเรียนควบคุมตนเองโดยการตั้งเกณฑ์ไว้ว่าควรมีพฤติกรรมก่อนนอนได้กี่ครั้งในเวลาที่กำหนด

นอกจากนี้ ผดุง อารยะวิญญู (2542: 19) ได้เสนอแนะแนวทางช่วยเหลือแก้ไขไว้ดังนี้

1. ครูควรให้การยอมรับและเข้าใจเด็ก แม้ว่าเด็กจะมีพฤติกรรมไม่เป็นที่ยอมรับก็ตาม

2. ช่วยเหลือด้านการเรียน โดยจัดการสอนซ่อมเสริมให้

3. ไม่ควรย้ำในเรื่องปมด้อยของเด็ก

4. พยายามชี้ให้เด็กเห็นว่าตนเองมีคุณค่า

5. หาทางลดพฤติกรรมของเด็กที่ไม่พึงประสงค์

6. อดทนต่อพฤติกรรมของเด็กและอบรมสั่งสอนสิ่งที่ถูกต้องให้

7. ขอความช่วยเหลือจากผู้ชำนาญการโดยเฉพาะ เช่นนักแนะแนว

นักจิตวิทยา จิตแพทย์ เป็นต้น

จากที่กล่าวแล้วข้างต้นจะเห็นได้ว่า แนวทางแก้ไขพฤติกรรม สามารถทำได้หลายแนวทาง โดยผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการแก้ไขโดยตรงคือครู ซึ่งจะต้องใช้ความอดทนอย่างมากในการแก้ไข เพื่อให้เด็กมีพฤติกรรมที่พึงประสงค์ และแนวทางหนึ่งที่น่าจะนำมาใช้แก้ไขก็คือ การหาทางลดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ ซึ่งสามารถทำได้โดยการปรับพฤติกรรมซึ่งครูควรใช้การเสริมแรงเข้าร่วมด้วย และในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยก็ได้ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อลดพฤติกรรมก่อนนอนในชั้นเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มาใช้สำหรับแก้ปัญหาการวิจัยในครั้งนี้

1.5 งานวิจัยในประเทศ

ประเทือง ภูมิภัทราคม (2530: 67) ได้ศึกษาผลของการเสริมแรงทางบวก เพื่อปรับพฤติกรรมก่อนนอนในชั้นเรียนของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนชุมชนวัดบางขัน จังหวัดปทุมธานี ในวิชาคณิตศาสตร์ โดยศึกษาในแง่การแผ่ขยายข้ามพฤติกรรม สภาพการณ์และการคงอยู่ของพฤติกรรม กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 15 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 2 กลุ่ม กลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม ในแต่ละกลุ่มมีนักเรียน 5 คน เป็นนักเรียนชาย 3 คน นักเรียนหญิง 2 คน ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนในกลุ่มทดลองดีกว่านักเรียนในกลุ่มควบคุมในเรื่องการแผ่ขยายข้ามสภาพการณ์ และการแผ่ขยายข้ามพฤติกรรม สภาพการณ์ เวลา ส่วนการแผ่ขยายข้ามสภาพการณ์ และผลการคงอยู่ของพฤติกรรมนั้น นักเรียนในกลุ่มควบคุมดีกว่านักเรียนในกลุ่มทดลอง

อรอนงค์ วิทยานิพนธ์ (2533: 48) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลของการควบคุมตนเองและการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่มที่มีต่อพฤติกรรมก่อนนอนในห้องสมุดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดใหม่ช่องลม กลุ่มตัวอย่างมีจำนวน 16 คน แบ่งเป็นกลุ่มที่ใช้การควบคุมตนเอง จำนวน 8 คน และกลุ่มที่ได้รับการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่ม จำนวน 8 คน ผลการศึกษาพบว่า พฤติกรรมก่อนนอนในห้องสมุดของนักเรียนลดลงหลังการใช้การควบคุมตนเองและการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่ม และพฤติกรรมก่อนนอนในห้องสมุดของทั้ง 2 กลุ่ม ลดลงไม่แตกต่างกัน

ธนะ สันติสวัสดิ์ (2535: 44) ได้ศึกษาผลของการเสริมแรงพฤติกรรมที่ขัดกัน เพื่อลดพฤติกรรมก่อนนอนในชั้นเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนตั้งพิรุฬห์ธรรม กรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างมีจำนวน 14 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 2 กลุ่ม กลุ่มละ 7 คน กลุ่มทดลองที่ 1 เป็นนักเรียนชาย 4 คน นักเรียนหญิง 3 คน กลุ่มทดลองที่ 2 เป็นนักเรียนชาย 3 คน นักเรียนหญิง 4 คน โดยกลุ่มทดลองที่ 1 ได้รับการเสริมแรงพฤติกรรมที่ขัดกันโดยการเสริมแรงแบบต่อเนื่องและกลุ่มทดลองที่ 2 ได้รับการเสริมแรงพฤติกรรมที่ขัดกัน โดยการเสริมแรงแบบเว้นระยะ ผลการศึกษา พบว่า พฤติกรรมก่อนนอนในชั้นเรียนของนักเรียนลดลงหลังได้รับการเสริมแรงพฤติกรรมที่ขัดกันโดยการเสริมแรงแบบต่อเนื่องและเสริมแรงแบบเว้นระยะ แต่ พฤติกรรมก่อนนอนในชั้นเรียนของทั้ง 2 กลุ่ม ลดลงแตกต่างกัน กลุ่มทดลองที่ใช้วิธีการเสริมแรงพฤติกรรมที่ขัดกันโดยการเสริมแรงแบบเว้นระยะทำให้พฤติกรรมก่อนนอนในชั้นเรียนของนักเรียนลดลงมากกว่าการใช้วิธีการเสริมแรงพฤติกรรมที่ขัดกันโดยการเสริมแบบต่อเนื่อง

จันทนา ยิ้มน้อย (2536: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลของการบำบัดแบบกลุ่มด้วยการเล่นต่อการลดพฤติกรรมก้าวร้าวในชั้นเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดดอน กรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างมีจำนวน 9 คน แบ่งเป็นกลุ่มควบคุมที่ 1, 2 และกลุ่มทดลอง โดยมีการทดสอบก่อนและหลัง ผลการศึกษาพบว่า ในระยะทดลองและระยะติดตามผลกลุ่มทดลองมีพฤติกรรมก้าวร้าวในชั้นเรียน คือ 1) การลุกออกจากที่นั่งโดยไม่ได้รับอนุญาตจากครูผู้สอน 2) การพูดคุยกับเพื่อน พูดสอดแทรกขณะที่ครูสอนและพูดออกเสียงคนเดียวลดลงมากกว่ากลุ่มควบคุม 1 และ 2 ยกเว้นในระยะทดลอง กลุ่มทดลองมีพฤติกรรมก้าวร้าว 3) แหย่เพื่อน การหยอกล้อกับเพื่อน เล่นสิ่งที่ไม่เกี่ยวข้องกับบทเรียนในขณะนั้นลดลงมากกว่ากลุ่มควบคุม 1 แต่ไม่แตกต่างจากกลุ่มควบคุม 2 ส่วน ในระยะติดตามผล กลุ่มทดลองมีพฤติกรรมดังกล่าวลดลงมากกว่ากลุ่มควบคุม 1 และ 2 และสำหรับพฤติกรรม 4) การทำเสียงดังของกลุ่มทดลองมีแนวโน้มที่จะลดลงมากกว่ากลุ่มควบคุม 1 และ 2 แต่ไม่แตกต่างกันทั้งในระยะทดลองและระยะติดตามผล

ประภาพรรณ นาคข้าพันธ์ (2537: 66) ได้ศึกษาผลของการให้คำปรึกษาแบบพฤติกรรมนิยมเพื่อลดพฤติกรรมก้าวร้าวในชั้นเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนศรีประจันต์ อำเภอศรีประจันต์ จังหวัดสุพรรณบุรี กลุ่มตัวอย่างมีจำนวน 16 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 8 คน และกลุ่มควบคุม 8 คน โดยกลุ่มทดลองได้รับการให้คำปรึกษาแบบพฤติกรรมนิยม ส่วนกลุ่มควบคุมได้รับข้อเสนอแนะ ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มทดลองที่ได้รับ การให้คำปรึกษาแบบพฤติกรรมนิยมกับกลุ่มควบคุมที่ได้รับข้อเสนอแนะมีพฤติกรรมก้าวร้าวในชั้นเรียนลดลงแตกต่างกัน กลุ่มทดลองมีพฤติกรรมก้าวร้าวในชั้นเรียนลดลงมากกว่ากลุ่มควบคุมที่ได้รับข้อเสนอแนะ

1.6 งานวิจัยต่างประเทศ

โอแลรี และคนอื่น ๆ (O' Leary and others, 1969: 3-13) ได้ทดลองใช้โปรแกรมการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกรปรับพฤติกรรมเด็กประถมศึกษา จำนวน 7 คน ซึ่งมีพฤติกรรมก้าวร้าวในชั้นเรียน และไม่ปฏิบัติตามระเบียบของโรงเรียน จากการทดลองพบว่าในระยะที่ใช้แรงเสริมสามารถลดพฤติกรรมก้าวร้าวในชั้นเรียนและปฏิบัติตามระเบียบของโรงเรียนเพิ่มขึ้น

โบรเดน และคนอื่น ๆ (Brodén and other, 1970: 341-349) ได้ทดลองใช้การเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร ในการปรับพฤติกรรมก้าวร้าวในชั้นเรียนของเด็กพิเศษ เกรด 7-8 จำนวน 13 คน ที่มีปัญหาเกี่ยวกับการพูด การอ่านและไม่เชื่อฟังครู ขว้างปาอุปกรณ์การเรียน

ต่อยติกันในระดับเรียน ไม่สนใจเรียนและไม่ทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย ผลการศึกษาพบว่า พฤติกรรมที่ต้องการเพิ่มขึ้นร้อยละ 78-83

โบลสตาต และจอห์นสัน (Boldstad and Johnson, 1972: 443-454) ได้ศึกษา โดยใช้วิธีการควบคุมตนเอง ในการปรับพฤติกรรมก่อนนอนในชั้นเรียนของนักเรียน เกรด 1 และเกรด 2 จำนวน 38 คน ที่มีพฤติกรรมก่อนนอนในชั้นเรียน ได้แก่ พุดคุยเสียงดัง การทำเสียงดังโดยไม่รับอนุญาต หรือวิ่งเล่นในชั้นเรียน ผลการศึกษาปรากฏว่า การควบคุมตนเองมีประสิทธิภาพในการลด พฤติกรรมก่อนนอนในชั้นเรียนของนักเรียน

ดราบแมน และลาเฮย์ (Drabman and Lahey, 1974: 591-598) ได้ศึกษา ผลของการใช้ข้อมูลย้อนกลับในการปรับพฤติกรรมก่อนนอนในชั้นเรียนของนักเรียน ผลการศึกษาพบว่า การให้ข้อมูลย้อนกลับจากกลุ่มเพื่อนและครูทำให้พฤติกรรมก่อนนอนในชั้นเรียนของนักเรียนลดลง

นอกจากนี้ อเล็กซานเดอร์ และแอปเฟิล (Alexander and Apfel, 1976: 97-99) ได้ใช้ตารางการเสริมแรงประเภทต่าง ๆ เพื่อปรับพฤติกรรมก่อนนอนในชั้นเรียนของนักเรียนอายุ ระหว่าง 7-13 ปี จำนวน 5 คน ผลการวิจัยพบว่าพฤติกรรมก่อนนอนในชั้นเรียนของนักเรียนลดลง และพฤติกรรมตั้งใจเรียนของนักเรียนเพิ่มขึ้น จากร้อยละ 62 เป็น ร้อยละ 92 ของเวลาเรียน ทั้งหมด

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมก่อนนอนในชั้นเรียน ทั้งงานวิจัยในประเทศ และต่างประเทศสรุปได้ว่า พฤติกรรมก่อนนอนในชั้นเรียน เป็นพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน ทำให้เพื่อนเกิดความรำคาญ เกิดความไม่สงบในชั้นเรียน และเป็นอุปสรรคต่อการเรียน การสอน แต่พฤติกรรมก่อนนอนในชั้นเรียน สามารถปรับปรุงแก้ไขหรือทำให้ลดลงได้ด้วยวิธีการต่าง ๆ หลายวิธี เช่นการใช้เทคนิคเสริมแรงทางบวก การให้ข้อมูลย้อนกลับ การควบคุมตนเอง การวางเงื่อนไขเป็นกลุ่ม และการให้คำปรึกษา

2. บรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการปรับพฤติกรรมและการสังเกตพฤติกรรม

2.1 ความหมายของการปรับพฤติกรรม

การปรับพฤติกรรม (Behavior Modification) มีผู้ให้ความหมายไว้ดังนี้
 ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ (2530: 14) กล่าวว่า เป็นการใช้นิเทศหรือวิธีการปรับ พฤติกรรมวิธีการหนึ่งหรือหลายวิธีผสมผสานกัน เพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ ให้เป็น พฤติกรรมที่พึงประสงค์ตลอดทั้งสร้างสรรค์และเสริมสร้างให้เกิดพฤติกรรมที่พึงประสงค์

โวลเป (Wolpe, 1969 อ้างถึงใน สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต 2541: 2) กล่าวว่า การปรับพฤติกรรมเป็นผลที่ได้จากการทดลองหลักของการเรียนรู้เพื่อเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของบุคคลที่ไม่เหมาะสมให้เหมาะสมขึ้น ส่วน โอแลรี่ และวิลสัน (O'Leary & Wilson, 1987 อ้างถึงใน สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต 2541: 2) ได้ให้ความหมายไว้ว่าเป็นการประยุกต์ทฤษฎีการเรียนรู้และข้อค้นพบจากจิตวิทยาการทดลอง เพื่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมมนุษย์

ประเทือง ภูมิภักทราคม (2540: 19) การปรับพฤติกรรม หมายถึง การประยุกต์หลักการพฤติกรรมหรือหลักการเรียนรู้เพื่อเปลี่ยนแปลงแก้ไขพฤติกรรม โดยเน้นที่พฤติกรรมที่สามารถสังเกตเห็นได้หรือวัดได้เป็นสำคัญ

จากความหมายของการปรับพฤติกรรมที่กล่าวมาแล้ว สรุปได้ว่า การปรับพฤติกรรม หมายถึงการแสวงหาวิธีการต่าง ๆ เพื่อลดพฤติกรรมไม่พึงประสงค์และเสริมสร้างให้บุคคลปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ให้เป็นพฤติกรรมที่พึงประสงค์และสร้างเสริมให้เกิดพฤติกรรมที่พึงประสงค์

2.2 ทฤษฎีเกี่ยวกับการปรับพฤติกรรม

ทฤษฎีที่นำมาใช้ในการปรับพฤติกรรมนั้นใช้หลักทฤษฎีการเรียนรู้ที่ได้จากการทดลองมาใช้เปลี่ยนแปลง และแก้ไขพฤติกรรมที่เป็นปัญหา ให้เป็นพฤติกรรมที่พึงประสงค์ พร้อมทั้งเสริมพฤติกรรมที่พึงประสงค์ให้เป็นนิสัยที่ดีของเด็กต่อไป รายละเอียดต่อไปนี้

2.2.1 ทฤษฎีการเรียนรู้การวางเงื่อนไขแบบคลาสสิก (Classical Conditioning) เป็นการเรียนรู้ที่เน้นความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งเร้าและปฏิกิริยาตอบสนอง เช่น การทดลองของ ไอวาน พาฟลอฟ (Ivan Pavlov) ซึ่งเอาผงเนื้อให้สุนัขดู สุนัขจะน้ำลายไหลต่อมาเมื่อเอาผงเนื้อให้ดูแล้วสุนัขกระดิ่ง โดยทำซ้ำ ๆ ในเวลาใกล้เคียงกันหลาย ๆ ครั้ง ในที่สุดสุนัขกระดิ่งเพียงอย่างเดียว สุนัขจะน้ำลายไหล เพราะสุนัขเกิดการเรียนรู้โดยการเชื่อมโยงระหว่างเสียงกระดิ่งกับอาหาร ซึ่งกล่าวโดยสรุปได้ว่า การเรียนรู้แบบคลาสสิกนั้น “สิ่งเร้าทำให้เกิดปฏิกิริยาตอบสนอง”

การเรียนรู้แบบคลาสสิกนี้มักจะพบในชีวิตประจำวันเสมอ ทั้งนี้เพราะบุคคลมีประสบการณ์ต่อสิ่งนั้นในลักษณะการเชื่อมโยงประสบการณ์ใหม่กับประสบการณ์เก่า เช่น บุคคลที่กลัวสุนัขเพราะในอดีตเคยโดนสุนัขกัดมาแล้ว

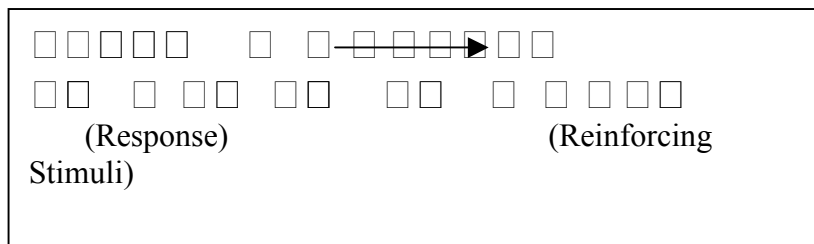
จอห์น บี.วัตสัน (John B. Watson, 1958) นักจิตวิทยาชาวอเมริกัน ได้นำเอาทฤษฎีการเรียนรู้แบบคลาสสิกมาทดลองใช้กับบุคคลและเป็นผู้ตั้งศัพท์คำว่า “พฤติกรรมนิยม”

(behaviorism) และจากการทดลองครั้งนี้ทำให้ตัดสิน เชื่อว่า เขาจะสามารถควบคุมพฤติกรรมทุกชนิดของบุคคลได้

2.2.2 ทฤษฎีการเรียนรู้การวางเงื่อนไขแบบการกระทำ (Operant Conditioning)

เป็นทฤษฎีของ บี.เอฟ. สกินเนอร์ (B.F. Skinner) นักจิตวิทยาของชาวอังกฤษ ซึ่งมีความคิดเห็นว่าการให้แรงเสริมหรือสิ่ง que ผู้รับพอใจเป็นสิ่งที่จำเป็นมากสำหรับการเรียนรู้ โดย สกินเนอร์กล่าวว่า “การกระทำใด ๆ ที่ได้รับแรงเสริม จะมีแนวโน้มให้การกระทำนั้น ๆ เกิดขึ้นอีก ส่วนการกระทำใด ๆ ที่ไม่ได้รับแรงเสริม การกระทำนั้นมีแนวโน้มที่จะลดน้อยลงและหายไปในที่สุด” สกินเนอร์เชื่อว่าการเชื่อมโยงเกิดขึ้นระหว่างรางวัลและการตอบสนอง

สกินเนอร์เรียกพฤติกรรมนี้ว่า “พฤติกรรมที่เกิดขึ้นเอง” และสิ่งสำคัญที่ทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมคือแรงเสริม เช่น รางวัล คำชมเชย หรือสิ่งที่ทำให้เกิดความพึงพอใจ แรงเสริมจึงเป็นสิ่งเร้าที่เรียกว่า “สิ่งเร้าที่เป็นรางวัล” (reinforcing stimuli) ดังไดอะแกรม

จากทฤษฎีการเรียนรู้ดังกล่าว สิ่งเร้าหรือการเปลี่ยนสิ่งแวดล้อมในที่นี้อาจจะเป็นแรงเสริม เช่น สิ่งของ คำชมเชย การลงโทษ การผ่อนคลายความตึงเครียด (relaxation) ฯลฯ เป็นต้น

ปฏิกิริยาตอบสนอง ได้แก่ พฤติกรรมหรือความประพฤติ ทั้งที่เป็นไปในทางที่พึงปรารถนาและไม่พึงปรารถนา

หลักของพฤติกรรมที่สำคัญประการหนึ่งก็คือ ในการให้สิ่งเร้าหรือแรงเสริมควรให้ทันทีที่เกิดพฤติกรรมที่พึงปรารถนา ความถี่ของพฤติกรรมจะเพิ่มขึ้นและหรือคงที่อยู่อย่างนั้น ถ้าได้รับแรงเสริมทันที

ทฤษฎีการให้แรงเสริม (Reinforcement Theories) การให้แรงเสริมเป็นวิธีการปรับพฤติกรรมโดยอาศัยหลักการเรียนรู้ของสกินเนอร์ (1938) อ้างจากฮิลการ์ด และ โบเวอร์ (Hilgard and Bower, 1966) โดยเน้นให้เห็นถึงความสำคัญของการให้แรงเสริมที่ว่า “การกระทำ

ใด ๆ ที่ได้รับแรงเสริมจะทำให้การกระทำนั้นมีแนวโน้มที่จะเกิดขึ้นอีก แต่ การกระทำใด ๆ ที่ไม่ได้รับแรงเสริมจะทำให้การกระทำนั้นมีแนวโน้มที่จะลดลงและหายไปในที่สุด”

การให้แรงเสริม (reinforcement) หมายถึงการเพิ่มความถี่ของพฤติกรรมใด พฤติกรรมหนึ่ง โดยการให้ “แรงเสริมทางบวก” (positive reinforcer) หรือการให้ “แรงเสริมทางลบ” (negative reinforcer) หลังจากการแสดงพฤติกรรมนั้น ๆ

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้เลือกใช้ทฤษฎีการเรียนรู้การวางเงื่อนไขแบบการกระทำ ด้วยเหตุผลที่ว่าทฤษฎีนี้ เน้นให้เห็นถึงความสำคัญของการให้แรงเสริม ซึ่งสามารถนำมาใช้เพื่อปรับพฤติกรรมได้นั่นเอง

2.3 เทคนิคการปรับพฤติกรรม

ในการปรับพฤติกรรมทำได้หลายวิธี สำหรับงานวิจัยชิ้นนี้นำเสนอเทคนิค การปรับพฤติกรรมของ ดร.สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต (2526: 127-141) ดังนี้

2.3.1 การลงโทษ

2.3.2 การให้ความพึงพอใจ

2.3.3 การให้แรงเสริม

2.3.4 การให้แรงเสริมแลกเปลี่ยน

2.3.5 การทำตามแบบอย่าง

2.3.1 การลงโทษ

การลงโทษ คือการให้สิ่งที่ไม่พึงพอใจ หรือถอดถอนสิ่งที่ไม่พึงพอใจ หลังจากที่ไม่พึงพอใจได้แสดงพฤติกรรมใด พฤติกรรมหนึ่งอันเป็นผลทำให้พฤติกรรมนั้นลดลง มีหลักในการใช้การลงโทษให้มีประสิทธิภาพมากที่สุดดังนี้

- การลงโทษนั้นจะต้องลงโทษด้วยความรุนแรง ยิ่งรุนแรงเท่าไร ยิ่งจะทำให้พฤติกรรมนั้นยุติลงเร็วเท่านั้น ความรุนแรงนี้เป็นความรุนแรงตามการรับรู้ของผู้ที่ถูกลงโทษ

- การลงโทษนั้นไม่ควรให้เป็นขั้นตอน เพราะจะทำให้เด็กสามารถปรับตัวได้และจะทำให้ชบวนการลงโทษนั้นไม่ได้ผล

- ต้องลงโทษทันทีที่พฤติกรรมไม่พึงประสงค์เกิดขึ้น

- ต้องลงโทษทุกครั้งที่พฤติกรรมไม่พึงปรารถนาเกิดขึ้น

- การลงโทษทุกครั้งจะต้องรู้แหล่งของตัวเสริมแรงและจะต้อง

ควบคุมให้ได้ ไม่เช่นนั้นการลงโทษจะไม่ได้ผลเช่นกัน

- การลงโทษนั้นควรจะต้องเริ่มลงโทษที่พฤติกรรมต้นเหตุ
- ควรมีการเสริมแรงพฤติกรรมที่พึงประสงค์ด้วย เมื่อใช้วิธีการลงโทษ การลงโทษเป็นเทคนิคที่มีประสิทธิภาพสูงมากในการยุติพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์และควรที่จะพิจารณานำมาใช้อย่างยิ่งในกรณีนี้ที่

1. พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์นั้นอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของตนเองและของผู้อื่น เช่นพฤติกรรมทำร้ายตนเอง พฤติกรรมเล่นของแหลวม ๆ เป็นต้น
2. เมื่อไม่มีวิธีการอื่น ๆ ที่สามารถนำมาใช้ในสภาพการณ์นั้นได้แล้ว
3. เมื่อผู้ใช้รู้ว่าตนเองต้องการที่จะเสริมแรงพฤติกรรมใด และเตรียมการเสริมแรงพฤติกรรมนั้นอยู่แล้ว เช่น ต้องการเสริมแรงพฤติกรรมการนั่งอยู่กับที่ ขณะเดียวกันก็ใช้การลงโทษเพื่อหยุดการลุกจากที่นั่ง

การใช้เทคนิคการลงโทษนั้นทำได้ง่ายมาก เพียงแต่ว่าเมื่อไรก็ตามที่พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์เกิดขึ้น ครูหรือนักปรับพฤติกรรมจะต้องให้สิ่งที่ผู้แสดงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ทันที เช่น เด็กคุยกันเสียงดัง ครูอาจจะให้คาบไม้บรรทัดทันที

หลักในการใช้การลงโทษให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด ควรต้องมีการวางแผนการไว้อย่างเป็นขั้นตอนเพื่อให้เกิดผลตามที่คาดไว้ และป้องกันความผิดพลาดซึ่งอาจจะเกิดขึ้นได้จึงควรมีขั้นตอนดังในภาพที่ 2.1

แผนภาพที่ 2.1 ขั้นตอนในการใช้โปรแกรมการลงโทษอย่างมีประสิทธิภาพ

เริ่ม

กำหนดพฤติกรรมที่ต้องการจะลด
(พฤติกรรมการคุยในชั้นเรียน พฤติกรรมการตีเพื่อน เป็นต้น)

การสร้างเงื่อนไขให้เด็กแสดงพฤติกรรมที่พึงปรารถนา

1. กำหนดพฤติกรรม
2. ใช้วิธีการชี้แนะหรือตัวแบบ
3. เสริมแรงพฤติกรรมที่พึงปรารถนา

ลดเหตุที่ทำให้เกิดพฤติกรรมที่ไม่พึงปรารถนา อันนำไปสู่การลงโทษ

1. แยกแยะและจำกัดสิ่งเร้าที่ควบคุมพฤติกรรม
2. จำกัดแรงเสริมของพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์

เลือกแบบของการลงโทษที่ให้ผลมากที่สุด

1. เลือกแบบของการลงโทษที่สามารถใช้ได้ทันที
2. แบบของการลงโทษจะต้องแตกต่างไปจากตัวเสริมแรงอย่างชัดเจน
3. เลือกแบบของการลงโทษที่สามารถใช้ได้ทุกครั้ง

การให้การลงโทษ

1. จะต้องให้ทันทีและทุกครั้งที่เกิดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์
2. ลักษณะของการให้การลงโทษจะต้องหนักแน่นและมั่นคง
3. ระวังอย่าให้เกิดการเชื่อมโยงระหว่างการลงโทษกับเสริมแรง

ในการให้การลงโทษจะต้องมีการรวบรวมข้อมูลให้ชัดเจนเพื่อที่จะดูความเปลี่ยนแปลง
ถ้าเกิดการผิดพลาดจะได้แก้ไขทันที

ที่มา : สมโภชน์ เขี่ยมสุภาชาติ (2526: 136-137)

2.3.2 ความพึงพอใจ

ความพึงพอใจ คือ การที่ให้ผู้เสริมแรงทางบวกต่อการแสดงพฤติกรรมเป็นจำนวนมากและบ่อยเกินไป จนทำให้ผู้เสริมแรงบวกนั้นหมดประสิทธิภาพในการเป็นผู้เสริมแรงต่อพฤติกรรมนั้นอันเป็นผลทำให้พฤติกรรมนั้นยุติลง การดำเนินโปรแกรมความพึงพอใจนั้นสามารถทำได้ง่าย โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. กำหนดพฤติกรรมที่ต้องการจะลดหรือให้ยุติลง
2. สังเกตดูว่าพฤติกรรมที่ต้องการจะให้ลดหรือยุติลงนั้นเสริมแรง ด้วยสิ่งใด
3. ตัวเสริมแรงที่รู้ได้จากการสังเกตนั้น เป็นตัวเสริมแรงชนิดแผ่ขยายหรือไม่
4. ถ้าเป็นตัวเสริมแรงชนิดแผ่ขยาย ไม่ควรใช้โปรแกรมความพึงพอใจ

ควรหาวิธีอื่นแทน

5. ตัวเสริมแรงนั้นผู้ดำเนินโปรแกรมสามารถที่จะจัดหาให้ได้เป็น

จำนวนมากและให้ได้ตลอดเวลาหรือเปล่า

6. ถ้าตัวเสริมแรงนั้นหาได้ยากหรือไม่สามารถที่จะให้ได้มาก

ควรจะลองหาวิธีอื่นดู

7. เมื่อพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์เกิดขึ้น ให้ตัวเสริมแรงเป็นจำนวนมาก

2.3.3 การให้แรงเสริม

การให้แรงเสริมเป็นวิธีการของการเรียนรู้แบบแสดงอาการกระทำของสกินเนอร์ เป็นวิธีการที่ใช้ได้ผลดีมาก การให้แรงเสริมนั้นสามารถแก้ไขเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมให้เป็นที่พึงปรารถนา โดยมีหลักในการให้แรงเสริม คือ

- 1) ให้แรงเสริมทันทีที่นักเรียนแสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์ หรือเมื่อนักเรียนแสดงพฤติกรรมที่สอดคล้องกับเป้าหมายของการเรียนการสอน
- 2) ไม่สนใจหรือไม่เอาใจใส่ต่อพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์นอกจากพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์นั้นเป็นพฤติกรรมที่รุนแรง และทำให้ผู้อื่นเจ็บกาย จึงอาจใช้การลงโทษที่เหมาะสม
- 3) ควรเลือกให้แรงเสริมที่เด็กพอใจ หรือแรงเสริมตามความต้องการของเด็ก โดยทำการสำรวจว่าเด็กชอบกิจกรรมอะไร หรือชอบสิ่งไร อาจจะทำเป็นแบบสอบถามหรือให้เลือกกันในห้องเรียนก็ได้

- 4) แรงเสริมที่ให้ต้องเหมาะสมกับวัยและบุคลิกภาพของเด็ก เช่น
ไม่ให้เด็กที่ขี้อายไปเล่นฟุตบอล
- 5) แรงเสริมที่ให้ต้องสอดคล้องกับพฤติกรรมที่ผู้เรียนแสดงออก
- 6) การให้แรงเสริมที่ได้ผลไม่ควรให้บ่อย หรือพร่ำเพรื่อจนเกินไป เพราะจะทำให้เด็กสงสัยไม่แน่ใจ
- 7) การให้แรงเสริมที่เป็นคำชมเชยไม่ควรยกยอเกินไป หรือครูไม่ควรพูดเกินความจริง จะทำให้เด็กเสื่อมศรัทธา
- 8) ควรระลึกว่าแรงเสริมบางอย่างอาจมีผลสำหรับเด็กคนหนึ่ง แต่อาจไม่มีผลสำหรับเด็กอีกคนหนึ่ง
- 9) ควรให้แรงเสริมในสถานการณ์ที่เหมาะสม คือให้เมื่อเด็กแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสม
- 10) ควรเป็นแรงเสริมที่ชัดเจนเพื่อให้เด็กรู้ว่า ทำไมครูจึงให้คำชมเชย หรือ ทำไมเขาจึงได้รับรางวัล เช่น “มาลีพูดชัดเจนมาก” “ครูชอบคนที่ไม่ตะโกนถาม” มีใช้คำว่า “ดี” หรือ “ดีมาก” อย่างเดียวเท่านั้น
- 11) ควรให้แรงเสริมมากกว่า 1 อย่างในบางโอกาส เช่น ให้คำชมเชย พร้อมกับให้รางวัล หรือสิ่งที่เด็กชอบ
- 12) ไม่ควรให้แรงเสริมอย่างเดี๋ยวจ้ำ ๆ กัน ควรเปลี่ยนแรงเสริมไปเรื่อย ๆ เช่น เปลี่ยนจากขนม อาหาร เป็นคำชมเชย หรือเปลี่ยนจากคำชมเชยเป็นแรงเสริมแลกเปลี่ยน เช่น ดาว แท่งไม้ ฯลฯ
- 13) ควรให้แรงเสริมไปในทางบวกมากกว่าทางลบ เพราะได้ผลดีกว่า และคงทนกว่า
- 14) การให้แรงเสริมด้วยคำพูด ควรเป็นคำพูดที่ชัดเจน เข้าใจง่าย กระชับ ไม่ควรใช้คำพูดหรูหรา ศัพท์แสดง หรือภาษาต่างประเทศ เช่น คำว่า “เนียบ” “ยอด” “ซูเปอร์แมน” “ฮีโร่” ฯลฯ
- 15) ถ้าเป็นแรงเสริมที่เป็นสิ่งของ ไม่ควรเป็นของมีค่ามากนัก
- 16) การให้แรงเสริมควรให้สม่ำเสมอคงที่ ไม่ขึ้นอยู่กับการอารมณ์ของคุณ
- 17) ครูไม่ควรเป็นผู้ให้แรงเสริมคนเดียว แต่ควรเปิดโอกาสให้เพื่อนร่วมชั้นให้แรงเสริมเด็กบ้าง เพราะแรงเสริมที่ได้จากเพื่อนร่วมชั้นมีประสิทธิภาพมาก
- 18) พยายามให้แรงเสริมแก่เด็กให้ทั่วทุกคน

19) ครูควรจัดสภาพแวดล้อมของห้องเรียนให้เป็นแรงจูงใจแก่เด็กบ้าง เช่น บรรยากาศ อุดมภูมิ แสงสว่าง นอกจากจะทำให้เด็กอยากเรียนแล้ว อาจป้องกันมิให้เกิดพฤติกรรมที่เป็นปัญหาได้

- 21) การให้แรงเสริมควรใช้วาจาและท่าที่ประกอบกัน
- 22) ควรหาโอกาสให้เด็กเกิดแรงจูงใจที่จะเรียนด้วยตนเอง
- 23) วิธีการลงโทษควรเป็นวิธีสุดท้าย เมื่อใช้แรงเสริมไม่ได้ผล

และควรเป็นการลงโทษสถานเบา

2.3.4 การให้แรงเสริมแลกเปลี่ยน การให้แรงเสริมด้วยการให้ความสนใจ และคำชมเชยอย่างเดียวน่าจะไม่เป็นการเพียงพอสำหรับการแก้ไขพฤติกรรมบางอย่าง เช่น พฤติกรรมก้าวร้าวทำลาย ถ้าจะให้ได้ผลควรให้แรงเสริมที่เป็นคำชมเชยร่วมกับแรงเสริมแลกเปลี่ยน (token) หรือเบี้ยอรรถกร แรงเสริมแลกเปลี่ยนมีประสิทธิภาพในแก้ไขพฤติกรรมทางสังคม (ก้าวร้าว ตื้อ ก่อวณ ฯลฯ) ยิ่งกว่าพฤติกรรมทางการเรียน (ซีเกียจ มาโรงเรียนสาย ไม่ทำการบ้าน ฯลฯ) และแรงเสริมแลกเปลี่ยนจะมีประสิทธิภาพมากขึ้นถ้าเด็กได้รับจากครู และหรือเพื่อน ๆ เช่น ได้รับดาว แท่งไม้ และเบี้ย นักเรียนจะนำสิ่งเหล่านี้ไปแลกเปลี่ยนของต่าง ๆ สิ่งของที่แลกเปลี่ยนได้มักจะเป็นสิ่งต่อไปนี้เป็นต้น

1) **สิทธิพิเศษ** เป็นสิทธิพิเศษกว่าคนอื่น ๆ เช่น เมื่อเด็กทำเลข 10 ข้อเสร็จ ก่อนหมดชั่วโมง หรือเขียนคำบอกถูกหมด เด็กที่เคยถูกจากเก้าอี้ 10 ครั้งในเวลา 1 ชั่วโมง แต่ถูกจากเก้าอี้เพียง 2 ครั้ง ในชั่วโมงนั้น เด็กจะได้รับแรงเสริมที่เป็นสิทธิพิเศษ เช่น ให้เด็กมีสิทธิขอยืมหนังสือหรือวิดีโอเกมไปเล่นได้ เป็นต้น

2) **กิจกรรมต่าง ๆ ที่เด็กชอบ** เป็นกิจกรรมที่เด็กชอบและอยากทำมากกว่า กิจกรรมการเรียน เช่น การเล่นฟุตบอล การวิ่งเล่นในสนาม การเล่นหมากรุก ฯลฯ เด็กจะนำแรงเสริมแลกเปลี่ยนมาแลกเปลี่ยนกิจกรรมเหล่านี้ได้ หรือครูอาจจะให้แรงเสริมที่เป็นกิจกรรมโดยตรง คือเมื่อเด็กมีพฤติกรรมที่เหมาะสมก็ให้เด็กเลือกกิจกรรมที่เด็กชอบได้

3) **สิ่งของเด็กชอบ** เช่น ตุ๊กตา ขนม ไอศกรีม ฯลฯ สิ่งเหล่านี้เด็กจะได้รับก็เมื่อนำแรงเสริมแลกเปลี่ยนไปแลกเปลี่ยน หรือเด็กอาจจะได้รับสิ่งเหล่านี้จากครูโดยตรง เมื่อเด็กมีพฤติกรรมที่พึงปรารถนา จากผลงานวิจัยพบว่า แรงเสริมแลกเปลี่ยนที่ได้จากเพื่อนร่วมชั้นสามารถแก้ไขพฤติกรรมก้าวร้าว ทำลาย ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สำหรับสมพร สุทัศน์ีย์ (2541: 109-110) กล่าวว่า แรงเสริมแลกเปลี่ยน (Token Economy) เป็นแรงเสริมที่สามารถนำไปแลกเปลี่ยนที่ต้องการหรือที่เรียกว่า “สิ่งประสงค์”

(Back- up reinforcer) ได้ แรงเสริมแลกเปลี่ยนได้แก่ แต้ม ดาว คุปอง คะแนน ฯลฯ สิ่งของต่าง ๆ ดังกล่าวสามารถนำไปแลกเปลี่ยนที่เด็กต้องการได้มากมาย สิ่งที่ต้องการอาจจะเป็นของกินได้ ของเล่น หรือกิจกรรมที่ชอบก็ได้ ฉะนั้น แรงเสริมแลกเปลี่ยน จึงมีประสิทธิภาพมากกว่าแรงเสริมอย่างอื่น

ลักษณะของแรงเสริมแลกเปลี่ยน

- 1) เป็นสิ่งของที่จับต้องได้ มองเห็นได้ นับได้
- 2) สามารถเก็บไว้ได้โดยไม่เสื่อมคุณภาพ
- 3) สามารถนำไปแลกเปลี่ยนประสงค์ได้
- 4) เด็กสามารถได้รับแรงเสริมแลกเปลี่ยน จากแหล่งหนึ่งแหล่งใดก็ได้ใน

โปรแกรมการแก้ไขพฤติกรรมนั้น

- 5) เด็กต้องรู้ว่าแรงเสริมแลกเปลี่ยนสามารถแลกเปลี่ยนประสงค์ได้
 - 6) สำหรับแรงเสริมแลกเปลี่ยนที่เป็นคะแนน ไม่ควรให้มากหรือน้อยจนเกินไป
- ข้อดีของแรงเสริมแลกเปลี่ยน

- 1) สามารถใช้ได้ทันที หลังจากเด็กแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสม
- 2) เป็นแรงเสริมชนิดเดียวที่สามารถสนองความต้องการของเด็กทุกคนได้
- 3) มีประสิทธิภาพในการรักษาระดับพฤติกรรมในระดับที่สูงกว่าแรงเสริมชนิดอื่น
- 4) ใช้ง่ายและไม่รบกวนพฤติกรรมที่เด็กกำลังทำอยู่
- 5) สามารถนำติดตัวไปได้ทุกแห่ง และสามารถเก็บสะสมไว้ได้
- 6) คงสภาพเป็นแรงเสริมอยู่ได้นานและกว้างขวาง เพราะสามารถ

แลกเปลี่ยนของต่าง ๆ ได้ มากมาย

7) สามารถใช้แรงเสริมแลกเปลี่ยน เชื่อมโยงระหว่างพฤติกรรมเป้าหมายกับแรงเสริมอื่น ๆ ได้ เช่น เชื่อมโยงกับอาหารที่เด็กชอบ กิจกรรมที่เด็กพอใจ

2.3.5 การทำตามแบบอย่าง โดยปกติมนุษย์เรียนรู้สิ่งต่าง ๆ จาก

ประสบการณ์ตรงและประสบการณ์รอง จากการสังเกตพบว่ามนุษย์ชอบเลียนแบบผู้อื่น สังเกตได้จากแฟชั่นต่าง ๆ ทั้งนี้เพื่อการปรับตัวเข้ากับสังคม

การเลียนแบบเป็นวิธีลดหรือขจัดความกลัว ความวิตกกังวล โดยใช้แบบอย่างที่เหมาะสมเป็นตัวแบบ (model) โดยให้เด็กดูแบบอย่างที่ดีและเหมาะสมแล้วให้ทำตามแบบนั้น ๆ ถ้าเด็กทำได้ก็ให้คำชม เพื่อเป็นแรงเสริม หรือการที่เด็กทำได้ก็นับเป็นแรงเสริมอย่างหนึ่ง เพราะการเลียนแบบหรือการทำตามแบบอย่างเป็นการสร้างและฝึกนิสัยที่เป็นไปโดยอัตโนมัติ สิ่งสำคัญตัวแบบต้องเป็นตัวอย่างที่ดี การทำตามแบบอย่างใช้ได้ผลดีในการลด

ความกลัวของเด็กได้ เช่น เด็กที่กลัวสุนัข ก็ให้เด็กดูเด็กอื่นเล่นกับสุนัข หรือจะให้ดูจากวิดีโอทัศน์ หรือภาพยนตร์ก็ได้ หลังจากได้สังเกตตัวแบบแล้ว จะทำให้เด็กมีความกลัวน้อยลง

การให้สังเกตและการเลียนแบบหรือการทำตามแบบอย่างจะให้ได้ผลนั้น ผู้แสดงแบบต้องอยู่ในวัยและเพศเดียวกันกับผู้สังเกต และประการที่สำคัญควรให้ผู้สังเกตอยู่ใกล้ครู พ่อแม่หรือพี่เลี้ยงจะช่วยทำให้เด็กเกิดความอบอุ่นใจยิ่งขึ้น

เทคนิคของการทำแบบอย่างอีกวิธีหนึ่งก็คือ ให้ผู้แก้ไขพฤติกรรมแสดงเป็นตัวแบบเอง วิธีนี้ผู้แก้ไขพฤติกรรมจะได้มีโอกาสติดต่อกับผู้มีปัญหาขึ้น ๆ

2.4 ลักษณะของการปรับพฤติกรรม สมพร สุทัศน์ีย์ (2541: 182-183)

ได้กล่าวถึงลักษณะของการปรับพฤติกรรมไว้ 7 ประการ ดังนี้

1. เน้นการแก้ไขพฤติกรรมหรือกิริยาอาการที่สังเกตเห็นได้ชัดเจน เช่น พูดเสียงดัง เดิน ตะโกน เป็นต้น พฤติกรรมดังกล่าวสามารถมองเห็นได้ตรงกัน วัดได้เป็นรูปธรรม
2. ไม่ใช่คำที่ประหม่อมหรือตีตรา เช่น คำว่า ชน ก้าวร้าว ดื้อ ชอบขโมย โทก เป็นต้น เพราะเป็นพฤติกรรมที่มีลักษณะของการประเมิน มีความหมายกว้างและซับซ้อน มีหลายพฤติกรรมรวม ๆ กัน ยากแก่การสังเกตหรือสังเกตเห็นได้แต่ต่างคนต่างก็เข้าใจไม่ตรงกัน ทำให้ยากแก่การจัดโปรแกรมการปรับ หรือแก้ไขพฤติกรรม
3. พฤติกรรมต่าง ๆ เกิดจากการเรียนรู้ พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมก็เกิดจากการเรียนรู้ที่ไม่เหมาะสม ฉะนั้นพฤติกรรมย่อมเปลี่ยนแปลงได้ โดยการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เหมาะสมหรือการจัดสภาพแวดล้อมใหม่ที่เหมาะสม
4. การปรับพฤติกรรมเน้นสภาพการณ์ในปัจจุบันเท่านั้น แม้ว่าพฤติกรรมนั้นเกิดจากการเรียนรู้ในอดีต แต่เงื่อนไขสิ่งเร้าและผลกระทบในสภาพการณ์ปัจจุบันเป็นตัวกำหนดว่าพฤติกรรมนั้นมีแนวโน้มจะเกิดขึ้นบ่อยครั้งหรือมีแนวโน้มที่จะลดลง ถ้าสามารถรู้ว่สิ่งเร้าหรือผลกระทบใดทำให้พฤติกรรมเกิดขึ้นบ่อยครั้งหรือลดลงก็สามารถจัดสภาพสิ่งเร้าและผลกระทบนั้นได้เหมาะสม เพื่อให้พฤติกรรมเปลี่ยนไปตามเป้าหมายได้
5. การปรับพฤติกรรมเน้นการเพิ่มพฤติกรรมที่พึงประสงค์ โดยการให้สิ่งที่เด็กพอใจหลังจากเด็กแสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์นั้น มากกว่าการลดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ โดยการให้สิ่งเร้าที่เด็กไม่พอใจหลังการแสดงพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์นั้น หรือพูดอีกนัยหนึ่งว่า เน้นวิธีการทางบวกมากกว่าการลงโทษ เช่น ถ้าเด็กลุกจากที่ (พฤติกรรมไม่พึงประสงค์) ครูต้องการให้เด็กนั่งกับที่ (พฤติกรรมที่พึงประสงค์) ครูก็รอให้เด็กนั่งกับที่ แล้วจึงให้สิ่งที่เด็กชอบ เช่น ไอศกรีม หรืออ่านหนังสือการ์ตูน พฤติกรรมการนั่งกับที่ก็จะเกิดขึ้นอีก เพราะเด็กเกิดการเรียนรู้ว่า “เมื่อใด

ก็ตาม ที่เด็กนั่งลงเด็กจะได้รับรางวัลหรือแรงเสริมที่เด็กชอบ” แต่ถ้าครูลงโทษเมื่อเด็กแสดงพฤติกรรมลูกจากที่ พฤติกรรมลูกจากที่จะลดลงแต่จะเกิดขึ้นอีก เพราะเด็กไม่รู้ว่าจะพฤติกรรมที่เหมาะสมคืออะไร

6. วิธีการปรับพฤติกรรมแต่ละวิธีตามที่กล่าวมาแล้วนั้น จะใช้ได้เหมาะสมหรือไม่ขึ้นอยู่กับปัญหาแต่ละปัญหา เนื่องจากเด็กแต่ละคนย่อมมีภูมิหลังที่แตกต่างกัน การปรับพฤติกรรมจึงต้องตระหนักในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคลด้วย

7. วิธีการปรับพฤติกรรมเป็นวิธีการทางวิทยาศาสตร์ที่มีระบบและขั้นตอนที่ได้รับการทดสอบแล้วว่าเป็นวิธีการที่มีประสิทธิภาพ

2.5 ขั้นตอนในการปรับพฤติกรรม ได้มีผู้เสนอขั้นตอนในการปรับพฤติกรรมไว้หลายท่าน ดังนี้

สมโภชน์ เขี่ยมสุภาษิต (2526: 64-65) กล่าวว่า การปรับพฤติกรรมบุคคลใดบุคคลหนึ่ง หรือกลุ่มบุคคลใดกลุ่มบุคคลหนึ่งควรมีวิธีการสร้างโปรแกรมในการปรับพฤติกรรมทั้งหมด 11 ขั้นตอน คือ

1. กำหนดพฤติกรรมเป้าหมาย
2. เลือกพฤติกรรมเป้าหมาย
3. กำหนดสถานที่ที่จะดำเนินการ
4. รวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของพฤติกรรมเป้าหมาย
5. เลือกเทคนิคของการปรับพฤติกรรม
6. เลือกตัวเสริมแรงทางบวก
7. การนำเอาโปรแกรมการปรับพฤติกรรมไปใช้ในสภาพการณ์จริง
8. สังเกตและบันทึกผลที่เกิดจากการใช้โปรแกรมการปรับพฤติกรรม
9. ประเมินประสิทธิภาพของโปรแกรมการปรับพฤติกรรม
10. การถอดถอนตัวเสริมแรง
11. การติดตามผล

สมพร สุทัศน์ีย์ (2541: 183-184) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการปรับพฤติกรรมที่นำมาใช้ในชั้นเรียนไว้ดังนี้

1. เลือกพฤติกรรมที่ต้องการแก้ไข หรือเลือกพฤติกรรมเป้าหมาย
2. วิเคราะห์พฤติกรรมที่ต้องการแก้ไข โดยจำแนกเป็นพฤติกรรมย่อย

สังเกตเห็นได้ชัดเจน

3. เลือกตัวแรงเสริมในการแก้ไขพฤติกรรมให้เหมาะสมและสอดคล้องกับ

ความต้องการของนักเรียน

4. เลือกเทคนิคต่าง ๆ ในการปรับพฤติกรรมให้เหมาะสมกับพฤติกรรม

และทิศทางที่ต้องการ

5. วัดพฤติกรรม ซึ่งเป็นกรชี้เห็นถึงความถี่ของพฤติกรรมที่เกิดขึ้น
6. ปฏิบัติตามขั้นตอนในการแก้ไข หรือปรับพฤติกรรมในชั้นเรียน
7. ประเมินผลการปรับพฤติกรรม
8. ติดตามผล

นอกจากนี้ ผดุง อารยะวิญญู (2542: 50-51) กล่าวว่า การปรับพฤติกรรมนั้นจะต้องกระทำเป็นขั้นตอนตามลำดับ จึงจะทำให้การปรับพฤติกรรมบังเกิดผล ขั้นตอนในการปรับพฤติกรรมควรดำเนินไปเป็นลำดับดังนี้

1. เลือกพฤติกรรมที่ต้องการปรับ เป็นสิ่งแรกที่จะต้องกระทำเราจะต้องเลือกพฤติกรรมของเด็กก่อนว่าเราต้องการปรับพฤติกรรมใดของเด็ก และต้องการให้เด็กเปลี่ยนพฤติกรรมไปเป็นพฤติกรรมใด

2. กำหนดวิธีการในการสังเกตพฤติกรรม หลังจากเรากำหนดพฤติกรรมของเด็กชัดเจนแล้ว เราจะต้องระบุวิธีสังเกตพฤติกรรมนั้น ๆ ว่าเราจะสังเกตพฤติกรรมนั้น ๆ ได้อย่างไร เมื่อใดเราจึงจะบอกได้ว่าเด็กได้แสดงพฤติกรรมนั้นแล้ว

3. เตรียมบันทึกความก้าวหน้าของเด็ก พฤติกรรมบางอย่างของเด็กนั้นอาจจะค่อย ๆ เปลี่ยนไปที่ละน้อย เราจะต้องคอยบันทึกความก้าวหน้าของพฤติกรรมที่กำลังเปลี่ยนแปลงไป

4. เลือกวิธีการที่จะนำมาใช้ในการปรับพฤติกรรม วิธีที่จะนำมาใช้ในการปรับพฤติกรรมจะต้องเหมาะสมกับพฤติกรรมนั้น ๆ จึงจะทำให้การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมบังเกิดผล

5. คาดผลและปัญหาที่จะเกิดขึ้นหลังจากเริ่มลงมือปรับพฤติกรรม จะต้องวางแผนล่วงหน้าว่าเมื่อเริ่มใช้วิธีการปรับพฤติกรรมนั้น เด็กจะมีปฏิกิริยาไปในลักษณะใด ถ้าเด็กยังไม่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมจะปฏิบัติอย่างไร เมื่อใดจะเปลี่ยนเทคนิคในการปรับพฤติกรรม เป็นต้น

6. กำหนดระยะเวลาให้แน่นอน นั่นคือจะต้องกำหนดเวลาว่าจะเริ่มต้นการปรับพฤติกรรมเมื่อใด จะใช้เวลาในการปรับนานเท่าใด และจะสิ้นสุดเมื่อใด ทั้งนี้เพื่อให้การประเมินผลมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

7. กำหนดรายละเอียดในการปรับพฤติกรรม คือกำหนดว่าครูจะต้องปฏิบัติอย่างไรบ้างในการปรับพฤติกรรมของเด็ก

8. ลงมือปฏิบัติงาน

9. บันทึกผลการปฏิบัติงาน ครูจะต้องบันทึกตลอดระยะเวลาของการปรับพฤติกรรมว่าเด็กมีพฤติกรรมไปในลักษณะใด

10. ติดตามผลขั้นตอนในการปรับพฤติกรรมที่กล่าวถึงข้างบนนี้

จากขั้นตอนในการปรับพฤติกรรมดังกล่าวมาแล้วข้างต้น สามารถสรุปได้ว่าการปรับพฤติกรรมนั้นจะต้องกระทำเป็นขั้นตอนตามลำดับ โดยมีการสร้างโปรแกรมเพื่อใช้ในการปรับพฤติกรรมให้ได้ผลตามต้องการดังนี้

1. กำหนดพฤติกรรมที่เป็นเป้าหมาย

2. เลือกพฤติกรรมที่ต้องการแก้ไข

3. กำหนดสถานที่ดำเนินการ

4. วิเคราะห์พฤติกรรมที่ต้องการแก้ไขโดยจำแนกออกเป็นพฤติกรรมย่อยที่สังเกตเห็นได้ชัด และมีปริมาณหรือจำนวนที่บ่งบอกไว้

5. เลือกเทคนิคที่จะใช้ในการปรับพฤติกรรมให้เหมาะสม

6. เลือกตัวเสริมแรงทางบวก

7. กำหนดวิธีการในการสังเกตและบันทึกพฤติกรรม

8. ดำเนินการปรับพฤติกรรมที่ต้องการปรับหรือแก้ไข

9. สังเกตและบันทึกผลที่เกิดจากการใช้วิธีการปรับพฤติกรรมว่าเด็กมีพฤติกรรมไปในลักษณะใด

10. ประเมินประสิทธิภาพของวิธีการปรับพฤติกรรมที่เลือกมาใช้

11. ถอดถอนตัวเสริมแรงทางบวก

12. ติดตามผลจากขั้นตอนการปรับพฤติกรรม

สำหรับเทคนิคต่าง ๆ ที่ควรใช้ในการปรับพฤติกรรมนั้นขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายของผู้ที่ต้องการจะสร้างโปรแกรมในการปรับพฤติกรรมว่าต้องการที่จะเพิ่ม คงไว้ หรือลดพฤติกรรม จากนั้นจึงตัดสินใจเลือกเทคนิคการปรับพฤติกรรมต่าง ๆ ซึ่งในการเลือกนั้น จะต้อง

พิจารณาถึงชนิดของพฤติกรรมและข้อดี ข้อจำกัดของแต่ละเทคนิคด้วย ดังนั้นไม่ว่าครูหรือนักปรับพฤติกรรมก็ตาม เมื่อสร้างโปรแกรมการปรับพฤติกรรม ควรที่จะพิจารณาสภาพการณ์ต่าง ๆ ให้อบรอบอีกทั้งศึกษาเทคนิคต่าง ๆ ที่ควรจะใช้อย่างละเอียด ก่อนที่จะทำการตัดสินใจเลือกวิธีใดวิธีหนึ่งลงไป และเมื่อพิจารณาอย่างรอบคอบแล้วผู้วิจัย จึงตัดสินใจใช้แรงเสริมแลกเปลี่ยนเป็นเทคนิคสำหรับงานวิจัยในครั้งนี้

2.6 ความหมายและจุดมุ่งหมายของการสังเกต

ได้มีผู้อธิบายความหมายของการสังเกต ไว้ดังตัวอย่างต่อไปนี้

กมลรัตน์ หล้าสุวรรณ (2528: 8) ได้ให้ความหมายของการสังเกตว่า หมายถึง การเฝ้าดูอย่างมีจุดมุ่งหมาย และได้แบ่งชนิดของการสังเกตโดยใช้เกณฑ์ต่าง ๆ 3 เกณฑ์ คือ ใช้วิธีการในการสังเกตเป็นเกณฑ์ ใช้ผู้สังเกตเป็นเป็นเกณฑ์ และใช้ผู้ถูกสังเกตเป็นเกณฑ์

ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ (2536: 28) กล่าวว่า การสังเกตเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาพฤติกรรม และตามหลักพฤติกรรม ลักษณะของพฤติกรรมที่จะสังเกตต้องเป็นพฤติกรรมที่บุคคลแสดงออก กระทำหรือตอบโต้สิ่งเร้าหรือสิ่งใดสิ่งหนึ่งในสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่งและจะต้องเป็นพฤติกรรมที่สามารถสังเกตเห็นได้ นับได้ ได้ยินได้ และวัดได้

มาลี จุฑา (2542: 30) กล่าวว่า การสังเกต (Field Observation) เป็นวิธีสังเกตพฤติกรรมที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติของเด็ก การสังเกตจะช่วยให้ครูรู้จักเด็กดีขึ้น ในด้านบุคลิกภาพ พัฒนาการทางร่างกายสติปัญญา สังคมและอารมณ์ของเด็ก เพราะฉะนั้นจึงสังเกตเด็กได้ ทุกสถานการณ์ เช่น ขณะเรียนหนังสือในห้องเรียน เล่นอยู่ในสนามหญ้า ขณะที่คุยกับเพื่อนขณะทำงานร่วมกับเพื่อน ขณะรับประทานอาหาร ทุกครั้งที่ครูสังเกตครูจะต้องทราบว่า จะสังเกตอะไร เช่น ความสัมพันธ์กับเพื่อน ๆ การทำงานกับเพื่อน ความสามารถพิเศษ อุปนิสัยใจคอ ลักษณะ การเป็นผู้นำ ความรับผิดชอบ ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และความสนใจ เป็นต้น ในการสังเกตครูควรจะต้องบันทึกพฤติกรรมทุกอย่างที่พบ โดยไม่ต้องตีความหมายของพฤติกรรม และหลีกเลี่ยงการแสดงความคิดเห็นต่อพฤติกรรมดังกล่าวด้วย

สำหรับจุดมุ่งหมายของการสังเกตนั้นได้มีผู้กล่าวไว้หลายแนวทาง เช่น

สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต (2524: 264) กล่าวว่า จุดมุ่งหมายของการสังเกตนั้น เพื่อให้ครูได้ข้อมูลพื้นฐาน (Baseline Data) ของพฤติกรรมที่ต้องการจะเปลี่ยนแปลงและช่วยให้ครูสามารถตัดสินใจได้อย่างถูกต้องว่าควรจะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมใด

กมลรัตน์ หล้าสุวรรณ (2527: 32) ได้กล่าวถึง จุดมุ่งหมายของการสังเกตที่ใช้ในการแนะแนวไว้ ดังนี้ คือ

1. เพื่อให้ได้ข้อมูลหรือข้อเท็จจริงด้วยตนเอง ข้อเท็จจริงนี้อาจได้เป็นครั้งแรก หรืออาจได้เพื่อเพิ่มเติมข้อมูลรายละเอียดซึ่งเคยได้รับคำบอกเล่าจากผู้อื่น
2. เพื่อเข้าใจพฤติกรรมที่แสดงออกของผู้ถูกสังเกตว่ามีลักษณะปกติหรือไม่ เพื่อใช้ประกอบการแนะนำบุคคลให้เป็นบุคคลที่มีประสิทธิภาพในสังคมต่อไป
3. เพื่อหาสาเหตุบางประการ ซึ่งอาจเป็นปัญหาแต่ไม่มีผู้ใดทราบ เพื่อนำมาใช้ในการให้คำปรึกษา และแนะนำต่อไป
4. เพื่อให้ผู้สังเกตเป็นผู้มีความรอบคอบ และไวต่อการมีปฏิกริยาโต้ตอบจากสิ่งแวดล้อม จนเป็นผู้ที่ปรับตัวได้ดี และรวดเร็วในแต่ละสถานการณ์

นอกจากนี้ ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ (2536: 28) กล่าวว่า จุดมุ่งหมายของการสังเกตนั้นเพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ประสงค์จะศึกษา แล้วนำข้อมูลที่รวบรวมไว้นั้นไปวิเคราะห์ต่อไป เพื่อจะได้ทราบว่าพฤติกรรมที่ประสงค์จะปรับนั้นเปลี่ยนแปลงหรือไม่ หรือเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางใด

จากความหมายและจุดมุ่งหมายของการสังเกตที่กล่าวข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า การสังเกตเป็นการเฝ้าดูพฤติกรรมอย่างมีจุดมุ่งหมาย และลักษณะของพฤติกรรมที่จะสังเกตนั้นจะต้องเป็นพฤติกรรมที่สามารถสังเกตเห็นได้ นับได้ ได้ยินได้ และวัดได้ เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์ต่อไปว่าควรเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมใดและเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางใด

2.7 หลักในการสังเกตพฤติกรรม

สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต (2526: 264) กล่าวถึงหลักในการสังเกตพฤติกรรมว่า ผู้สังเกตพฤติกรรมพึงยึดหลัก ดังต่อไปนี้

1. เลือกและกำหนดพฤติกรรมที่ต้องการสังเกตให้เห็นเด่นชัด พฤติกรรมที่ครูควรที่จะเลือกเพื่อทำการสังเกตนั้นควรจะเป็นพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนไปจากเกณฑ์มาตรฐานของชั้นเรียน และครุคิดว่าพฤติกรรมนั้นมีผลกระทบกระเทือนต่อการเรียนการสอนมากที่สุด นอกจากนั้นพฤติกรรมที่สังเกตควรเป็นพฤติกรรมที่เกิดขึ้นบ่อย ๆ
2. เลือกผู้สังเกตพฤติกรรม ผู้สังเกตสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ ด้วยกันคือ

2.1 นักเรียนสังเกตตนเอง คือ การให้ผู้ที่จะพัฒนาหรือเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเป็นผู้สังเกตพฤติกรรมของตนเอง

2.2 บุคคลอื่นเป็นผู้สังเกต ซึ่งอาจจะเป็นครู เพื่อนครู หรือเพื่อนนักเรียนด้วยกันเป็นผู้สังเกตพฤติกรรมของนักเรียนที่จะพัฒนาหรือเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม วิธีนี้ค่อนข้างที่

จะให้ข้อมูลใกล้เคียงความเป็นจริงมากกว่าวิธีแรก เพราะว่าผู้สังเกตนั้นมีแนวโน้มที่จะลำเอียงน้อยกว่าผู้ที่ต้องการพัฒนาพฤติกรรมเอง อีกทั้งวิธีนี้สามารถที่จะตรวจสอบความเที่ยงระหว่างผู้สังเกตได้ โดยการให้ผู้สังเกตมากกว่า 1 คนขึ้นไป สังเกตพฤติกรรมเดียวกันของคน ๆ เดียวกัน ซึ่งผู้สังเกตพฤติกรรมทั้ง 2 คน สังเกตได้ใกล้เคียงกันหรืออย่างน้อยที่สุดเห็นพ้องต้องกัน ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 ก็นับได้ว่าข้อมูลที่ได้นั้นมีความเที่ยงตรงสูง

3. เลือกสถานที่ทำการสังเกตพฤติกรรม ในการเลือกสถานที่นั้นขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายของครูว่าต้องการพัฒนาหรือเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของนักเรียนในสถานที่ใด อาจจะเป็นห้องเรียน ในห้องสมุด หรือบ้านของนักเรียนก็ได้

4. เลือกเวลาที่จะทำการสังเกตพฤติกรรม การเลือกเวลานี้ควรจะต้องเลือกที่พฤติกรรมที่ต้องการจะสังเกตเกิดขึ้นบ่อยที่สุดและการเลือกเวลานั้น ควรจะใช้วิธีการสุ่มเวลา ซึ่งหมายความว่า ผู้สังเกตจะไม่ทำการสังเกตพฤติกรรมหนึ่งในเวลาเดียวกันของวันเดียวกัน แต่การสุ่มสังเกตหลาย ๆ เวลาของวันเดียวได้ เช่น ตอนเช้า ตอนบ่าย และตอนก่อนเลิกเรียน เป็นต้น ช่วงการสังเกตโดยการสุ่มเวลานั้นจะทำให้ได้ข้อมูลที่ใกล้เคียงความเป็นจริงมากที่สุด เนื่องจากว่าไม่มีพฤติกรรมใดที่จะเกิดบ่อยในช่วงเวลาเดียวกันตลอดเวลา

5. เลือกแบบบันทึกพฤติกรรมให้เหมาะสม แบบบันทึกพฤติกรรมนั้นผู้ทำการสังเกตควรจะเป็นผู้สร้างขึ้นมาเอง และต้องไม่สับสน โดยมุ่งให้สอดคล้องกับลักษณะของพฤติกรรมที่จะศึกษาซึ่งผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ (2536: 31-35) กล่าวถึงการเลือกแบบสังเกต และแบบบันทึกพฤติกรรมไว้ ดังนี้

5.1 การสังเกตพฤติกรรมแบบสุ่มเหตุการณ์ (Event Sampling) เป็นการเลือกสังเกตเฉพาะพฤติกรรมที่ต้องการศึกษาในช่วงเวลาหนึ่ง ๆ เท่านั้น โดยเน้นความถี่ หรือ จำนวนครั้งของพฤติกรรมที่ประสงค์จะศึกษา ที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาที่สังเกตนั้น ส่วนพฤติกรรมอื่น ๆ ที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาดังกล่าวจะไม่นำมาบันทึก

5.2 การสังเกตพฤติกรรมแบบสุ่มเวลา (Time Sampling) เป็นการสังเกตที่ผู้สังเกตแบ่งเวลาออกเป็นช่วง ๆ แล้วนับเฉพาะจำนวนช่วงเวลาที่เกิดพฤติกรรมที่ต้องการจะศึกษาและจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ เช่น สังเกตพฤติกรรมช่วง 5 นาที ทุก ๆ 6 นาที เป็นเวลา 1 ชั่วโมง เพราะฉะนั้นในเวลา 1 ชั่วโมงจะสังเกตพฤติกรรมได้ 10 ครั้ง ข้อมูลที่ได้จากการสังเกตนี้จะเป็นพฤติกรรมของนักเรียนคนนั้น ๆ ในช่วงเวลานั้น นอกจากนี้การสังเกตแบบสุ่มเวลาสามารถสังเกตได้ครั้งละหลาย ๆ คน โดยการสลับช่วงเวลาละ 1 คน เช่น สังเกตพฤติกรรมไม่ตั้งใจทำแบบฝึกหัดคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 20 คนและใช้เวลาในการสังเกต

ช่วงละ 10 วินาที เพราะฉะนั้นในช่วงเวลาที่ 1 จะสังเกตนักเรียนคนที่ 1 ช่วงเวลาที่ 2 สังเกตนักเรียนคนที่ 2 จนครบ 20 คน จะใช้เวลา 200 วินาที แล้วกลับมาเริ่มต้นสังเกตคนที่ 1 อีก จนครบ 20 คน ข้อมูลที่ได้จากการสังเกต สามารถแยกเป็นพฤติกรรมของนักเรียนแต่ละคน หรือรวมเป็นพฤติกรรมของนักเรียนทั้ง 20 คนได้

นอกจากนี้การสังเกตแบบสุ่มเวลาสามารถสังเกตพฤติกรรมได้หลายประเภทพร้อม ๆ กัน โดยจำแนกพฤติกรรมที่เกิดขึ้นในแต่ละช่วงเวลาว่าเป็นพฤติกรรมใดบ้างและเพื่อความสะดวกในการบันทึก ควรจะกำหนดรหัสของพฤติกรรมแต่ละประเภทด้วย หากประเภทของพฤติกรรมที่จะสังเกตและบันทึกนั้นมีหลายประเภท

2.8 หลักการบันทึกพฤติกรรม

สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต (2524: 267-273) ได้กล่าวถึงหลักการบันทึกพฤติกรรมไว้ดังนี้ คือ

1. บันทึกความถี่ของพฤติกรรม หมายถึง การบันทึกจำนวนครั้งของพฤติกรรมที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาที่กำหนดไว้ เช่น การบันทึกจำนวนครั้งที่ ด.ช.สมชาย ยกมือขึ้นเพื่อถามคำถามและตอบคำถามในชั่วโมงวิทยาศาสตร์ พฤติกรรมที่สามารถบันทึกด้วยความถี่ได้นั้น จะต้องเป็นพฤติกรรมที่ไม่ต่อเนื่องเวลาของการแสดงพฤติกรรมแต่ละครั้งใกล้กันและจะต้องใช้เวลาในการบันทึกในแต่ละวัน การบันทึกพฤติกรรมแบบความถี่นั้นเพียงแต่ทำรอยคะแนนจำนวนครั้งของพฤติกรรมที่เกิดขึ้นเท่านั้น

2. บันทึกช่วงเวลาของพฤติกรรม หมายถึงการบันทึกพฤติกรรมตามช่วงเวลาที่เกิดขึ้นซึ่งสามารถใช้บันทึกพฤติกรรมได้ทุกชนิดไม่ว่าจะเป็นพฤติกรรมต่อเนื่อง หรือไม่ต่อเนื่องก็ตามโดยที่ผู้ทำการบันทึกจะต้องกำหนดเวลาที่จะบันทึกให้แน่นอนก่อน เช่นต้องการจดบันทึกพฤติกรรม การคุยในระยะเวลา 30 นาที ในวิชาคณิตศาสตร์ ก็ต้องแบ่งเวลา 30 นาทีนั้นออกเป็นช่วงเวลาสั้น ๆ เท่า ๆ กัน อาจจะเป็นช่วงเวลาละ 20 วินาที 30 วินาที หรือ 1 นาที ก็ได้ตามแต่ต้องการ ส่วนการบันทึกพฤติกรรมก็จะพิจารณาว่าพฤติกรรมที่ต้องการบันทึกเกิดขึ้นในช่วงเวลานั้นหรือไม่ ถ้าไม่เกิดขึ้นให้ใส่ 0 ลงในช่วงเวลานั้น ๆ แต่ถ้าพฤติกรรมที่ต้องการบันทึกนั้นเกิดขึ้นแม้ว่าจะเกิดขึ้นมากกว่า 1 ครั้งในช่วงเวลานั้นก็ตามให้นับเวลาเพียง 1 ครั้งเท่านั้น โดยเขียนเลข 1 ลงในช่วงเวลาที่เกิดขึ้นนั้น

3. บันทึกระยะเวลาของพฤติกรรมที่เกิดขึ้น หมายถึง การบันทึกพฤติกรรมตามระยะเวลาของพฤติกรรมที่เกิดขึ้น ส่วนใหญ่จะใช้บันทึกพฤติกรรมที่มีความต่อเนื่องเป็นหลัก

วิธีการบันทึกแบบนี้เพียงแต่ใช้นาฬิกาจับเวลา แล้วดูว่าพฤติกรรมนั้นใช้เวลานานเท่าไร ทำเช่นนี้เรื่อยไปจนกระทั่งหมดเวลาที่สังเกตพฤติกรรม

2.9 วิธีการเสนอข้อมูลที่ได้จากการบันทึกพฤติกรรม

วิธีการเสนอข้อมูลนั้นนิยมเสนอในรูปของกราฟ และนิยมเสนอในรูปของกราฟเส้น ซึ่งในกราฟรูปเดียวนั้นอาจจะเสนอเพียงพฤติกรรมเดียวหรือหลาย ๆ พฤติกรรมของบุคคลคนเดียวหรือของหลาย ๆ บุคคลก็ได้ เพื่อที่จะได้เปรียบเทียบระหว่างพฤติกรรมของหลาย ๆ บุคคลหรือหลาย ๆ พฤติกรรมของบุคคลเดียว ในการสร้างโปรแกรมเพื่อที่จะพัฒนาหรือเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของนักเรียน เส้นกราฟนี้จะแสดงให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมได้อย่างชัดเจนอีกด้วย การเสนอข้อมูลด้วยกราฟนั้นจะต้องบอกถึงพฤติกรรมที่สังเกต วันเวลาที่สังเกตอีกทั้งบุคคลที่สังเกตด้วย (สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต 2526: 20)

2.10 ประโยชน์ของการสังเกตและการบันทึกพฤติกรรม

ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ (2536: 50) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการสังเกตและการบันทึกพฤติกรรมไว้ดังนี้

1. จะช่วยให้ผู้สังเกตสามารถเลือกสังเกตและการบันทึกพฤติกรรมที่ประสงค์จะศึกษาได้ถูกต้อง
2. จะช่วยให้ผู้สังเกตสามารถเลือกวิธีปรับพฤติกรรมให้สอดคล้องกับพฤติกรรมที่ประสงค์จะปรับและเป้าหมายของการปรับพฤติกรรมชนิดนั้น ๆ
3. จะช่วยให้ทราบถึงทิศทางของพฤติกรรมที่ประสงค์จะปรับนั้นว่าเปลี่ยนแปลงหรือไม่ หรือเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางใด
4. จะช่วยให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมพื้นฐานที่ได้เปลี่ยนแปลงไปภายหลังการปรับแล้ว และสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้อง

จากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสังเกต สรุปได้ว่า การสังเกตเป็นเครื่องมือในการศึกษาพฤติกรรมโดยที่พฤติกรรมที่จะสังเกตนั้นเป็นพฤติกรรมที่บุคคลแสดงออกเพื่อตอบโต้สิ่งเร้าในสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่งและต้องเป็นพฤติกรรมที่สามารถสังเกตได้ นับได้ ได้ยินได้ และวัดได้ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ต้องการจะศึกษาแล้วนำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์ต่อไป

ในการศึกษาพฤติกรรมก่อนกวนในชั้นเรียนของนักเรียนครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการสังเกตเป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล เนื่องจากพฤติกรรมก่อนกวนในชั้นเรียนของนักเรียนเป็นพฤติกรรมที่สามารถสังเกตได้และนับได้ โดยมีผู้สังเกตอิสระ 2 คน สังเกตพฤติกรรมก่อนกวนใน

ชั้นเรียน 2 ด้านคือ (1) พฤติกรรมทางวาจา ได้แก่ พูดคุยเสียงดัง ตะโกนถาม และพูดแทรกนอกเรื่องที่สอง (2) พฤติกรรมทางกาย ได้แก่ นำของเล่นขึ้นมาเล่นเวลาเรียน ลูกจากที่นั่งเดินไปมา และหยิบอุปกรณ์การเรียนของเพื่อนไปใช้โดยไม่ได้รับอนุญาต ส่วนเครื่องมือที่ใช้ในการสังเกต คือ แบบสังเกตพฤติกรรมก่อนในชั้นเรียนก่อนทำกิจกรรม ระหว่างทำกิจกรรม และหลังทำกิจกรรม

3. วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุดกิจกรรมแนะแนว

3.1 ความหมายของกิจกรรมแนะแนว

กิจกรรมแนะแนว (guidance activities) เป็นมวลประสบการณ์ทุกรูปแบบที่จัดให้หรือสนับสนุนให้ผู้รับบริการแต่ละคน แต่ละกลุ่มได้ปฏิบัติหรือได้มีส่วนร่วม เพื่อให้ผู้รับบริการบรรลุเป้าหมายในการพัฒนาสร้างเสริม ป้องกันปัญหา และแก้ปัญหาทั้งด้านการศึกษา อาชีพ ส่วนตัวและสังคม (Kottman, Ashby & DeGraat, 2001: 3 อ้างถึงในสมร ทองดี และปราณี รามสูต 2545: 11)

แนวคิดที่กล่าวมาสอดคล้องกับความเห็นของคันทิงกิสและเดอบอลท์ (Cunninghis & DeBolt, 1997: 14 อ้างถึงใน สมรทองดี และปราณี รามสูต 2545) ที่เห็นว่ากิจกรรมแนะแนวประกอบด้วยกิจกรรมลักษณะต่าง ๆ ที่จัดให้แก่ผู้รับบริการหรือส่งเสริมให้ผู้รับบริการจัดกระทำขึ้นเองซึ่งอาจเป็นกิจกรรมในขอบข่ายของการแนะแนวให้การศึกษา (counselling activities) หรือเป็นกิจกรรมที่ผู้แนะแนวผนวกผสมผสานในการเรียนรู้อื่น ๆ

ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ (2545: 81) กล่าวว่า กิจกรรมแนะแนวเป็นกิจกรรมที่ผู้ให้บริการแนะแนวจัดให้แก่ผู้รับบริการในเวลาเรียนหรือนอกเวลาเรียน โดยมีเนื้อหาเกี่ยวกับงานบริการแนะแนวด้านต่าง ๆ ทั้งด้านการศึกษา อาชีพ ส่วนตัวและสังคม เป็นกิจกรรมที่ช่วยให้เด็กวัยรุ่น หรือผู้ใหญ่รู้จักและเข้าใจตนเองและสิ่งแวดล้อมดีขึ้น ได้ค้นพบความสามารถ ความถนัด ความสนใจ และความต้องการของตนเอง มีเจตคติที่ดีต่อการเรียน ได้เรียนรู้กระบวนการแก้ปัญหา และการตัดสินใจ การปรับตัวทั้งด้านการเรียน ส่วนตัวและสังคม ตลอดจนทั้งการวางแผนอนาคต ด้านการศึกษา อาชีพ ส่วนตัวและสังคม

นอกจากนี้กรมวิชาการ (2545: 6) ยังได้ให้ความหมายของกิจกรรมแนะแนวว่าเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาความสามารถของผู้เรียนให้เหมาะสม ตามความแตกต่างระหว่างบุคคลสามารถค้นพบและพัฒนาศักยภาพของตน เสริมสร้างทักษะชีวิต วุฒิภาวะอารมณ์ การเรียนรู้ในเชิงพหุปัญญา และการสร้างสัมพันธภาพที่ดี

จากที่กล่าวมาข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า กิจกรรมแนะแนวเป็นกิจกรรมที่เป็นมวลประสบการณ์ที่จัดให้เพื่อพัฒนา ป้องกัน และแก้ปัญหาให้แก่ผู้รับบริการทุกคน ทุกเพศ ทุกวัย ทั้งวัยเด็ก วัยรุ่น วัยผู้ใหญ่ โดยมีขอบข่ายทั้งสามด้านคือ ด้านการศึกษา อาชีพ ส่วนตัวและสังคม เพื่อให้บุคคลรู้จักเข้าใจตนเอง และสิ่งแวดล้อม สามารถดำเนินชีวิตในสังคมได้อย่างปกติสุข

3.2 ความสำคัญของกิจกรรมแนะแนว

กิจกรรมแนะแนวเป็นกิจกรรมที่มุ่งพัฒนา สร้างเสริม ป้องกันและแก้ไขปัญหาให้กับทุกกลุ่มคนทั้งเด็ก วัยรุ่น และวัยผู้ใหญ่ ในขอบข่ายด้านการศึกษา อาชีพ ส่วนตัวและสังคม โดยมีรูปแบบและเทคนิคหลากหลาย อาจเป็นกิจกรรมแนะแนวโดยตรงหรือผสมผสานในการเรียน การสอน การฝึกอบรม ประชุมสัมมนา ทั้งรายบุคคลและกลุ่มตามที่ สมาร ทองดี และ ปราณี รามสูต (2545: 8-10) กล่าวว่า การดำเนินกิจกรรมแนะแนวหากกระทำได้เหมาะสม จะส่งผลดีต่อผู้รับบริการในการแก้ปัญหา เช่น การทะเลาะวิวาท พฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ปัญหายาเสพติด การขาดความมีระเบียบวินัย ขาดคุณธรรมจริยธรรมและความรับผิดชอบ ซึ่งหากบุคคลเหล่านี้ได้รับการช่วยเหลือที่เหมาะสม โดยใช้กระบวนการทางการแนะแนวก็น่าจะเป็นทางเลือกหนึ่งที่แก้ปัญหาได้ซึ่งจะส่งผลดีต่อผู้เกี่ยวข้อง ชุมชน สังคม และนอกจากช่วยให้ผู้รับบริการได้พัฒนาตนเองแล้วยังสามารถสร้างคุณประโยชน์แก่สังคมได้ช่วยให้อยู่ร่วมกับ ผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ซึ่งเป็นเป้าหมายที่สังคมปัจจุบันปรารถนาให้เกิดขึ้น ดังนั้นกิจกรรมแนะแนวจึงมีความสำคัญ ทั้งต่อผู้ให้และผู้รับบริการ

3.3 วัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมแนะแนว

การกำหนดวัตถุประสงค์ของกิจกรรมเป็นหัวใจสำคัญของความสำเร็จในการจัดกิจกรรมแนะแนว ซึ่งปัจจุบันมักเรียกวัดตุประสงค์หรือจุดมุ่งหมายของการเรียนรู้ว่า “ผลลัพธ์การเรียนรู้” (Learning outcomes) อันเป็นการระบุถึงพฤติกรรมที่ต้องการให้เกิดกับผู้รับบริการภายหลังการเข้าร่วมกิจกรรม

มูโร และคอตท์แมน (Muro & Kottman cited by Kottman, Ashby & DeGraaf, 2001: 14 อ้างถึงใน สมาร ทองดี และปราณี รามสูต 2545: 45) ได้รวบรวมผลการศึกษากับการกำหนดวัตถุประสงค์ของกิจกรรมแนะแนวว่าควรอยู่ในขอบข่ายข้อใดข้อหนึ่งหรือหลายข้อดังต่อไปนี้

- 1) เพื่อส่งเสริมสร้างความรู้สึที่ดีของผู้รับบริการต่อการมีความสัมพันธ์ภาพกับผู้อื่น

- 2) เพื่อให้ผู้รับบริการค้นหาความหมายให้ชีวิตด้านการเรียนรู้มีชีวิตแห่งการเรียนรู้ในทุกย่างก้าวของประสบการณ์
- 3) เพื่อเสริมสร้างพัฒนาให้ผู้รับบริการมองเห็นตนเองในแง่บวก
- 4) เพื่อส่งเสริมให้ผู้รับบริการศรัทธา มองเห็นคุณค่าในตนเอง
- 5) เพื่อเพิ่มศักยภาพด้านการตระหนักรู้ตนเองของผู้รับบริการและให้ตระหนักในความสามารถที่จะแสดงตนในสังคมได้อย่างเหมาะสม
- 6) เพื่อให้ผู้รับบริการสำรวจและเข้าใจค่านิยมของตน รวมทั้งคุณลักษณะอื่น ๆ
- 7) เพื่อเสริมสร้างให้ผู้รับบริการรู้จักยอมรับผู้อื่นที่แตกต่างจากตนเอง มองโลกในแง่ดี
- 8) เพื่อให้ผู้รับบริการมีทักษะด้านการเรียนรู้ในสิ่งพื้นฐานที่คนธรรมดาสามัญทั่วไปพึงเรียนรู้ได้
- 9) เพื่อพัฒนาเสริมสร้างทักษะการตัดสินใจและการแก้ไขปัญหาของผู้รับบริการ
- 10) เพื่อเสริมสร้างความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม โดยให้ประพฤติปฏิบัติเยี่ยงคนที่มีความรับผิดชอบทั่วไปได้
- 11) เพื่อเสริมสร้างเจตคติเชิงบวกต่อการมีวิถีชีวิตที่เหมาะสม ทั้งด้านการศึกษา อาชีพ ส่วนตัวและสังคม

จะเห็นได้ว่า วัตถุประสงค์สำคัญหรือผลลัพธ์การเรียนรู้ที่มุ่งให้เกิดแก่ผู้รับบริการคือการเสริมสร้างให้ผู้รับบริการดำเนินชีวิตส่วนตัวโดยราบรื่นที่เป็นทั้ง คนดี คนเก่ง และอยู่ร่วมกันกับผู้อื่นโดยสันติสุข

3.4 ขอบข่ายของกิจกรรมแนะแนว

สมร ทองดี และปราณี รามสูต (2545: 33-47) ได้กล่าวถึง “ขอบข่ายของกิจกรรมแนะแนว” ไว้ว่า อาจจะมีมองได้หลายลักษณะ เช่น อาจจะมีมองในลักษณะของกิจกรรมแนะแนวในชั้นเรียนและกิจกรรมแนะแนวนอกชั้นเรียน หรืออาจจะมีมองในลักษณะของกิจกรรมสั้น ๆ เหมือนการสอนในแต่ละชั่วโมง และกิจกรรมในรูปแบบของโครงการที่ใช้เวลาต่อเนื่องนานขึ้น แต่ในความหมายที่ใช้กันทั่วไปสำหรับวงการแนะแนวในประเทศไทย มักหมายถึง ขอบข่ายของกิจกรรมแนะแนวด้านการศึกษา ขอบข่ายของกิจกรรมแนะแนวด้านอาชีพ และขอบข่ายของกิจกรรมแนะแนวด้านส่วนตัวและสังคม ซึ่งลักษณะการแบ่งขอบข่ายดังนี้ เมื่อมาถึงยุคปัจจุบันจะแบ่งได้ไม่ชัดเจนดังได้กล่าวไว้แล้วในเรื่องของการกำหนดวัตถุประสงค์ของกิจกรรมที่จะต้องบูรณาการองค์ความรู้ทุกด้านเข้าด้วยกัน เพื่อความเป็นคนดี คนเก่ง และมีความสุข ดังนั้นใน

กิจกรรมแนะแนวแต่ละด้านจะต้องผสมผสานด้านอื่นเข้าไว้ด้วย แต่การแบ่งขอบข่ายกิจกรรมแนะแนวของประเทศไทยเราก็น่าจะยึดตามจุดเน้นมากที่สุดของกิจกรรมว่าเน้นด้านการศึกษาหรือเน้นด้านอาชีพ หรือเน้นด้านส่วนตัวและสังคมเป็นหลัก นอกจากขอบข่ายของกิจกรรมแนะแนวที่ได้กล่าวมาข้างต้นทั้งสามด้าน การจัดกิจกรรมแนะแนวจำเป็นต้องให้สอดคล้องกับผู้รับบริการทั้ง 3 วัย ได้แก่ วัยเด็ก วัยรุ่น และวัยผู้ใหญ่ เพราะบุคคลในแต่ละวัยจะมีธรรมชาติประจำวัย ปัญหา และความต้องการที่แตกต่างกัน ซึ่งในการจัดกิจกรรมแนะแนวนั้นมี 2 รูปแบบคือ กิจกรรมแนะแนวรายบุคคลและกิจกรรมแนะแนวเป็นกลุ่ม โดยคำนึงถึงผู้รับบริการเป็นสำคัญ ทั้งด้านความพร้อม ความเต็มใจ และความจำเป็นของการพัฒนาว่ามุ่งทักษะสังคมมากน้อยเพียงใด นอกจากนี้ยังมีปัจจัยอื่นที่ต้องพิจารณาร่วมด้วย เช่น งบประมาณ เวลา แรงงาน และความพร้อมของผู้ให้บริการ

3.5 ลักษณะของการจัดกิจกรรมแนะแนว

ลักษณะของการจัดกิจกรรมแนะแนว เดิมมักใช้วิธีเล่า สอน บรรยาย อธิบาย ซักถาม โดยครูเป็นผู้นำ แต่ปัจจุบันเน้นที่ตัวนักเรียนเป็นศูนย์กลางการจัดกิจกรรมให้เด็กได้ตั้งประสบการณ์ของตน ออกมาแลกเปลี่ยนซึ่งกันและกัน ให้โอกาสนักเรียนได้ทำงานและแสดงความคิดเห็นร่วมกันสามารถเลือกตัดสินใจโดยเสรี พิจารณาผลที่เกิดจากทางเลือกเห็นคุณค่าในสิ่งที่เลือก ยอมรับ ชื่นชม ยินดี ในสิ่งที่เลือกปฏิบัติตามสิ่งที่ตนได้เลือกโดย แสดงพฤติกรรมหรือกระทำตามสิ่งที่เลือกจนเป็นลักษณะประจำตัว ตลอดจนสรุปข้อคิดที่ได้จากแต่ละกิจกรรม หลังจากจัดกิจกรรมแล้วครูจึงช่วยเหลือ พัฒนา ส่งเสริม หรือแก้ไข นักเรียนตามความเหมาะสมของแต่ละบุคคล (กรมวิชาการ. ม.ป.ป. : บทนำ) นอกจากนี้ อารี ตันท์เจริญรัตน์ (2533: 9) กล่าวว่า กิจกรรมแนะแนวเป็นกิจกรรมที่โรงเรียนจัดขึ้นเพื่อเสริมสร้างทักษะทางกาย อารมณ์สังคมและสติปัญญา สามารถนำความรู้ไปใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อตนเองและสังคม ตลอดจนเป็นการปลูกฝังและฝึกปฏิบัติในสิ่งที่ถูกต้องดีงามอันจะนำไปสู่ความเป็นพลเมืองดีมีประสิทธิภาพ โดยใช้เทคนิคและวิธีการต่าง ๆ ในการสร้างความสนใจให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม ซึ่งควรจัดให้เหมาะกับวัยและขนาดของสมาชิกกลุ่ม ซึ่งใกล้เคียงกับที่ สถิต วังศ์สุวรรณ (2533: 378) กล่าวว่า สิ่งสำคัญที่ต้องคำนึงถึงใน การจัดกิจกรรมแนะแนวคือ ต้องจัดให้เหมาะสมกับวัยและสมาชิกไม่ควรเกิน 35 คน ส่วน วลัยลักษณ์ ภัคดีผล (2533: 9; อ้างอิงมาจากประเสริฐ วิเศษกิจ 2524: 2) เสนอแนะการจัดกิจกรรมแนะแนวว่า ควรมีการบรรยายเนื้อหาและสาระสำคัญต่าง ๆ ตามหัวข้อที่เรียนในแต่ละครั้ง มีการใช้เกม การละเล่นต่าง ๆ การอภิปรายและโต้วาที การแสดงบทบาทสมมติให้ชมภาพยนตร์ การเลียนแบบของจริง การรายงานทั้งแบบกลุ่มและรายบุคคล ตลอดจนการใช้เทคนิค

กิจกรรมกลุ่มต่าง ๆ เพื่อให้นักเรียนเข้าใจ และมีความคิดที่กว้างไกลขึ้น และเทคนิคอย่างหนึ่งที่สามารถนำมาใช้ในการจัดกิจกรรมแนะแนวกลุ่มเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมแนะแนวกลุ่มก็คือ กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ ซึ่งมีการจัดกิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่มีความหมายและเป็นประโยชน์โดยมีการนำเทคนิคต่าง ๆ มาใช้ให้สอดคล้องกับเนื้อหาและผู้เรียน โดยมักมักใช้เทคนิคเดียวหรือหลายเทคนิคประกอบกัน ซึ่งทิสนา แชมมณี (2545:152) กล่าวถึงเทคนิคต่าง ๆ พอสรุปได้ดังนี้

1. เกม (Game) เป็นการจัดสถานการณ์สมมติขึ้นให้ผู้เรียนได้เล่นด้วยตนเองภายในข้อตกลงหรือกติกาบางอย่างที่กำหนดไว้ ผลจะออกมาในรูปแบบแพ้หรือชนะ วิธีนี้จะช่วยให้ผู้เรียนได้วิเคราะห์ความรู้สึกนึกคิดและพฤติกรรมต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ และทำให้เกิดความสนุกสนานด้วย
2. บทบาทสมมติ (Role Playing) เป็นสถานการณ์สมมติที่มีการกำหนดบทบาทของผู้เล่นในสถานการณ์ที่สมมติขึ้น แล้วให้ผู้เรียนสวมบทบาทและแสดงออกตามธรรมชาติ โดยอาศัยบุคลิกภาพ ประสบการณ์ และความรู้สึกนึกคิดของตนเป็นหลัก วิธีนี้จะช่วยให้มีโอกาสศึกษาวิเคราะห์ความรู้สึกและพฤติกรรมของตนเองอย่างลึกซึ้ง และช่วยเสริมสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่น่าสนใจและน่าติดตาม
3. กรณีตัวอย่าง (Case) เป็นวิธีที่ใช้กรณีหรือเรื่องราวต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นนำมาดัดแปลง และใช้เป็นตัวอย่างให้ผู้เรียนศึกษา โดยการวิเคราะห์และอภิปรายกัน และฝึกค้นหาทางแก้ปัญหาที่นั้น วิธีนี้จะทำให้ผู้เรียนคิดพิจารณาข้อมูลที่รับอย่างถี่ถ้วน มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลกัน
4. สถานการณ์จำลอง (Simulation) เป็นการจำลองสถานการณ์จริงหรือสร้างให้ใกล้เคียงกับความเป็นจริง แล้วให้ผู้เรียนเข้าไปอยู่ในสถานการณ์นั้นและมีปฏิริยาโต้ตอบกัน วิธีนี้จะช่วยให้ผู้เรียนได้ทดลองแสดงพฤติกรรมในสถานการณ์ซึ่งในความเป็นจริงอาจไม่กล้าแสดง เพราะอาจเป็นการเสี่ยงต่อผลที่จะได้รับเกินไป
5. ละคร (Acting or Dramatization) เป็นวิธีที่ให้ผู้เรียนได้ทดลองแสดงบทบาทตามที่เขียนหรือกำหนดไว้ โดยผู้แสดงต้องแสดงให้สมตามบทบาทที่กำหนดไว้ ไม่นำเอาบุคลิกภาพและความรู้สึกนึกคิดของตนเข้าไปเกี่ยวข้อง จะทำให้เกิดผลเสียต่อการแสดงบทบาทนั้น ๆ วิธีนี้จะช่วยให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ที่เข้าใจความรู้สึก เหตุผล และพฤติกรรมของผู้อื่น และการแสดงละครร่วมกันยังช่วยฝึกความรับผิดชอบในการเรียนรู้และการทำงานร่วมกัน

6. อภิปรายกลุ่มย่อย (Small Group Discussion) เป็นวิธีการที่เปิดโอกาสให้นักเรียนทุกคนได้มีส่วนร่วมในการแสดงออกและช่วยให้ได้ข้อมูลเพิ่มเติมมากขึ้น การจัดกลุ่มย่อยมีหลายแบบต่าง ๆ กันแล้วแต่วัตถุประสงค์ของผู้จัด เช่น การอภิปรายกลุ่มแบบระดมสมอง (Brainstoming) การอภิปรายกลุ่มแบบฟิลลิป 66 (Phillip 66) หรือแบบกลุ่มหึ่ง (Buzz Group) การอภิปรายกลุ่มแบบเวียนรอบวง (Circular Response) เป็นต้น นอกจากนี้ กรมวิชาการ (2537: 6) ยังกล่าวถึงกิจกรรมแนะแนวว่า ควรมีลักษณะดังนี้

1. ไม่นำเนื้อหาวิชาและกระบวนการวัดผลการเรียน เหมือนการเรียนการสอนวิชาทั่วไป
2. เป็นการรวมกลุ่มของนักเรียนเพื่อทำกิจกรรม อันจะช่วยให้นักเรียนเกิดพัฒนาการในด้านต่าง ๆ และสามารถแก้ปัญหาได้
3. ไม่มีหน่วยการเรียน
4. ไม่มีการประเมินผล “ได้” หรือ “ตก” เหมือนรายวิชาทั่วไป
5. เป็นกิจกรรมแก้ปัญหา พัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน
6. เป็นกิจกรรมให้นักเรียนได้ค้นพบความถนัด ความสามารถ และความสนใจของตน
7. เป็นกิจกรรมเพื่อให้นักเรียนได้รับรู้ข่าวสารด้านการศึกษาและอาชีพ เพื่อวางแผนการศึกษาและเลือกอาชีพที่เหมาะสมสอดคล้องกับความถนัดและความสนใจของตนเอง
8. เป็นกิจกรรมเพื่อให้นักเรียนพัฒนาบุคลิกภาพและปรับตัว รู้จักตนเอง สิ่งแวดล้อม และสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข
9. เป็นกิจกรรมเพื่อสร้างเสริมคุณธรรมและจริยธรรม เพื่อปลูกฝังค่านิยมที่เป็นพื้นฐาน เช่น ขยัน ซื่อสัตย์ ประหยัด อดทน มีนิสัยรับผิดชอบ
10. เป็นกิจกรรมเพื่อสร้างให้นักเรียนมีความรู้และทักษะในวิชาการต่าง ๆ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีเจตคติที่ดีต่อสัมมาชีพ มีนิสัยรักการทำงาน และสามารถเลือกอาชีพที่เหมาะสมกับตนได้

จากหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544 (กรมวิชาการ 2545: 6) กล่าวว่า กิจกรรมแนะแนวเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ที่จัดให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถของตนเองตามศักยภาพมุ่งเน้นเพิ่มเติมจากกิจกรรมที่ได้จัดให้เรียนรู้ตามกลุ่มสาระ การเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่ม มีการเข้าร่วมและปฏิบัติกิจกรรม โดยเน้นให้เหมาะสมตามความ

แตกต่างระหว่างบุคคล ผู้เรียนสามารถค้นพบ พัฒนา เสริมสร้างทักษะชีวิต คุณลักษณะทาง
 อารมณ์ การเรียนรู้ในเชิง พหุปัญญา และการสร้างสัมพันธภาพที่ดี ปลูกฝังและสร้างจิต
 สำนึกของการทำประโยชน์เพื่อสังคม

จากเอกสารข้างต้นสรุปได้ว่า ลักษณะการจัดกิจกรรมแนะแนวมีการปรับปรุงพัฒนา
 ขึ้นมาเป็นลำดับ จากเดิมเน้นที่ครูผู้จัดกิจกรรมเป็นศูนย์กลาง แต่ปัจจุบันจะเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
 และหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2544 มุ่งเน้นพัฒนาให้ผู้เรียน เป็นคนดี คนเก่ง และอยู่ใน
 สังคมได้อย่างมีความสุข โดยใช้เทคนิควิธีการที่หลากหลาย ซึ่งกิจกรรมแนะแนวที่จัดนี้
 ต้องคำนึงถึงปรัชญาของการแนะแนวคือ ความแตกต่างระหว่างบุคคล ให้ผู้เรียนค้นพบ ความ
 สามารถ ความถนัด ความสนใจ นอกจากนี้ผู้ดำเนินกิจกรรมต้องกำหนดวัตถุประสงค์ ขอบข่าย วัตถุประสงค์
 และปัจจัยแวดล้อมอื่นของ ผู้รับบริการให้สอดคล้องกัน นั่นคือจะต้องกระจ่างว่า จะทำอะไร ทำให้
 ใคร ทำอย่างไรจะทำที่ใด เวลาใด จึงจะเหมาะสม เพื่อการจัดกิจกรรมแนะแนวจะได้บรรลุเป้าหมาย
 ที่วางไว้

3.6 แนวทางการจัดกิจกรรมแนะแนว

การจัดกิจกรรมแนะแนวควรมีเทคนิควิธีการต่าง ๆ เพื่อดึงดูดความสนใจของ
 ผู้เรียน ดังความคิดเห็นของจำเนียร ช่างโชติ (2527: 118-120) ได้เสนอแนะเทคนิคในการจัด
 กิจกรรมแนะแนวไว้ว่า ควรจัดบรรยากาศให้เป็นกันเอง ให้นักเรียนรู้สึกอิสระ สบายใจในการแสดง
 ออกมีการกระตุ้นให้นักเรียนแสดงออกมากที่สุดทั้งในด้านความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ความเชื่อมั่นใน
 ตนเอง ความกล้าในการพูด ความรู้สึกที่ต้องการระบายออก เปิดโอกาส กระตุ้นและช่วยเหลือให้นักเรียน
 มีส่วนร่วมในการอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เรียนรู้แก้ปัญหาและปฏิบัติงานร่วมกันให้ได้
 มากที่สุด มีการมอบหมายความรับผิดชอบให้ทำงานในกิจกรรมนั้น ๆ ตามความถนัด ความสามารถ
 และความสนใจ ครูไม่ควรสอนโดยการพูดคนเดียวและให้นักเรียนจด ควรมีการสร้างความสัมพันธ์
 กันอย่างใกล้ชิด เรียนรู้หน้าที่ของตน มีการช่วยเหลือพยายามเข้าใจกัน ให้ความร่วมมือเห็นอกเห็น
 ใจกัน เรียนรู้ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน มีการนำเอาเทคนิคกระบวนการกลุ่ม รวมถึง
 การนำเกมทางจิตวิทยาเข้ามาประกอบการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสนุก เรียนรู้เข้าใจ
 ตนเองและเข้าใจผู้อื่น ตลอดจนปลูกฝังนิสัย เจตคติ ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และ จริยธรรมเข้าไป
 ด้วย พร้อมกันนี้ครูแนะแนวควรมีการบันทึกรายละเอียดต่าง ๆ ของการสอนไว้ทุกครั้ง และครูควร
 เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ทำ การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองด้วย เช่นเดียวกับที่ กรมวิชา
 การ (ม.ป.ป. : บทนำ) กล่าวว่า ในการจัดกิจกรรมแนะแนวแต่ละครั้งครูต้องเปิดโอกาสให้นักเรียน
 แสดงความคิดเห็นก่อน แล้วจึงแสดงความคิดเห็นตามหรือแสดงความคิดเห็นในกรณีไม่เห็นด้วย

พร้อมเหตุผลประกอบ และไม่ด่วนตัดสินคำตอบหรือทัศนคติของนักเรียนว่าถูกหรือผิดแต่พยายามให้ นักเรียนแสดงความคิดเห็นด้วยเหตุผลของเขา เพราะคำตอบหรือทัศนคติของนักเรียนแต่ละคนย่อมถูกสำหรับเขา เขาย่อมมีเหตุผลในคำตอบ ครูต้องแสดงท่าทางด้วยการยิ้มแย้มแจ่มใสเป็นมิตรทั้งคำพูด น้ำเสียงและท่าทาง ต้องใช้อารมณ์ขันเป็น มีการสังเกตและบันทึกการสังเกตเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักเรียนในกลุ่มขณะจัดกิจกรรมทั้งพฤติกรรมที่แสดงออกและความรู้สึก ฟัง สะท้อนความรู้สึก (ความคิด) ของคำตอบนักเรียน มีการใช้คำพูดกระตุ้นให้เด็กคิด เพื่อแก้ปัญหาและหาคำตอบด้วยตนเองอย่างมีเหตุผล กล่าวชื่นชมเมื่อนักเรียนแสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์ เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ทำงานกลุ่มร่วมกัน เน้นบรรยากาศที่เป็นประชาธิปไตย ใช้ เหตุผล สะท้อนค่านิยมของนักเรียนจากคำตอบที่เป็นเหตุผล หากนักเรียนค้นหาคำตอบไม่ได้ หรือแก้ปัญหาบางอย่างไม่ได้ ครูอาจยกตัวอย่างคำตอบของตนนำทางได้ และควรเตรียมอุปกรณ์ทุกครั้งก่อนจัดกิจกรรม นอกจากนี้ควรให้นักเรียนทุกคนได้รับทราบข้อตกลงเบื้องต้นในการร่วมกิจกรรม

ข้อมูลดังกล่าวข้างต้น ช่วยให้ผู้วิจัยได้แนวทาง กระบวนการและเทคนิคต่าง ๆ ในการจัดกิจกรรมแนะแนว ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยการจัดกิจกรรมกลุ่มเปิดโอกาสให้นักเรียนมีบทบาทและมีส่วนร่วมมากที่สุด ผู้จัดกิจกรรมเป็นเพียงผู้กระตุ้น จัดบรรยากาศ และเตรียมอุปกรณ์ต่าง ๆ ให้พร้อมเท่านั้น

3.7 ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมแนะแนว

สมร ทองดี และปราณี รามสูต (2545: 48) กล่าวว่า ขั้นตอนของกิจกรรมแนะแนวที่จัดในชั้นเรียนควรประกอบด้วย ขั้นนำเข้าสู่กิจกรรม ขั้นดำเนินกิจกรรม ขั้นสรุปและขั้นประเมินผล กิจกรรมเพื่อมุ่งให้ผู้รับบริการนำผลการเรียนรู้จากกิจกรรมไปใช้ประโยชน์ โดยใช้ แนวคิดจากทฤษฎีการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (participatory learning) ที่เน้นการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ (experiential learning) และการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่ม (group process learning) ซึ่งนักการศึกษาส่วนใหญ่ยอมรับว่า การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม จะเสริมสร้างผู้รับบริการทั้งกระบวนการคิดและการปฏิบัติ นำไปสู่การปรับเปลี่ยนและพัฒนาพฤติกรรม ซึ่งผู้ให้ต้องกระตุ้นให้ผู้รับบริการได้เป็น “ผู้ร่วมทำกิจกรรม” (participant) ไม่ใช่ “ผู้สังเกตการณ์” (spectator) และต้องจัดกิจกรรมให้ผู้รับบริการมีอารมณ์ร่วมสนุกสนานมีชีวิตชีวา โดยอาจใช้เกม เพลง นิทาน ข่าวกรณีศึกษา ฯลฯ เป็นสื่อผ่านทางในการจัดกิจกรรมที่เน้นการเรียนรู้เชิงประสบการณ์มีแนวทางการดำเนินการ 4 ขั้นตอนคือ

ขั้นที่ 1 แลกเปลี่ยนประสบการณ์ (Experiencing) ผู้รับบริการอาจเล่นเกม บทบาทสมมติ ทำงาน ทำกิจกรรม สถานการณ์จำลอง ฟัง / อ่านกรณีศึกษา ค้นคว้า เล่าอดีต

เล่าเรื่องแบ่งปันประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับสาระสำคัญ หรือผลลัพธ์การเรียนรู้ หรือจุดมุ่งหมายของกิจกรรม

ขั้นที่ 2 สะท้อนกลับการรับรู้ (Reflecting) ผู้รับบริการแสดงความคิดเห็น ความรู้สึก วิเคราะห์ พิจารณาหาเหตุผลจากการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ขั้นที่ 1 เพื่อหาคำตอบว่าเกิดอะไรขึ้นจากขั้นที่ 1 นั้น หรือเขาตีความว่าสิ่งนั้นอย่างไร

ขั้นที่ 3 สรุปสาระสู่ชีวิต (Generalizing) ผู้รับบริการสร้างองค์ความรู้ หรือสรุปสาระการเรียนรู้จากการอภิปรายสะท้อนกลับ การรับรู้จากทฤษฎีและแนวคิดเพิ่มเติมต่อไปอีก เพื่อความสมบูรณ์ของสาระการเรียนรู้ที่สัมพันธ์กับชีวิต

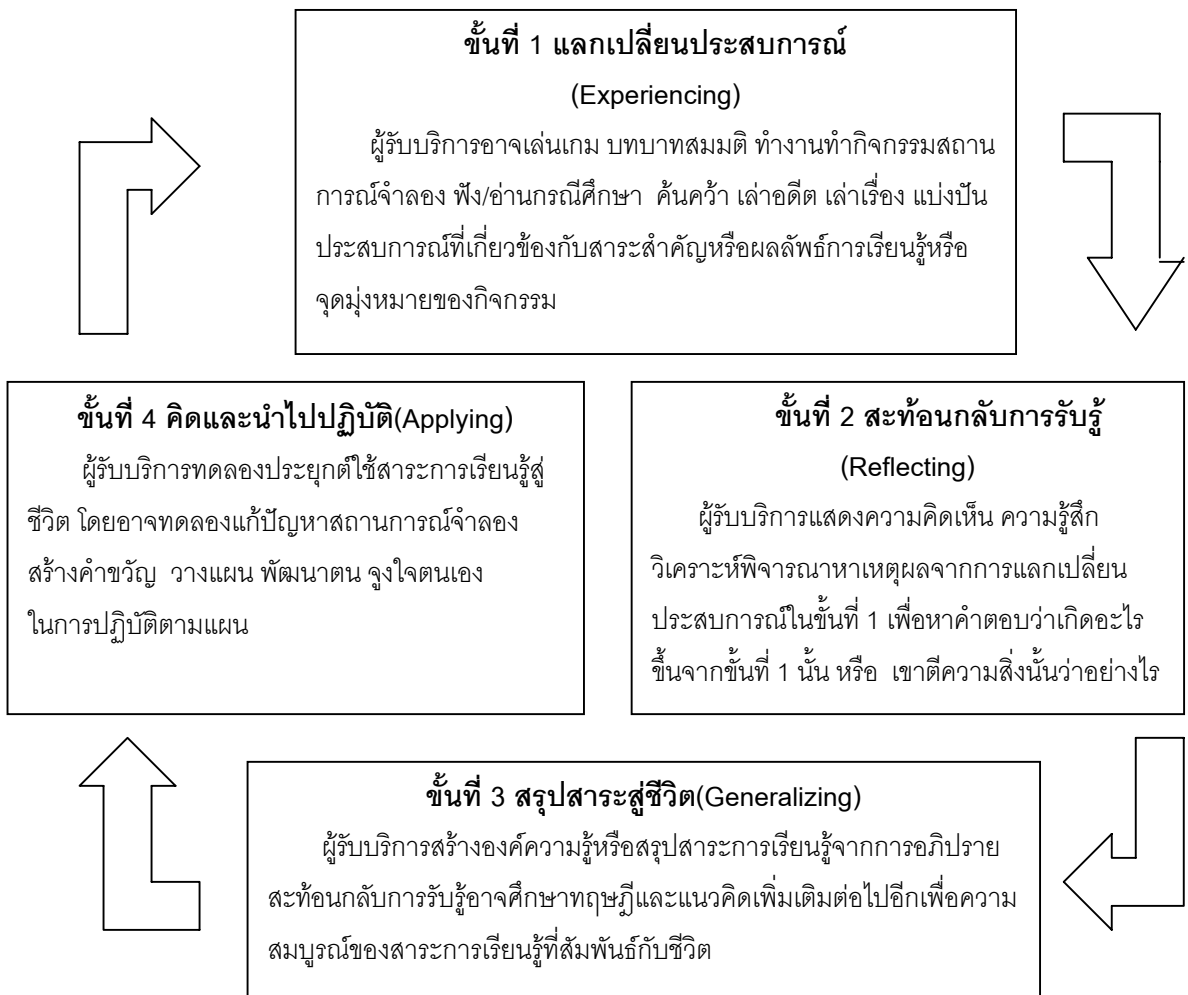
ขั้นที่ 4 คิดและนำไปปฏิบัติ (Applying) ผู้รับบริการทดลองประยุกต์ใช้สาระการเรียนรู้สู่ชีวิต โดยอาจทดลองแก้ปัญหาสถานการณ์จำลอง สร้างคำขวัญ วางแผนพัฒนาตนเองในการปฏิบัติตามแผนซึ่งขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม จากขั้นที่ 1 ถึงขั้นที่ 4 อาจมีความต่อเนื่องคาบเกี่ยวกันจนแยกไม่ออกหรือบางครั้งมีการสลับขั้นตอน เช่น อาจจัดกิจกรรมนำเสนอสาระการเรียนรู้หรือองค์ความรู้ก่อน จากนั้นเป็นขั้นแลกเปลี่ยนประสบการณ์ แล้วเป็นกิจกรรมสะท้อนกลับการเรียนรู้ สุดท้ายเป็นกิจกรรมให้ทดลองประสบการณ์และประยุกต์ใช้ ซึ่งขั้นตอนนี้จะอยู่เป็นขั้นสุดท้ายของกิจกรรมเสมอและเมื่อถึงขั้นคิดและนำไปปฏิบัติก็อาจกลับเข้าสู่การแลกเปลี่ยนประสบการณ์เป็นวงจรต่อไปใหม่ เพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้ให้มั่นคงขึ้นนำไปสู่การปฏิบัติได้ดีขึ้นและเรียนรู้สิ่งใหม่ที่ต่อเนื่องต่อไปอีก

นอกจากนี้ สมร ทองดี และปราณี รามสูต (2545: 51) ยังได้เสนอแนะการกำหนดขั้นตอนของกิจกรรมแนะแนวว่า ขึ้นอยู่กับผู้แนะแนวในการใช้วิธีการตามประสบการณ์ และดุลยพินิจที่เห็นว่าเหมาะสม คือ ผู้แนะแนวสามารถออกแบบและกำหนดขั้นตอนของกิจกรรมขึ้นเอง แล้วทดลองใช้รวมทั้งควรมีการประเมินกิจกรรม หากผลการประเมินพบว่าได้ผลบ้างในระดับหนึ่งก็ปรับปรุงพัฒนาต่อไป และเมื่อพบว่าได้ผลเป็นที่น่าพอใจก็จัดทำคู่มือกิจกรรมและเผยแพร่เพื่อร่วมใช้กันต่อไป

จากขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมแนะแนวดังกล่าว สรุปได้ว่า ผู้แนะแนวจะต้องพิจารณาในการเลือกวิธีการที่เหมาะสมมาใช้ แต่ถ้าจัดกิจกรรมแนะแนวในชั้นเรียน โดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญและเน้นการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ ควรประกอบด้วย 4 ขั้น คือ ขั้นนำเข้าสู่กิจกรรม ขั้นดำเนินการ ขั้นสรุปและขั้นประเมินผลกิจกรรม หรืออาจจัดในรูปของขั้นแลกเปลี่ยนประสบการณ์ ขั้นสะท้อนกลับการรับรู้ ขั้นสรุปสาระสู่ชีวิต และ ขั้นคิดและนำไปปฏิบัติ ซึ่งทั้งสองลักษณะนี้มีรูปแบบใกล้เคียงกันจะเลือกใช้แบบใดก็ได้ ซึ่งผู้พัฒนากิจกรรมสามารถออกแบบขึ้นใช้เองแล้ว

นำไปจัดกิจกรรมให้ผู้รับบริการตามที่พัฒนาขึ้น และควรมีการประเมินกิจกรรมเพื่อนำไปสู่การพัฒนาในขั้นต่อไปหากได้ผล แต่ควรมีคู่มือการใช้กิจกรรมแนบแนวประกอบด้วย เพื่อสะดวกแก่ผู้ร่วมใช้

สำหรับการจัดกิจกรรมแนบแนวในการพัฒนาชุดกิจกรรมแนบแนวเพื่อปรับพฤติกรรมก่อนในชั้นเรียนที่ผู้วิจัยใช้ในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้คือ การจัดกิจกรรมที่เน้นการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ 4 ขั้นตอน หรือ ERGA (four phases of the learning cycle) โดยมีขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม คือ ขั้นที่ 1 แลกเปลี่ยนประสบการณ์ ขั้นที่ 2 สะท้อนกลับการเรียนรู้ ขั้นที่ 3 สรุปสาระสู่ชีวิต และขั้นที่ 4 คิดและนำไปปฏิบัติ แสดงภาพได้ดังนี้

ภาพที่ 2.2 ขั้นตอนและวงจรกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้เชิงประสบการณ์
ที่มา : สมร ทองดี และปราณี รามสูต (2545: 50)

จากกรอบแนวคิดในเรื่องขั้นตอนของการปรับพฤติกรรมและขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม
 แนวโน้มที่เน้นการเรียนรู้เชิงประสบการณ์แก่ผู้เรียน แสดงให้เห็นว่าการจัดกิจกรรมทั้ง 2 รูปแบบ
 มีลำดับขั้นตอนที่คล้ายกัน ดังตารางข้างล่างนี้

ตารางที่ 2.1 เปรียบเทียบขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมเพื่อปรับพฤติกรรมและขั้นตอนการดำเนิน
 กิจกรรมแนวที่เน้นการเรียนรู้เชิงประสบการณ์

การปรับพฤติกรรม (Behavior Modification)	การเรียนรู้เชิงประสบการณ์ (Experiential learning)
ขั้นตอนการปรับพฤติกรรม	ขั้นนำเข้าสู่กิจกรรม
1. กำหนดพฤติกรรมที่เป็นเป้าหมาย 2. เลือกพฤติกรรมที่ต้องการแก้ไข 3. กำหนดสถานที่ดำเนินการ	1. ขั้นแลกเปลี่ยนประสบการณ์ ผู้เรียนจะร่วมทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกัน
4. วิเคราะห์พฤติกรรมที่ต้องการแก้ไขโดย จำแนกออกเป็นพฤติกรรมย่อยที่สังเกตเห็น ได้ชัดและมีปริมาณหรือจำนวนที่บ่งบอกไว้ 5. เลือกเทคนิคที่จะใช้ในการปรับพฤติกรรมให้เหมาะสม 6. เลือกตัวเสริมแรงทางบวก 7. กำหนดวิธีการในการสังเกตและบันทึกพฤติกรรม	2. ขั้นสะท้อนกลับการเรียนรู้ ผู้เรียนจะแสดง ความรู้สึก ความคิดเห็น วิเคราะห์ พิจารณา เหตุผลจากการแลกเปลี่ยน ประสบการณ์ในข้อที่ 1
8. ดำเนินการปรับพฤติกรรมที่ต้องการปรับ หรือแก้ไข	3. ขั้นสรุปสาระสู่ชีวิต ผู้เรียนสร้าง องค์ความรู้ หรือสรุปสาระการเรียนรู้จาก การอภิปรายที่สัมพันธ์กับชีวิต
9. สังเกตและบันทึกผลที่เกิดจากการใช้วิธีการ ปรับพฤติกรรมว่าเด็กมีพฤติกรรมไปใน ลักษณะใด	4. คิดและนำไปปฏิบัติ ผู้เรียนทดลองใช้ สาระการเรียนรู้สู่ชีวิตแก้ปัญหาสถานการณ์ จำลองสร้างคำขวัญ วางแผนพัฒนาตน และลงใจตนเองให้ปฏิบัติตามแผน
10. ประเมินประสิทธิภาพของวิธีการปรับ พฤติกรรมที่เลือกนำมาใช้ 11. ถอดถอนตัวเสริมแรงทางบวกออก 12. ติดตามผลจากขั้นตอนการปรับพฤติกรรม	5. การสรุปและประเมินผล ผู้เรียนจะสรุป และประเมินผลตนเองจากการเรียนรู้เชิง ประสบการณ์ที่ผ่านมา

3.8 ความหมายของชุดกิจกรรมแนะแนว

ในปัจจุบันไม่มีผู้ให้นิยามหรือความหมายของชุดกิจกรรมแนะแนวโดยตรง แต่มีผู้ให้ความหมายของชุดการสอน ไว้ดังนี้

ชัยยงค์ พรมวงศ์ (2523: 113-118) กล่าวว่า ชุดการสอน หรือชุดการเรียน ตรงกับภาษาอังกฤษว่า Instructional Package เป็นสื่อประสมประเภทหนึ่งมีจุดมุ่งหมายเฉพาะ เรื่องที่สอน ชุดการสอนเป็นสื่อประสม ที่ได้จากระบบการผลิตและการนำสื่อการสอนที่สอดคล้อง กับวิชา หน่วย หัวเรื่องและวัตถุประสงค์เพื่อช่วยให้การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้มีประสิทธิภาพซึ่งชุดการสอนประกอบด้วย คู่มือครู คู่มือนักเรียน สื่อ และอุปกรณ์ แบบทดสอบก่อน และหลังเรียน และยังได้แบ่งชุดการสอนที่นิยมนำมาใช้ในการเรียนการสอนออกเป็น 4 ประเภทคือ

7) ชุดการสอนประเภทการบรรยาย เป็นชุดการสอนที่มุ่งช่วยขยายเนื้อหาสาระการสอนแบบบรรยายให้ชัดเจนยิ่งขึ้น ช่วยให้ผู้สอนพูดน้อยลงและให้สื่อการสอนทำหน้าที่แทน ชุดการสอนแบบบรรยายนี้นิยมใช้กับการฝึกอบรมและการสอนในระดับอุดมศึกษาที่ยังถือว่า การสอนแบบบรรยายยังมีบทบาทสำคัญในการถ่ายทอดความรู้แก่ผู้เรียน

8) ชุดการสอนแบบกลุ่มกิจกรรม เป็นชุดการสอนที่มุ่งให้ผู้เรียนได้ประกอบ กิจกรรมกลุ่ม เช่น ในการสอนแบบศูนย์การเรียน การสอนแบบกลุ่มสัมพันธ์ เป็นต้น

9) ชุดการสอนตามเอกัตภาพ หรือชุดการสอนรายบุคคล เป็นชุดการสอนที่ มุ่งให้ผู้เรียนสามารถศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง ความแตกต่างระหว่างบุคคลอาจเป็นการเรียนใน โรงเรียนหรือที่บ้านก็ได้ เพื่อให้ผู้เรียนก้าวไปข้างหน้าตามความสามารถ ความสนใจและความพร้อม ของผู้เรียนชุดการสอนรายบุคคลอาจออกมาในรูปของหน่วยการสอนย่อยหรือโมดูล

10) ชุดการสอนทางไกล เป็นชุดการสอนที่ผู้สอนและผู้เรียนอยู่ต่างถิ่นต่างเวลา กัน มุ่งสอนให้ผู้เรียนศึกษาด้วยตนเอง โดยไม่ต้องเข้ามาเรียนในชั้นเรียน ซึ่งจะใช้สื่อประเภท สิ่งพิมพ์ รายการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ ภาพยนตร์ และการสอนเสริมตามศูนย์บริการ การศึกษา เช่น ชุดการสอนทางไกลของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

จากที่กล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า ชุดการสอน หมายถึง เครื่องมือช่วยสอนเป็น สื่อการสอนที่เป็นสื่อประสม ที่สอดคล้องกับวิชา หน่วย หัวเรื่องและวัตถุประสงค์ช่วยให้ผู้เรียน สามารถพัฒนาพฤติกรรมเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยชุดการสอนประกอบด้วย คู่มือครู คู่มือนักเรียน สื่อและอุปกรณ์ แบบประเมินก่อนและหลังเรียน จัดไว้เป็นชุด ๆ

จากแนวคิดในเรื่องชุดการสอนและกิจกรรมแนะแนวดังกล่าว คณาจารย์ และนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา แขนงวิชาการแนะแนว สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย

สุโขทัยธรรมมาธิราช ปีการศึกษา 2545 ให้ความหมายของ ชุดกิจกรรมแนะแนว (Guidance Activities Package) ว่าหมายถึง เครื่องมือทางการแนะแนวที่ประกอบด้วย กิจกรรมแนะแนว โดยชุดกิจกรรมแนะแนวมี (1) คู่มือผู้ให้บริการ ซึ่งมีคำชี้แจง การเตรียมการของผู้ให้บริการ แผนการจัดกิจกรรมต่าง ๆ (2) คู่มือผู้รับบริการ ซึ่งมีใบงาน ใบความรู้ แบบทดสอบก่อน-หลัง และ (3) สื่อหรืออุปกรณ์การจัดกิจกรรม

3.9 การสร้างชุดกิจกรรมแนะแนว

ในการสร้างชุดกิจกรรมแนะแนวนั้น ต้องคำนึงถึงหลักการและขอบข่ายของงานแนะแนวคือ คำนึงความแตกต่างระหว่างบุคคล และมีจุดมุ่งหมายเพื่อป้องกัน แก้ไข และพัฒนาทั้งด้านการศึกษา อาชีพ ส่วนตัวและสังคมให้กับวัยเด็ก วัยรุ่น และวัยผู้ใหญ่ (วัชรวิทย์ ทรัพย์มี 2531: 4-5) ซึ่งได้มีผู้ให้แนวคิดในการสร้างชุดกิจกรรมแนะแนว ไว้ดังนี้

ธีระ ชัยยุทธยรรยง (2533: 65) กล่าวถึงลำดับขั้นตอนในการสร้างชุดกิจกรรมแนะแนวไว้ดังนี้

1. ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับเรื่องที่จะศึกษาจากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดเนื้อหาให้เหมาะสมกับความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า
 2. ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับการสร้างชุดการแนะแนวจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 3. สร้างโปรแกรมการสอนโดยใช้ชุดการแนะแนวให้สอดคล้องกับความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า
 4. นำโปรแกรมที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ เพื่อให้สอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์ วิธีดำเนินการ เนื้อหา อุปกรณ์ และการประเมินผล
 5. นำโปรแกรมที่สร้างไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาข้อบกพร่องของคู่มือครูและโปรแกรมการสอน โดยใช้ชุดการแนะแนวตลอดจนเวลาที่ใช้
 6. ปรับปรุงแก้ไขโปรแกรมการสอนโดยใช้ชุดแนะแนวเพื่อนำไปใช้ในการวิจัยต่อไป
- จากที่กล่าวมาแล้วข้างต้นจะเห็นได้ว่า การสร้างชุดกิจกรรมแนะแนวนั้น มีลำดับขั้นตอนต่าง ๆ ในการสร้างซึ่งต้องคำนึงถึง วัตถุประสงค์และสาระสำคัญของการสร้างชุดกิจกรรมแนะแนวเป็นหลัก เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาโปรแกรม หรือโครงสร้างชุดที่ชัดเจนเป็นระบบและดำเนินการตามขั้นตอนที่เหมาะสม เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมแนะแนวให้นักเรียน

3.10 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุดกิจกรรมแนะแนว

จากการศึกษาค้นคว้าพบว่า มีผู้วิจัยใช้ชุดการแนะแนวเพื่อพัฒนา ส่งเสริม แก้ไขป้องกันพฤติกรรมต่าง ๆ ไว้หลากหลาย เช่น

ปนัดดา ยิ้มสกุล (2538) ได้ทำการวิจัย เรื่องผลของการใช้ชุดการแนะแนว ที่มีต่อความสามัคคีของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านท่ากลอย กิ่งอำเภอท่าตะเคียน จังหวัดฉะเชิงเทรา พบว่า นักเรียนที่ได้รับการใช้ชุดการแนะแนวมีความสามัคคีสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

มลิวรรณ นิรมลพิศาล (2539) ได้ทำการวิจัยเรื่องผลการใช้ชุดแนะแนวที่มีต่อทัศนคติด้านการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสีกัน (วัฒนานันท์อุปถัมภ์) กรุงเทพมหานคร พบว่า นักเรียนที่ได้รับการใช้ชุดการแนะแนวมีทัศนคติต่อการเรียนดีขึ้นมากกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กันทวัลย์ ภูวนันท์ (2543) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ผลของชุดกิจกรรมแนะแนวในการพัฒนาเจตคติต่อการคุกคามทางเพศและความภาคภูมิใจในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนชัยมาตร กรุงเทพมหานคร พบว่านักเรียนที่ได้รับการพัฒนาโดยชุดแนะแนวที่มีการพัฒนา เจตคติการคุกคามทางเพศและความภาคภูมิใจเพิ่มขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

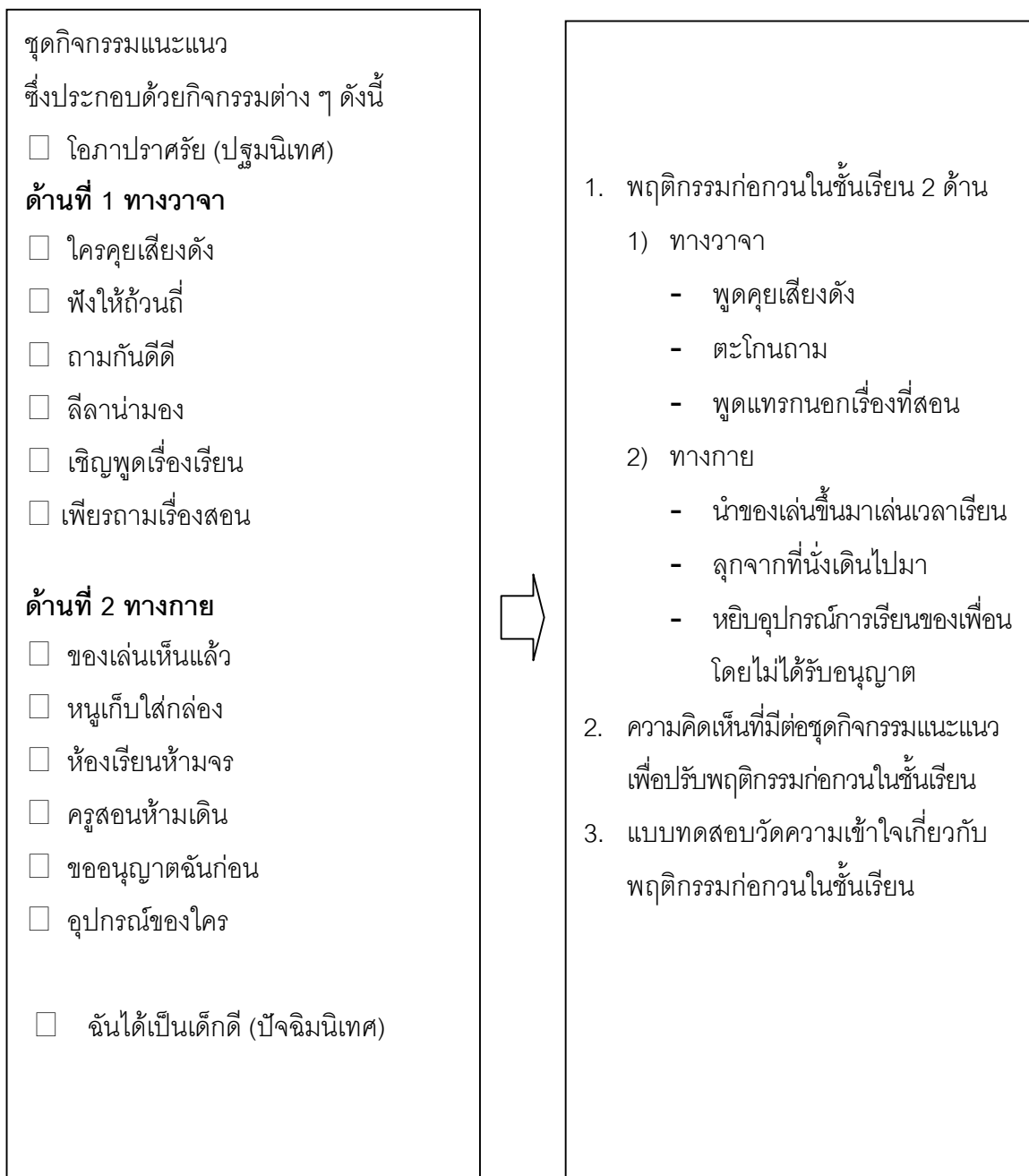
จากที่กล่าวมาแล้วข้างต้นแสดงให้เห็นว่าการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวช่วยพัฒนา ส่งเสริม ทั้งยังป้องกันและแก้ไขปัญหาพฤติกรรมนักเรียนในทุกด้าน เช่น ทัศนคติต่อการเรียน ความสามัคคี เจตคติการคุกคามทางเพศและความภาคภูมิใจในตนเอง เป็นต้น

4. กรอบแนวคิดในการวิจัย

กรอบแนวคิดในการวิจัยครั้งนี้ มีดังนี้

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

ภาพที่ 2.3 แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย

โครงสร้างชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อปรับพฤติกรรมก่อนวัยเรียน

โครงสร้างของชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อปรับพฤติกรรมก่อนวัยเรียน ของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนาหลวง สังกัดกรุงเทพมหานคร แบ่งเป็น 2 ด้าน จำนวน
14 กิจกรรม ดังนี้

ด้านที่ 1 ทางวาจา ได้แก่การปรับพฤติกรรมการพูดคุยเสียงดัง ตะโกนถาม พูดแทรก
นอกเรื่องที่สอน โดยมีกิจกรรมดังนี้

กิจกรรมที่ 1 “โอภาปราศรัย” (เป็นกิจกรรมปฐมนิเทศ)

กิจกรรมที่ 2 “ใครคุยเสียงดัง”

กิจกรรมที่ 3 “ฟังให้ถ้วนถี่”

กิจกรรมที่ 4 “ถามกันดีดี”

กิจกรรมที่ 5 “ลีลาน่ามอง”

กิจกรรมที่ 6 “เชิญพูดเรื่องเรียน”

กิจกรรมที่ 7 “เพียรถามเรื่องสอน”

ด้านที่ 2 ทางกาย ได้แก่การปรับพฤติกรรมนำของเล่นขึ้นมาเล่น ลุกจากที่นั่งเดิน
ไปมา หยิบอุปกรณ์การเรียนของเพื่อนโดยไม่ได้รับอนุญาต มีกิจกรรมดังนี้

กิจกรรมที่ 8 “ของเล่นเห็นแล้ว”

กิจกรรมที่ 9 “หนูเก็บใส่กล่อง”

กิจกรรมที่ 10 “ห้องเรียนห้ามจร”

กิจกรรมที่ 11 “ครูสอนห้ามเดิน”

กิจกรรมที่ 12 “ขออนุญาตฉันก่อน”

กิจกรรมที่ 13 “อุปกรณ์ของใคร”

กิจกรรมที่ 14 “ฉันได้เป็นเด็กดี” (เป็นกิจกรรมปัจฉิมนิเทศ)

ตารางที่ 2.2 โครงสร้างชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อปรับพฤติกรรมก่อนในชั้นเรียนของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนาหลวง

ลำดับ ที่	ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	เทคนิค/วิธีการ	หลักการ/แนวคิด	สื่อประกอบ กิจกรรม
1.	โอบก ปราศรัย	1. ผู้เข้าร่วมกิจกรรม เข้าใจระเบียบวิธีการ และจุดมุ่งหมายของ การเข้าร่วมกิจกรรม	- กิจกรรม - การเรียนรู้เชิง ประสบการณ์ (ERGA)	การทำกิจกรรมกลุ่มจะ ดำเนินไปด้วยดีอยู่ที่ สมาชิกต้องให้ความ ร่วมมืออย่างดียิ่ง ทุกคน ถัก ขาดใครคนใด คนหนึ่ง กิจ กรรมจะไม่สมบูรณ์ ทำ ให้ไม่บรรลุผลตาม เป้าหมายที่วางไว้	- ใบความรู้ - ใบงาน - ซองกิจกรรม
2.	ใครคุย เสียงดัง	1. เพื่อให้นักเรียนบอก ผลเสียของการพูดคุย เสียงดังได้ 2. เพื่อให้นักเรียนลด พฤติกรรม การพูดคุย เสียงดังและปฏิบัติตนได้ อย่างเหมาะสมในชั้นเรียน	- เกม - การเรียนรู้เชิง ประสบการณ์ (ERGA)	การพูดคุยเสียงดังใน ห้องเรียนจะทำให้เป็น อุปสรรคต่อการเรียน การสอน และส่งผลให้ กิจกรรมการเรียนรู้ไม่ บรรลุวัตถุประสงค์ตาม ที่ต้องการทั้งยังก่อ ความรำคาญให้แก่ เพื่อนในห้องเรียน	- ผลไม้ 4 ชนิด ได้แก่ ส้มเขียว, ส้มเขียวหวาน, ส้มพริมนอง, ส้มสายน้ำผึ้ง - กล้องกระดาษ - ใบความรู้เรื่อง “ใครคุยเสียงดัง” - ใบงานเรื่อง “ใครคุยเสียงดัง”
3.	ฟังให้ถ้วนถี่	1. เพื่อให้นักเรียนบอก ผลเสียของการพูดคุย เสียงดังได้ 2. เพื่อให้นักเรียนลด พฤติกรรม การพูดคุย เสียงดังและปฏิบัติตนได้ อย่างเหมาะสมใน ชั้นเรียน	- นิทาน - เพลง - การเรียนรู้เชิง ประสบการณ์ (ERGA)	การพูดคุยเสียงดังขณะ เรียนหนังสือ หรือครู กำลังอธิบายเป็นการ ทำลายสมาธิของ ตนเองและผู้อื่น ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่ ไม่เหมาะสม	- นิทานเรื่อง “เด็กชายโมฆะ” - นิทานเรื่อง “เด็กหญิงเรณู” - เพลง “ฟังให้ถี่” - ใบความรู้เรื่อง “ฟังให้ถ้วน - ใบงานเรื่อง “ฟังให้ถ้วนถี่”

ตารางที่ 2.2 (ต่อ)

ลำดับ ที่	ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	เทคนิค/วิธีการ	หลักการ/แนวคิด	สื่อประกอบ กิจกรรม
4	ถามกันดีดี	1. เพื่อให้ให้นักเรียนบอกผลเสียของการตะโกนถามได้ 2. เพื่อให้ให้นักเรียนลดพฤติกรรม การตะโกนถามและปฏิบัติตนได้อย่างเหมาะสมเมื่อต้องการถาม	- เพลง - การเรียนรู้ซึ่ง ประสบการณ์ (ERGA)	การตะโกนถามผู้อื่นนอกจากจะเป็นมารยาทที่ไม่เหมาะสมแล้วยังเป็นการทำลายสมาธิของเพื่อนร่วมชั้นเรียนและถือเป็นการผิดกรรมรบกวนห้องเรียนอีกด้วย	- เพลง "มารยาทการถาม" - ใบความรู้เรื่อง "ถามกันดีดี" - ใบงานเรื่อง "ถามกันดีดี"
5.	ลีลาน่ามอง	1. เพื่อให้ให้นักเรียนบอกผลเสียของการตะโกนถามได้ 2. เพื่อให้ให้นักเรียนลดพฤติกรรม การตะโกนถามและปฏิบัติตนได้อย่างเหมาะสมเมื่อต้องการถาม	- เพลง - คำถาม "อะไรเอ่ย" - การเรียนรู้ซึ่ง ประสบการณ์ (ERGA)	การยกมือถามข้อสงสัยถือว่าเป็นมารยาทสากล และสุภาพชนควรกระทำหากที่แห่งใดไม่ทำเช่นนั้น ที่นั่นย่อมมีเสียงดังจากการตะโกนถาม ซึ่งก่อให้เกิดความรำคาญและวุ่นวาย	- เพลง "มารยาทการถาม" - ใบความรู้เรื่อง "ลีลาน่ามอง" - คำถามประเภทกิจกรรม "อะไรเอ่ย" - เอกสารประกอบ การแสดงบทบาทสมมติ - ใบงานเรื่อง "ลีลาน่ามอง"
6.	เชิญพูดเรื่องเรียน	1. เพื่อให้ให้นักเรียนบอกผลเสียของการพูดแทรกนอกเรื่องที่ได้ 2. เพื่อให้ให้นักเรียนลดพฤติกรรม การพูดแทรกนอกเรื่องที่ได้สอนและปฏิบัติตนได้อย่างเหมาะสมในการเรียน	- นิทาน - การเรียนรู้ซึ่ง ประสบการณ์ (ERGA)	การพูดแทรกนอกเรื่องที่คุณกำลังสอนอยู่เป็นการก่อกวนรำคาญให้แก่เพื่อนในชั้นเรียน ขณะเดียวกันก็เป็นการทำลายสมาธิและความตั้งใจในการสอนของคุณด้วย	- ใบความรู้เรื่อง "เชิญพูดเรื่องเรียน" แผนผังที่ 1 ประเภทกิจกรรม เรื่อง "เชิญพูดเรื่องเรียน" และนิทานเรื่อง "ใครน่าสงสาร" ใบงานประเภท กิจกรรม เรื่อง "เชิญพูดเรื่องเรียน"

ตารางที่ 2.2 (ต่อ)

ลำดับ ที่	ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	เทคนิค/วิธีการ	หลักการ/แนวคิด	สื่อประกอบ กิจกรรม
7.	เพียรถาม เรื่องสอน	1. เพื่อให้นักเรียนบอก ผลเสียของการพูดแทรก นอกเรื่องที่สอนได้ 2. เพื่อให้นักเรียนลด พฤติกรรมการพูดแทรกนอก เรื่องที่สอนและปฏิบัติตนได้ อย่างเหมาะสมในการเรียน	- การเรียนรู้เชิง ประสบการณ์ (ERGA)	การถามในเรื่องที่ไม่ เกี่ยวกับการเรียนเป็น การเบนความสนใจใน การฟังของเพื่อนให้ออก นอกเรื่องที่ครูกำลังให้ ความรู้ อยู่เป็น พฤติกรรมที่ไม่ควร กระทำอย่างยิ่ง	- ใบความรู้เรื่อง “เพียรถาม เรื่องสอน” - ใบงาน สถานการณ์ เรื่อง “เพียรถาม เรื่องสอน” - ใบงานเรื่อง “เพียรถาม เรื่องสอน”
8.	ของเล่น เห็นแล้ว	1. เพื่อให้นักเรียนบอก ผลเสียของการนำของ เล่นขึ้นมาเล่นในเวลา เรียนหนังสือได้ 2. เพื่อให้นักเรียนลด พฤติกรรม การนำของเล่น มาเล่นในเวลาเรียนและ ปฏิบัติตนได้อย่าง เหมาะสมในชั้นเรียน	- เพลง - การเรียนรู้เชิง ประสบการณ์ (ERGA)	การเล่นของเล่นเป็น การผ่อนคลายอย่าง หนึ่งในขณะเดียวกันก็ ต้องทำให้ถูกเวลาและ สถานที่จึงจะเหมาะสม	- ใบความรู้เรื่อง “ของเล่น เห็นแล้ว” เพลง “รู้เล่น รู้เรียน” - ใบงานเรื่อง “ของเล่น เห็นแล้ว”
9.	หนูเก็บ ใส่กล่อง	1. เพื่อให้นักเรียนบอก ผลเสียของการนำของเล่น ขึ้นมาเล่นในเวลาเรียน หนังสือได้ 2. เพื่อให้นักเรียนลด พฤติกรรมการนำของเล่นมา เล่นในเวลาเรียนและปฏิบัติ ตนได้อย่าง เหมาะ สมในชั้นเรียน	- การเรียนรู้เชิง ประสบการณ์ (ERGA)	การเล่นของเล่นในห้อง เรียนขณะที่มีการเรียน การสอน โดยไม่สนใจ ภาระหน้าที่ในการเรียน รู้ของตนเองนั้น ถือว่า เป็นการขาดความรับผิดชอบ ด้านการเรียน ซึ่งเป็นสิ่งที่ต้องปรับปรุง แก้ไข	- ใบความรู้เรื่อง “หนูเก็บใส่ กล่อง” - ใบงาน สถานการณ์ จำลอง - ใบงานเรื่อง “หนูเก็บใส่ กล่อง”

ตารางที่ 2.2 (ต่อ)

ลำดับ ที่	ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	เทคนิค/วิธีการ	หลักการ/แนวคิด	สื่อประกอบ กิจกรรม
10.	ห้องเรียน ห้ามจร	1. เพื่อให้นักเรียนบอก ผลเสียของพฤติกรรม ลุกจากที่นั่งเดินไปมาได้ 2. เพื่อให้นักเรียนลด พฤติกรรมลุกจากที่นั่งเดิน ไปมาและปฏิบัติตนได้อย่าง เหมาะสมในชั้นเรียน	- เพลง - การเรียนรู้ถึง ประสบการณ์ (ERGA)	การลุกจากที่นั่งเดินไป มาในห้องเรียน ขณะมี การเรียนการสอนนั้น เป็นการทำลายความ สงบเรียบร้อยในชั้น เรียนเป็นพฤติกรรมที่ไม่ ควรกระทำ	- ใบความรู้เรื่อง “ห้องเรียนห้ามจร” - เพลง “หยุดเดิน” - ใบงานเรื่อง “ห้องเรียนห้ามจร”
11.	ครูสอน ห้ามเดิน	1. เพื่อให้นักเรียนบอก ผลเสียของพฤติกรรม ลุกจากที่นั่งเดินไปมาได้ 2. เพื่อให้นักเรียนลด พฤติกรรมลุกจากที่นั่งเดิน ไปมาและปฏิบัติตนได้อย่าง เหมาะสมในชั้นเรียน	- เพลง - การเรียนรู้ถึง ประสบการณ์ (ERGA)	การลุกจากที่นั่งเดินไป มาขณะที่มีการเรียน การสอนนั้น นอกจาก เป็นการทำลายความ สงบเรียบร้อยของชั้น เรียนแล้ว ยังเป็นการ รบกวนสมาธิของเพื่อน และครูด้วย ซึ่งเป็น พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม	- ใบความรู้เรื่อง “ครูสอนห้ามเดิน” - เพลง “ครูสอนห้ามเดิน” - ใบงานเรื่อง “ครูสอนห้ามเดิน”
12.	ขออนุญาต ฉันก่อน	1. เพื่อให้นักเรียนบอก ผลเสียของการหยิบอุปกรณ์ การเรียนของเพื่อนไปใช้โดย ไม่ขออนุญาตได้ 2. เพื่อให้นักเรียนลด พฤติกรรมการหยิบอุปกรณ์ การเรียนของเพื่อนไปใช้ โดย ไม่ขออนุญาตและปฏิบัติ ตนได้อย่าง เหมาะสมเมื่อ การต้องใช้ อุปกรณ์ของเพื่อน	- เพลง - นิทาน - การเรียนรู้ถึง ประสบการณ์ (ERGA)	การหยิบอุปกรณ์ การเรียนของเพื่อนไป ใช้โดยไม่ขออนุญาต เป็นการกระทำที่ไม่ถูก ต้องพฤติกรรมเช่นนี้ ควรรีบแก้ไข	- ใบความรู้เรื่อง “ขออนุญาต ฉันก่อน” - นิทานประกอบ กิจกรรม เรื่อง “หนูอย่าไม่เป็นไร” - เพลง “สมบัติผู้ดี “

ตารางที่ 2.2 (ต่อ)

ลำดับ ที่	ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	เทคนิค/วิธีการ	หลักการ/แนวคิด	สื่อประกอบ กิจกรรม
13.	อุปกรณ์ ของใคร	1. เพื่อให้นักเรียนบอก ผลเสียของการหยิบอุปกรณ์ การเรียนของเพื่อนไปใช้โดย ไม่ขออนุญาตได้ 2. เพื่อให้นักเรียนลด พฤติกรรมกรรมการหยิบอุปกรณ์ การเรียนของเพื่อนไปใช้ โดย ไม่ขออนุญาตและปฏิบัติตน ได้อย่าง เหมาะสม เมื่อต้องการใช้อุปกรณ์ของ เพื่อน	- เพลง - บทละคร - การเรียนรู้เชิง ประสบการณ์ (ERGA)	ก่อนจะหยิบอุปกรณ์ การเรียนของเพื่อนไป ใช้ นักเรียนควรกล่าว คำขอยืมทุกครั้ง เพื่อ เป็นการขออนุญาตต่อ เจ้าของ และถือเป็น มารยาทที่ดีงามด้วย	- ใบความรู้เรื่อง “อุปกรณ์ของใคร” - บทละคร ระบาย กิจกรรม เรื่อง “อุปกรณ์ของใคร” - ใบงานประกอบ กิจกรรม เรื่อง “อุปกรณ์ของใคร” - เพลง “ขอยืมหน่อย” - กล้องสี่ระบาย 4 กล้อง พร้อม สมุดภาพระบายสี
14.	ฉันได้เป็น เด็กดี	1. ให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมสรุป ลักษณะพฤติกรรมที่ก่อความ ขุ่นเรียนและวิธีการปรับลด พฤติกรรมก่อความขุ่นเรียน	- กิจกรรม - แผนผังความคิด - การเรียนรู้เชิง ประสบการณ์ (ERGA)	พฤติกรรมก่อความ ขุ่นเรียน หมายถึง การกระทำที่นักเรียน แสดงออกมา แล้วทำให้ เพื่อนเกิดความรำคาญ และทำให้เกิดความไม่ สงบในชั้นเรียน เป็น อุปสรรคต่อการเรียน การสอน	- ใบความรู้เรื่อง “ฉันได้เป็นเด็กดี” - ใบงานเรื่อง “ฉันได้เป็นเด็กดี” - อุปกรณ์การกีฬา

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อปรับพฤติกรรมก่อนนอนในชั้นเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนาหลวง สังกัดกรุงเทพมหานคร นี้มีวิธีดำเนินการวิจัยเกี่ยวกับ (1) ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง (2) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย (3) การรวบรวมข้อมูล และ (4) การวิเคราะห์ข้อมูล ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างของการวิจัยมีดังนี้

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนาหลวง สังกัดกรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2546 จำนวน 262 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ห้อง 2 โรงเรียนนาหลวง สังกัดกรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2546 ที่ได้โดยการเลือกแบบเจาะจง ซึ่งครูประจำชั้นและครูประจำวิชาพบว่า มีพฤติกรรมก่อนนอนในชั้นเรียน จำนวน 12 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มี 5 ประเภทได้แก่ (1) ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อปรับพฤติกรรมก่อนนอนในชั้นเรียนจำนวน 14 กิจกรรม (2) แบบทดสอบวัดความเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรมก่อนนอนในชั้นเรียนก่อนทำกิจกรรมและหลังทำกิจกรรม (3) แบบสังเกตพฤติกรรมก่อนนอนในชั้นเรียน (4) แบบสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมแนะแนว (5) เครื่องมือในการวิเคราะห์ข้อมูล สำหรับการสร้างเครื่องมือแต่ละประเภท เป็นดังนี้

2.1 ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อปรับพฤติกรรมก่อนนอนในชั้นเรียน

2.1.1 นิยามปฏิบัติการ

ชุดกิจกรรมแนะแนว หมายถึง เครื่องมือทางการแนะแนวที่ประกอบด้วย กิจกรรมแนะแนวหลาย ๆ กิจกรรมที่นำมารวมกันเข้าอย่างเป็นระบบตามเป้าหมายและขอบข่ายของการแนะแนว โดยชุดกิจกรรมแนะแนวประกอบด้วย (1) คู่มือผู้ให้บริการ (ครูแนะแนว) ซึ่งมีคำชี้แจงการเตรียมการของผู้ให้บริการแผนการจัดกิจกรรม (2) คู่มือผู้รับบริการ (นักเรียน) ซึ่งมีใบงานใบความรู้และแบบทดสอบก่อนและหลัง (3) สื่อหรืออุปกรณ์การจัดกิจกรรม

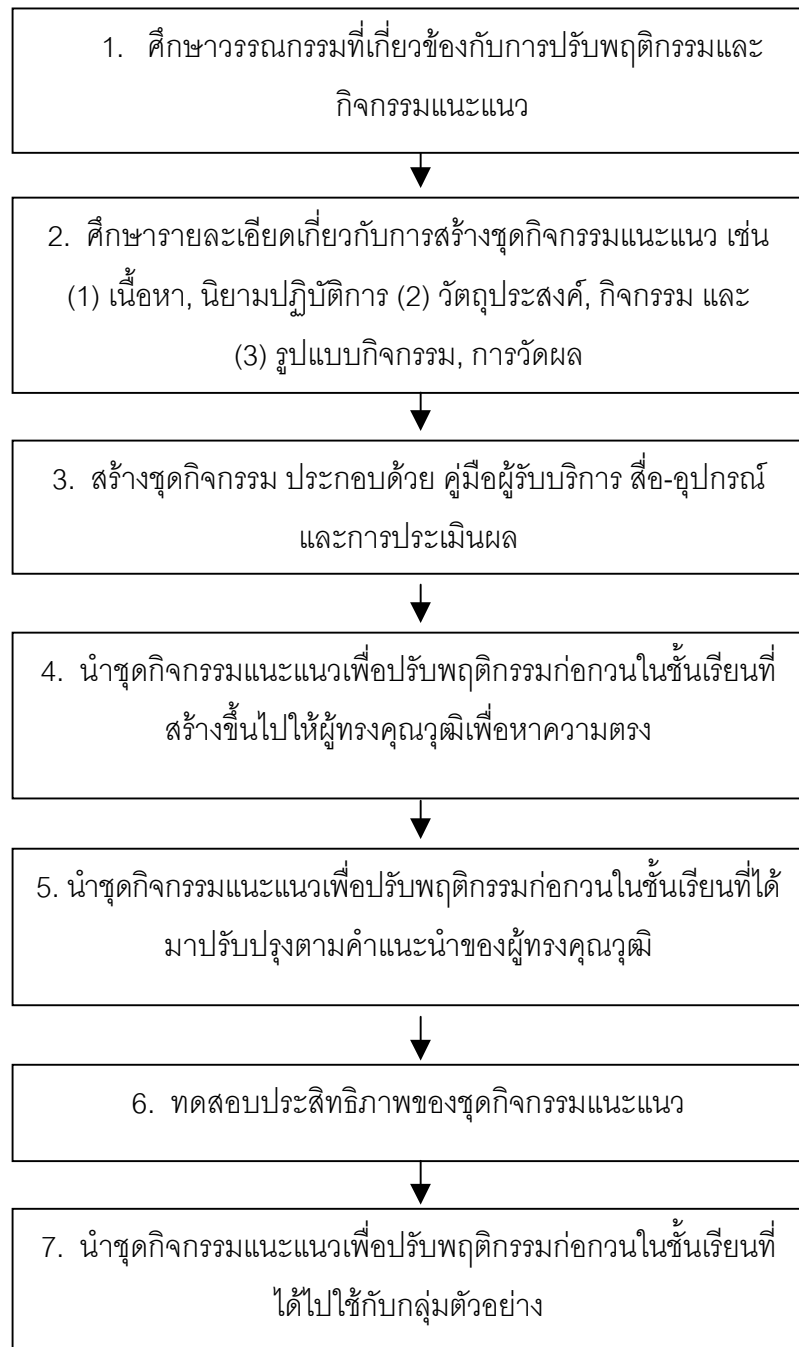
กิจกรรมที่ใช้ในชุดมุ่งให้ประสบการณ์ตรงที่เน้นการปรับพฤติกรรมก่อนลงในชั้นเรียน และดำเนินกิจกรรมตามวงจรการเรียนรู้ 4 ขั้นตอน (ERGA) ได้แก่ (1) การแลกเปลี่ยนประสบการณ์ (Experiencing) (2) สะท้อนกลับการเรียนรู้ (Reflecting) (3) สรุปสาระสู่ชีวิต (Generalizing) (4) คิดและนำไปปฏิบัติ (Applying) ซึ่งส่งผลให้นักเรียนเกิดการตระหนักรู้ในตนเอง และเข้าใจตนเอง มีการปรับตัวได้อย่างเหมาะสมและถูกต้อง กิจกรรมที่ใช้มี 14 กิจกรรม แบ่งเป็น 2 ด้าน ดังนี้

ปฐมนิเทศ	กิจกรรมที่ 1	โอภาปราศรัย	
	ด้านที่ 1	ทางวาจา ได้แก่	
		กิจกรรมที่ 2	ใครคุยเสียงดัง
		กิจกรรมที่ 3	ฟังให้ถ้วนถี่
		กิจกรรมที่ 4	ถามกันดีดี
		กิจกรรมที่ 5	ลีลาน่ามอง
		กิจกรรมที่ 6	เชิญพูดเรื่องเรียน
กิจกรรมที่ 7		เพียรถามเรื่องสอน	
ด้านที่ 2	ทางกาย ได้แก่		
	กิจกรรมที่ 8	ของเล่นเห็นแล้ว	
	กิจกรรมที่ 9	หนูเก็บใส่กล่อง	
	กิจกรรมที่ 10	ห้องเรียนห้ามจร	
	กิจกรรมที่ 11	ครูสอนห้ามเดิน	
	กิจกรรมที่ 12	ขออนุญาตฉันท่อน	
ปัจฉิมนิเทศ	กิจกรรมที่ 13	อุปกรณ์ของใคร	
	กิจกรรมที่ 14	ฉันได้เป็นเด็กดี	

2.1.2 ขั้นตอนการสร้างชุดกิจกรรมแนะแนว

ผู้วิจัยได้สร้างชุดกิจกรรมแนะแนวตามขั้นตอน ดังภาพที่ 3.1

การสร้างชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อปรับพฤติกรรมก่อนนอนในชั้นเรียน มีขั้นตอน ดังนี้

ภาพที่ 3.1 การสร้างชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อปรับพฤติกรรมก่อนนอนในชั้นเรียน

ขั้นตอนการสร้างชุดกิจกรรมแนะแนว

1. ศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการปรับพฤติกรรม กิจกรรมแนะแนว
2. ศึกษากรอบทฤษฎีเช่น เนื้อหา นิยามปฏิบัติการ วัตถุประสงค์ กิจกรรมรูปแบบกิจกรรม และการประเมินผลการจัดกิจกรรม
3. ดำเนินการสร้างชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อปรับพฤติกรรมก่อนภายในชั้นเรียน จำนวน 14 กิจกรรม โดยกำหนดชื่อเรื่องในแต่ละกิจกรรมให้สอดคล้องกับพฤติกรรมที่ต้องการปรับ กำหนดแนวคิดโดยนำพฤติกรรมที่พึงประสงค์ ในแต่ละเนื้อหา แต่ละหัวเรื่องมาเขียนแนวคิดมีจำนวนเท่ากับหัวเรื่องและเป็นแนวคิดระดับ การนำไปใช้โดยกำหนดวัตถุประสงค์ในแต่ละกิจกรรมเขียนเป็นวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมและวัตถุประสงค์ที่กำหนดนี้จะต้องสอดคล้องกับหัวเรื่อง ซึ่งมีโครงสร้างชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อปรับพฤติกรรมก่อนภายในชั้นเรียนจำนวน 14 กิจกรรม ประกอบด้วยกิจกรรมที่ (1) โอบอ้อมอารีย์ (2) ใครคุยเสียงดัง (3) ฟังให้ถ้วนถี่ (4) ตามกันดีดี (5) ลีลาโน้มมอง (6) เชิญพูดเรื่องเรียน (7) เพียรถามเรื่องสอน (8) ของเล่นเห็นแล้ว (9) หนูเก็บใส่กล่อง (10) ห้องเรียนห้ามจร (11) ครูสอนห้ามเดิน (12) ขออนุญาตฉันท่อน (13) อุปกรณ์ของใคร และ (14) ฉันได้เป็นเด็กดี
4. นำชุดกิจกรรมแนะแนวที่เน้นวงจรการเรียนรู้ 4 ขั้นตอน (ERGA) ที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน ตรวจสอบความตรงตามโครงสร้างและเนื้อหาให้สอดคล้องกับนิยามปฏิบัติการได้ค่า IOC เป็น 0.98 ซึ่งแบบประเมินและรายชื่อผู้ตรวจสอบและผลการวิเคราะห์ค่า IOC แสดงไว้ในภาคผนวก ข
5. นำชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อปรับพฤติกรรมก่อนภายในชั้นเรียนที่ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบแล้วมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ
6. นำชุดกิจกรรมแนะแนวทั้ง 14 กิจกรรมไปทดสอบเพื่อหาประสิทธิภาพ ดังนี้
 - (1) ทดสอบประสิทธิภาพแบบเดี่ยวโดยนำชุดกิจกรรมแนะแนวไปทดลองใช้กับนักเรียนที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง โดยการเลือกแบบเจาะจง จำนวน 3 คน ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนาหลวง ทดสอบแล้วนำคะแนนมาคำนวณ เพื่อหาประสิทธิภาพ หลังจากนั้นนำข้อมูลที่ได้มาพัฒนาปรับปรุงแก้ไขชุดกิจกรรมให้มีความเหมาะสม โดยปรับเนื้อหาสาระ รูปแบบขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมและข้อคำถามให้เข้าใจง่าย ใช้คำถามให้ตรงกับความหมายที่ต้องการถาม ไม่ต้องตีความหมาย สื่อความหมายได้กระจ่างชัดเจนเหมาะสมยิ่งขึ้นเพื่อให้ใช้สำหรับหาประสิทธิภาพแบบกลุ่ม
 - (2) ทดสอบหาประสิทธิภาพแบบกลุ่มโดยใช้นักเรียนที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างที่ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง จำนวน 6 คน ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียน

นาหลวง ทดสอบแล้วนำคะแนนมาคำนวณเพื่อหาประสิทธิภาพและนำข้อมูลที่ได้มาพัฒนาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมเพื่อไว้ใช้ในภาคสนามต่อไป

7. นำชุดกิจกรรมแนะแนวไปใช้ ซึ่งผู้วิจัยได้นำชุดกิจกรรมแนะแนวที่ผ่านการทดสอบประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่างในภาคสนาม และผลการทดสอบประสิทธิภาพ คือ 80.00/80.56 เป็นไปดังตารางที่ 4.7 ในภาคผนวก

**2.2 ขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดความเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรมก่อน
ชั้นเรียน** มีวิธีการสร้างดังนี้

2.2.1 นิยามปฏิบัติการ

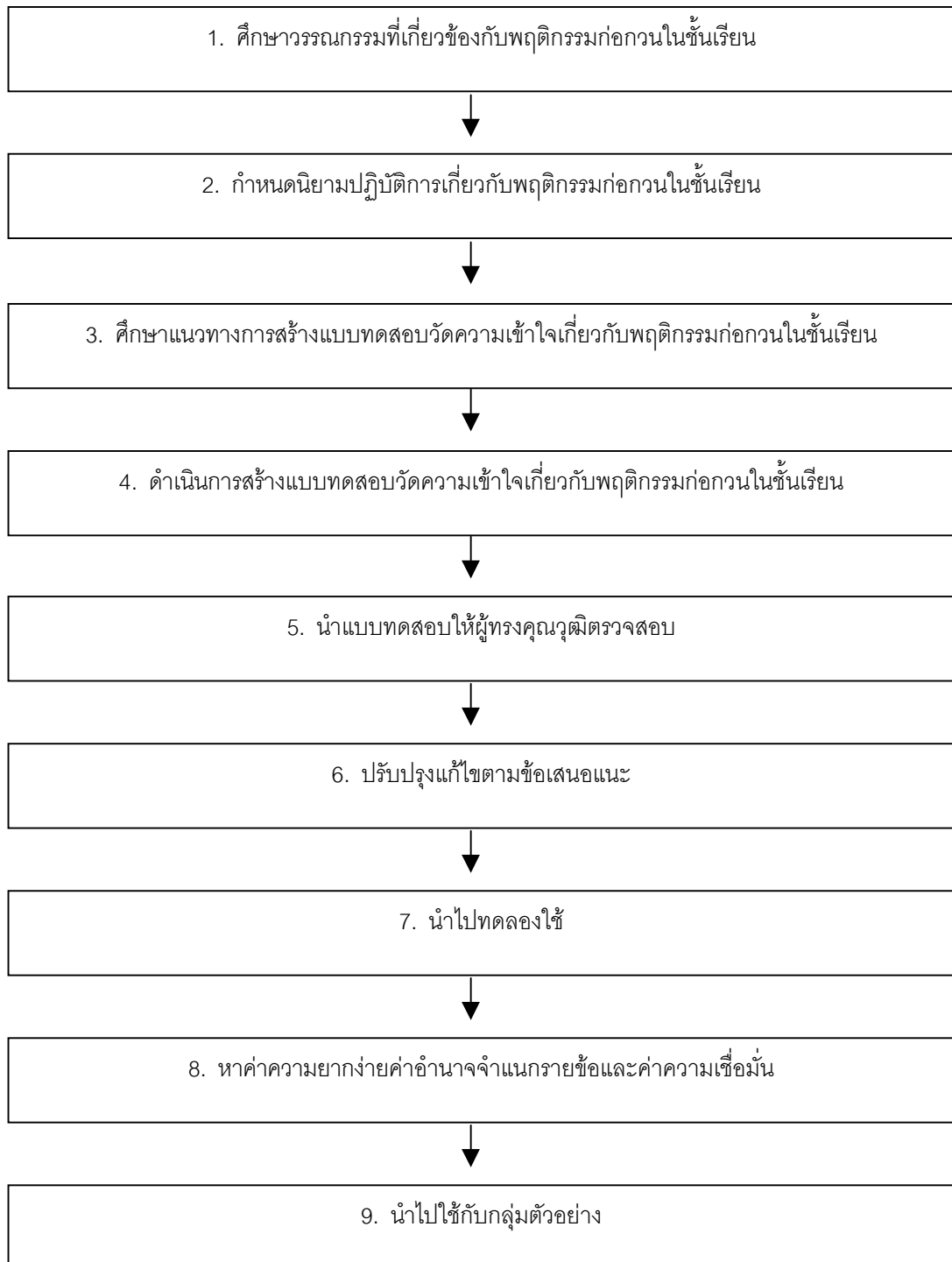
พฤติกรรมก่อนเรียนในชั้นเรียน หมายถึง พฤติกรรมที่นักเรียนแสดงออกมาแล้วทำให้เพื่อนเกิดความรำคาญ ทำให้เกิดความไม่สงบในชั้นเรียน และเป็นอุปสรรคต่อการเรียนการสอน ทั้งในขณะที่ครูสอนและให้ทำงาน ซึ่งแบ่งเป็น 2 ด้าน ต่อไปนี้

- 1) ด้านที่ 1 พฤติกรรมทางวาจา ได้แก่พฤติกรรมการพูดคุ้ยเสียงดัง ตะโกนถาม และพูดแทรกนอกเรื่องที่สอน
- 2) ด้านที่ 2 พฤติกรรมทางกาย ได้แก่พฤติกรรมการนำของเล่นขึ้นมาเล่น ลุกจากที่นั่งเดินไปมา และหยิบอุปกรณ์การเรียนของเพื่อนโดยไม่ได้รับอนุญาต

**2.2.2 ขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดความเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรม
ก่อนเรียนในชั้นเรียน**

แบบทดสอบวัดความเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรมก่อนเรียนในชั้นเรียน ที่สร้างขึ้นใช้เป็นแบบทดสอบวัดสัมฤทธิ์ผลของการปรับพฤติกรรมก่อนเรียนในชั้นเรียนระยะก่อน และหลังการทำกิจกรรมมีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

การสร้างแบบทดสอบวัดความเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรมก่อนในชั้นเรียน มีขั้นตอนดังนี้

ภาพที่ 3.2 การสร้างแบบทดสอบวัดความเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรมก่อนในชั้นเรียนก่อนและหลังทำชุดกิจกรรม

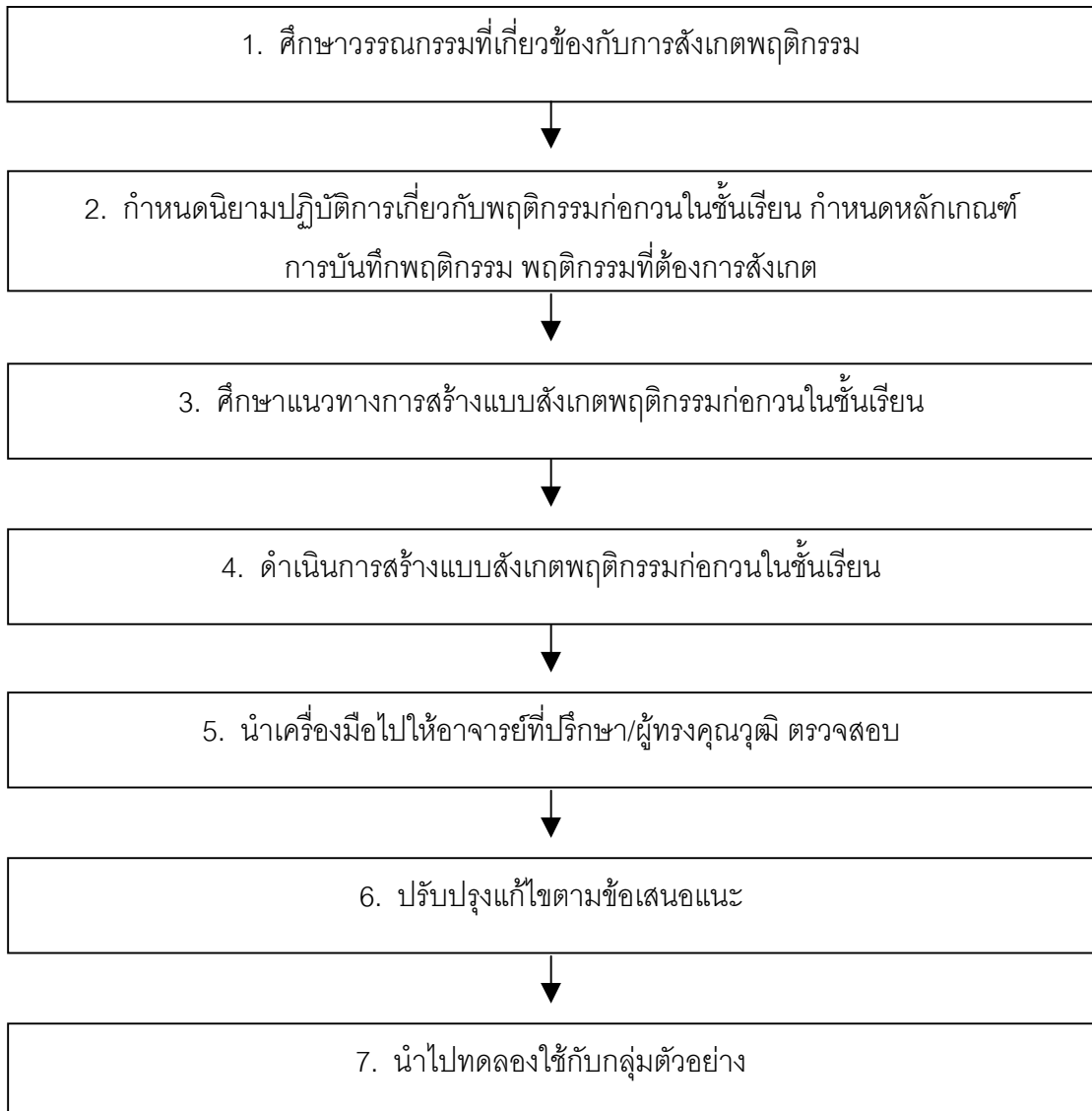
ขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดความเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรมก่อนนอนในชั้นเรียน มีรายละเอียดดังนี้

1. ศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับพฤติกรรมก่อนนอนในชั้นเรียน, วิเคราะห์เนื้อหา วัตถุประสงค์ แนวคิด วิธีการสร้างแบบทดสอบ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการประเมิน สร้างตารางวิเคราะห์วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมทั้ง 6 พฤติกรรม
2. กำหนดนิยามปฏิบัติการเกี่ยวกับพฤติกรรมก่อนนอนในชั้นเรียนสำหรับ 6 พฤติกรรมได้แก่ พุดคุยเสียงดัง ตะโกนถาม พุดแทรกนอกเรื่องที่สอน นำของเล่นขึ้นมาเล่นเวลาเรียน ลุกจากที่นั่งเดินไปมาและหยิบอุปกรณ์การเรียนของเพื่อนโดยไม่ได้รับอนุญาต
3. ศึกษาแนวทางการสร้างแบบทดสอบและกำหนดจุดมุ่งหมายของการสร้างแบบทดสอบวัดความเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรมก่อนนอนในชั้นเรียน โดยสร้างตารางวิเคราะห์ข้อสอบ (แสดงไว้ในภาคผนวก ข) เพื่อแบ่งสัดส่วนของข้อสอบให้สอดคล้องกับพฤติกรรมทั้ง 6 พฤติกรรม
4. สร้างแบบทดสอบวัดความเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรมก่อนนอนในชั้นเรียนแบบปรนัย แบบเลือกตอบชนิด 4 ตัวเลือก เป็นแบบทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียนครอบคลุมเนื้อหาและวัตถุประสงค์ในแต่ละกิจกรรมได้แบบทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน จำนวน 47 ข้อ
5. แบบทดสอบที่สร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบด้านเนื้อหาและความเหมาะสมรวมทั้งความชัดเจนของการใช้ภาษาของแบบทดสอบ
6. ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ
7. นำไปทดลองใช้กับนักเรียนสายชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 50 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง
8. นำกระดาษคำตอบของนักเรียน 50 คน มาตรวจให้คะแนนแล้ววิเคราะห์หาค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบเป็นรายข้อ และค่าความเชื่อมั่นของข้อสอบทั้งฉบับ จากนั้นพิจารณาคุณภาพของข้อสอบ โดยผู้วิจัยพิจารณาเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากง่ายระหว่าง 0.16-0.80 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป ไว้สำหรับใช้เป็นแบบทดสอบวัดความเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรมก่อนนอนในชั้นเรียนซึ่งนำไปใช้ในชุดกิจกรรมแนะแนว จำนวน 30 ข้อ โดยจัดทำเป็นชุดข้อสอบก่อนเรียน และหลังเรียน ดังที่แสดงไว้ในภาคผนวก ข ส่วนค่าความเชื่อมั่นของข้อสอบทั้งฉบับปรากฏว่าแบบทดสอบนี้มีค่าความเชื่อมั่น 0.82 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่มีความเชื่อถือได้สูง ดังแสดงไว้ในภาคผนวก ข
9. นำแบบทดสอบวัดความเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรมก่อนนอนในชั้นเรียนที่ได้ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

2.3 ขั้นตอนการสร้างแบบสังเกตพฤติกรรมก่อนในชั้นเรียน

ผู้วิจัยได้สร้างกรอบแนวคิดการสร้างแบบสังเกตพฤติกรรมก่อน
ในชั้นเรียนดังนี้

ขั้นตอนการสร้างแบบสังเกตพฤติกรรมก่อนในชั้นเรียน

ภาพที่ 3.3 การสร้างแบบสังเกตพฤติกรรมก่อนในชั้นเรียน

ขั้นตอนการสร้างแบบสังเกตพฤติกรรมก่อนในชั้นเรียน

การสร้างแบบสังเกตพฤติกรรมก่อนในชั้นเรียน มีรายละเอียด ดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร บทความ ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสังเกต การบันทึก และพฤติกรรมก่อน
 2. กำหนดนิยามปฏิบัติการของพฤติกรรมก่อนในชั้นเรียนโดยการสอบถามถึงพฤติกรรมก่อนในชั้นเรียนจากครูประจำวิชาและครูประจำชั้น จากนั้นนำพฤติกรรมก่อนในชั้นเรียนมาจัดอันดับพฤติกรรมที่นักเรียนกระทำมากที่สุดไปจนถึงน้อยที่สุด และเลือกไว้เพียง 6 พฤติกรรม จากพฤติกรรมที่ 1 ซึ่งนักเรียนทำมากที่สุดไปจนถึงพฤติกรรมที่ 6 เมื่อได้อันดับพฤติกรรมทั้ง 6 แล้ว นำมากำหนดเป็นนิยามปฏิบัติการเพื่อใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่
 - 2.1 พูดคุยเสียงดัง หมายถึง การพูดโดยใช้น้ำเสียงที่ดัง และสูงกว่าการพูดปกติ อันก่อให้เกิดความรำคาญแก่ผู้เรียนคนอื่น ทั้งในขณะที่ครูสอนและให้ทำงาน
 - 2.2 ตะโกนถาม หมายถึง การพูดด้วยน้ำเสียงที่ดังมากและถ้อยคำที่พูดจะเป็นวลีหรือประโยคสั้น ๆ ซึ่งก่อให้เกิดความไม่สงบในชั้นเรียนทั้งในขณะที่ครูสอนและมอบหมายงานให้ทำ
 - 2.3 นำของเล่นขึ้นมาเล่น หมายถึง การนำของเล่นหรือสิ่งอื่น ๆ ที่ใช้แทน เช่น ดินสอสี กลองดินสอ ยางลบ เงินเหรียญ ขึ้นมาเล่นบนโต๊ะในขณะที่ครูสอนและมอบหมายงานให้ทำ
 - 2.4 ลุกจากที่นั่งเดินไปมา หมายถึง การลุกจากที่นั่งประจำของตนไปยังที่อื่นโดยไม่ได้รับอนุญาตจากครู ซึ่งก่อให้เกิดความไม่เรียบร้อยในชั้นเรียน มักกระทำทั้งในขณะที่ครูสอนและมอบหมายงานให้ทำ
 - 2.5 พูดแทรกนอกเรื่องที่สอน หมายถึง การที่นักเรียนพูดคุยด้วยเรื่องอื่นที่ไม่เกี่ยวข้องกับความรู้อะไรและเนื้อหาวิชาที่ครูสอน โดยกระทำขณะที่ครูกำลังสอนหรืออธิบาย
 - 2.6 หยิบอุปกรณ์การเรียนของเพื่อนโดยไม่ได้รับอนุญาต หมายถึง การหยิบอุปกรณ์ของเพื่อนโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของ ซึ่งก่อให้เกิดความรำคาญแก่ผู้เรียนคนอื่น ๆ โดยการกระทำนี้เกิดขึ้นในขณะที่ครูสอนและให้งานทำ
3. ศึกษาแนวทางการสร้างแบบสังเกตพฤติกรรมก่อนชั้นเรียนในรายละเอียดต่าง ๆ เช่น วิธีการสังเกต วิธีการบันทึกพฤติกรรม เกณฑ์การบันทึกพฤติกรรม

รูปแบบ รายละเอียด พฤติกรรมที่ต้องการสังเกต ช่วงเวลาและระยะเวลาที่สังเกต ชื่อผู้สังเกต
วันเดือนปีที่สังเกต

4. ดำเนินการสร้างแบบสังเกตพฤติกรรมก่อนวณในชั้นเรียนให้สอดคล้องนิยาม
ปฏิบัติการและแบ่งพฤติกรรมก่อนวณในชั้นเรียนทั้ง 6 พฤติกรรมออกเป็น 2 ด้าน คือ ด้านที่ 1
ทางวาจา ได้แก่ พูดคุยเสียงดัง ตะโกนถาม พูดแทรกนอกเรื่องที่สอน ด้านที่ 2 ทางกาย ได้แก่
นำของเล่นขึ้นมาเล่น ลุกจากที่นั่งเดินไปมา และหยิบอุปกรณ์การเรียนของเพื่อนโดยไม่ได้รับ
อนุญาต

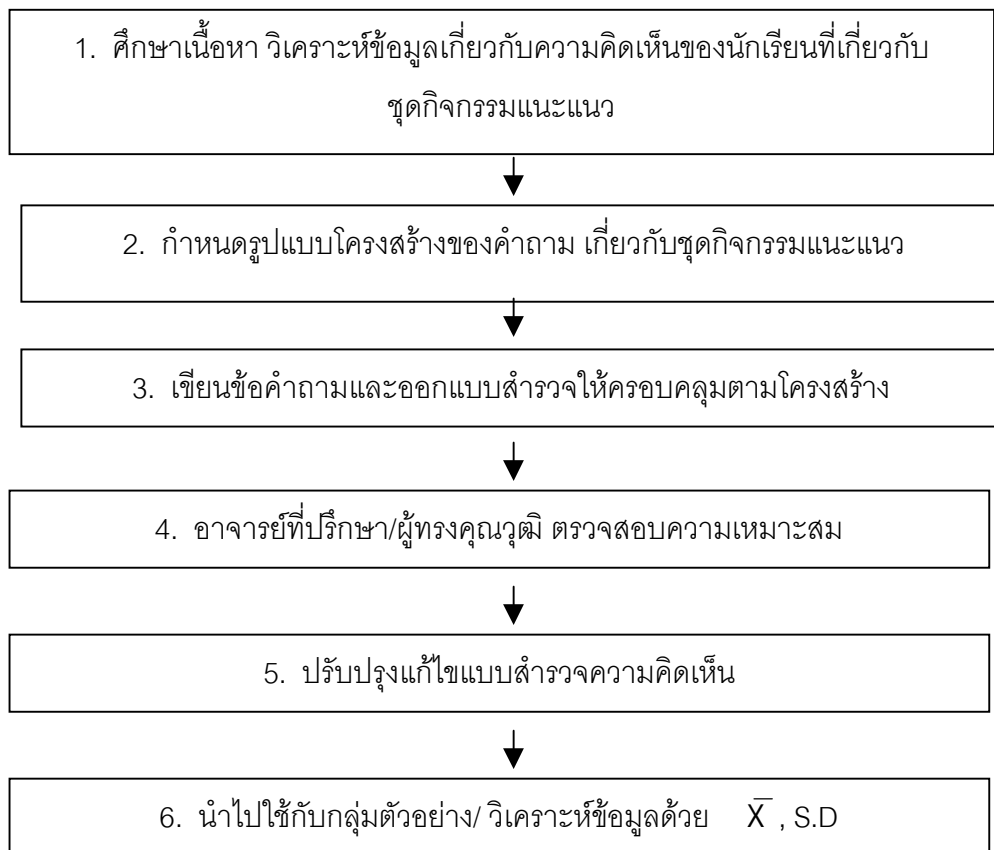
5. นำแบบสังเกตพฤติกรรมก่อนวณในชั้นเรียนไปให้อาจารย์ที่ปรึกษา 3 ท่าน
และผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน ได้แก่ อาจารย์พรพิตร พจนอารี อาจารย์วนิดา นิลวนิชย์
อาจารย์ดวงใจ ไรจนะนาค อาจารย์รุ่งทิพย์ ยอดประดู่ อาจารย์ปิยะธิดา เกษสุวรรณ ตรวจสอบ
ความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ด้านเนื้อหา ภาษาที่ใช้ให้สอดคล้องกับนิยามปฏิบัติการและเกณฑ์
การที่กพฤติกรรม

6. ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ
7. นำแบบสังเกตพฤติกรรมก่อนวณในชั้นเรียนที่ปรับปรุงแล้วตามข้อเส
8. นอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

2.4 ขั้นตอนการสร้างแบบสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อ

ชุดกิจกรรมแนะแนว

ขั้นตอนการสร้างแบบสำรวจความคิดเห็นของนักเรียน

ภาพที่ 3.4 ขั้นตอนการสร้างแบบสำรวจความคิดเห็นต่อชุดกิจกรรมแนะแนว

ขั้นตอนการสร้างแบบสำรวจความคิดเห็น

แบบสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมแนะแนว เพื่อปรับพฤติกรรมก่อนในชั้นเรียนมีขั้นตอนการสร้างดังนี้

1. ศึกษาเนื้อหาเพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว
2. กำหนดรูปแบบโครงสร้างของคำถามเกี่ยวกับชุดกิจกรรมแนะแนว จำนวน 10 ข้อ โดยมีวัตถุประสงค์ เนื้อหาสาระ รูปแบบ ขั้นตอนการจัดกิจกรรม และความเหมาะสมของแบบสำรวจความคิดเห็น กำหนดรูปแบบเป็นข้อคำถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 อันดับ (โกวิท ประวาลพุกษ์ 2536: 635) มีค่าน้ำหนักดังนี้

ความคิดเห็นในระดับมากที่สุด	5	คะแนน
ความคิดเห็นในระดับมาก	4	คะแนน
ความคิดเห็นในระดับปานกลาง	3	คะแนน
ความคิดเห็นในระดับน้อย	2	คะแนน
ความคิดเห็นในระดับน้อยที่สุด	1	คะแนน

จากนั้นนำมาคำนวณค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน กำหนดเกณฑ์ในการแปลความหมายข้อมูลที่เป็นค่าเฉลี่ย

ค่าเฉลี่ยระหว่าง	แปลผล
4.51-5.00	ความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด
3.51-4.50	ความคิดเห็นในระดับมาก
2.51-3.50	ความคิดเห็นในระดับปานกลาง
1.51-2.50	ความคิดเห็นในระดับน้อย
1.00-1.50	ความคิดเห็นในระดับน้อยที่สุด

3. เขียนข้อคำถามของแบบสำรวจความคิดเห็น โดยเขียนตามเนื้อหาของแบบสอบถามในขั้นที่ 1 และหลักในการสร้าง รูปแบบที่กำหนด ให้ครอบคลุมรายการที่ต้องการประเมิน ทั้งนี้ต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยจำนวน 10 ข้อ คือ (1) วัตถุประสงค์ของกิจกรรม เป็นไปตามที่นักเรียนต้องการ (2) ใ้ความรู้ช่วยให้ได้รับความรู้เพิ่มขึ้น (3) สื่อและอุปกรณ์ที่ใช้ ประกอบกิจกรรมเหมาะสม (4) เวลาที่ใช้ในแต่ละกิจกรรมเหมาะสม (5) รูปแบบกิจกรรมที่ใช้ เหมาะสมและทำให้เข้าใจง่าย (6) ขั้นตอนการจัดกิจกรรมช่วยให้เข้าใจได้ง่าย (7) กิจกรรมที่จัด ให้นำสนใจและได้ความรู้ (8) หลังจากการเข้าร่วมกิจกรรมแล้วทำให้ได้รับความรู้เพิ่มขึ้น (9) ความรู้ที่ได้จากการร่วมกิจกรรมสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ และ (10) หลังจากการเข้าร่วม กิจกรรมครั้งนี้ทำให้อยากเรียนด้วยวิธีนี้อีก

4. นำแบบสำรวจความคิดเห็นไปให้ อาจารย์ที่ปรึกษา 3 ท่านและผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่านตรวจพิจารณาความเที่ยงตรงของแบบสำรวจความคิดเห็นแต่ละข้อ ครอบคลุมด้าน เนื้อหา ภาษาที่ใช้และความเหมาะสมต่าง ๆ

5. นำแบบสำรวจความคิดเห็นมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ

6. พิมพ์แบบสอบถามความคิดเห็น หลังจากปรับปรุงแบบสอบถามความคิดเห็น แล้วในการพิมพ์ต้องคำนึงถึงความชัดเจนในการอธิบายจุดประสงค์ วิธีตอบ การจัดรูปแบบให้สวยงาม

จากนั้นนำแบบสำรวจที่ได้รับ การปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้วไปใช้จริงกับกลุ่ม ตัวอย่างและนำไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

2.5 เครื่องมือทางสถิติ

2.5.1 สถิติในการหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมแนะแนวด้วยสถิติ E_1/E_2

2.5.2 สถิติที่ใช้วัดความก้าวหน้า t-test

2.5.3 สถิติที่ใช้ศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อชุดกิจกรรมแนะแนว ค่าเฉลี่ย (Mean- \bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation -S.D.)

2.5.4 สถิติที่ใช้วิเคราะห์พฤติกรรมก่อนเรียนในชั้นเรียนด้วยความถี่และค่าเฉลี่ย

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมแนะแนว ดังต่อไปนี้

3.1 การทดลองแบบเดี่ยว ผู้วิจัยได้นำชุดกิจกรรมแนะแนวไปทดลองใช้กับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนาหลวง ภาคเรียน 1 ปีการศึกษา 2546 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง และมีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มทดลอง จำนวน 3 คน โดยทำการทดลองระหว่างเดือนตุลาคม 2546 และได้ดำเนินการตามขั้นตอนการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว คือ เริ่มจากการทดสอบก่อนเรียน ขณะเรียนให้นักเรียนทำกิจกรรมตามใบงานแต่ละกิจกรรม จากนั้นให้ทำแบบทดสอบหลังเรียน เมื่อครบทุกกิจกรรมแล้วให้นักเรียนตอบแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการทำ ชุดกิจกรรมแนะแนวขณะที่ทำการทดลอง ผู้วิจัยได้สังเกตและบันทึกปัญหาการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวของนักเรียนแล้วนำข้อมูลที่ได้มาปรับปรุงชุดกิจกรรมแนะแนวให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

3.2 การทดลองแบบกลุ่ม

ผู้วิจัยได้นำชุดกิจกรรมแนะแนวที่ได้ปรับปรุงในการทดลองแบบเดี่ยวแล้วไปใช้ กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนาหลวง ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2546 ที่เป็นกลุ่ม ตัวอย่างและมีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มทดลอง จำนวน 6 คน โดยทำการทดลองในเดือน พฤศจิกายน 2546 และได้ดำเนินการตามขั้นตอนชุดกิจกรรมแนะแนวคือ เริ่มจากการทดสอบ ก่อนเรียน ขณะเรียนให้นักเรียนทำกิจกรรมตามใบงานแต่ละกิจกรรม จากนั้นให้ทำแบบทดสอบ หลังเรียน เมื่อครบทุกกิจกรรมให้นักเรียนตอบแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อชุด กิจกรรมแนะแนว ขณะที่ทำการทดลอง ผู้วิจัยได้สังเกตและบันทึกปัญหาการใช้ชุดกิจกรรมของ นักเรียน แล้วนำข้อมูลที่ได้มาปรับปรุงชุดกิจกรรมแนะแนวให้ดีขึ้น

3.3 การทดลองภาคสนาม

ผู้วิจัยได้นำชุดกิจกรรมแนะแนวที่ได้ปรับปรุงจากการทดลองแบบกลุ่มแล้วนำไปทดลองใช้จริงกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนาหลวง ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2546 ที่ถูกเลือกไว้เป็นกลุ่มทดลอง จำนวน 12 คน ซึ่งทำการทดลองระหว่างเดือนธันวาคม 2546 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2547 โดยดำเนินการทดลองตามขั้นตอนการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวคือ เริ่มจากการทดสอบก่อนเรียน ขณะเรียนให้นักเรียนทำกิจกรรมตามใบงานแต่ละกิจกรรม จากนั้นให้ทำแบบทดสอบหลังเรียน เมื่อครบทุกกิจกรรมให้นักเรียนตอบแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมแนะแนว

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้มีการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อ (1) หาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมแนะแนว (2) เปรียบเทียบความเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรมก่อนเรียน (3) เพื่อวิเคราะห์พฤติกรรมก่อนเรียนในชั้นเรียน และ (4) วิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมแนะแนว

4.1 การวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อปรับพฤติกรรมก่อนเรียน โดยเปรียบเทียบประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) จากคะแนนแบบทดสอบระหว่างทำกิจกรรม ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) จากคะแนนหลังทำชุดกิจกรรมแนะแนว โดยใช้สูตรดังนี้ (ชัยยงค์ พรหมวงศ์ สมเชาว์ เนตรประเสริฐ และสุดา สิ้นสกุล 2520: 136-137)

สูตรที่ 1

$$E_1 = \frac{\square_x}{N} \times 100$$

$$E_1 = \text{ประสิทธิภาพของกระบวนการที่จัดไว้ในกิจกรรม}$$

$$\square_x = \text{คะแนนรวมของนักเรียนจากการทำแบบทดสอบระหว่างกิจกรรม}$$

$$N = \text{จำนวนนักเรียน}$$

$$A = \text{คะแนนเต็มของการทำแบบทดสอบระหว่างกิจกรรม}$$

สูตรที่ 2

$$E_2 = \frac{\square_f}{N} \times 100$$

B

E_2 = ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียน

$\square f$ = คะแนนรวมของแบบทดสอบหลังทำกิจกรรม

N = จำนวนนักเรียน

B = คะแนนเต็มของการทำแบบทดสอบหลังทำกิจกรรม

4.2 การวิเคราะห์คะแนนความเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรมก่อนในชั้นเรียน

การวิเคราะห์คะแนนความเข้าใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้แบบทดสอบวัดความเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรมก่อนในชั้นเรียน โดยเปรียบเทียบผลการแตกต่างของค่าเฉลี่ยก่อนและหลังการใช้แบบทดสอบวัดความเข้าใจ ด้วยการทดสอบค่าที (t-dependent) ใช้สูตรดังนี้ (ล้วน สายยศ 2536: 301)

$$t = \frac{\square D}{\sqrt{\frac{n \square D^2 - (\square D)^2}{n - 1}}}$$

D คือ ความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่

$\square D$ คือ ผลรวมความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่

$\square D^2$ คือ ผลรวมความต่างของคะแนนแต่ละคู่ที่ยกกำลังสองแล้ว

n คือ จำนวนคู่ของคะแนน

df คือ n-1

4.3 การวิเคราะห์พฤติกรรมก่อนในชั้นเรียน

การวิเคราะห์พฤติกรรมก่อนในชั้นเรียน ระยะเวลา ก่อน ระหว่าง และหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อปรับพฤติกรรมก่อนในชั้นเรียน โดยใช้ค่าความถี่และค่าเฉลี่ยดังนี้

$$\bar{X} = \frac{\square x}{N}$$

\bar{X} = คะแนนเฉลี่ยของความถี่การเกิดพฤติกรรม

$\square x$ = ผลรวมของความถี่ในการเกิดพฤติกรรม

N = จำนวนนักเรียน

4.4 การวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมแนะแนว

สถิติที่ใช้คือ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (ชูศรี วงศ์รัตน์ 2535: 41)

$$\bar{X} = \frac{\sum x}{N}$$

$$\bar{X} = \text{คะแนนเฉลี่ย}$$

$$\sum x = \text{ผลรวมของคะแนนทั้งหมด}$$

$$N = \text{จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง}$$

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้สูตรดังนี้

$$S.D. = \sqrt{\frac{N \sum x^2 - (\sum x)^2}{N(N-1)}}$$

$$S.D. = \text{ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน}$$

$$\sum x = \text{ผลรวมของคะแนนทั้งหมด}$$

$$N = \text{จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง}$$

การแปลความหมายของคะแนนค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นที่มีต่อชุดกิจกรรม
แนะแนวมีดังนี้

4.51-5.00	หมายถึง	ความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด
3.51-4.50	หมายถึง	ความคิดเห็นในระดับมาก
2.51-3.50	หมายถึง	ความคิดเห็นในระดับปานกลาง
1.51-2.50	หมายถึง	ความคิดเห็นในระดับน้อย
1.00-1.50	หมายถึง	ความคิดเห็นในระดับน้อยที่สุด

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อปรับพฤติกรรมก่อนในชั้นเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนาหลวง สังกัดกรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) พัฒนาชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อปรับพฤติกรรมก่อนในชั้นเรียนให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 (2) เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรมก่อนในชั้นเรียนระยะก่อนและหลัง การใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว (3) เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมก่อนในชั้นเรียนของนักเรียนระยะก่อน ระหว่าง และหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว และ (4) เพื่อสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อปรับพฤติกรรมก่อนในชั้นเรียน

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยแบ่งเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมแนะแนว

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความเข้าใจเกี่ยวกับการปรับพฤติกรรมก่อนในชั้นเรียน

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมก่อนในชั้นเรียน

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อปรับพฤติกรรมก่อนในชั้นเรียน

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมแนะแนว

การหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อปรับพฤติกรรมก่อนในชั้นเรียน สามารถทำได้ดังนี้

การหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อปรับพฤติกรรมก่อนในชั้นเรียน ซึ่งกำหนดขั้นตอนการหาประสิทธิภาพของกระบวนการและผลลัพธ์ (E_1/E_2) เป็นดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 แสดงค่า E_1 และ E_2 ของชุดกิจกรรมแนะแนวด้านที่ 1 และด้านที่ 2

ชุดกิจกรรมแนะแนว	แบบเดี่ยว E_1/E_2	แบบกลุ่ม E_1/E_2	แบบภาคสนาม E_1/E_2
ด้านที่ 1 ทางวาจา	72.22/75.55	79.63/78.89	80.56/80.00
กิจกรรมที่ 2,3	72.22/73.33	77.78/80.00	80.56/80.00
กิจกรรมที่ 4,5	72.22/73.33	80.56/76.67	79.17/80.00
กิจกรรมที่ 6,7	72.22/80.00	80.56/80.00	81.94/80.00
ด้านที่ 2 ทางกาย	75.93/75.55	78.71/80.00	80.09/80.56
กิจกรรมที่ 8,9	77.78/73.33	77.78/83.33	77.78/78.33
กิจกรรมที่ 10,11	77.78/80.00	80.56/76.67	81.94/81.67
กิจกรรมที่ 12,13	72.22/73.33	77.78/80.00	80.56/81.67

จากตารางที่ 4.1 พบว่าประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อปรับพฤติกรรมก่อน
 ในชั้นเรียนแบบเดี่ยว มีประสิทธิภาพ E_1 / E_2 ของด้านที่ 1 ทางวาจา 72.22/75.55 และด้านที่ 2
 ทางกาย 75.93/75.55 ส่วนแบบกลุ่มมีประสิทธิภาพ E_1 / E_2 ของด้านที่ 1 ทางวาจา 79.63/78.89
 และด้านที่ 2 ทางกาย 78.71/80.00 สำหรับแบบภาคสนามนั้นมีประสิทธิภาพ E_1 / E_2 ของด้านที่ 1
 ทางวาจา 80.56/80.00 และด้านที่ 2 ทางกาย 80.09/80.56

ตอนที่ 2 การเปรียบเทียบความเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรมก่อนในชั้นเรียน

ผลการเปรียบเทียบความเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรมก่อนในชั้นเรียนของนักเรียนศึกษาได้จากผลคะแนนของการทำแบบทดสอบก่อนทำชุดกิจกรรมและหลังทำชุดกิจกรรมแนวนอนเพื่อปรับพฤติกรรมก่อนในชั้นเรียนแสดงได้ดังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทดสอบการปรับพฤติกรรมก่อนในชั้นเรียนของนักเรียนก่อนและหลังทำชุดกิจกรรมแนวนอน

ชุดกิจกรรมแนวนอน	คะแนนเฉลี่ย				t
	ก่อนทำกิจกรรม		หลังทำกิจกรรม		
	ด้านที่	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	
1	5.83	2.11	12.00	1.15	13.01*
2	5.83	2.91	12.08	1.04	8.01*

* $p < .05$ $df = 11$ $t = 1.796$

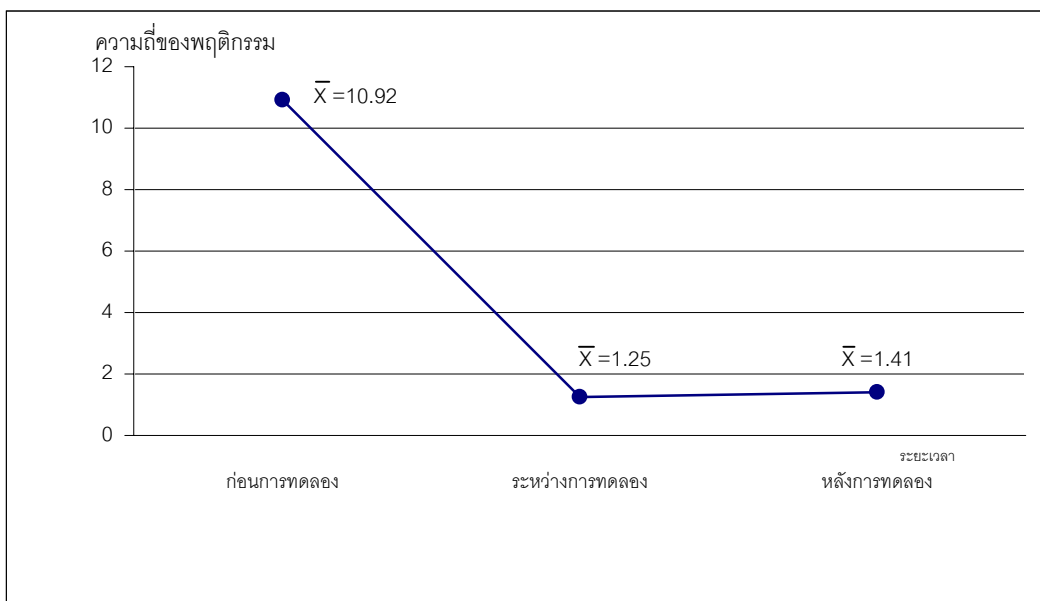
จากตารางที่ 4.2 พบว่าคะแนนเฉลี่ยของคะแนนก่อนทำชุดกิจกรรมแนวนอนด้านที่ 1 และ 2 ของกลุ่มทดลองเท่ากับ 5.83 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนก่อนใช้ชุดกิจกรรมแนวนอนด้านที่ 1 และ 2 ของกลุ่มทดลองเท่ากับ 2.11 และ 2.91 ส่วนคะแนนเฉลี่ยของคะแนนหลังใช้ชุดกิจกรรมแนวนอนด้านที่ 1 และ 2 ของกลุ่มทดลองเท่ากับ 12.00 และ 12.08 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนวนอนด้านที่ 1 และ 2 ของกลุ่มทดลองเท่ากับ 1.15 และ 1.04

เมื่อเปรียบเทียบคะแนนความเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรมก่อนในชั้นเรียนก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนวนอนทั้ง 2 ด้าน พบว่านักเรียนมีคะแนนหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนวนอนสูงกว่าก่อนใช้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบพฤติกรรมก่อนในชั้นเรียน

พฤติกรรมก่อนในชั้นเรียนด้านที่ 1 ทางวาจา และด้านที่ 2 ทางกาย ระยะเวลา ก่อน ระหว่าง และหลังทำกิจกรรม เป็นค่าดังนี้

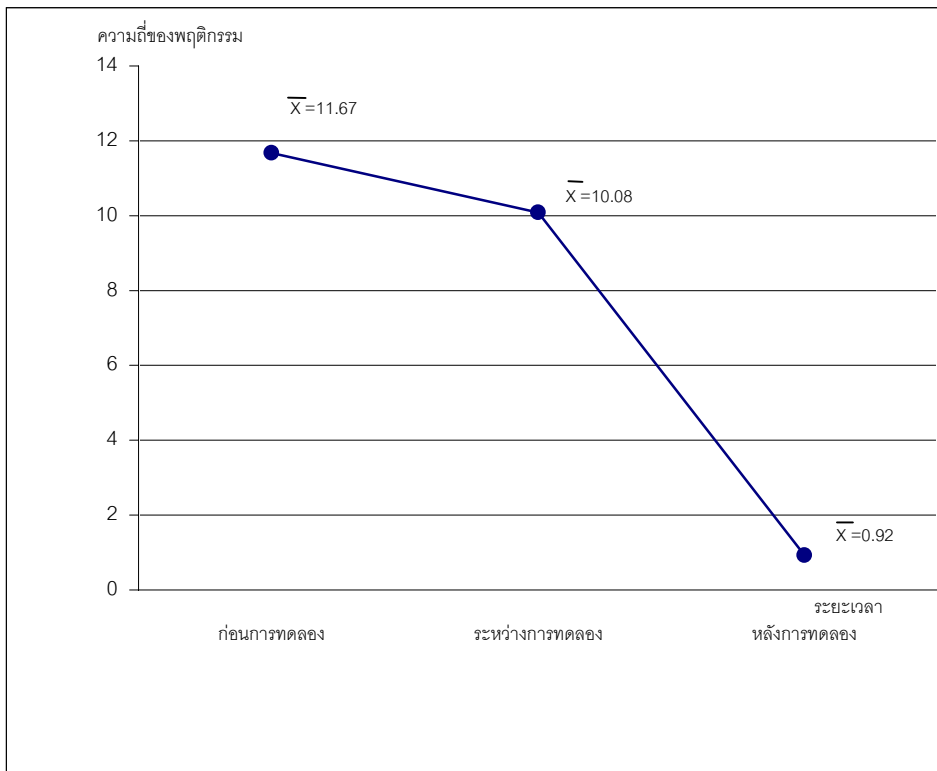
3.1 พฤติกรรมก่อนในชั้นเรียนด้านที่ 1 ทางวาจา มีความถี่และค่าเฉลี่ย แสดงได้ดังภาพข้างล่างนี้

ภาพที่ 4.1 การเปรียบเทียบพฤติกรรมก่อนในชั้นเรียนในระยะเวลา ก่อนทดลอง ระหว่าง และหลังการทดลอง ของด้านที่ 1 ทางวาจา

จากภาพที่ 4.1 เป็นการเปรียบเทียบพฤติกรรมก่อนในชั้นเรียน ด้านที่ 1 ทางวาจา ประกอบด้วยพฤติกรรมพูดคุ้ยเสียงดัง ตะโกนถาม และพูดแทรกนอกเรื่องที่สอน ซึ่งทำการสังเกต ก่อนทำกิจกรรม 2 สัปดาห์ ได้ค่าเฉลี่ยเป็น 10.92 เมื่อทำกิจกรรมไปแล้ว 7 กิจกรรม จึงสังเกต อีกครั้งเป็นการสังเกตพฤติกรรมระหว่างทำกิจกรรมได้ค่าเฉลี่ยเป็น 1.25 และเมื่อทำกิจกรรมครบ 14 กิจกรรมแล้ว เว้นระยะเวลาไปอีก 2 สัปดาห์ จึงทำการสังเกตพฤติกรรมอีกครั้ง ซึ่งเป็นการสังเกต หลังทำกิจกรรม ได้ค่าเฉลี่ยเป็น 1.41

3.2 พฤติกรรมก่อนในชั้นเรียนด้านที่ 2 ทางกาย มีความถี่และค่าเฉลี่ย แสดงได้ดังภาพข้างล่างนี้

ภาพที่ 4.2 การเปรียบเทียบพฤติกรรมก่อนในชั้นเรียนในระยะก่อนทดลอง ระหว่าง และหลังการทดลอง ของด้านที่ 2 ทางกาย

จากภาพที่ 4.2 เป็นการเปรียบเทียบพฤติกรรมก่อนในชั้นเรียน ด้านที่ 2 ทางกาย ประกอบด้วยพฤติกรรมการนำของเล่นขึ้นมาเล่นเวลาเรียน ลูกจากที่นั่งเดินไปมา และหยิบอุปกรณ์การเรียนของเพื่อนไปใช้โดยไม่ได้รับอนุญาต ก่อนทำกิจกรรมได้ทำการสังเกตก่อน 2 สัปดาห์ ได้ค่าเฉลี่ยเป็น 11.67 เมื่อทำกิจกรรมไปแล้ว 7 กิจกรรม จึงสังเกตอีกครั้งเป็นการสังเกตพฤติกรรม ระหว่างทำกิจกรรมได้ค่าเฉลี่ยเป็น 10.08 และเมื่อทำกิจกรรมครบ 14 กิจกรรมแล้ว เว้นระยะเวลาไปอีก 2 สัปดาห์ จึงทำการสังเกตพฤติกรรมอีกครั้ง ซึ่งเป็นการสังเกตหลังทำกิจกรรมได้ค่าเฉลี่ย เป็น 0.92

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมแนะแนว เพื่อปรับพฤติกรรมก่อนวัยในชั้นเรียน

หลังจากที่นักเรียนได้ทำกิจกรรมจากชุดกิจกรรมแนะแนวเสร็จสิ้นแล้ว ผู้วิจัยได้ขอความร่วมมือจากนักเรียนตอบแบบสำรวจความคิดเห็นที่มีต่อชุดกิจกรรมแนะแนว เพื่อปรับพฤติกรรมก่อนวัยในชั้นเรียน ซึ่งผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ปรากฏตารางที่ 4.4 ดังนี้

ตารางที่ 4.4 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของแบบสำรวจความคิดเห็นที่นักเรียนมีต่อชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อปรับพฤติกรรมก่อนวัยในชั้นเรียน

รายการ	\bar{X}	S.D.	แปลความหมาย
1. วัตถุประสงค์ของกิจกรรมเป็นไปตามที่นักเรียนต้องการ	4.92	0.27	เห็นด้วยมากที่สุด
2. ใ้บความรู้และใบงานช่วยให้ได้รับความรู้เพิ่มขึ้น	5.00	0.00	เห็นด้วยมากที่สุด
3. สื่อและอุปกรณ์ที่ใช้ประกอบกิจกรรมเหมาะสม	4.92	0.27	เห็นด้วยมากที่สุด
4. เวลาที่ใช้ในแต่ละกิจกรรมเหมาะสม	4.83	0.55	เห็นด้วยมากที่สุด
5. รูปแบบกิจกรรมที่ใช้เหมาะสมและทำให้เข้าใจง่าย	4.92	0.27	เห็นด้วยมากที่สุด
6. ขั้นตอนการจัดกิจกรรมช่วยทำให้เข้าใจได้ง่าย	4.75	0.43	เห็นด้วยมากที่สุด
7. กิจกรรมที่จัดให้น่าสนใจและได้ความรู้	5.00	0.00	เห็นด้วยมากที่สุด
8. หลังจากการเข้าร่วมกิจกรรมแล้วทำให้ได้รับความรู้เพิ่มขึ้น	5.00	0.00	เห็นด้วยมากที่สุด
9. ความรู้ที่ได้จากการร่วมกิจกรรมสามารถนำไปใช้ในชีวิิตประจำวันได้	5.00	0.00	เห็นด้วยมากที่สุด
10. หลังจากเข้าร่วมกิจกรรมครั้งนี้ทำให้อยากเรียนด้วยวิธีนี้อีก	4.92	0.27	เห็นด้วยมากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม	4.93	0.21	เห็นด้วยมากที่สุด

จากตารางที่ 4.3 แสดงว่าความคิดเห็นของนักเรียนโดยส่วนรวมพบว่านักเรียนมีความ
 คิดเห็นว่าชุดกิจกรรมแนะแนว อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด โดยมีคะแนนค่าเฉลี่ย (\bar{X}) อยู่ระหว่าง
 4.75-5.00 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) อยู่ระหว่าง 0.00-0.55 ซึ่งนักเรียนทุกคนมีความคิดเห็น
 เกี่ยวกับประเด็นต่าง ๆ ในระดับเห็นด้วยมากที่สุดตามลำดับต่อไปนี้คือ ใ้ความรู้และใบงานช่วยให้
 ได้รับความรู้เพิ่มขึ้นกิจกรรมที่จัดให้น่าสนใจและได้ความรู้ หลังจากการเข้าร่วมกิจกรรมแล้วทำให้ได้
 ได้รับความรู้เพิ่มขึ้น และความรู้ที่ได้จากการร่วมกิจกรรมสามารถนำไปใช้ในชีวิตรประจำวันได้ โดย
 มีคะแนนค่าเฉลี่ยที่ 5.00 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.00 และประเด็นที่นักเรียนมีความคิดเห็นรองลงมา
 คือ วัตถุประสงค์ของกิจกรรมเป็นไปตามที่นักเรียนต้องการ สื่อและอุปกรณ์ที่ใช้ประกอบกิจกรรม
 เหมาะสม รูปแบบกิจกรรมที่ใช้เหมาะสมและทำให้เข้าใจง่าย และหลังจากเข้าร่วมกิจกรรมครั้งนี้แล้ว
 ทำให้อยากเรียนด้วยวิธีนี้อีก โดยมีคะแนนค่าเฉลี่ยที่ 4.92 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.27 ส่วนเวลาที่ใช้
 ในแต่ละกิจกรรมเหมาะสมมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.83 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.55 และในประเด็นของ
 ขั้นตอนการจัดกิจกรรมช่วยทำให้เข้าใจได้ง่ายมีคะแนนค่าเฉลี่ยที่ 4.75 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.43

บทที่ 5

สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัย เรื่องการพัฒนาชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อปรับพฤติกรรมก่อนนอนในชั้นเรียน
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนาหลวง สังกัดกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้สรุปการวิจัย
อภิปรายผล และข้อเสนอแนะไว้ดังนี้

1. สรุปการวิจัย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย และผลการวิจัย มีดังนี้

1.1 วัตถุประสงค์ทั่วไปของการวิจัย

เพื่อพัฒนาชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อปรับพฤติกรรมก่อนนอนในชั้นเรียน สำหรับ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนาหลวง สังกัดกรุงเทพมหานคร

1.2 วัตถุประสงค์เฉพาะของการวิจัย

1.2.1 เพื่อพัฒนาชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อปรับพฤติกรรมก่อนนอนในชั้นเรียน
ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

1.2.2 เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรมก่อนนอนในชั้นเรียน
ระยะก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว

1.2.3 เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมก่อนนอนในชั้นเรียนของนักเรียนระยะก่อน
ระหว่างและหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว

1.2.4 เพื่อสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อ
ปรับพฤติกรรมก่อนนอนในชั้นเรียน

1.3 วิธีดำเนินการวิจัย

1.3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2546 โรงเรียนนาหลวง สังกัดกรุงเทพมหานคร
7 ห้องเรียน จำนวน 262 คน โดยเลือกแบบเจาะจงเป็นกลุ่มตัวอย่างเพื่อใช้ในการวิจัยจำนวน
12 คน จากชั้น ป.3/2

1.3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ (1) ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อปรับ
พฤติกรรมก่อนนอนในชั้นเรียนจำนวน 14 กิจกรรม (2) แบบทดสอบวัดความเข้าใจเกี่ยวกับ

พฤติกรรมก่อนเรียนในชั้นเรียนก่อนทำกิจกรรมและหลังทำกิจกรรม (3) แบบสังเกตพฤติกรรมก่อนเรียนในชั้นเรียน (4) แบบสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมแนะแนว (5) เครื่องมือในการวิเคราะห์ข้อมูล ค่า E_1/E_2 ค่า t-test ค่า p ค่า r ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

1) ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อปรับพฤติกรรมก่อนเรียนในชั้นเรียนมี 14 กิจกรรม ซึ่งผู้วิจัยเป็นผู้สร้างโดยมีเนื้อหาสาระ วัตถุประสงค์ อุปกรณ์ วิธีการดำเนินการ และการประเมินผล ซึ่งเครื่องมือได้ผ่านการพิจารณา ตรวจสอบจากอาจารย์ที่ปรึกษา 3 ท่าน และจากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน หลังจากนั้นนำไปทดลอง โดยนำไปทดลองเพื่อหาประสิทธิภาพของชุด รวม 3 ขั้นตอน คือ ทดลองแบบเดี่ยว แบบกลุ่ม และแบบภาคสนาม พบว่ามีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ 80/80

2) แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 47 ข้อ โดยผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบด้านเนื้อหา ความเที่ยงตรงของเนื้อหา และผ่านการหาประสิทธิภาพ โดยการนำไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 50 คน ได้ข้อสอบที่มีค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.16-0.80 จำนวน 30 ข้อ และนำข้อสอบมาหาความเชื่อมั่นทั้งฉบับได้เท่ากับ 0.82

3) แบบสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อปรับพฤติกรรมก่อนเรียนในชั้นเรียน ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นโดยใช้ลักษณะมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มีเนื้อหาครอบคลุมด้านเนื้อหาสาระ วัตถุประสงค์ กระบวนการจัดกิจกรรม ใบบงาน ใบบความรู้ แบบประเมินตนเอง และส่วนประกอบอื่นๆ ในชุดกิจกรรมแนะแนวจำนวน 10 ข้อ จากนั้นนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเพื่อปรับปรุงแก้ไข ก่อนนำไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนาหลวง สังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 12 คน

4) แบบสังเกตพฤติกรรมก่อนเรียนในชั้นเรียน ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยให้ครอบคลุมกับนิยามปฏิบัติการ แล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความตรงเชิงประจักษ์ด้านเนื้อหา ภาษาที่ใช้และเกณฑ์การบันทึกพฤติกรรม

1.4 การดำเนินการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้มีขั้นตอนการทดลอง ดังนี้

1.4.1 ขั้นก่อนทดลอง

ให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2546 ของโรงเรียนนาหลวงที่ได้ โดยการเลือกแบบเจาะจงเพื่อร่วมกิจกรรมจำนวน 12 คน ทำแบบทดสอบก่อนเรียน จำนวน 30 ข้อเพื่อเก็บไว้เป็นคะแนนก่อนเรียน

1.4.2 ขั้นทดลอง

ดำเนินการทดลองโดยใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อปรับพฤติกรรมก่อนในชั้นเรียน ซึ่งทำการทดลองในเดือนธันวาคม 2546 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2547 โดยทำการทดลองสัปดาห์ละ 2 วัน คือ วันจันทร์และวันพุธ วันละ 1 กิจกรรม ในเวลา 15.00-15.45 น. รวม 14 ครั้ง (7 สัปดาห์)

1.4.3 ขั้นสิ้นสุดการทดลอง

เมื่อจบการทดลอง 14 กิจกรรมให้นักเรียนกลุ่มทดลองทำแบบทดสอบหลังทำกิจกรรม 30 ข้อ และตอบแบบสำรวจความคิดเห็นที่มีต่อชุดกิจกรรมแนะแนว นำคะแนนก่อนและหลังเรียน คะแนนจากแบบสอบถามความคิดเห็น และผลจากแบบสังเกตพฤติกรรมก่อนในชั้นเรียนมาวิเคราะห์ตามวิธีการทางสถิติต่อไป

1.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากการทดลองมาวิเคราะห์ทางสถิติ ดังนี้

1.5.1 นำคะแนนจากแบบฝึกและคะแนนจากการทดสอบหลังเรียนมาวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมแนะแนว โดยใช้การหาประสิทธิภาพ E_1/E_2

1.5.2 นำคะแนนจากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนมาเปรียบเทียบความก้าวหน้า ใช้ค่าที (t-test)

1.5.3 นำผลจากแบบสังเกตพฤติกรรมก่อนเรียนในชั้นเรียนมาวิเคราะห์โดยเปรียบเทียบความถี่และค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมก่อนเรียนในชั้นเรียน ระยะเวลา ก่อน ระหว่าง และหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว แล้วรายงานผลด้วยกราฟเส้น

1.5.4 วิเคราะห์ค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) จากแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมแนะแนว

2. อภิปรายผล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อปรับพฤติกรรมก่อนในชั้นเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนาหลวง สังกัดกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งอภิปรายผลได้ดังนี้

2.1 การทดสอบประสิทธิภาพชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อปรับพฤติกรรมก่อนในชั้นเรียน

การหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อปรับพฤติกรรมก่อนในชั้นเรียนในการวิจัยครั้งนี้ ได้กำหนดประสิทธิภาพชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อปรับพฤติกรรมก่อนในชั้นเรียนให้ได้ตามเกณฑ์ 80/80 ผลปรากฏว่าการทดสอบประสิทธิภาพชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อปรับพฤติกรรมก่อนในชั้นเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนาหลวงสังกัดกรุงเทพมหานคร โดยแบ่งเป็น 2 ด้านคือ ด้านที่ 1 ทางวาจา ด้านที่ 2 ทางกาย สรุปได้ว่าการทดสอบชุดกิจกรรมแนะแนวมีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80 คือ E_1/E_2 เท่ากับ 80.56 / 80.00 และ 80.09 / 80.56 เนื่องจากชุดกิจกรรมแนะแนวที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมานี้มีแผนงานในการสร้างกล่าวคือ ศึกษาทฤษฎี เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการปรับพฤติกรรม จากนั้นนำมาสังเคราะห์เพื่อสร้างกรอบความคิดในการวิจัย ซึ่งนำมาสู่การกำหนดเนื้อหา นิยาม ปฏิบัติการ วัตถุประสงค์ รูปแบบของกิจกรรมที่ชัดเจน รวมถึงการประเมินผลการจัดกิจกรรม หลังจากนั้นเมื่อได้แล้วจึงดำเนินการสร้างชุดกิจกรรม โดยสร้างแนวคิดเพื่อให้เกิดการตระหนัก กำหนดวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมให้เด่นชัด เข้าใจง่าย มีใบความรู้เพื่อให้ความรู้ที่ถูกต้องเหมาะสม มีสื่อประกอบกิจกรรม กำหนดระยะเวลาในการดำเนินกิจกรรมให้พอเหมาะกับวัยของเด็ก และมีใบงานเพื่อทดสอบความเข้าใจของเด็กด้วย นอกจากนี้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อปรับพฤติกรรมก่อนในชั้นเรียนที่สร้างขึ้นได้ผ่านการตรวจสอบการหาประสิทธิภาพโดยนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน ทำการประเมินความตรงเชิงเนื้อหาและความตรงเชิงโครงสร้างซึ่งได้เป็นค่า IOC ที่ .98 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้อีกทั้งยังผ่านการทดลองใช้โดยนักเรียนที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม แบ่งเป็นแบบเดี่ยวและแบบกลุ่ม เพื่อนำข้อมูลที่ได้พัฒนาจนได้ชุดที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ แล้วจึงนำไปใช้จริงกับกลุ่มทดลอง ซึ่งผลการทดสอบประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้คือ 80/80 ส่วนกิจกรรมต่าง ๆ ในชุดกิจกรรมนี้ เน้นการปรับพฤติกรรมก่อนในชั้นเรียนให้ลดลง โดยพยายามดำเนินกิจกรรมเพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมที่เน้นการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ อาศัยหลักการเรียนรู้ที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ รูปแบบของกิจกรรมจึงเป็นการให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรม สร้างความรู้จากประสบการณ์เดิม และเรียนรู้จากการปฏิบัติร่วมกัน โดยร่วมกันคิดและอภิปรายเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ตลอดจนวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมที่เป็นรูปธรรมและสาระการเรียนรู้ที่เป็นนามธรรมจนกระทั่งสามารถสรุปสาระสู่การนำไปใช้ได้ด้วยตนเอง ซึ่งในการดำเนินกิจกรรมจะเน้นให้นักเรียนร่วมกันปฏิบัติกิจกรรมเป็นกลุ่ม มีการอภิปรายร่วมกัน สรุปสาระ เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนแต่ละคนได้มีส่วนร่วมสูงสุด ส่วนการดำเนินกิจกรรมจะประกอบด้วย 4 ขั้นตอนคือ ขั้นตอนคือ ขั้นตอนแลกเปลี่ยน

ประสบการณ์ ชั้นสะท้อนกลับการรับรู้ ชั้นสรุปสาระสู่ชีวิต และชั้นคิดและนำไปปฏิบัติ โดยในทุกขั้นตอนของกิจกรรมจะกระตุ้นให้นักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมทุกคนทำตัวเป็น “ผู้เข้าร่วมกิจกรรม” มิใช่เป็นเพียง “ผู้สังเกตการณ์” ซึ่งเป็นหลักในการจัดกิจกรรมให้บรรลุเป้าหมายจนถึงขั้นเสริมสร้างความเจริญแห่งตนของผู้รับบริการตามแนวคิดของลักเนอร์ และแนดเลอร์ (1997) ในชั้นแลกเปลี่ยนประสบการณ์ นักเรียนจะได้เล่นเกม บทบาทสมมติ ละคร ทำกิจกรรม สถานการณ์จำลอง ฟัง/อ่านกรณีศึกษา เล่าเรื่อง แบ่งปันประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับสาระหรือจุดมุ่งหมายของกิจกรรม ชั้นสะท้อนกลับการรับรู้ นักเรียนจะได้แสดงความคิดเห็น วิเคราะห์พิจารณาหาเหตุผลจากการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ เพื่อหาคำตอบว่าเกิดอะไรขึ้น ชั้นสรุปสาระสู่ชีวิต นักเรียนจะร่วมกันสร้างองค์ความรู้หรือสรุปสาระการเรียนรู้จากการอภิปราย อาจมีการศึกษาทฤษฎีและแนวคิดเพิ่มเติมเพื่อความสมบูรณ์ของสาระการเรียนรู้ และในชั้นคิดและนำไปปฏิบัติ นักเรียนก็จะได้ทดลองและประยุกต์ใช้สาระการเรียนรู้สู่ชีวิต โดยอาจทดลองแก้ปัญหาสถานการณ์จำลอง สร้างคำขวัญวางแผน สร้างพฤติกรรมที่พึงประสงค์ให้แก่ตนเอง ซึ่งทั้งหมดที่กล่าวมาแล้วนี้เป็นเหตุผลที่สำคัญยิ่งที่ทำให้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อปรับพฤติกรรมก่อนนในชั้นเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เป็นชุดกิจกรรมที่มีประสิทธิภาพสามารถปรับพฤติกรรมก่อนนในชั้นเรียนของนักเรียนให้ลดลงได้ในที่สุด

2.2 การศึกษาพฤติกรรมก่อนนในชั้นเรียนของนักเรียนหลังใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อปรับพฤติกรรมก่อนนในชั้นเรียน

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า นักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมโดยใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวมีการปรับลดพฤติกรรมก่อนนในชั้นเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้ ที่เป็นเช่นนี้เพราะนักเรียนบรรลุวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้จากการได้ทำกิจกรรมร่วมกัน ซึ่งเกิดจากการเรียนรู้ร่วมกันโดยมีการแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิด ในระหว่างเพื่อนจึงทำให้พัฒนา จากสิ่งที่ไม่รู้มาเป็นผู้รู้ จากการที่ไม่เคยมีใครแนะนำอย่างถูกต้องตามหลักการกลับกลายเป็นการพัฒนาตนเองถูกต้องจากการเรียนรู้ด้วยตนเองและกลุ่มเพื่อน ซึ่งทั้งหมดนี้เป็นผลมาจากองค์ประกอบชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อปรับพฤติกรรมก่อนนในชั้นเรียน กล่าวคือ ชุดกิจกรรมนี้มีการแจ้งวัตถุประสงค์ให้ผู้เรียนได้ทราบอย่างชัดเจน การร่วมกิจกรรมตามลำดับขั้นตอนของกิจกรรมตามวงจรการเรียนรู้ 4 ขั้นตอน (four phases of the learning cycle /ERGA) ทำให้ผู้ร่วมกิจกรรมเข้าใจกิจกรรมได้ง่ายขึ้น นอกจากนี้นักเรียนยังได้เรียนจากเอกสาร เช่น ใบความรู้ เอกสารประกอบกิจกรรม และการมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ เช่น เกม บทบาทสมมติ

สถานการณ์จำลอง กรณีตัวอย่าง ละคร กลุ่มย่อย นิทาน เพลง สิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องใกล้ตัวเด็ก สามารถกระตุ้นเร้าให้เกิดการอยากเรียนรู้ส่งผลให้เกิดเป็นแรงจูงใจในการทำกิจกรรมเกิดความสนใจและตื่นตัวในการเรียนรู้ของนักเรียน ประกอบกับสิ่งที่เรียนนั้นตรงกับความสนใจและมีความยากง่ายพอเหมาะ จึงทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ดี นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมชาย ตันติสันติสม (2527) วรธนา พุ่มเจริญ (2534) และพัชณี ปีเพราะ (2534) ยังได้สรุปไว้ตรงกันว่านักเรียนที่มีอายุระหว่าง 8-14 ปี ส่วนใหญ่ชอบนิทาน ซึ่งตรงกับความสนใจของนักเรียนในกลุ่มทดลอง จึงทำให้นักเรียนเกิดการพัฒนา การเรียนรู้มากขึ้น กอปรกับการดำเนินกิจกรรม แนวตามวงจรการเรียนรู้ 4 ขั้นตอนนี้ สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนการสอนที่ยึดหลักผู้เรียนเป็นสำคัญ (Child Centered) เน้นการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ซึ่งนักเรียนมีความคุ้นเคยเป็นอย่างดี จึงทำให้นักเรียนเกิดความรู้และแนวทางการนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน จึงทำให้นักเรียนทุกคนที่ร่วมกิจกรรมมีความก้าวหน้าในการพัฒนาตนเองจนสามารถลดพฤติกรรมก่อนในชั้นเรียนของตนเองลงได้ในที่สุด

อนึ่งเป็นที่น่าสังเกตว่าชุดกิจกรรมแนวที่ได้พัฒนาขึ้นอย่างมีแบบแผนดังกล่าวข้างต้นนี้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์สามารถใช้ได้ผลตามสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ เช่นเดียวกับการใช้ชุดการแนะแนวสำหรับกรวิจัยในเรื่องอื่น ๆ ดังเช่นผลการวิจัยของปนัดดา ยิ้มสกุล (2538) ได้ทำการวิจัย เรื่องผลของการใช้ชุดการแนะแนวที่มีต่อความสามัคคีของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านท่ากลอย กิ่งอำเภอท่าตะเคียน จังหวัดฉะเชิงเทรา พบว่า นักเรียนที่ได้รับการใช้ชุดการแนะแนวมีความสามัคคีสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ มลิวรรณ นิรมลพิศาล (2539) ได้ทำการวิจัยเรื่องผลการใช้ชุดแนะแนวที่มีต่อทัศนคติต่อการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสีกัน (วัฒนานนท์อุปถัมภ์) กรุงเทพมหานคร พบว่า นักเรียนที่ได้รับการใช้ชุดการแนะแนวมีทัศนคติต่อการเรียนดีขึ้นมากกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 รวมทั้ง กันทวัลย์ ภูพานธ์ (2543) ได้ทำการวิจัยเรื่องผลของชุดกิจกรรมแนวในการพัฒนาเจตคติต่อการคุกคามทางเพศและความภาคภูมิใจตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชัยมาตรศึกษา กรุงเทพมหานคร พบว่า นักเรียนที่ได้รับการพัฒนาโดยชุดแนวที่มีการพัฒนาเจตคติการคุกคามทางเพศและความภาคภูมิใจเพิ่มขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ดังนั้นการพัฒนาชุดกิจกรรมแนวเพื่อปรับพฤติกรรมก่อนในชั้นเรียน ช่วยให้นักเรียนบรรลุวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ได้เพิ่มขึ้น ซึ่งผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า ส่วนหนึ่งมีผลมาจากองค์ประกอบของชุดกิจกรรมแนว เพื่อปรับพฤติกรรมก่อนในชั้นเรียนคือ ชุดกิจกรรมนี้

มีการแจ้งวัตถุประสงค์ให้ผู้เรียนได้ทราบอย่างชัดเจน การเรียนลำดับขั้นตอนของกิจกรรมตามวงจรการเรียนรู้ 4 ขั้นตอน (four phases of the learning cycle/ ERGA) ทำให้ผู้เรียนเข้าใจกิจกรรมได้ง่ายขึ้น นอกจากนี้ยังมีใบความรู้ เอกสารประกอบกิจกรรม เกม บทบาทสมมติ สถานการณ์จำลอง กรณีตัวอย่าง ละคร กลุ่มย่อย นิทาน เพลง และแบบประเมินตนเองทำกิจกรรมแต่ละด้าน ทำให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์การเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี

2.3 ผลการสังเกตพฤติกรรมก่อนในชั้นเรียน

จากการสังเกตพฤติกรรมก่อนในชั้นเรียนของผู้สังเกตในระยะก่อนทำกิจกรรม ระหว่างทำกิจกรรม และหลังทำกิจกรรม พบว่าในระยะก่อนทำกิจกรรม พฤติกรรมก่อนในชั้นเรียนของนักเรียนอยู่ในระดับสูงและเมื่อเริ่มทำกิจกรรมที่ 1 ไปจนถึงกิจกรรมที่ 7 ได้สังเกตพฤติกรรมอีกครั้งหนึ่งในสภาพของการเรียนการสอนปกติ ซึ่งเป็นระยะระหว่างทำกิจกรรมพบว่า พฤติกรรมก่อนในชั้นเรียนเริ่มลดลง และเมื่อทำกิจกรรมครบทั้ง 14 กิจกรรมแล้วเว้นระยะไปอีก 2 สัปดาห์จึงทำการสังเกตอีกครั้งในสภาพการเรียนการสอนปกติ พบว่าพฤติกรรมก่อนในชั้นเรียนของนักเรียนลดลงอีก ซึ่งเป็นที่น่าสังเกตว่าพฤติกรรมก่อนในชั้นเรียนของนักเรียนลดลงเป็นระยะ ทั้งนี้เนื่องมาจากนักเรียนได้เข้าร่วมกิจกรรมโดยใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อปรับพฤติกรรม ก่อนในชั้นเรียนจึงทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมจากพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมแล้วค่อย ๆ พัฒนามาจนกลายเป็นพฤติกรรมที่พึงประสงค์ในที่สุด

2.4 การศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมแนะแนว เพื่อปรับพฤติกรรมก่อนในชั้นเรียน

จากผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่านักเรียนส่วนใหญ่ที่ร่วมกิจกรรมจากชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อปรับพฤติกรรมก่อนในชั้นเรียน มีคะแนนความคิดเห็นต่อการร่วมกิจกรรมจากชุดกิจกรรมแนะแนวอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.93 ($\bar{X} = 4.93$) ซึ่งนักเรียนทุกคนมีความคิดเห็นในประเด็นต่อไปนี้ กล่าวคือ ใบความรู้ และใบงานช่วยให้ได้รับความรู้เพิ่มขึ้น กิจกรรมที่จัดให้น่าสนใจ และได้ความรู้ หลังจากการเข้าร่วมกิจกรรมแล้วทำให้ได้รับความรู้เพิ่มขึ้น และความรู้ที่ได้จากการร่วมกิจกรรมสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ โดยมีคะแนนค่าเฉลี่ย 5.00 , อันดับสอง คือวัตถุประสงค์ของกิจกรรมเป็นไปตามที่นักเรียนต้องการสื่อและอุปกรณ์ที่ใช้ประกอบกิจกรรมเหมาะสม รูปแบบกิจกรรมที่ใช้เหมาะสมและทำให้เข้าใจง่าย และหลังจากเข้าร่วมกิจกรรมครั้งนี้ทำอยากเรียนด้วยวิธีนี้อีก มีคะแนนค่าเฉลี่ย 4.92, อันดับสาม คือ เวลาที่ใช้ในแต่ละกิจกรรมเหมาะสมมีคะแนนค่าเฉลี่ย 4.83 และขั้นตอนการจัดกิจกรรมช่วยให้เข้าใจได้ง่าย มีคะแนน ค่าเฉลี่ย 4.75 ซึ่งอยู่ในอันดับท้ายสุด ดังนั้นจะเห็นได้ว่าการดำเนินการจัดกิจกรรมแนะแนวที่มีกระบวนการที่ชัดเจน ทั้งด้าน ตัวป้อน (input) กระบวนการ (process)

และผลการจัดกิจกรรม (out put) ดังนี้ ตัวป้อน (input) ซึ่งประกอบด้วย มีการกำหนดวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนของการจัดกิจกรรม การจัดเตรียมสื่อและอุปกรณ์รวมทั้ง ใบความรู้และใบงาน ที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ นับเป็นปัจจัยพื้นฐานของการดำเนินการจัดกิจกรรมแนะแนวที่มีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ยังพบว่า นักเรียนทุกคนให้ความสนใจและเข้าร่วมกิจกรรมด้วยความกระตือรือร้น เนื่องจากมีการจัดกิจกรรมที่น่าสนใจ มีความหลากหลาย ทั้งยังได้รับประสบการณ์และความรู้ที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ดังนั้นจึงแสดงให้เห็นว่า กระบวนการและขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม (process) อย่างเป็นระบบและมีขั้นตอนการจัดกิจกรรมที่ชัดเจน จึงช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้จากประสบการณ์ตรง จากการร่วมกิจกรรมที่หลากหลายนั่นเอง นอกจากนี้ยังพบว่า หลังจากที่ นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมโดยใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น ช่วยให้นักเรียนส่วนใหญ่ให้ความสนใจอยากที่จะเข้าร่วมกิจกรรมอีก รวมทั้งนักเรียนยังสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้พัฒนาตนให้มีพฤติกรรมที่พึงประสงค์และลดพฤติกรรมก่อกวนในชั้นเรียนได้อย่างแท้จริง ดังจะเห็นได้ชัดเจนจากการสังเกตพฤติกรรมหลังจากการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว ดังที่นำเสนอไว้ในข้อ 3

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอแนะในการนำชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อปรับพฤติกรรมก่อกวนในชั้นเรียนไปใช้

3.1.1 ควรมีการนำชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อปรับพฤติกรรมก่อกวนในชั้นเรียนไปเผยแพร่ยังสถานศึกษาระดับประถมศึกษาเพื่อศึกษาผลของชุดกิจกรรมแนะแนวในด้านนี้สำหรับกลุ่มอื่นต่อไป

3.1.2 ครู อาจารย์ และนักแนะแนวที่จะนำชุดกิจกรรมนี้ไปใช้ ควรเรียนรู้และทำความเข้าใจกิจกรรมกลุ่มและวงจรการเรียน 4 ขั้นตอนให้กระจ่างเสียก่อน

3.1.3 เมื่อเสร็จสิ้นกิจกรรมควรมีการติดตามผลอย่างต่อเนื่องและกระตุ้นเป็นระยะ ๆ เพื่อความคงทนของพฤติกรรมที่พึงประสงค์

3.1.4 การยกตัวอย่างเหตุการณ์ กรณีตัวอย่าง เพลง หรือบุคคลต่าง ๆ ในกิจกรรมควรปรับให้เหมาะสมกับยุคสมัยทันเหตุการณ์และอยู่ในความสนใจของนักเรียน

3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

3.2.1 ควรศึกษาผลของการจัดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้กิจกรรมกลุ่มหรือกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ ร่วมกับวงจรกิจกรรมเรียนรู้ 4 ขั้นตอน เพื่อการปรับพฤติกรรมก่อนในชั้นเรียนของนักเรียนในระดับอนุบาล ประถมศึกษา และมัธยมศึกษา เพื่อให้เข้าใจอย่างถ่องแท้ และนำองค์ความรู้สู่การพัฒนากิจกรรมให้สอดคล้องกับวัยของผู้รับบริการและวัตถุประสงค์ในการพัฒนา กิจกรรมอื่น ๆ ต่อไป

3.2.2 ควรมีการติดตามผลการทดลองอย่างต่อเนื่องทั้งก่อน ระหว่าง และหลัง เป็นระยะ หลังจากเสร็จสิ้นการทดลอง 3 สัปดาห์ และ 4 สัปดาห์ เพื่อดูว่าพฤติกรรมก่อนชั้นเรียนนั้นจะยังหวนกลับมาอีกหรือไม่อย่างไร

3.2.3 ควรมีการติดตามผลเพื่อดูความคงทนของพฤติกรรม

บรรณานุกรม

กระทรวงศึกษาธิการ, กรมวิชาการ **หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544**

กรุงเทพมหานคร กรมศาสนา 2545

_____ **แผนพัฒนาการแนะแนว ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม**

แห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545-2549) กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว 2545

_____ **หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544** พิมพ์ครั้งที่ 3

องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ 2545

กระทรวงสาธารณสุข กรมสุขภาพจิต **สุขภาพจิตเด็กวัยเรียน** คู่มือสำหรับครูแนะแนว กรุงเทพมหานคร

ศูนย์สุขภาพจิตเขต 13 2544

กมลรัตน์ หล้าสูงรัง **การศึกษาคุศลเป็นรายกรณี** กรุงเทพมหานคร มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประสานมิตร 2537

กันทวัลย์ ภูวนันท์ "ผลของชุดกิจกรรมแนะแนวในการพัฒนาเจตคติต่อการคุกคามทางเพศและ

ความภาคภูมิใจตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชัยมาตรศึกษา

กรุงเทพมหานคร" ปรินญาณิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต จิตวิทยาการแนะแนว

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ 2543

กัลยา พลีรักษ์ "การพัฒนาพฤติกรรมที่พึงประสงค์ในเด็กประถมศึกษา" **วารสารการศึกษา กทม.**

22(12) (กันยายน 2542) หน้า 9-12

โกวิท ประวาลพุกษ์ "หน่วยที่ 11 เครื่องมือวัดด้านจิตพิสัย" ใน **เอกสารประกอบการสอนชุดวิชา**

สถิติวิจัยและการประเมินผลการศึกษา เล่มที่ 2 หน้า 635 นนทบุรี สาขาวิชาศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช 2536

โกศล มีคุณ "หน่วยที่ 14 การประเมินคุณภาพของเครื่องมือและกิจกรรมแนะแนว"

ใน **ประมวลสาระชุดวิชาการพัฒนาเครื่องมือและกิจกรรมแนะแนว** หน้า 249-353

นนทบุรี วิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช 2545

คมเพชร ฉัตรสุกกุล "กิจกรรมกลุ่มในโรงเรียน" ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษาและจิตวิทยา

การศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2530 (อัดสำเนา)

จันทนา ยิ้มน้อย "ผลของการบำบัดแบบกลุ่มด้วยการเล่นต่อการลดพฤติกรรมก้าวร้าวในชั้นเรียน

ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1" วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2536

จำเนียร ช่วงโชติ **ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล** กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง
2521

จรรยา วิไลวรรณ "ผลของกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อเจตคติต่อการเรียน" วิชาพลศึกษาของนักศึกษาชั้นปีที่ 1
วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดลำปาง ปรินญานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2532

จุมพล พูลภัทรชีวิน และคนอื่น ๆ "การศึกษาวิธีที่ครูใช้ในการแก้พฤติกรรมที่เป็นปัญหา"
ครูศาสตร์ (กรกฎาคม-สิงหาคม) 2521 หน้า 102-111

จวีรัตน์ ธีษมาต "ผลการใช้แรงเสริมแลกเปลี่ยนต่อการไม่ทำการบ้านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
โรงเรียนบางปะอิน "ราชานุเคราะห์ 1" "วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต ภาควิชาการศึกษา
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2525

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ สมเชาว์ เนตรประเสริฐ และสุดา สิ้นสกุล **ระบบสื่อการสอน** กรุงเทพมหานคร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2520

ทองเรียน อมรัชกุล **กิจกรรมกลุ่มโรงเรียน** กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์พิมพ์เนต 2523

ทีศนา เขมมณี **กลุ่มสัมพันธ์เพื่อการทำงานและการจัดการเรียนการสอน** กรุงเทพมหานคร
นิชินแอดเวอร์ไทซิ่ง กรุ๊ป 2545

_____. "กระบวนการเรียนรู้โดยการทำงานกลุ่ม" **ครูศาสตร์ 5** (สิงหาคม-พฤศจิกายน 2515)
หน้า 30-31

ธนะ สันติสวัสดิ์ "ผลของการเสริมแรงพฤติกรรมที่ขัดกันเพื่อลดพฤติกรรมก่อนในห้องเรียน
ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนตั้งพิรุฬห์ธรรม กรุงเทพมหานคร"
ปรินญานิพนธ์ การศึกษา มหาบัณฑิต กรุงเทพมหานคร มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร 2535 (อัดสำเนา)

ธีระ ชัยยุทธยรรยง "กิจกรรมกลุ่มกับการจัดกิจกรรมแนะแนว" **แนะแนว 24 (127)**
(กุมภาพันธ์-มีนาคม 2533) หน้า 65

นันทนา จูทังคะ "การศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนระดับ ป.ศ.ต้น ที่ออกฝึกสอนต่อการแก้ปัญหา
ในชั้นเรียนและการสร้างแบบจำลองของปัญหา (Simulation) เพื่อใช้ฝึกสอนนักศึกษา
ในการคิดแก้ปัญหาก่อนออกฝึกสอน" ปรินญานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต กรุงเทพมหานคร
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2537 (อัดสำเนา)

นิภา นิธยาน **การปรับตัวและบุคคลิกภาพจิตวิทยาเพื่อการศึกษาและชีวิต** กรุงเทพมหานคร
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน 2520

- บุญเรียง ขจรศิลป์. "เอกสารประกอบการสอน ก.ศ. 591" วิทยทางการศึกษา ภาควิชาการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2539 (อัดสำเนา)
- ปนัดดา ยิ้มสกุล "ผลของการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวที่มีต่อความสามัคคีของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
โรงเรียนบ้านท่ากลอย กิ่งอำเภอท่าตะเคียน จังหวัดฉะเชิงเทรา" วิทยานิพนธ์
การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2539
- ปภาวดี แจ่มศิริ "ผลของการควบคุมตนเองต่อพฤติกรรมก่อนนอนในชั้นเรียนของนักเรียน
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1" วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2527 (อัดสำเนา)
- ประดินันท์ อุปรมัย "การดัดแปลงแบบทดสอบระดับสติปัญญาแอสตันพอร์ตบิเนต" 2520
_____. "จิตวิทยา" วารสารจิตวิทยาคลินิก 8 (สิงหาคม 2520) หน้า 19-33
(สิงหาคม 2520) หน้า 19-33
- ประเทือง ภูมิภักตราคม "ผลของการเสริมแรงทางบวกปรับพฤติกรรมก่อนนอนชั้นเรียนในห้องเรียน
วิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 : การศึกษาในแง่ของการแผ่ขยาย
ข้ามพฤติกรรม สภาพการณ์ และการคงอยู่ของพฤติกรรม" วิทยานิพนธ์ปริญญา
ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2529 (อัดสำเนา)
- ประภาพรรณ นาคขำพันธุ์ "ผลของการให้คำปรึกษาแบบพฤติกรรมนิยม เพื่อลดพฤติกรรมก่อนนอน
ในชั้นเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนศรีประจันต์ อำเภอศรีประจันต์
จังหวัดสุพรรณบุรี" วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต จิตวิทยาการแนะแนว
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2537
- ผดุง อารยะวิญญู "**เด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรม**" กรุงเทพมหานคร แวนแก้ว 2542
- ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ **การปรับพฤติกรรมเบื้องต้น** กรุงเทพมหานคร โครงการส่งเสริมการแต่งตั้งตำรา
ทบวงมหาวิทยาลัย 2536
_____. "หน่วยที่ 10 การพัฒนากิจกรรมแนะแนวด้านการศึกษา" ใน **ประมวลสาระชุดวิชาการพัฒนา
เครื่องมือและกิจกรรมแนะแนว** หน้า 81 นนทบุรี สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช 2545
- พนม ล้อมอารีย์ **กลุ่มสัมพันธ์** กรุงเทพมหานคร จิตตทัศน์การพิมพ์ 2529
- พรชูลี อาชวบำรุง และสงบ ลักษณะ "การปรับพฤติกรรมก่อนนอนในโรงเรียน" **วารสารครุศาสตร์**
6(2) (กรกฎาคม - สิงหาคม 2529) หน้า 49-55

- ภรณ์ อินทศร "ผลของการใช้วิธีการคุมตนเองปรับพฤติกรรมตั้งใจเรียนในห้องเรียนของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5" วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตดุขฎฐฎบฎฑิต ภาควิชาจิตวิทยา
บฎฑิตวิทยาฬัฎย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2525
- ราตรี ทาฬัฎ "ผลการใช้กลุ่มสัมพันธ์ที่มีต่อความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6"
ปริญญาณิพนธ์ การศึกษามหาบฎฑิต บฎฑิตวิทยาฬัฎย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
พิษณุโลก 2532
- มลิวรรณ นิรมลพิศาล "ผลการใช้ชุดแนะแนวที่มีต่อทัศนคติด้านการเรียนของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสีกัน (วัฒนานครอุฎฎฎฎฎ) กรุงเทพมหานคร" ปริญญาณิพนธ์
การศึกษามหาบฎฑิต บฎฑิตวิทยาฬัฎย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2538
- มาลี จุฑา **จิตวิทยาการเรียน** กรุงเทพมหานคร ทิพยวิสุทฐิ 2542
- เยาวภา เดชะคุปต์ "ทฤษฎีกระบวนการกลุ่มสำหรับการสอนในระดับประถมศึกษา" วิทยานิพนธ์ปริญญา
ครุศาสตรมหาบฎฑิต บฎฑิตวิทยาฬัฎย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2517
- รุ่งทิพยิ ยอดประดู่ การศึกษารายกรณีของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีพฤติกรรมก้อกวน
ในชั้นเรียน โรงเรียนนาหลวง สังกัดกรุงเทพมหานคร ปริญญาณิพนธ์ การศึกษามหาบฎฑิต
จิตวิทยาการแนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2537
- ล้วน สายยศ "หน่วยที่ 1-4 ระเบียบวิธีทางสถิติบางประการเพื่อการวิจัย" ใน **เอกสารการสอน
ชุดวิชาการวิจัยเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา** หน้า 301 นนทบุรี สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรรมาธิราช 2536
- ลัดดาวรรณ ณ ระนอง "หน่วยที่ 14 หลักการและแนวคิดเกี่ยวกับกิจกรรมแนะแนวด้านส่วนตัวและสังคม"
ใน **ประมวลสาระชุดวิชาหลักการและแนวคิดทางการแนะแนวสาขาวิชาศึกษาศาสตร์**
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรรมาธิราช 2544
- วินิจ เกตุข่า และคมเพชร ฉัตรสุภกุล **กระบวนการกลุ่ม** กรุงเทพมหานคร โอเดียนสโตรี 2522
- สุนันทา พุ่มวารี "ผลของการเสริมแรงแบบดีอาร์แอลต่อการลดพฤติกรรมก้อกวนในชั้นเรียน
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1" วิทยานิพนธ์ ปริญญาครุศาสตรมหาบฎฑิต
ภาควิชาจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2529
- สงวน สุทธิเลิศอรุณ **จิตวิทยาทั่วไป** กรุงเทพมหานคร อักษราฬัฎพัฒน์ 2532
- สมพร สุท้ศนี้ญิ, ม.ร.ว. "การศึกษาผลของการใช้แรงเสริมทางสังคมต่อพฤติกรรมเจ็บขริม
ผิดปกติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2" วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบฎฑิต
กรุงเทพมหานคร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2522 (อัฎฎฎฎฎ)

_____ . **จิตวิทยาการปกครองชั้นเรียน** พิมพ์ครั้งที่ 4 กรุงเทพมหานคร คอมฟอร์ม 2541

สมโภชน์ เขียมสุภาชิต **การปรับพฤติกรรม** กรุงเทพมหานคร ภาควิชาจิตวิทยา

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2526

_____ . **ทฤษฎีและเทคนิคปรับพฤติกรรม** กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์

มหาวิทยาลัย 2539

สมร ทองดี และปราณี รามสูต "หน่วยที่ 9 แนวคิดในการพัฒนากิจกรรมแนะแนว"

ใน **ประมวลชุดวิชาการพัฒนาเครื่องมือและกิจกรรมแนะแนว** นนทบุรี

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช 2545

สำเร็จ บุญเรืองรัตน์ **การศึกษาพฤติกรรมของครูในห้องเรียน** ศูนย์ศึกษา (ตุลาคม-ธันวาคม 2515)

หน้า 113-116

สุนันทา พุ่มวาริ "ผลของการเสริมแรงแบบ ดีอาร์แอล ต่อการลดพฤติกรรมก่อนวัยเรียน"

วิทยานิพนธ์ คุรุศาสตรมหาบัณฑิต กรุงเทพมหานคร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2529

(อัดสำเนา)

อรอนงค์ วิทยานิพนธ์ "การเปรียบเทียบผลของการควบคุมตนเองและการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่มที่มีต่อ

พฤติกรรมก่อนวัยเรียนในห้องสมุดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดใหม่ช่องลม"

ปริญญาานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต กรุงเทพมหานคร มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประสานมิตร 2533 (อัดสำเนา)

อัฉนา ศรีสุรพล "การเปรียบเทียบผลของการฝึกการวิเคราะห์การติดต่อสัมพันธ์ระหว่างบุคคล

กับกลุ่มสัมพันธ์ที่มีต่อมนุษยสัมพันธ์ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1" ปริญญาานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2534

Alexander, R N. & Apfel,C.H. "Altering Schedules of Reinforcement for Improved Classroom

Behavior." *Exceptional Children*, 1946.43, 97- 99.

Azrin, N.H. & Holz, W.C. "Intermittent Reinforcement By Removal of Conditioned Aversive

Stimulus" *Science*. 1966, 136 : 781-784.

Boldstad, Orin D. and Stephen M. Johnson. "Self-Regulation in the Modification of Disruptive

Classroom Behavior" *Journal of Applied Behavior Analysis*. 5 : 443-454 ; 1972.

Brodin, M.and others" Effects of Teacher Attention of Attending Behavior of two Boys

at Adjacent Desks", *journal of Applied Behavior Analysis*. 3 : 199-203 ; 1970.

- Drabman, Ronald S. and Benjamin B. Lahey. "Feedback in Classroom Behavior Modification : Effect of the Target and Her Classroom Mates" , *Journal of Applied Behavior Analysis*. 7 : 419-598 ; 1974
- Durschmidt, Barbara J. "Self-actualization and the Human Potential Group Process in a Community College, " *Dissertation Abstracts International*. 38 (7) : 3953-A ; January, 1978.
- Eskenazi, Morria. "A Model Relating Effectiveness to Group Dynamics in Local Vocational Education Advisory Group, " *Dissertation Abstracts International*. 47(8) : 2820-A ; February, 1987.
- Fargo, George A. *Behavior Modification in the Classroom*. Wadsworth Publishing, Belmont, California, 1970.
- Leithenbert, Harold. *Handbook of Behavior Modification and Behavior Therapy*. Prentice-Hall, Inc., Englewood Cliffs, N.J., 1976. 671 p
- Morris, Richard J. *Behavior Modification with children*. Winthrop Publishers, Inc., Cambridge, Massachusetts, 1976.
- O'Leary K.D. & others. " A Token Reinforcement Program in a Public School : A Replication and Systematic Analysis." *Journal of Applied Behavior Analysis*, 1969,2-13.
- Shaw, Marvin E. *Group Dynamic : The Psychology of Small Group Behavior* 3rd ed. New York : Mc Graw-Hill
- Tharp, Rolund G. *Behavior Modification in Natural Environment*. Academic Press, New York, 1969.
- Verville, Elinor. *Behavior Problems of Children*. W.B. Saunders, Philadelphia, 1967. 567 p.
- Wolf, Patricia K.W. : Group Behavior," *Dissertation Abstracts International*. 47(6) : 1977-A 1977-A ; December, 1986.
- Woody, Robert H. *Behavioral Problem Children in the School*. Appleton-Century-Crofts New York, 1969. 264 p.
- Zulzer-Azaroff, Beth. *Applying Behavior-Analysis Procedures with Children and Youth*. Holt, Rinehart and Winston, New York, 1977. 525 p.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ

1. อาจารย์วนิดา นิลวณิชย์	อาจารย์ 3 ระดับ 8 หัวหน้าฝ่ายแนะแนว
โรงเรียนนาหลวง สังกัดกรุงเทพมหานคร
2. อาจารย์พรพิตร พจนอารี	อาจารย์ 3 ระดับ 8 โรงเรียนนาหลวง
โรงเรียนนาหลวง สังกัดกรุงเทพมหานคร
3. อาจารย์รุ่งทิพย์ ยอดประดู่	อาจารย์ใหญ่โรงเรียนคลองรางจาก
สังกัดกรุงเทพมหานคร
4. อาจารย์ดวงใจ โรจนะนาค	อาจารย์ฝ่ายแนะแนว โรงเรียนบางปะกอกวิทยาคม
กรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร
5. อาจารย์ปิยธิดา เกษสุวรรณ	ศึกษานิเทศก์ 7 ฝ่ายปฐมวัย
สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร

ภาคผนวก ข

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. คู่มือการใช้ชุดกิจกรรม
2. แบบทดสอบก่อนและหลังทำกิจกรรม
3. แบบทดสอบระหว่างทำกิจกรรม
4. แบบประเมินชุดกิจกรรม
5. แบบสังเกตพฤติกรรม
6. แบบสำรวจความคิดเห็น

คำนำ

ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อปรับพฤติกรรมก่อนนอนในชั้นเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เป็นชุดกิจกรรมแนะแนวที่สร้างขึ้นจากการค้นคว้า วิจัย และพัฒนาของผู้วิจัยโดยจุดประสงค์เพื่อพัฒนาชุดกิจกรรมแนะแนวที่สามารถนำไปใช้ในชั่วโมงกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนหรือในการจัดกิจกรรมแนะแนวของครูในโรงเรียนเพื่อสร้างการปฏิบัติตนในการปรับพฤติกรรมก่อนนอนในชั้นเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ชุดกิจกรรมแนะแนวเล่มนี้สำเร็จได้ด้วยความสามารถในการให้ความรู้ คำปรึกษาและชี้แนะจาก รศ.สมร ทองดี, รศ.ดร.ปรีชา วิหคโต และอาจารย์พันธณีย์ วิหคโต ผู้วิจัยขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้ ผู้วิจัยหวังว่าชุดกิจกรรมแนะแนวชุดนี้จะเป็นประโยชน์ต่อครู อาจารย์และผู้นำไปใช้เพื่อช่วยเหลือนักเรียนต่อไป

พิทยาภรณ์ พิทยาธรรกุล

คู่มือการใช้ชุดกิจกรรม

คำชี้แจงการใช้ชุดกิจกรรม

ชุดกิจกรรมแนวนอนเพื่อปรับพฤติกรรมก่อนลงในชั้นเรียนของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ประกอบด้วย

1. คู่มือผู้ให้บริการ คือการเตรียมการของผู้ให้บริการและผู้รับบริการมี
จำนวนชุดกิจกรรม 1-14 กิจกรรม พร้อมทั้งเอกสารประกอบการจัดกิจกรรม
โดยละเอียด ประกอบด้วย วัตถุประสงค์ (ใบงาน, ใบความรู้, สื่อและอุปกรณ์)
2. คู่มือการใช้เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบทดสอบก่อนและหลังทำ
กิจกรรมแบบสังเกตพฤติกรรม และแบบสำรวจความคิดเห็น

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	99
คู่มือการใช้ชุดกิจกรรม	100
โครงสร้างชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อปรับพฤติกรรมก่อนในชั้นเรียน	102
ด้านที่ 1 ทางวาจา ประกอบด้วย	
กิจกรรมที่ 1 โศภาปราศรัย (ปฐมนิเทศ)	107
กิจกรรมที่ 2 ใครคุยเสียงดัง	114
กิจกรรมที่ 3 ฟังให้ถ้วนถี่	120
กิจกรรมที่ 4 ถามกันดีดี	131
กิจกรรมที่ 5 ลีลาน่ามอง	138
กิจกรรมที่ 6 เชิญพูดเรื่องเรียน	146
กิจกรรมที่ 7 เพียรถามเรื่องสอน	155
ด้านที่ 2 ทางกาย ประกอบด้วย	
กิจกรรมที่ 8 ของเล่นเห็นแล้ว	166
กิจกรรมที่ 9 หนูเก็บใส่กล่อง	173
กิจกรรมที่ 10 ห้องเรียนห้ามจร	182
กิจกรรมที่ 11 ครูสอนห้ามเดิน	189
กิจกรรมที่ 12 ขออนุญาตฉันก่อน	197
กิจกรรมที่ 13 อุปกรณ์ของใคร	205
กิจกรรมที่ 14 ฉันได้เป็นเด็กดี (ปัจฉิมนิเทศ)	214

โครงสร้างชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อปรับพฤติกรรมก่อนลงในชั้นเรียนของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนาหลวง

ลำดับ ที่	ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	เทคนิค / วิธีการ	หลักการ/แนวคิด	สื่อประกอบ กิจกรรม
1.	โอบา ปราศรัย	1. ผู้เข้าร่วมกิจกรรม เข้าใจระเบียบวิธีการ และจุดมุ่งหมายของ การเข้าร่วมกิจกรรม	- กิจกรรม - การเรียนรู้เชิง ประสบการณ์ (ERGA)	การทำกิจกรรมกลุ่มจะ ดำเนินไปด้วยดีอยู่ที่ สมาชิกต้องให้ความ ร่วมมืออย่างดียิ่ง ทุกคน ถัก ขาดใครคนใดคนหนึ่ง กิจ กรรมจะไม่สมบูรณ์ ทำ ให้ไม่บรรลุผลตาม เป้าหมายที่วางไว้	- ใบความรู้ - ใบงาน - ของกิจกรรม
2.	ใครคุย เสียงดัง	1. เพื่อให้นักเรียนบอก ผลเสียของการพูดคุย เสียงดังได้ 2. เพื่อให้นักเรียนลด พฤติกรรม การพูดคุย เสียงดังและปฏิบัติตนได้ อย่างเหมาะสมในชั้นเรียน	- เกม - การเรียนรู้เชิง ประสบการณ์ (ERGA)	การพูดคุยเสียงดังใน ห้องเรียนจะทำให้เป็น อุปสรรคต่อการเรียน การสอน และส่งผลให้ กิจกรรมการเรียนรู้ไม่ บรรลุวัตถุประสงค์ตาม ที่ต้องการทั้งยังก่อ ความรำคาญให้แก่ เพื่อนในห้องเรียน	- ผลไม้ 4 ชนิด ได้แก่ ส้มเขียว, ส้มเขียวหวาน, ส้มพริ้มองต์, ส้มสายน้ำผึ้ง - กล้องกระดาษ - ใบความรู้เรื่อง “ใครคุยเสียงดัง” - ใบงานเรื่อง “ใครคุยเสียงดัง”
3.	ฟังให้ถ้วนถี่	1. เพื่อให้นักเรียนบอก ผลเสียของการพูดคุย เสียงดังได้ 2. เพื่อให้นักเรียนลด พฤติกรรม การพูดคุย เสียงดังและปฏิบัติตนได้ อย่างเหมาะสมใน ชั้นเรียน	- นิทาน - เพลง - การเรียนรู้เชิง ประสบการณ์ (ERGA)	การพูดคุยเสียงดังขณะ เรียนหนังสือ หรือครู กำลังอธิบายเป็นการ ทำลายสมาธิของ ตนเองและผู้อื่น ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่ ไม่เหมาะสม	- นิทานเรื่อง “เด็กชายปัญญา” - นิทานเรื่อง “เด็กหญิงเรณู” - เพลง “ฟังให้ถี่” - ใบความรู้เรื่อง “ฟังให้ถ้วน - ใบงานเรื่อง “ฟังให้ถ้วนถี่”

ลำดับ ที่	ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	เทคนิค/วิธีการ	หลักการ/แนวคิด	สื่อประกอบ กิจกรรม
4	ถามกันดีดี	1. เพื่อให้นักเรียนบอกผลเสีย ของการตะโกนถามได้ 2. เพื่อให้นักเรียนลด พฤติกรรม การตะโกนถามและ ปฏิบัติตนได้อย่างเหมาะสม เมื่อต้องการถาม	- เพลง - การเรียนรู้เชิง ประสบการณ์ (ERGA)	การตะโกนถามผู้อื่น นอกจากจะเป็น มารยาทที่ไม่เหมาะสม แล้วยังเป็นการทำลาย สมาธิของเพื่อนร่วม ชั้นเรียนและถือเป็น พฤติกรรมรบกวน ห้องเรียนอีกด้วย	- เพลง "มารยาทการถาม" - ใบความรู้เรื่อง "ถามกันดีดี" - ใบงานเรื่อง "ถามกันดีดี"
5.	ลืล่าน่ามอง	1. เพื่อให้นักเรียนบอก ผลเสียของการตะโกน ถามได้ 2. เพื่อให้นักเรียนลด พฤติกรรม การตะโกน ถามและปฏิบัติตนได้ อย่างเหมาะสมเมื่อ ต้องการถาม	- เพลง - คำถาม "อะไรเอ่ย" - การเรียนรู้เชิง ประสบการณ์ (ERGA)	การยกมือถามข้อสงสัย ถือว่าเป็นมารยาท สากล และสุภาพชน ควรกระทำหากที่แห่ง ใดไม่ทำเช่นนั้น ย่อมมีเสียงดังจาก การตะโกนถาม ซึ่ง ก่อให้เกิดความรำคาญ และวุ่นวาย	- เพลง "มารยาทการถาม" - ใบความรู้ เรื่อง "ลืล่าน่ามอง" - คำถามประเภท กิจกรรม "อะไรเอ่ย" - เอกสารประกอบ การแสดงบทบาท สมมติ - ใบงานเรื่อง "ลืล่าน่ามอง"
6.	เชิญพูด เรื่องเรียน	1. เพื่อให้นักเรียนบอก ผลเสียของการพูดแทรก นอกเรื่องที่สอนได้ 2. เพื่อให้นักเรียนลด พฤติกรรม การพูดแทรก นอกเรื่องที่สอนและ ปฏิบัติตนได้อย่าง เหมาะสมในการเรียน	- นิทาน - การเรียนรู้เชิง ประสบการณ์ (ERGA)	การพูดแทรกนอกเรื่อง ที่ครูกำลังสอนอยู่เป็น การก่อความรำคาญให้ แก่เพื่อนในชั้นเรียน ขณะเดียวกันก็เป็น การทำลายสมาธิและ ความตั้งใจในการสอน ของครูด้วย	- ใบความรู้เรื่อง " " เชิญพูดเรื่องเรียน" แผนผังที่ 1 ประชาม กิจกรรรม เรื่อง " " เชิญพูดเรื่องเรียน" และนิทานเรื่อง "ใคร น่าสงสาร" ใบงาน ประเภท กิจ กรรม เรื่อง " " เชิญพูดเรื่องเรียน"

ลำดับ ที่	ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	เทคนิค/วิธีการ	หลักการ/แนวคิด	สื่อประกอบ กิจกรรม
7.	เพียรถาม เรื่องสอน	1. เพื่อให้นักเรียนบอก ผลเสียของการพูดแทรก นอกเรื่องที่สามารถ สอนได้ 2. เพื่อให้นักเรียนลด พฤติกรรมการพูดแทรกนอก เรื่องที่สามารถปฏิบัติตนได้ อย่างเหมาะสมในการเรียน	- การเรียนรู้เชิง ประสบการณ์ (ERGA)	การถามในเรื่องที่ไม่ เกี่ยวกับการเรียนเป็น การเบนความสนใจใน การฟังของเพื่อนให้ออก นอกเรื่องที่ทำให้ ความรู้ยังเป็น พฤติกรรมที่ไม่ควร กระทำอย่างยิ่ง	- ใบความรู้เรื่อง “เพียรถาม เรื่องสอน” - ใบงาน สถานการณ์ เรื่อง “เพียรถาม เรื่องสอน” - ใบงาน เรื่อง “เพียรถาม เรื่องสอน”
8.	ของเล่น เห็นแล้ว	1. เพื่อให้นักเรียนบอก ผลเสียของการนำของ เล่นขึ้นมาเล่นในเวลา เรียนหนังสือได้ 2. เพื่อให้นักเรียนลด พฤติกรรม การนำของเล่น มาเล่นในเวลาเรียนและ ปฏิบัติตนได้อย่าง เหมาะสมในชั้นเรียน	- เพลง - การเรียนรู้เชิง ประสบการณ์ (ERGA)	การเล่นของเล่นเป็น การผ่อนคลายอย่าง หนึ่งในขณะเดียวกันก็ ต้องทำให้ถูกเวลาและ สถานที่จึงจะเหมาะสม	- ใบความรู้เรื่อง “ของเล่น เห็นแล้ว” เพลง “รู้เล่น รู้เรียน” - ใบงานเรื่อง “ของเล่น เห็นแล้ว”
9.	หนูเก็บ ใส่กล่อง	1. เพื่อให้นักเรียนบอก ผลเสียของการนำของเล่น ขึ้นมาเล่นในเวลาเรียน หนังสือได้ 2. เพื่อให้นักเรียนลด พฤติกรรมการนำของเล่นมา เล่นในเวลาเรียนและปฏิบัติ ตนได้อย่าง เหมาะ สมในชั้นเรียน	- การเรียนรู้เชิง ประสบการณ์ (ERGA)	การเล่นของเล่นในห้อง เรียนขณะที่มีการเรียน การสอน โดยไม่สนใจ ภาระหน้าที่ในการเรียน รู้ของตนเองนั้น ถือว่า เป็นการขาดความรับผิดชอบ ด้านการเรียน ซึ่งเป็นสิ่งที่ต้องปรับปรุง แก้ไข	- ใบความรู้ เรื่อง “หนูเก็บ ใส่กล่อง” - ใบงาน สถานการณ์ จำลอง - ใบงานเรื่อง “หนูเก็บใส่ กล่อง”

ลำดับ ที่	ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	เทคนิค/วิธีการ	หลักการ/แนวคิด	สื่อประกอบ กิจกรรม
10.	ห้องเรียน ห้ามจร	1. เพื่อให้นักเรียนบอก ผลเสียของพฤติกรรม ลูกลูกจากที่นั่งเดินไปมาได้ 2. เพื่อให้นักเรียนลด พฤติกรรมลูกลูกจากที่นั่งเดิน ไปมาและปฏิบัติตนได้อย่าง เหมาะสมในชั้นเรียน	- เพลง - การเรียนรู้เชิง ประสบการณ์ (ERGA)	การลูกลูกจากที่นั่งเดินไป มาในห้องเรียน ขณะมี การเรียนการสอนนั้น เป็นการทำลายความ สงบเรียบร้อยในชั้น เรียนเป็นพฤติกรรม ที่ไม่ควรกระทำ	- ใบความรู้เรื่อง “ห้องเรียนห้ามจร” - เพลง “หยุดเดิน” - ใบงานเรื่อง “ห้องเรียนห้ามจร”
11.	ครูสอน ห้ามเดิน	1. เพื่อให้นักเรียนบอก ผลเสียของพฤติกรรม ลูกลูกจากที่นั่งเดินไปมาได้ 2. เพื่อให้นักเรียนลด พฤติกรรมลูกลูกจากที่นั่งเดิน ไปมาและปฏิบัติตนได้อย่าง เหมาะสมในชั้นเรียน	- เพลง - การเรียนรู้เชิง ประสบการณ์ (ERGA)	การลูกลูกจากที่นั่งเดินไป มาขณะที่มีการเรียน การสอนนั้น นอกจาก เป็นการทำลายความ สงบเรียบร้อยของชั้น เรียนแล้ว ยังเป็นการ รบกวนสมาธิของเพื่อน และครูด้วย ซึ่งเป็น พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม	- ใบความรู้เรื่อง “ครูสอนห้ามเดิน” - เพลง “ครูสอนห้ามเดิน” - ใบงานเรื่อง “ครูสอนห้ามเดิน”
12.	ขออนุญาต ฉันก่อน	1. เพื่อให้นักเรียนบอก ผลเสียของการหยิบอุปกรณ์ การเรียนของเพื่อนไปใช้โดย ไม่ขออนุญาตได้ 2. เพื่อให้นักเรียนลด พฤติกรรมการหยิบอุปกรณ์ การเรียนของเพื่อนไปใช้ โดย ไม่ขออนุญาตและปฏิบัติ ตนได้อย่าง เหมาะสมเมื่อ การต้องใช้ อุปกรณ์ของเพื่อน	- เพลง - นิทาน - การเรียนรู้เชิง ประสบการณ์ (ERGA)	การหยิบอุปกรณ์ การเรียนของเพื่อนไป ใช้โดยไม่ขออนุญาต เป็นการกระทำที่ไม่ถูก ต้องพฤติกรรมเช่นนี้ ควรรีบแก้ไข	- ใบความรู้เรื่อง “ขออนุญาต ฉันก่อน” - นิทานประกอบ กิจกรรม เรื่อง “หนูอย่าไม่เป็นไร” - เพลง “สมบัติผู้ดี”

ลำดับ ที่	ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	เทคนิค/วิธีการ	หลักการ/แนวคิด	สื่อประกอบ กิจกรรม
13.	อุปกรณ์ ของใคร	1. เพื่อให้ให้นักเรียนบอก ผลเสียของการหยิบอุปกรณ์ การเรียนของเพื่อนไปใช้โดย ไม่ขออนุญาตได้ 2. เพื่อให้ให้นักเรียนลด พฤติกรรมการหยิบอุปกรณ์ การเรียนของเพื่อนไปใช้ โดย ไม่ขออนุญาตและปฏิบัติตน ได้อย่าง เหมาะสม เมื่อต้องการใช้อุปกรณ์ของ เพื่อน	- เพลง - บทละคร - การเรียนรู้ถึง ประสบการณ์ (ERGA)	ก่อนจะหยิบอุปกรณ์ การเรียนของเพื่อนไป ใช้ นักเรียนควรกล่าว คำขอยืมทุกครั้ง เพื่อ เป็นการขออนุญาตต่อ เจ้าของ และถือเป็น มารยาทที่ดีงามด้วย	- ใบความรู้เรื่อง “อุปกรณ์ของใคร” - บทละคร ประกอบ กิจกรรม เรื่อง “อุปกรณ์ของใคร” - ใบงานประกอบ กิจกรรม เรื่อง “อุปกรณ์ของใคร” - เพลง “ขอยืมหน่อย” - กล้องสี่ระบบ 4 กล้อง พร้อม สมุดภาพพระบายสี
14.	ฉันได้เป็น เด็กดี	1. ให้นักเรียนร่วมกิจกรรมสรุป ลักษณะพฤติกรรมที่ก่อกรณ ชั้นเรียนและวิธีการปรับลด พฤติกรรมก่อกรณชั้นเรียน	- กิจกรรม - แขนงความคิด - การเรียนรู้ถึง ประสบการณ์ (ERGA)	พฤติกรรมก่อกรณใน ชั้นเรียน หมายถึง การกระทำที่นักเรียน แสดงออกมา แล้วทำให้ เพื่อนเกิดความรำคาญ และทำให้เกิดความไม่ สงบในชั้นเรียน เป็น อุปสรรคต่อการเรียน การสอน	- ใบความรู้เรื่อง “ฉันได้เป็นเด็กดี” - ใบงานเรื่อง “ฉันได้เป็นเด็กดี” - อุปกรณ์การกีฬา

กิจกรรมที่ 1

ชื่อกิจกรรม : “โสภาปราศรัย”

ประเภทของกิจกรรม : ปฐมนิเทศ

ระดับ/วัยของผู้รับบริการ : ระดับประถมศึกษา/วัยเด็ก

ขนาดของกลุ่ม : 12 คน

ระยะเวลาในการดำเนินการกิจกรรม : ประมาณ 45 นาที

วัตถุประสงค์ : นักเรียนเข้าใจระเบียบ วิธีการ และจุดมุ่งหมายของการเข้าร่วมกิจกรรม

แนวคิด : การทำกิจกรรมกลุ่มจะดำเนินไปด้วยดีอยู่ที่สมาชิกต้องให้ความร่วมมืออย่างดียิ่งทุกคน ถ้าขาดใครคนใดคนหนึ่งกิจกรรมจะไม่สมบูรณ์ ทำให้ไม่บรรลุผลตามเป้าหมายที่วางไว้

- สื่อประกอบกิจกรรม :
1. ใบความรู้ เรื่อง “โสภาปราศรัย”
 2. ใบงานเรื่อง “โสภาปราศรัย”
 3. ซองกิจกรรม
 4. รูปดาว (#)

การเตรียมผู้รับบริการล่วงหน้า : ครูแจ้งให้นักเรียนทุกคนที่ร่วมกิจกรรมทราบว่าในการทำกิจกรรมทุกครั้ง นักเรียนที่ทำดี ถูกต้อง หรือชนะในแต่ละกิจกรรมจะได้รับดาว (#) สะสมไว้เพื่อแลกของรางวัล

การดำเนินกิจกรรม :

ขั้นที่ 1 แลกเปลี่ยนประสบการณ์

1. ให้นักเรียนเข้าแถวเป็นวงกลมแล้วแนะนำตนเอง
2. นักเรียนแบ่งกันเป็น 2 กลุ่ม ๆ ละ 6 คน
3. ครูแจกซองกิจกรรมให้นักเรียนกลุ่มละ 1 ซอง
4. ครูใช้เวลา 10 นาที เพื่อให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม แข่งขันกัน แยกพฤติกรรมก่อน ขนขึ้นเรียนออกจากพฤติกรรมรวมที่อยู่ในของกลุ่มใดเสร็จก่อนและถูกต้องถือว่าชนะ
5. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปว่า กลุ่มที่ชนะนั้นเกิดจากความร่วมมือ ร่วมใจของ เหล่าสมาชิกภายในกลุ่มที่ต้องทำกิจกรรมแข่งกับเวลาและความถูกต้อง
6. ครูชี้แจงรายละเอียดและจุดมุ่งหมายของการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มตลอดจนการปฏิบัติ ตนในการทำกิจกรรมกลุ่ม
7. ครูแจกตารางกำหนดวันและเวลาในการเข้าร่วมกิจกรรมแก่นักเรียนทุกคน

ขั้นที่ 2 สะท้อนกลับการรับรู้

นักเรียนอภิปรายร่วมกันตามหัวข้อต่อไปนี้

1. นักเรียนคิดว่าการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มก่อให้เกิดผลดีอย่างไร
2. การทำงานคนเดียวและการทำงานเป็นกลุ่มต่างกันอย่างไร
3. นอกจากเรื่องของการเรียนแล้วนักเรียนเคยทำงานเป็นกลุ่มบ้างหรือไม่เป็นงานอะไร และผลออกมาอย่างไร
4. ถ้านักเรียนทำพฤติกรรมที่ดีจะเกิดผลดีต่อตนเองและห้องเรียนอย่างไร

ขั้นที่ 3 สรุปสาระสู่ชีวิต

1. นักเรียนจะนำแนวคิดจากการร่วมกิจกรรมกลุ่มนี้ไปใช้ในการเรียนของตนเองได้หรือไม่ อย่างไร
2. นอกเหนือจากการเรียนแล้วนักเรียนคิดว่ากิจกรรมกลุ่มนี้สามารถนำไปใช้กับงานต่าง ๆ ใน ชีวิตประจำวันได้หรือไม่ ขอให้ยกตัวอย่าง

3. เมื่อนักเรียนได้เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มแล้วสามารถประเมินตนเองได้หรือไม่ว่าชอบหรือไม่ชอบอย่างไร และถ้าไม่ชอบจะปรับปรุงตนเองให้มีความรู้สึกที่ดีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มได้อย่างไร

ขั้นที่ 4 คิดและนำไปปฏิบัติ

1. หากการเรียนในครั้งต่อไปมีการทำกิจกรรมกลุ่มนักเรียนคิดว่าตนเองมีความยินดีที่จะเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มหรือไม่ เพราะอะไร และจะวางบทบาทของตนเองในกลุ่มอย่างไร
2. ถ้านักเรียนได้พบเห็นเพื่อนที่มุ่งชอบทำงานเป็นกลุ่มนักเรียนจะให้คำแนะนำแก่เพื่อนคนนั้นอย่างไร เพื่อที่จะให้เขามีความรู้สึกที่ดีต่อการทำงานเป็นกลุ่ม
3. นักเรียนคิดว่าจะนำความรู้เกี่ยวกับการทำงานเป็นกลุ่มไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้อย่างไรบ้าง ทั้งในเรื่องการเรียนและที่บ้าน

การประเมินผล

1. ความตั้งใจขณะปฏิบัติกิจกรรม
2. สังเกตการร่วมกิจกรรมและการตอบคำถามจากใบงาน
3. สังเกตจากการประเมินตนเองจากแบบประเมิน

คำแนะนำการใช้และดัดแปลงกิจกรรม

1. เหมาะสมกับนักเรียนที่อ่านหนังสือคล่อง
2. กิจกรรมนี้เหมาะสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ขึ้นไป
3. สำหรับเด็กเล็กควรดัดแปลงภาษาให้อ่านง่าย แต่ยังคงความหมายเดิม

ใบความรู้ กิจกรรมที่ 1 โอบาปราศรัย

พฤติกรรม หมายถึง กิริยาอาการที่แสดงออกทางกาย ทางความคิดและความรู้สึก ซึ่งได้แก่ความประพฤติของบุคคลที่ปฏิบัติ อยู่หรือกิริยาที่แสดงออกต่อผู้อื่น อันมีผลมาจากความรู้สึกในจิตใจ ความเชื่อถือที่สะสมไว้เป็นสาเหตุให้ความประพฤติของแต่ละบุคคล แตกต่างกัน อีกทั้งความสามารถในการควบคุมตนเอง การรู้จักใช้เหตุผล และความสุจริตในใจ เป็นต้น สำหรับพฤติกรรมในเด็กประถมศึกษา ที่พบในชั้นเรียนและจัดเป็น **พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์** ซึ่งเกิดขึ้น บ่อยครั้งมีลักษณะต่าง ๆ ดังนี้ พุดตะโกนเสียงดัง ผิวปาก ร้องเพลง ขณะทำงาน เคาะโต๊ะ ตะโกนถามครู ทำเสียงประหลาด แกล้งถาม ปัญหาครูที่ไม่เกี่ยวกับการสอน นำของเล่นหรืออุปกรณ์อื่นขึ้นมาเล่น หยิบของเพื่อน แกล้งเพื่อน ลากเก้าอี้ ทำโต๊ะล้ม ลุกจากที่นั่งตนเองเดิน ไปมา และพฤติกรรมดังกล่าวนี้จัดเป็นพฤติกรรมก่อกวนชั้นเรียน ก่อให้เกิด ความรำคาญ ความไม่สงบในชั้นเรียน เป็นอุปสรรคต่อการเรียนการสอน

สื่อประกอบกิจกรรมที่ 1

ช่องกิจกรรม

ประกอบด้วยบัตรคำแสดง พฤติกรรม รวม 12 บัตร

พฤติกรรมที่ควรทำ

ใช้เสียงเบาขณะพูด

ถามด้วยกิริยาสุภาพ

ไม่นำของชิ้นมาเล่น

นั่งอยู่เป็นที่

พูดเรื่องการเรียน

ขออนุญาตทุกครั้งก่อนนำของเพื่อน
ไปใช้

พฤติกรรมที่ไม่ควรทำ

คุยเสียงดัง

ตะโกนถาม

นำของเล่นชิ้นมาเล่น

ลุกจากที่นั่งเดินไปมา

พูดแทรกนอกเรื่องที่สอน

หยิบอุปกรณ์การเรียนของเพื่อน
โดยไม่ได้รับอนุญาต

แบบประเมินตนเองหลังปฏิบัติการ เรื่อง “โศภาปราศรัย”

ลำดับ ที่	รายการประเมิน	คะแนน			
		1	2	3	4
1.	สังเกตความสนใจของนักเรียนขณะปฏิบัติการ				
2.	สังเกตการร่วมกิจกรรมและการตอบคำถามจากใบงาน				
	เกณฑ์การประเมิน 1 = ต้องแก้ไข 2 = พอใช้ 3 = ดี 4 = ดีมาก	ข้อเสนอแนะ.....			

ผู้ประเมิน.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

กิจกรรมที่ 2

ชื่อกิจกรรม : “ใครคุยเสียงดัง”

ประเภทของกิจกรรม : ปรับพฤติกรรม

ระดับ/วัยของผู้รับบริการ : ระดับประถมศึกษา/วัยเด็ก

ขนาดของกลุ่ม : 12 คน

ระยะเวลาในการดำเนินการกิจกรรม : ประมาณ 45 นาที

วัตถุประสงค์ : 1. เพื่อให้นักเรียนบอกผลเสียของการพูดคุยเสียงดังได้
2. เพื่อให้นักเรียนลดพฤติกรรมการพูดคุยเสียงดังและปฏิบัติตนได้อย่างเหมาะสมในชั้นเรียน

แนวคิด : การพูดคุยเสียงดังในห้องเรียนจะทำให้เป็นอุปสรรคต่อการเรียนการสอนและส่งผลให้กิจกรรมการเรียนรู้ไม่บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ต้องการ ทั้งยังก่อ ความรำคาญให้แก่เพื่อนในห้องเรียน

สื่อประกอบกิจกรรม : 1. ผลไม้ 4 ชนิด ได้แก่ ส้มเขียวหวาน, ส้มฟรุ๊ต, ส้มสายน้ำผึ้ง
2. กล้องกระดาษ
3. ใบความรู้เรื่อง “ใครคุยเสียงดัง”
4. ใบงานเรื่อง “ใครคุยเสียงดัง”

การเตรียมผู้รับบริการล่วงหน้า : ไม่ต้อง

การดำเนินกิจกรรม :

ขั้นที่ 1 ขั้นแลกเปลี่ยนประสบการณ์

1. ให้นักเรียนยืนเข้าแถวครึ่งวงกลมโดยหันหน้ามาหาครู
2. ครูอธิบายชนิดของส้มพร้อมบอกลักษณะรูปร่าง สี สัน อย่างละเอียด แล้วแนะนำการทำกิจกรรมโดยครูจะนำส้มทั้ง 4 ชนิด ๆ ละ 3 ผลใส่กล่องกระดาษปนกันให้นักเรียนทุกคนมาหยิบส้มคนละ 1 ผล แล้วเอามือ 2 ข้างประกบผลส้มไว้อย่าให้เพื่อนเห็น จากนั้นเข้าแถวเป็นวงกลมโดยช่องห่างระหว่างกัน 1 เมตร แล้วให้นักเรียนบอกชนิดส้มที่ตัวเองมีอยู่ด้วยเสียงดัง ๆ (ครูจับเวลา 5 นาที) ให้นักเรียนเรียกเพื่อนเข้ากลุ่มตามชนิดของส้ม ด้วยเสียงดัง ๆ กลุ่มใดเสร็จก่อนถือว่าชนะ

ขั้นที่ 2 สะท้อนกลับการเรียนรู้

ครูกล่าวชมเชยนักเรียนกลุ่มที่ชนะพร้อมแจกดาว (#) ให้เพื่อสะสมไว้แลกเปลี่ยนรางวัล จากนั้นแจกใบงานให้นักเรียนทำและร่วมกันอภิปรายตามหัวข้อต่อไปนี้

1. นักเรียนคิดว่าการทำกิจกรรมนี้เกิดปัญหาอะไรขึ้นบ้าง และอะไรเป็นสาเหตุของปัญหานี้
2. นักเรียนคิดว่าทำไมพุดคุยเสียงดังแล้วหันมาตั้งใจฟังจะเป็นประโยชน์ต่อการทำกิจกรรมนี้หรือไม่ และก่อให้เกิดผลดีแก่ตนเองอย่างไร
3. ขณะเรียนหนังสือหากมีการพุดคุยเสียงดังนักเรียนคิดว่าจะเกิดผลอย่างไรต่อตนเองและเพื่อนในห้องเรียน
4. นักเรียนคิดว่าถ้าหากตนเองไม่พุดคุยเสียงดังขณะเรียนหนังสือจะเกิดผลอย่างไร

ขั้นที่ 3 สรุปสาระสู่ชีวิต

ครูและนักเรียนอภิปรายร่วมกันตามหัวข้อต่อไปนี้

1. นักเรียนจะนำข้อคิดจากการร่วมกิจกรรมนี้ไปใช้ในการเรียนของตนเองได้หรือไม่อย่างไร
2. นักเรียนคิดว่าหากพุดคุยเสียงดัง ๆ แล้วฟังน้อย ๆ ส่งผลอย่างไรต่อการเรียนรู้ของตนเองและเพื่อนในห้องเรียน

3. หากนักเรียนลดการพูดคุยเสียงดังและตั้งใจฟังให้มาก ๆ จะก่อให้เกิดผลอย่างไร และกับใครบ้าง
4. เมื่อพูดคุยกันเสียงดังความสามารถในการฟังและรับรู้จะลดลงหรือไม่ ดังนั้น นักเรียนจะทำอย่างไรเพื่อให้ได้รับความรู้มากขึ้นจากการฟังครูสอน

ขั้นที่ 4 คิดและนำไปปฏิบัติ

1. นักเรียนคิดว่าจะปฏิบัติตนอย่างไรขณะที่เรียนหนังสือหรือครูกำลังอธิบายอยู่
2. การเป็นเด็กที่ตั้งใจฟังตั้งใจเรียนสามารถปฏิบัติได้อย่างไร และก่อให้เกิดผลดีอะไร
3. นักเรียนวางแผนว่าจะปฏิบัติตนอย่างไรเพื่อให้เกิดสมาธิในการเรียนของตนเอง

การประเมินผล

1. ความตั้งใจขณะปฏิบัติกิจกรรม
2. สังเกตการร่วมกิจกรรมและการตอบคำถามจากใบงาน
3. สังเกตจากการประเมินตนเองจากแบบประเมิน

คำแนะนำการใช้และดัดแปลงกิจกรรม

1. เหมาะสมสำหรับนักเรียนที่อ่านหนังสือคล่อง
2. กิจกรรมนี้เหมาะสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ขึ้นไป
3. สำหรับเด็กเล็กควรดัดแปลงภาษาให้อ่านง่าย แต่ยังคงความหมายเดิม

ใบความรู้ กิจกรรมที่ 2 ใครคุยเสียงดัง

การพูดคุยเสียงดังในห้องเรียน จะทำให้เป็นอุปสรรคต่อการเรียนการสอนของคุณ และของเพื่อนที่ตั้งใจเรียนส่งผลให้กิจกรรมการเรียนรู้ไม่บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ต้องการ ทั้งยังก่อความรำคาญให้แก่เพื่อนในห้องเรียน ส่วนตัวของผู้ที่คุยนั่นก็จะพลาดโอกาสในการเรียนรู้วิชาการที่ครูสอนทำให้เกิดความไม่รู้และไม่เข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหาวิชานั้น ๆ ซึ่งอาจทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำลงได้

ใบงานเรื่อง "ใครคุยเสียงดัง"

ชื่อ.....	นามสกุล.....	ชั้น.....	เลขที่.....
ชื่อกลุ่ม.....	วันที่.....	เดือน.....	พ.ศ.....

- วัตถุประสงค์ :**
1. เพื่อให้นักเรียนบอกผลเสียของการพูดคุยเสียงดังได้
 2. เพื่อให้นักเรียนลดพฤติกรรมการพูดคุยเสียงดังและปฏิบัติตนได้อย่างเหมาะสมในชั้นเรียน

คำสั่ง ให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้

1. นักเรียนรู้สึกอย่างไรขณะที่ทำงานอยู่ แล้วมีเพื่อนตะโกนเสียงดัง

.....

.....

.....

.....
2. นักเรียนคิดว่าขณะเรียนหนังสือควรพูดคุยเสียงดังหรือไม่ เพราะอะไร

.....

.....

.....
3. นักเรียนได้แนวคิดหรือข้อเตือนใจอย่างไรบ้างจากการร่วมกิจกรรมนี้

.....

.....

.....
4. ให้นักเรียนอธิบายพฤติกรรมที่ควรกระทำ ขณะร่วมกิจกรรมในห้องเรียนว่าเป็นอย่างไร

.....

.....

.....

.....

แบบประเมินตนเองหลังปฏิบัติการ เรื่อง “ใครคุยเสียงดัง”

ลำดับ ที่	รายการประเมิน	คะแนน			
		1	2	3	4
1.	สังเกตความสนใจของนักเรียนขณะปฏิบัติการ				
2.	สังเกตการร่วมกิจกรรมและการตอบคำถามจากใบงาน				
	เกณฑ์การประเมิน 1 = ต้องแก้ไข 2 = พอใช้ 3 = ดี 4 = ดีมาก	ข้อเสนอแนะ.....			

ผู้ประเมิน.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

กิจกรรมที่ 3

ชื่อกิจกรรม : “ฟังให้ถั่วถั่วถั่ว”

ประเภทของกิจกรรม : ปรับพฤติกรรม

ระดับ/วัยของผู้รับบริการ : ระดับประถมศึกษา/วัยเด็ก

ขนาดของกลุ่ม : 12 คน

ระยะเวลาในการดำเนินการกิจกรรม : ประมาณ 45 นาที

วัตถุประสงค์ : 1. เพื่อให้นักเรียนบอกผลเสียของการพูดคุยเสียงดังได้
2. เพื่อให้นักเรียนลดพฤติกรรมการพูดคุยเสียงดังและปฏิบัติตนได้อย่างเหมาะสมในชั้นเรียน

แนวคิด : การพูดคุยเสียงดังขณะเรียนหนังสือหรือครูกำลังอธิบายเป็นการทำลายสมาธิของตนเองและผู้อื่น ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม

สื่อประกอบกิจกรรม : 1. นิทานเรื่อง “เด็กชายปัญญา”
2. นิทานเรื่อง “เด็กหญิงเรณู”
3. เพลง “ฟังให้ถั่วถั่วถั่ว”
4. ใบความรู้เรื่อง “ฟังให้ถั่วถั่วถั่ว”
5. ใบงานเรื่อง “ฟังให้ถั่วถั่วถั่ว”

การเตรียมผู้รับบริการล่วงหน้า : ไม่ต้อง

การดำเนินกิจกรรม :

ขั้นที่ 1 ขั้นแลกเปลี่ยนประสบการณ์

ครูสอนนักเรียนร้องเพลง “ฟังให้ถนัด”

1. นักเรียนเลือกตัวแทนกลุ่ม 2 คน สำหรับการเล่านิทานให้เพื่อนฟัง
2. ให้ตัวแทนคนที่ 1 ออกมาเล่านิทานเรื่อง “เด็กชายปัญญา” (ประมาณ 5 นาที) โดยให้สมาชิก 9 คน แสดงความสนใจและตั้งใจฟัง ส่วนอีก 2 คน เป็นผู้สังเกตการณ์
3. ให้ตัวแทนคนที่ 2 ออกมาเล่านิทานเรื่อง “เด็กหญิงเรณู” โดยครูนัดหมายให้สมาชิก 3 คน แสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม เช่น ลุกจากที่ เล่นกับเพื่อน ไม่สนใจฟัง นำของเล่นขึ้นมาเล่น และสมาชิกอีก 6 คน สนใจและตั้งใจฟัง ส่วน 2 คน ที่เหลือคอยสังเกตการณ์
4. นักเรียนช่วยกันตอบคำถามครู ซึ่งเป็นการสรุปนิทานจากที่เพื่อนทั้ง 2 คนเล่าให้ฟัง

ขั้นที่ 2 สะท้อนกลับการรับรู้

ครูแจกใบงานให้นักเรียนทำและตรวจพร้อมแจกดาว (#) ให้นักเรียนที่ตอบถูกทุกข้อ

จากนั้นอภิปรายร่วมกันตามหัวข้อต่อไปนี้

1. ครูถามนักเรียนที่เป็นตัวแทนคนที่ 1 และคนที่ 2 ว่ามีความรู้สึกอย่างไร ถ้าเพื่อนตั้งใจฟังและเพื่อนไม่ตั้งใจฟัง
2. นักเรียนปฏิบัติตัวถูกต้องหรือไม่ในการฟัง และคิดที่จะทำอย่างไรต่อไป เพื่อให้ตนเองมีความรู้และสมาธิในการศึกษาเล่าเรียน
3. การฝึกตนเองให้เป็นคนรู้จักฟังไม่พูดคุยเสียงดัง ยังก่อให้เกิดประโยชน์ในด้านอื่นอีกหรือไม่นอกจากด้านการเรียน

ขั้นที่ 3 สรุปสาระสู่ชีวิต

1. นักเรียนคิดว่าการตั้งใจฟังผู้อื่นพูด โดยไม่พูดคุยนั้นมีประโยชน์อย่างไรบ้าง
2. การพูดคุยเสียงดังของนักเรียนก่อให้เกิดผลเสียอย่างไรทั้งต่อตนเองและผู้อื่น

3. เมื่อนักเรียนพูดคุยเสียงดังนั้น นักเรียนรู้สึกตนเองหรือไม่ว่าเป็นการทำลายสมาธิของผู้อื่นและจะแก้ไขตนเองอย่างไร

4. เมื่อมีการพูดคุยเสียงดังไม่ถูกเวลา สถานที่ นักเรียนคิดว่าตนเองได้พลาดโอกาสหรือสูญเสียผลประโยชน์ในเรื่องใดบ้างหรือไม่อย่างไร

ขั้นที่ 4 คิดและนำไปปฏิบัติ

1. นักเรียนคิดว่าจะปฏิบัติตนอย่างไรขณะที่ครูกำลังสอนหรืออธิบาย
2. การตั้งใจฟัง ก่อให้เกิดสมาธิในการเรียนรู้ นักเรียนว่าจริงหรือไม่อย่างไร
3. นักเรียนจะปฏิบัติตนเองอย่างไรต่อการเรียนการสอนของครูในครั้งต่อไป
4. หากนักเรียนรู้สึกอยากจะทำผิดขณะที่ครูสอน นักเรียนจะมีวิธีการจัดการกับตนเองอย่างไร

การประเมินผล

1. ความตั้งใจขณะปฏิบัติกิจกรรม
2. สังเกตการร่วมกิจกรรมและการตอบคำถามจากใบงาน
3. สังเกตจากการประเมินตนเองจากแบบประเมิน

คำแนะนำการใช้และดัดแปลงกิจกรรม

1. กิจกรรมนี้สามารถใช้กับนักเรียนได้ในทุกระดับชั้น
2. สามารถเปลี่ยนเรื่องสอนได้โดยดูความเหมาะสมของนักเรียนตามระดับชั้น

ใบความรู้ กิจกรรมที่ 3 เรื่องฟังให้ถนัด

การพูดคุยเสียงดัง ขณะเรียนหนังสือหรือครูกำลังอธิบาย เป็นการทำลายสมาธิของตนเองและผู้อื่น ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ผลของการกระทำดังกล่าวทำให้ขาดการรับรู้ในเรื่องที่ฟังหรือฟังไม่เข้าใจเพราะสมาธิส่วนหนึ่งถูกแบ่งแยกออกจากการฟังมาที่การคุย ดังนั้นในการเรียนรู้วิชาการต่าง ๆ การตั้งใจฟังโดยปราศจากการพูดคุยกันย่อมส่งผลดีทั้งต่อตนเองและเพื่อนร่วมชั้นเรียน นอกจากนี้ยังแสดงถึงการรู้บทบาทหน้าที่ของตนเองในขณะนั้นอีกด้วย

นิทานประกอบกิจกรรมที่ 3 : “ฟังให้ถ้วนที” เรื่อง “เด็กชายปัญญา”

ครั้งหนึ่งนานมา ปัญญาเด็กดี เรียนชั้น ป.4
เกรดดีทุกวิชา พ่อแม่พี่น้อง ลุงป้าน้าอา ชื่นชมนักหนา
ปัญญาเด็กดี

พอขึ้น ป.5 ความซำสเริ่มมี ปัญญาเด็กดี
มีการเปลี่ยนแปลง เริ่มมีพูดมาก พูดแทรกพูดแซง มักชอบแสดง
ว่าเก่งเกินใคร คอยชวนเพื่อนคุย โดยไม่สนใจ ครูสอนอะไร
ไม่ใส่ใจฟัง พอครูทดสอบ คำถามที่ตั้ง ทำตั้งใจฟัง ทั้งที่ไม่รู้
ส่วนเพื่อนคนอื่น ตั้งใจฟังครู สนใจความรู้ เรื่องที่ครูสอน

เมื่อสอบปลายภาค ข้อสอบยากน่าดู ปัญญาไม่รู้
ครูสอบอะไร แต่เพื่อนว่าง่าย แทบไม่ต้องดู เพราะเขาเรียนรู้
ครูสอนเข้าใจ

นักเรียนทราบไหม ว่าใครสอบตก สาเหตุตลก
สอบตกเพราะเหตุใด

คำถามท้ายเรื่อง

1. จากนิทานเรื่องนี้ นักเรียนคิดว่าใครสอบตก

ตอบ

.....

.....

2. สาเหตุของการสอบตกเกิดจากอะไร

ตอบ

.....

.....

3. มีวิธีอย่างไรบ้างที่จะทำให้ไม่สอบตก

ตอบ

.....

.....

4. ถ้านักเรียนเป็นเด็กชายปัญญาอ่อนนักเรียนจะทำอย่างไร

ตอบ

.....

.....

นิทานประกอบกิจกรรมที่ 3 : “ฟังให้ถ้วนถี่” เรื่อง “เด็กหญิงเรณู”

เก้าปีผ่านมา เวลาผ่านไป นานานพอดู เด็กหญิงเรณู เรียนอยู่ ป.3 นิสัยช่างพูด เก่งเขียนเรียงความ และประพฤติงาม การเรียนพอใช้

มีอยู่วันหนึ่ง เด็กหญิงเรณู รู้สึกขี้ใจ จะเรียนอย่างไร ให้ได้เกรดสี่ จึงถามคุณครู “หนูอยากเรียนดี ครูมีวิธีช่วยหนูไหมคะ”

คุณครูตอบว่า “ก็พอมีค่ะ แต่หนูนั่นจะทำได้หรือเปล่า”

ข้อ 1 หนูต้องลดการพูดคุยขณะเรียนให้น้อยลงนะ

ข้อ 2 เมื่อพูดน้อยลงแล้ว ถ้าจะพูดต้องใช้เสียงเบา ๆ จะ

ข้อ 3 เมื่อทำข้อ 1-2 ได้แล้วต้องตั้งใจฟังครูสอนและตั้งใจเรียนนะ

“อ้อ ! มี 3 ข้อ หนูพอทำได้ ครูโปรดเชื่อใจเด็กหญิงเรณู

หนูให้สัญญา คุณครูคอยดู เด็กหญิงเรณู จะทำให้เห็น”

เป็นเรื่องง่าย ๆ ไม่เห็นยากเย็น ฝึกทำให้เป็น เห็นผลทันใจ

เวลาผ่านไป บรรดาคุณครู แปลกใจเรณู ดูมีเปลี่ยนแปลง

- ไม่คุยกับเพื่อน ๆ ขณะเรียนหนังสือ
- และพูดใช้เสียงเบามาก ถ้าจำเป็นต้องพูด
- อีกทั้งตั้งใจฟังครูสอน รวมทั้งตั้งใจเรียนมากขึ้น

ครั้งสอบปลายภาค ข้อสอบยากน่าดู เด็กหญิงเรณู

กลับทำสบาย ผลสอบออกมา เรณูดีใจ บอกหนูทำได้
หนูได้เกรดสี่ เรณูสัญญา ว่าต่อไปนี้ หนูจะทำดี เหมือนที่ครูสอน

คำถามท้ายเรื่อง

1. ตอนแรกเด็กหญิงเรณูเป็นคนอย่างไร

ตอบ
.....
.....

2. หลังจากที่เด็กหญิงเรณูปฏิบัติตามคำแนะนำของคุณครูแล้ว
เกิดผลอย่างไร

ตอบ
.....
.....

3. นักเรียนคิดว่าพฤติกรรมที่ไม่ดีของเด็กหญิงเรณูมีอะไรบ้าง
และพฤติกรรมที่ปรับปรุงแล้วในด้านที่ดีของเด็กหญิงเรณู
มีอะไรบ้าง

พฤติกรรมที่ไม่ดีได้แก่
.....
.....
.....

พฤติกรรมที่ได้ปรับปรุงแล้ว ได้แก่

.....
.....
.....

เพลงฟังให้ถ้วนถึ

จงฟังเสียงฟังสำเนียงของคุณ จงฟังให้คุ่นหู นะหนู ๆ
เรื่องครูสอน เมื่อเรียนต้องตั้งใจฟัง ถ้ายังตั้งใจให้ดี อ่านเขียนทุกที
สมาธิดีแน่เออยนะ หนู ๆ เอ่ยลองทำ อาจสอบแล้วได้ที่ 1 พ่อแม่จะทิ้ง
หนูทำได้ไง เพื่อน ๆ ก็จะชมเชย พวกหนู ๆ เอ่ยครูก็ดีใจ

ใบงานเรื่อง “ฟังให้ถนัด”

ชื่อ.....	นามสกุล.....	ชั้น.....	เลขที่.....
ชื่อกลุ่ม.....	วันที่.....	เดือน.....	พ.ศ.....

- วัตถุประสงค์ :
1. เพื่อให้ นักเรียนบอกผลเสียของการพูดคุยเสียงดังได้
 2. เพื่อให้ นักเรียนลดพฤติกรรมกรพูดคุยเสียงดังและปฏิบัติตนได้อย่างเหมาะสมในชั้นเรียน

คำสั่ง ให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้

2. นักเรียนคิดว่าขณะที่ตัวแทนคนที่ 1 และคนที่ 2 เล่นนิทานเพื่อน ๆ มีพฤติกรรมอย่างไรเหมาะสมหรือไม่?

ตัวแทนคนที่ 1

.....

.....

ตัวแทนคนที่ 2

.....

.....

3. ถ้านักเรียนเป็นคนเล่นนิทาน นักเรียนต้องการให้เพื่อน ๆ แสดงพฤติกรรมอย่างไรเพราะเหตุใด?

.....

.....

.....

4. นักเรียนบอกได้หรือไม่ว่าพฤติกรรมที่เหมาะสมสำหรับกิจกรรมเรื่อง ฟังให้ถนัดนี้ควรเป็นพฤติกรรมเช่นไร?

.....

แบบประเมินตนเองหลังปฏิบัติการ เรื่อง “ฟังให้ถ้วนถี่”

ลำดับ ที่	รายการประเมิน	คะแนน			
		1	2	3	4
1.	สังเกตความสนใจของนักเรียนขณะปฏิบัติการ				
2.	สังเกตการร่วมกิจกรรมและการตอบคำถามจากใบงาน				
	เกณฑ์การประเมิน 1 = ต้องแก้ไข 2 = พอใช้ 3 = ดี 4 = ดีมาก	ข้อเสนอแนะ.....			

ผู้ประเมิน.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

กิจกรรมที่ 4

ชื่อกิจกรรม : “ถามกันดีดี”

ประเภทของกิจกรรม : ปรับพฤติกรรม

ระดับ/วัยของผู้รับบริการ : ระดับประถมศึกษา/วัยเด็ก

ขนาดของกลุ่ม : 12 คน

ระยะเวลาในการดำเนินการกิจกรรม : ประมาณ 45 นาที

วัตถุประสงค์ : 1. เพื่อให้นักเรียนบอกผลเสียของการตะโกนถามได้
2. เพื่อให้นักเรียนลดพฤติกรรมการตะโกนถามและปฏิบัติตนได้อย่างเหมาะสมเมื่อต้องการถาม

แนวคิด : การตะโกนถามผู้อื่นนอกจากจะเป็นมารยาทที่ไม่เหมาะสมแล้ว ยังเป็นการทำลายสมาธิของเพื่อนร่วมชั้นเรียนและถือเป็นพฤติกรรมรบกวนห้องเรียนอีกด้วย

สื่อประกอบกิจกรรม : 1. เพลง “มารยาทการถาม”
2. ใบความรู้เรื่อง “ถามกันดีดี”
3. ใบงานเรื่อง “ถามกันดีดี”

การเตรียมผู้รับบริการล่วงหน้า : นัดแนะให้ นักเรียน 2 คนคอยตะโกนถามขณะครูอธิบาย การร้องเพลง และนักเรียนอีก 5 คน ยกมือถาม ส่วนผู้ที่ไม่ได้ตะโกนให้คอยสังเกตพฤติกรรม คนที่ตะโกนถาม และคนที่ยกมือถาม

การดำเนินกิจกรรม :

ขั้นที่ 1 ขั้นแลกเปลี่ยนประสบการณ์

ครูจุดเพลงบนกระดานไว้ล่วงหน้าแล้วให้นักเรียนร้องเพลง “มารยาทการถาม” จากนั้นให้นักเรียนนั่งลงบนเก้าอี้ในห้องเรียนจัดบรรยากาศเหมือนมีการเรียนการสอน ครูถามความหมายของเพลง

ขั้นที่ 2 สะท้อนกลับการเรียนรู้

ครูแจกใบงานให้นักเรียนทำและตรวจพร้อมแจกดาว (#) ให้นักเรียนที่ตอบถูกทุกข้อ จากนั้นอภิปรายร่วมกันตามหัวข้อต่อไปนี้

1. นอกจากความสนุกสนานแล้วนักเรียนได้ข้อคิดอะไรจากเพลงนี้
2. นักเรียนมีความเข้าใจในเนื้อเพลงอย่างไร
3. การถามมีประโยชน์อย่างไร
4. การถามที่ดี ควรแสดงพฤติกรรมอย่างไร

ขั้นที่ 3 สรุปสาระสู่ชีวิต

1. ความรู้สึกที่เกิดขึ้นเมื่อเห็นผู้อื่นหรือตนเองยกมือขึ้นถามแทนการตะโกน แล้วคิดอย่างไร บอกได้หรือไม่
2. บรรยากาศของห้องเรียนที่มีการยกมือถามนี้เป็นอย่างไร ดีหรือไม่ดี
3. นักเรียนจะนำแนวคิดจากกิจกรรมนี้ไปปรับใช้ในสถานการณ์ใดได้บ้าง

ขั้นที่ 4 คิดและนำไปปฏิบัติ

1. ในห้องเรียนเมื่อนักเรียนฟังครูและไม่เข้าใจจะทำอย่างไร

2. วิธียกมือถามในชั้นเรียนเมื่อ ต้องการถามนี้สามารถนำไปใช้ในสถานที่อื่น ๆ ได้หรือไม่ และที่ใดบ้าง
3. ถ้าความต้องการถามนี้เป็นผลมาจากการพูดคุยกันเสียงดังของตนเอง นักเรียนคิดว่า จะปรับปรุงตัวอย่างไรเพื่อไม่ให้ต้องถาม
4. นักเรียนช่วยกันหาคำคมหรือคำขวัญ เกี่ยวกับมารยาทในการถาม มากลุ่มละ 1 คำขวัญ

การประเมินผล

1. ความตั้งใจขณะปฏิบัติกิจกรรม
2. สังเกตการร่วมกิจกรรมและการตอบคำถามจากใบงาน
3. สังเกตจากการประเมินตนเองจากแบบประเมิน

คำแนะนำการใช้และดัดแปลงกิจกรรม

1. การใช้เพลงประกอบกิจกรรมนั้น ครูอาจแต่งเนื้อเพลงที่สามารถนำไปใช้ได้กับจังหวะ เพลงที่ทุกคนรู้จักและร้องเพลงนั้นได้
2. กิจกรรมนี้อาจปรับเนื้อหาเพลงให้เหมาะสมกับนักเรียนทุกระดับชั้น

เพลงมารยาทการถาม

ทำนองเพลง จะขอทักท้วง, คุณครูครับ

ครู : จะถาม ทักท้วง มารยาทถามเมื่อถามได้
 อยากรู้เรื่องราวคร่าวๆก็ให้ตั้งใจแล้วยกมือถาม
 (ทำนองเพลง จะขอทักท้วง)

นักเรียน : เลิกแล้วค่ะ หนูเลิกตะโกนแล้วค่ะ (ซ้ำ)
 หนูมีคำถามหนึ่งข้อ อยากร้องขอให้คุณครูตอบหน่อย
 คุณครูจะตอบมั๊ยครับ ๆ ๆ
 (ทำนองเพลง เลิกแล้วค่ะ, คุณครูครับ)

ครู : อยากรู้ ก็ให้ถาม มารยาทถามเมื่อถามได้
 อยากรู้เรื่องราวอะไร ก็ถามครูได้แต่ต้องยกมือถาม

ใบความรู้ กิจกรรมที่ 4 ถามกันดีดี

การตะโกนถามผู้อื่น นอกจากจะเป็นมารยาทที่ไม่เหมาะสมแล้วยังเป็นการทำลายสมาธิของเพื่อนร่วมชั้นเรียนและถือเป็นพฤติกรรมรบกวนห้องเรียนอีกด้วย พฤติกรรม การตะโกน ถามนั้น หากไม่ได้รับการแก้ไข จะกลายเป็น พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ติดตัวตลอดไปก่อให้เกิดผลเสียด้านบุคลิกภาพและการอยู่ร่วมกันกับบุคคลอื่นในสังคม

ใบงานเรื่อง “ถามกันดี ดี”

ชื่อ.....นามสกุล.....	ชั้น.....	เลขที่.....
ชื่อกลุ่ม.....	วันที่.....	เดือน.....พ.ศ.....

- วัตถุประสงค์ :**
1. เพื่อให้นักเรียนบอกผลเสียของการตะโกนถามได้
 2. เพื่อให้นักเรียนลดพฤติกรรมการตะโกนถามและปฏิบัติตนได้อย่างเหมาะสมเมื่อต้องการถาม

คำสั่ง ให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้

1. นักเรียนคิดว่าการตะโกนถามกับการยกมือถามแตกต่างกันหรือไม่อย่างไร ?
.....
.....
.....
.....
2. นักเรียนคิดว่าจะเกิดผลอย่างไรถ้าในห้องเรียนมีแต่นักเรียนที่ยกมือขึ้น ทุกครั้งที่ต้องการถามครู ?
.....
.....
.....
.....
3. การปฏิบัติตนตามเพลงมารยาทการถามก่อให้เกิดผลอย่างไร ?
.....
.....
.....
.....

แบบประเมินตนเองหลังปฏิบัติการ เรื่อง “ถามกันดีดี”

ลำดับ ที่	รายการประเมิน	คะแนน			
		1	2	3	4
1.	สังเกตความสนใจของนักเรียนขณะปฏิบัติการ				
2.	สังเกตการร่วมกิจกรรมและการตอบคำถามจากใบงาน				
	เกณฑ์การประเมิน 1 = ต้องแก้ไข 2 = พอใช้ 3 = ดี 4 = ดีมาก	ข้อเสนอแนะ.....			

ผู้ประเมิน.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

กิจกรรมที่ 5

ชื่อกิจกรรม : “ลีลาน่ามอง”

ประเภทของกิจกรรม : ปรับพฤติกรรม

ระดับ/วัยของผู้รับบริการ : ระดับประถมศึกษา/วัยเด็ก

ขนาดของกลุ่ม : 12 คน

ระยะเวลาในการดำเนินการกิจกรรม : ประมาณ 45 นาที

วัตถุประสงค์ :

1. เพื่อให้นักเรียนบอกผลเสียของการตะโกนถามได้
2. เพื่อให้นักเรียนลดพฤติกรรมการตะโกนถามและปฏิบัติตนได้อย่างเหมาะสมเมื่อต้องการถาม

แนวคิด : การยกมือถามข้อสงสัยถือว่าเป็นมารยาทสากลและสุภาพชนควรกระทำหากที่แห่งใดไม่ทำเช่นนี้ ที่นั้นย่อมมีเสียงดังจากการตะโกนถาม ซึ่งก่อให้เกิดความรำคาญและวุ่นวาย

สื่อประกอบกิจกรรม :

1. เพลง “มารยาทการถาม”
2. ใบความรู้เรื่อง “ลีลาน่ามอง”
3. คำถามประกอบกิจกรรม “อะไรเอ่ย”
4. เอกสารประกอบการแสดงบทบาทสมมติ
5. ใบงานเรื่อง “ลีลาน่ามอง”

การเตรียมผู้รับบริการล่วงหน้า : ตกลงกับนักเรียนว่าขณะครูสอนให้นักเรียนถาม โดยการยกมือและครูคัดเลือกผู้แสดงบทบาทเป็นนักเรียน 5 คน เป็นครู 1 คน ส่วนนักเรียนที่เหลือให้คอยเป็น ผู้สังเกตการณ์ โดยมอบบทบาทให้ฝึกซ้อมล่วงหน้า และ จัดสถานที่ให้เป็นบรรยากาศการเรียนการสอนเหมือนมี การสอนจริงในห้องเรียน

การดำเนินกิจกรรม :

ขั้นที่ 1 ขั้นแลกเปลี่ยนประสบการณ์

1. ครูให้นักเรียนช่วยกันร้องเพลง “มารยาทการถาม”
2. เริ่มการแสดงบทบาทสมมติ (ใช้เวลา 10 นาที)
3. ครูเชิญชวนนักเรียนทุกคนปรบมือให้กำลังใจแก่ผู้แสดง แล้วถามความรู้สึกจาก ผู้แสดงทุกคนดังนี้
 - เคยแสดงละครมาก่อนไหม
 - มีความรู้สึกอย่างไรในการแสดงครั้งนี้
 - พอใจในบทบาทที่ได้รับหรือไม่ เพราะเหตุใด

ขั้นที่ 2 สะท้อนกลับการเรียนรู้

ครูแจกใบงานให้นักเรียนทำและตรวจพร้อมแจกดาว (#) ให้นักเรียนที่ตอบถูกทุกข้อ จากนั้นอภิปรายร่วมกันตามหัวข้อต่อไปนี้

1. ถ้านักเรียนเป็นครูจะรู้สึกอย่างไร
2. นักเรียนรู้สึกอย่างไรเมื่อเห็นผู้แสดงตะโกนถามและถ้าชั้นเรียนมีแต่คนตะโกนถาม จะเป็นอย่างไร
3. นักเรียนรู้สึกอย่างไรเมื่อเห็นผู้แสดงยกมือถามและถ้าชั้นเรียนมีแต่คนยกมือถาม จะเป็นอย่างไร

ขั้นที่ 3 สรุปสาระสู่ชีวิต

1. นักเรียนจะนำแนวคิดจากกิจกรรมนี้ไปใช้ในพฤติกรรมการถามของตนเองอย่างไร
2. การตะโกนถามหรือตะโกนตอบเกิดผลอย่างไรต่อตนเองและเพื่อนร่วมชั้นเรียน
3. เมื่อนักเรียนหยุดพฤติกรรมการตะโกนแล้วใช้วิธียกมือถามคิดว่าจะเกิดผลอย่างไร ทั้งต่อตนเองและเพื่อนร่วมชั้น
4. นักเรียนคิดว่าการยกมือเพื่อถามปัญหาต่าง ๆ แทนการตะโกนนี้สามารถนำไปใช้ในสถานที่ใดได้บ้างนอกจากชั้นเรียน

ขั้นที่ 4 คิดและนำไปปฏิบัติ

1. นักเรียนคิดว่าจะปฏิบัติตนอย่างไรในการถามครั้งต่อไป
2. การยกมือเพื่อถามข้อสงสัยต่าง ๆ ถือว่าเป็นกริยาสุภาพที่ควรปฏิบัติ นักเรียนว่าจริงหรือไม่
3. หากมีคนตะโกนถามนักเรียน ๆ คิดว่าตนเองอยากตอบคำถามเขาหรือไม่ และรู้สึกอย่างไร

การประเมินผล

1. ความตั้งใจขณะปฏิบัติกิจกรรม
2. สังเกตการร่วมกิจกรรมและการตอบคำถามจากใบงาน
3. สังเกตจากการประเมินตนเองจากแบบประเมิน

คำแนะนำการใช้และดัดแปลงกิจกรรม

1. ครูอาจจัดฉากและผู้แสดงเพิ่มเติมตามความเหมาะสม
2. คำถามอะไรเอ่ยสามารถเปลี่ยนได้ตามความสนใจของนักเรียน และเหมาะสมกับวุฒิภาวะของเด็ก

ใบความรู้ กิจกรรมที่ 5 ลีลาถามอง

การดำเนินชีวิตในสังคมปัจจุบัน หากเราารู้จักสังเกต พฤติกรรมด้านต่าง ๆ ของคนแล้วจะเห็นว่าพฤติกรรมด้านการถามนั้นบุคคลส่วนใหญ่ใช้วิธีการยกมือเมื่อต้องการถาม ซึ่งวิธีการนี้ดูเหมือนว่าจะเป็นมารยาทสากลแล้ว เช่นในการประชุม คณะรัฐมนตรีของรัฐบาลที่มีการถ่ายทอดทางโทรทัศน์ให้เราได้ชม จะเห็นว่าเมื่อมีข้อ คำถามผู้ประชุมก็จะยกมือขึ้นถาม เราลองนึกต่อดูซิว่าหากทุกคนที่ต้องการถามใช้วิธีตะโกนถาม บรรยากาศภายในห้องประชุมจะเป็นอย่างไร เช่นเดียวกันกับในชั้นเรียนหากนักเรียนที่ต้องการถามใช้วิธีตะโกนถามกัน บรรยากาศของห้องเรียนจะเป็นอย่างไร สับสนวุ่นวายหรือไม่ ซึ่งถ้าเป็นเช่นนั้นย่อมส่งผลให้การเรียนรู้ลดน้อยลง เพราะเป็นอุปสรรคต่อการเรียนการสอนทั้งของครูและเพื่อน ดังนั้นขอให้คำนึงไว้เสมอว่าถ้าต้องการถามครั้งใดให้ยกมือถามตามมารยาทสากลและสุภาพชนพึงกระทำ

เอกสารประกอบการแสดงบทบาทสมมติ

- ครู : สวัสดีค่ะนักเรียนชั่วโมงนี้ครูจะให้นักเรียนพักผ่อนสมองจากการเรียนสัก 10 นาที ด้วยคำถามอะไรเอ่ย ? ดีไหมค่ะ
- นักเรียนคนที่ 1 : (ตะโกนถามด้วยเสียงอันดัง) อะไรหรือครับครู
- ครู : อะไรเอ่ยวันนี้มี 5 ข้อ
ข้อ 1 มีอยู่ว่า “อะไรเอ่ย เคย ๆ ไม่พุดถูกใช้เป็นทูตสมานไมตรี ไปถึงบ้านใด ใคร ๆ เปรมปรีดี เปิดของเร็ววันปีใหม่เอ่ย ?
- นักเรียนคนที่ 1 : (ตะโกนถามเช่นเคย) ครูครับ ! ทำไมคำถามมันยาวจังเลย
- นักเรียนคนที่ 2 : (ตะโกนตอบ) ผมรู้ครับ ! ขนมหัด
- ครู : (ส่ายหน้ากับพฤติกรรมการตะโกน) ไม่ถูกค่ะ และครูก็ให้ฟังแล้วคิดคำตอบไว้ไม่ใช่มาตะโกนเช่นนี้เข้าใจไหม
- นักเรียนคนที่ 1,2 : (ตะโกนอีก)เข้าใจครับ !
- ครู : คำถามข้อที่ 2 อะไรเอ่ยเปิดเผยแกรกรากเรียงตัวหลายหลากนับหมื่นนับแสน บอกข่าวฉบับล้นทันทั่วดินแดน เมืองใดขาดแคลนผู้คนกลุ่มใจ
- นักเรียนคนที่ 3 : (ยกมือขึ้นสูงโดยไม่ได้พูดอะไร)
- ครู : ว่าไงคะ มีอะไรหรือเปล่า ?
- นักเรียนคนที่ 3 : หนูตอบได้ค่ะ
- ครู : เก่งมากค่ะ เดี่ยวหนูลองฟังให้ครบอีก 3 ข้อ นะคะแล้วตอบพร้อมกันเลยนะคะ คำถามข้อที่ 3 อะไรเอ่ย เคยเห็นเย็นเช้าเย็บเย็บเย็บทุกหย้าไม่เลือกมีเงิน เพียงเปิดหน้าต่างสว่างทุกหน ขนทั่วสากลบุชา
คำคุณ
- นักเรียนคนที่ 1,2 : (ตะโกนอีก) ครูครับ ๆ ผมรู้แล้ว ให้ผมตอบก่อน ๆ
- ครู : เอ้า ! นักเรียนคนที่ 4,5 เป็นอะไรทำไมทำหน้าอย่างนั้นค่ะ
- นักเรียนคนที่ 4,5 : พวกเรารำคาญเสียงตะโกนจัง ทำให้เสียสมาธิในการฟัง หนวกหูจังเลย
- นักเรียนคนที่ 1,2 : ว้า ! ยังไม่ครบ 5 ข้อเลยนะครับ เอาอีกครับ (ตะโกนเช่นเคย)
- ครู : เธอรู้หรือเปล่านั้นอีก 2 ข้อมันหายไปเพราะเสียงตะโกนของเธอนี้แหละค่ะ
- นักเรียนคนที่ 1,2 : !...?...!

คำถามอะไรเอ่ย

ข้อที่ 1 : อะไรเอ่ย เคย ๆ ไม่พุดถูกใช้เป็นทูลสมานไมตรี
ไปที่บ้านใด ใคร ๆ เปรมปรีดี เปิดซองเร้วรวันปีใหม่เอ่ย ?

คำตอบ : ส.ค.ส.

ข้อที่ 2 : อะไรเอ่ย เปิดเผยแกรกรากเรียงตัวหลายหลากนับหมื่นนับแสน
บอกข่าวฉบับปล้นทันทั่วดินแดน เมืองใดขาดแคลนผู้คนกลุ่มใจ

คำตอบ : หนังสือพิมพ์

ข้อที่ 3 : อะไรเอ่ย เคยเห็นยื่นเข้าเยี่ยมเยียนทุกैयाไม่เลือกมีจน เพียงเปิดหน้าต่าง
สว่างทุกหน ชนทั่วสากลบูชาค่าคุณ

คำตอบ : ดวงอาทิตย์

ใบงานเรื่อง “ลีลาน่ามอง”

ชื่อ.....นามสกุล.....	ชั้น.....	เลขที่.....
ชื่อกลุ่ม.....	วันที่.....	เดือน.....พ.ศ.....

- วัตถุประสงค์ :**
1. เพื่อให้นักเรียนบอกผลเสียของการตะโกนถามได้
 2. เพื่อให้นักเรียนลดพฤติกรรมการตะโกนถามและปฏิบัติตนได้อย่างเหมาะสมเมื่อต้องการถาม

คำสั่ง ให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้

1. จงวิเคราะห์พฤติกรรมของนักเรียนต่อไปนี้
 - 1.1 พฤติกรรมของนักเรียนคนที่ 1 เป็นอย่างไร เหมาะสมหรือไม่ เพราะเหตุใด ?

 - 1.2 พฤติกรรมของนักเรียนคนที่ 2 เป็นอย่างไร เหมาะสมหรือไม่ เพราะเหตุใด ?

 - 1.3 พฤติกรรมของนักเรียนคนที่ 2 เป็นอย่างไร เหมาะสมหรือไม่ เพราะเหตุใด ?

2. มีวิธีการใดบ้างที่นักเรียนจะแนะนำให้นักเรียนคนที่ 1,2 ทำแทนการตะโกนเสียงดัง ?

แบบประเมินตนเองหลังปฏิบัติการ เรื่อง “ลีลาน่ามอง”

ลำดับ ที่	รายการประเมิน	คะแนน			
		1	2	3	4
1.	สังเกตความสนใจของนักเรียนขณะปฏิบัติการ				
2.	สังเกตการร่วมกิจกรรมและการตอบคำถามจากใบงาน				
	เกณฑ์การประเมิน 1 = ต้องแก้ไข 2 = พอใช้ 3 = ดี 4 = ดีมาก	ข้อเสนอแนะ.....			

ผู้ประเมิน.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

กิจกรรมที่ 6

ชื่อกิจกรรม : “เชิญพูดเรื่องเรียน”

ประเภทของกิจกรรม : ปรับพฤติกรรม

ระดับ/วัยของผู้รับบริการ : ระดับประถมศึกษา/วัยเด็ก

ขนาดของกลุ่ม : 12 คน

ระยะเวลาในการดำเนินการกิจกรรม : ประมาณ 45 นาที

วัตถุประสงค์ : 1. เพื่อให้ให้นักเรียนบอกผลเสียของการพูดแทรกนอกเรื่องที่สามารถ
2. เพื่อให้ให้นักเรียนลดพฤติกรรมการพูดแทรกนอกเรื่องที่สามารถและปฏิบัติตน
ได้อย่างเหมาะสมในการเรียน

แนวคิด : การพูดแทรกนอกเรื่องที่คุณกำลังสอนอยู่เป็นการก่อความรำคาญให้แก่เพื่อนในชั้นเรียน
ขณะเดียวกันก็เป็นการทำลายสมาธิและความตั้งใจในการสอนของคุณด้วย

สื่อประกอบกิจกรรม : 1. ใบความรู้
2. แผ่นผังที่นึ่งประกอบกิจกรรม เรื่อง “เชิญพูดเรื่องเรียน”
1. นิทานประกอบกิจกรรม เรื่อง “ใครน่าสงสาร “
และเรื่อง “ปัญญาเด็กดี”
2. ใบงานประกอบกิจกรรมเรื่อง “ เชิญพูดเรื่องเรียน”

- การเตรียมผู้รับบริการล่วงหน้า :
1. ชัก ซ้อมนักเรียน 6 คนให้คอยตำหนิเพื่อน โดยใช้สายตา และการแสดงสีหน้าไม่พอใจเวลามอง ขณะเพื่อนพูดแทรกนอกเรื่องที่สอนและต้องปกปิดบทบาทนี้ไม่ให้เพื่อนใน ข้อ 2 ทราบ
 2. ชักซ้อมนักเรียน 3 คน ให้คอยพูดแทรกนอกเรื่องที่สอน
 3. นักเรียน 1 คน แสดงเป็นครู
 4. นักเรียนที่เหลือเป็นผู้สังเกตการณ์
 5. จัดวางตำแหน่งของนักเรียนที่แสดงเป็นคนพูดแทรกนอกเรื่องที่สอนไว้บริเวณกึ่งกลางของครึ่งวงกลม

การดำเนินกิจกรรม :

ขั้นที่ 1 ขั้นแลกเปลี่ยนประสบการณ์

จัดให้นักเรียนนั่งเรียนเป็นครึ่งวงกลม (ตามแผนผังที่นึ่ง)

1. ครูเล่าเรื่อง “ใครน่าสงสาร” ให้นักเรียนทุกคนฟังและในขณะที่ฟังนักเรียน 5 คน ที่ได้รับมอบหมายให้เป็นผู้พูดแทรกนอกเรื่องขึ้นมาเช่น ปากกาของพ่อผมมีตั้งหลายอันนะครับครู, ผมก็เคยถูกเพื่อนขโมยปากกาไปเหมือนกัน และเมื่อนักเรียนพูดแทรกนอกเรื่องขึ้นมาครั้งใดครูจะทำเฉยต่อคำพูดนั้น
2. ครูเล่านิทานเรื่อง “เด็กชายปัญญา” (ซึ่งเป็นนิทานที่เล่ามาแล้วครั้งหนึ่งในกิจกรรมที่3) แล้วให้ผู้สังเกตการณ์สังเกตพฤติกรรมของนักเรียนที่ร่วมกิจกรรมทุกคนว่าเป็นอย่างไร
3. ครูถามนักเรียนว่า ขณะที่ฟังครูเล่านิทาน นักเรียนต้องการบรรยายากาศลักษณะใด
4. การที่มีคนพูดเรื่องของตนแทรกระหว่างที่นักเรียนกำลังตั้งใจฟังครู ทำให้นักเรียนได้ข้อคิดอย่างไรบ้าง

ขั้นที่ 2 สะท้อนกลับการเรียนรู้

ครูแจกใบงานให้นักเรียนทำและตรวจพร้อมแจกดาว (#) ให้นักเรียนที่ตอบถูกทุกข้อ จากนั้นอภิปรายร่วมกันตามหัวข้อต่อไปนี้

1. ขณะที่ครูกำลังเล่านิทานแล้วมีคนพูดแทรกนอกเรื่องนักเรียนรู้สึกอย่างไร
2. การพูดสอดแทรกการพูดของผู้อื่น ทำให้เกิดผลต่อตนเองและผู้อื่นอย่างไร
3. นักเรียนคิดว่าการเลิกพูดแทรกผู้อื่นจะให้ผลอย่างไรกับตนเองและผู้อื่น

ขั้นที่ 3 สรุปสาระสู่ชีวิต

1. นักเรียนคิดว่าการไม่พูดแทรกนอกเรื่องที่คุณสอนนั้นมีประโยชน์อย่างไรบ้าง
2. การพูดแทรกนอกเรื่องที่คุณสอน ขณะที่ครูกำลังสอนอยู่นั้นก่อให้เกิดผลเสียทั้งต่อตนเองและผู้อื่นอย่างไร
3. เมื่อนักเรียนพูดแทรกนอกเรื่องที่คุณสอนนั้น นักเรียนรู้สึกตนเองหรือไม่ว่าได้ทำความรำคาญให้กับเพื่อนในชั้นเรียน ทำลายสมาธิ และความตั้งใจในการสอนของคุณ
4. เมื่อนักเรียนรู้สึกว่าเรื่องที่คุณสอนนั้นพาดพิงไปถึงเรื่องที่คุณสนใจอยู่ และนักเรียนอยากจะถามมาก นักเรียนคิดหรือไม่ว่ายังมีวิธีการอื่น ๆ อีกที่จะสามารถสอบถามได้ โดยไม่ทำให้เกิดพฤติกรรมพูดแทรกนอกเรื่องที่คุณสอน เช่น ถามนอกชั่วโมงการเรียนการสอน ฯลฯ

ขั้นที่ 4 คิดและนำไปปฏิบัติ

1. นักเรียนคิดว่าจะปฏิบัติตนอย่างไร ไม่ให้พูดแทรกนอกเรื่องในขณะที่ครูกำลังสอน
2. การถามในเรื่องที่คุณกำลังสอนนั้น เป็นการแตกแขนงด้านความรู้ของเรื่องที่คุณสอนหรือไม่ และนักเรียนคิดว่าเป็นประโยชน์ต่อใครบ้าง
3. นักเรียนช่วยกันเขียนคำคมเกี่ยวกับผลเสียของการพูดแทรกผู้อื่นมากลุ่มละ 1 คำคม

การประเมินผล

1. ความตั้งใจขณะปฏิบัติกิจกรรม
2. สังเกตการร่วมกิจกรรมและการตอบคำถามจากใบงาน
3. สังเกตจากการประเมินตนเองจากแบบประเมิน

คำแนะนำการใช้และดัดแปลงกิจกรรม

1. ครูอาจจัดฉากและผู้แสดงเพิ่มเติมตามความเหมาะสม
2. นิทาน อาจเปลี่ยนได้ตามความเหมาะสม

ใบความรู้ กิจกรรม 6 เชิญพูดเรื่องเรียน

การพูดแทรกนอกเรื่องที่ครูกำลังสอนอยู่เป็นการก่อความรำคาญให้แก่เพื่อนในชั้นเรียนขณะเดียวกันก็เป็นการทำลายสมาธิและความตั้งใจในการสอนของครูด้วย ฉะนั้นการถามในเรื่องที่ไม่เกี่ยวกับการสอนเป็นการเบนความสนใจในการฟังของเพื่อนให้ออกนอกเรื่องที่ครูกำลังให้ความรู้อยู่ทำให้เกิดการทำลายบรรยากาศการเรียนรู้ ขัดขวางความเจริญ ทางสติปัญญาของผู้อื่น ดังนั้นถ้าต้องการถามควรถามในวิชาการความรู้ที่ครูกำลังสอนอยู่จะได้เป็นการเพิ่มพูนความรู้ทั้งของตนเองและของเพื่อนและถ้าอยากจะทำถามในเรื่องที่ไม่สัมพันธ์กับการสอนของครูจริง ๆ ขอให้เก็บคำถามนั้นไว้ในใจก่อนแล้วให้ไปถามนอกชั่วโมงการเรียนแทน

นิทานประกอบกิจกรรมที่ 6 : “เชษฐบุตรเรื่องเรียน” เรื่อง “เด็กชายปัญญา”

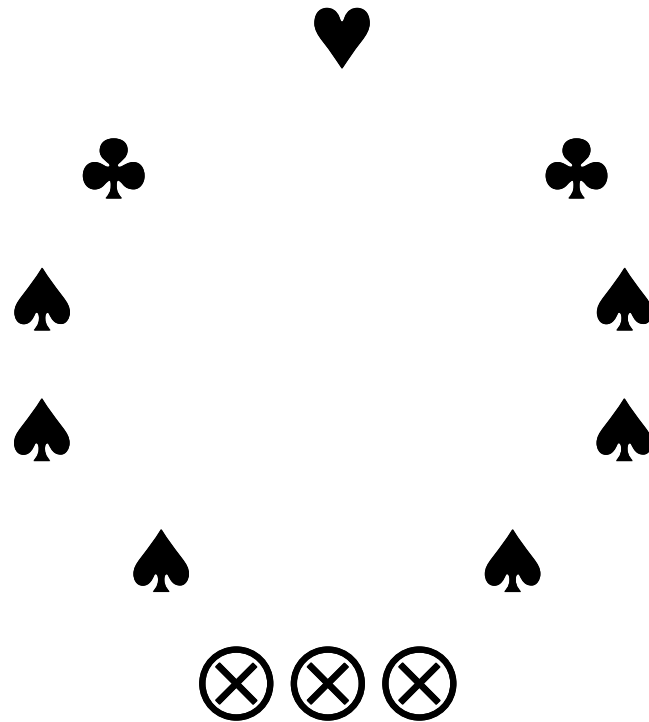
ครั้งหนึ่งนานมา ปัญญาเด็กดี เรียนชั้น ป.4
เกรดดีทุกวิชา พ่อแม่พี่น้อง ลุงป้าน้าอา ชื่นชมนักหนา
ปัญญาเด็กดี

พอขึ้น ป.5 ความซำสเริ่มมี ปัญญาเด็กดี
มีการเปลี่ยนแปลง เริ่มมีพูดมาก พูดแทรกพูดแซง มักชอบแสดง
ว่าเก่งเกินใคร คอยชวนเพื่อนคุย โดยไม่สนใจ ครูสอนอะไร
ไม่ใส่ใจฟัง พอครูทดสอบ คำถามที่ตั้ง ทำตั้งใจฟัง ทั้งที่ไม่รู้
ส่วนเพื่อนคนอื่น ตั้งใจฟังครู สนใจความรู้ เรื่องที่ครูสอน

เมื่อสอบปลายภาค ข้อสอบยากน่าดู ปัญญาไม่รู้
ครูสอบอะไร แต่เพื่อนว่าง่าย แทบไม่ต้องดู เพราะเขาเรียนรู้
ครูสอนเข้าใจ

นักเรียนทราบไหม ว่าใครสอบตก สาเหตุตลก
สอบตกเพราะเหตุใด

แผนผังที่นั่งประกอบกิจกรรมที่ 6
เรื่อง “เชิญพูดเรื่องเรียน”

อธิบายสัญลักษณ์

หมายถึง นักเรียนที่ เป็นผู้สังเกตการณ์

หมายถึง นักเรียนที่คอยดำเนินเพื่อนเวลาพูดแทรกนอกเรื่อง

หมายถึง นักเรียนที่ชอบพูดแทรกนอกเรื่องที่ครูสอน

หมายถึง นักเรียนที่แสดงเป็นครูผู้สอน

เรื่อง “ไครน่าสงสาร”

ด.ช.อรรณวิทย์ เห็น ด.ช.พิทยาเพื่อนห้องเดียวกันมีดินสอแท่งใหม่ที่ไม่เหมือนของ
คนอื่น และสวยถูกใจ เขาอยากได้มันมาก ทั้ง ๆ ที่ตนเองก็มีดินสอใช้อยู่แล้ว เขาจึงขอ
ยืมดินสอของพิทยามาดูและซักถามถึงราคาและสถานที่ซื้อรวมทั้งขอยืมใช้ด้วย ซึ่ง
พิทยา ก็ให้ยืมพอถึงเวลาเรียน อรรณวิทย์ก็แยกไปนั่งยังที่ของตน เมื่อเลิกเรียนตอนเย็น
อรรณวิทย์ก็เข้ามาหาพิทยาและขอยืมดูดินสออีก เผอิญขณะนั้นมีเพื่อนคนอื่นชวนพิทยา
พูดคุยด้วย อรรณวิทย์จึงได้โอกาสหยิบดินสอของพิทยาไปโดยที่พิทยาไม่รู้ตัว พอกลับ
บ้านพิทยาตกใจที่หาดินสอไม่พบ เขาจึงเรียนให้คุณแม่ทราบ คุณแม่ซักถามจนได้
ความว่า เพื่อนที่ชื่ออรรณวิทย์ให้ความสนใจดินสอมากกว่าคนอื่น จึงนำความมาเล่าให้คุณ
ประจำชั้นฟังในวันรุ่งขึ้น เมื่อครูเรียกอรรณวิทย์มาซักถามเกี่ยวกับดินสอของพิทยาที่หาย
ไป อรรณวิทย์ปฏิเสธว่าไม่รู้เรื่อง แม้จะมีเพื่อนยืนยันว่าเห็นอรรณวิทย์ขอยืม ไปเขียน
อรรณวิทย์ก็บอกว่าคืนให้พิทยาแล้ว เมื่อถึงเวลาเรียนศิลปะ นักเรียนทุกคนต้องออกไป
เรียนใต้ถุนอาคาร ครูจึงลองค้นกระเป๋าของอรรณวิทย์ก็พบดินสอซ่อนอยู่ชั้นในสุดของ
กระเป๋า ครูได้นำดินสอที่พบไปถามพิทยาว่าใช่แท่งที่หายไปหรือไม่ พิทยาตรวจดูแล้ว
บอกว่าเป็นของตน ครูจึงนำดินสอไปเก็บในกระเป๋าของอรรณวิทย์อย่างเดิม พอเลิกเรียน
ครูก็เรียกอรรณวิทย์มาถามถึงดินสอของพิทยาที่หายไปอีก อรรณวิทย์ก็ยังคงปากแข็งปฏิเสธ
ไม่รู้เห็นอีก ครูจึงต้องบอกให้อรรณวิทย์ทราบตามตรงว่า ครูพบดินสอในกระเป๋าของ
อรรณวิทย์แล้ว อรรณวิทย์หน้าซีด พูดจาอึกอัก และจะร้องไห้ ครูจึงชี้แจงให้อรรณวิทย์ฟังถึง
การกระทำที่ไม่ถูกต้องของอรรณวิทย์ อรรณวิทย์ให้คำมั่นสัญญาว่าจะไม่ทำตัวเช่นนี้อีก
และยอมรับผิดพร้อมกับขอโทษพิทยา

ใบงานเรื่อง “เชิญพูดเรื่องเรียน”

ชื่อ.....นามสกุล.....	ชั้น.....	เลขที่.....
ชื่อกลุ่ม.....	วันที่.....	เดือน.....พ.ศ.....

- วัตถุประสงค์ :**
1. เพื่อให้นักเรียนบอกผลเสียของการพูดแทรกนอกเรื่องที่สอนได้
 2. เพื่อให้นักเรียนลดพฤติกรรมการพูดแทรกนอกเรื่องที่สอนและปฏิบัติตนได้อย่างเหมาะสมในการเรียน

แนวคิด : การพูดแทรกนอกเรื่องที่ครูกำลังสอนอยู่เป็นการก่อความรำคาญให้แก่เพื่อนในชั้นเรียนขณะเดียวกันก็เป็นการทำลายสมาธิและความตั้งใจในการสอนของครูด้วย

คำสั่ง ให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้

1. พฤติกรรมของผู้ที่แสดงเป็นนักเรียนทั้ง 5 คนเป็นอย่างไร พฤติกรรมใดเหมาะสมและพฤติกรรมใดไม่เหมาะสม
.....
.....
.....
.....
.....
2. นักเรียนมีวิธีการใดบ้างที่จะแนะนำให้เพื่อนหยุดการพูดแทรกนอกเรื่องที่ครูสอน
.....
.....
.....
.....
.....

แบบประเมินตนเองหลังปฏิบัติการ เรื่อง “เชิญพูดเรื่องเรียน”

ลำดับ ที่	รายการประเมิน	คะแนน			
		1	2	3	4
1.	สังเกตความสนใจของนักเรียนขณะปฏิบัติการ				
2.	สังเกตการร่วมกิจกรรมและการตอบคำถามจากใบงาน				
	เกณฑ์การประเมิน 1 = ต้องแก้ไข 2 = พอใช้ 3 = ดี 4 = ดีมาก	ข้อเสนอแนะ.....			

ผู้ประเมิน.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

กิจกรรมที่ 7

ชื่อกิจกรรม : “เพียรถามเรื่องสอน”

ประเภทของกิจกรรม : ปรับพฤติกรรม

ระดับ/วัยของผู้รับบริการ : ระดับประถมศึกษา/วัยเด็ก

ขนาดของกลุ่ม : 12 คน

ระยะเวลาในการดำเนินการกิจกรรม : ประมาณ 45 นาที

วัตถุประสงค์ : 1. เพื่อให้นักเรียนบอกผลเสียของการพูดแทรกนอกเรื่องที่สอนได้
2. เพื่อให้นักเรียนลดพฤติกรรมการพูดแทรกนอกเรื่องที่สอนและปฏิบัติตนได้อย่างเหมาะสมในการเรียน

แนวคิด : การถามในเรื่องที่ไม่เกี่ยวกับการเรียน เป็นการเบนความสนใจในการฟังของเพื่อน ให้ออกนอกเรื่องที่ครูกำลังให้ความรู้อยู่ ทำให้เกิดการทำลายบรรยากาศการเรียนรู้ ขัดขวางความเจริญทางปัญญาของผู้อื่น

สื่อประกอบกิจกรรม : 1. ใบความรู้เรื่อง “เพียรถามเรื่องสอน”
2. ใบงานสถานการณ์เรื่อง “เพียรถามเรื่องสอน”
3. ใบงานเรื่อง “เพียรถามเรื่องสอน”

การเตรียมผู้รับบริการล่วงหน้า :

การดำเนินกิจกรรม :

ขั้นที่ 1 ชั้นแลกเปลี่ยนประสบการณ์

1. แบ่งนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม ๆ ละ 4 คน แล้วให้แต่ละกลุ่มนั่งเป็นวงกลม
2. ครูให้ตัวแทนกลุ่มจับฉลากหมายเลขปัญหาจากใบงานแล้วให้แต่ละกลุ่ม

ศึกษางานจากใบงานสถานการณ์และออกมารายงานให้เพื่อน ๆ ฟัง

(ใช้เวลากลุ่มละไม่เกิน 10 นาที พร้อมรายงาน)

ขั้นที่ 2 สะท้อนกลับการเรียนรู้

ครูแจกใบงานให้นักเรียนทำและตรวจพร้อมแจกดาว (#) ให้นักเรียนที่ตอบถูกทุกข้อ จากนั้นอภิปรายร่วมกันตามหัวข้อต่อไปนี้

1. นักเรียนทุกคนนั่งเป็นครึ่งวงกลมโดยแต่ละกลุ่มย่อยยังรวมอยู่ในกลุ่มเดิม
2. ตัวแทนกลุ่มออกมารายงาน ใช้เวลากลุ่มละ 3 นาที เมื่อจบรายงานแต่ละกลุ่ม ครูและนักเรียนช่วยกันแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม ครูบันทึกผลการรายงานบนกระดาน
3. ครูถามนำเพื่อให้นักเรียนช่วยกันวิเคราะห์ ตามแนวคำถามต่อไปนี้
 1. นักเรียนได้แสดงความเห็นต่อกลุ่มอย่างไร
 2. นักเรียนมีความรู้สึกต่อเพื่อน ๆ ในกลุ่มอย่างไร
 3. นักเรียนพอใจผลงานของกลุ่มหรือไม่
4. ครูถามว่ามีนักเรียนคนใดที่เคยประสบปัญหาด้วยตนเองตรงกับปัญหาที่กลุ่มอภิปรายบ้าง

ขั้นที่ 3 สรุปสาระสู่ชีวิต

นักเรียนช่วยกันอภิปรายตามหัวข้อต่อไปนี้

1. ได้ประโยชน์อะไรจากการจัดกิจกรรมนี้
2. ได้ข้อคิดอะไรจากกิจกรรมนี้บ้าง
3. จะนำข้อคิดนี้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์กับตนเองอย่างไรบ้าง
4. จะนำหลักการและแนวคิดจากกิจกรรมนี้ไปแนะนำคนอื่นได้อย่างไร

ขั้นที่ 4 คิดและนำไปปฏิบัติ

1. นักเรียนคิดว่าจะปฏิบัติตนอย่างไร ถ้าขณะเรียนหนังสือแล้วรู้สึกอยากจะทำหรือพูดเรื่องของตนเองที่พาดพิงไปถึงเนื้อหาสาระวิชาที่ครูกำลังสอน
2. หากนักเรียนตั้งใจเรียนในเรื่องที่ครูสอน มีสมาธิในการฟัง แล้วคิดก่อนถามว่าคำถามที่จะถามนั้นเกี่ยวข้องกับเนื้อหาวิชาที่เรียนหรือไม่ ถ้าไม่เกี่ยวก็ให้เก็บไว้ก่อนแล้วรอไว้ถามนอกเวลาเรียน จะดีหรือไม่ อย่างไร

การประเมินผล

1. ความตั้งใจขณะปฏิบัติกิจกรรม
2. สังเกตการร่วมกิจกรรมและการตอบคำถามจากใบงาน
3. สังเกตจากการประเมินตนเองจากแบบประเมิน

คำแนะนำการใช้และดัดแปลงกิจกรรม

1. ใบงานสถานการณ์ใช้ได้กับทุกระดับชั้น แต่ควรปรับเนื้อเรื่องให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์
2. ควรชี้แจงนักเรียนเรื่องบทบาทหน้าที่ของสมาชิกกลุ่มให้เข้าใจ

ใบความรู้ กิจกรรม 7 เพียรถามเรื่องสอน

การพูดแทรกนอกเรื่องที่ครูกำลังสอนอยู่เป็นการก่อความรำคาญให้แก่เพื่อนในชั้นเรียนขณะเดียวกันก็เป็นการทำลายสมาธิและความตั้งใจในการสอนของครูด้วย ฉะนั้นการถามในเรื่องที่ไม่เกี่ยวกับการสอนเป็นการเบนความสนใจในการฟังของเพื่อนให้ออกนอกเรื่องที่ครูกำลังให้ความรู้อยู่ทำให้เกิดการทำลายบรรยากาศการเรียนรู้ ขัดขวางความเจริญ ทางสติปัญญาของผู้อื่น ดังนั้นถ้าต้องการถามควรถามในวิชาการความรู้ที่ครูกำลังสอนอยู่จะได้เป็นการเพิ่มพูนความรู้ทั้งของตนเองและของเพื่อน ทั้งยังก่อให้เกิดการแตกแขนงทางความรู้ ซึ่งเป็นความรู้ที่กว้างขวางและลึกซึ้งในเนื้อหาวิชาที่ครูสอนด้วย

ใบงานเรื่อง “เพียรถามเรื่องสอน”

ชื่อ.....นามสกุล.....	ชั้น.....	เลขที่.....
ชื่อกลุ่ม.....	วันที่.....	เดือน..... พ.ศ.....

- วัตถุประสงค์ :**
1. เพื่อให้ให้นักเรียนบอกผลเสียของการพูดแทรกนอกเรื่องที่สามารถทำได้
 2. เพื่อให้นักเรียนลดพฤติกรรมกรพูดแทรกนอกเรื่องที่สามารถสอนและปฏิบัติตนได้อย่างเหมาะสมในการเรียน

คำชี้แจง ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มอภิปราย ใช้เวลาไม่เกิน 8 นาที ตามหัวข้อปัญหาที่กลุ่มจับสลากได้และส่งตัวแทนรายงานกลุ่มละ 3 นาที

ปัญหาที่ 1 ทวีศักดิ์เด็กที่ช่างพูดช่างถาม ซึ่งส่วนใหญ่ชอบถามนอกเรื่องที่คุณกำลังสอนอยู่หรือบางครั้งก็พูดแทรกขึ้นมา แต่คุณก็ไม่ได้ตอบคำถามของทวีศักดิ์เลย นักเรียนคิดว่าพฤติกรรมของทวีศักดิ์ เหมาะสมหรือไม่ เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

.....

ปัญหาที่ 2 เพื่อน ๆ ของทวีศักดิ์หลายคนรู้สึกรำคาญทวีศักดิ์มาก เพราะชอบพูดแทรกนอกเรื่องที่คุณสอน ทำให้เขาเสียสมาธิในการฟังครูสอน และหนวกหูด้วยจิ้งหรีดมามองแบบไม่พอใจ บางคนก็ว่า บางคนก็ฟ้องครู

- ถ้านักเรียนเป็นทวีศักดิ์ จะทำอย่างไร

.....

.....

.....

.....

ปัญหาที่ 3 ทวีศักดิ์โมโห ที่ถูกเพื่อนว่าพูดมาก พูดเรื่อยเปื่อย ไร้สาระไม่เห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ครูสอนเลย เขาจึงพูดย้อนกลับไปที่ตนไม่ได้พูดแทรกนอกเรื่องสักหน่อยที่ถามก็เพราะอยากรู้เท่านั้นเอง ผิดด้วยหรือ

- ถ้านักเรียนเป็นเพื่อนทวีศักดิ์ จะรู้สึกอย่างไร และจะปฏิบัติต่อทวีศักดิ์อย่างไร

.....

.....

.....

.....

ปัญหาที่ 4 ถ้านักเรียนมีเพื่อนในชั้นเรียนที่ชอบพูดแทรก เวลาที่ครูสอนและเรื่องที่เพื่อนพูดนั้นเป็นเรื่องอื่นไม่เกี่ยวกับเนื้อหาของเรื่องที่ครูสอนเลย นักเรียนจะแนะนำเขาอย่างไรให้เลิกพูดแทรกนอกเรื่องที่ครูสอน

.....

.....

.....

.....

แบบประเมินตนเองหลังปฏิบัติการ เรื่อง “เพียรถามเรื่องสอน”

ลำดับ ที่	รายการประเมิน	คะแนน			
		1	2	3	4
1.	สังเกตความสนใจของนักเรียนขณะปฏิบัติการ				
2.	สังเกตการร่วมกิจกรรมและการตอบคำถามจากใบงาน				
	เกณฑ์การประเมิน 1 = ต้องแก้ไข 2 = พอใช้ 3 = ดี 4 = ดีมาก	ข้อเสนอแนะ.....			

ผู้ประเมิน.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

กิจกรรมที่ 8

ชื่อกิจกรรม : “ของเล่นเห็นแล้ว”

ประเภทของกิจกรรม : ปรับพฤติกรรม

ระดับ/วัยของผู้รับบริการ : ระดับประถมศึกษา/วัยเด็ก

ขนาดของกลุ่ม : 12 คน

ระยะเวลาในการดำเนินการกิจกรรม : ประมาณ 45 นาที

วัตถุประสงค์ :

1. เพื่อให้นักเรียนบอกผลเสียของการนำของเล่นขึ้นมาเล่นในเวลาเรียนหนังสือได้
2. เพื่อให้นักเรียนลดพฤติกรรมการทำของเล่นขึ้นมาเล่นในเวลาเรียน และปฏิบัติตนได้อย่างเหมาะสมในชั้นเรียน

แนวคิด : การเล่นของเล่นเป็นการผ่อนคลายอย่างหนึ่ง ในขณะที่เดียวกันก็ต้องทำให้ถูกเวลาและสถานที่จึงจะเหมาะสม

สื่อประกอบกิจกรรม :

1. ใบความรู้เรื่อง “ของเล่นเห็นแล้ว”
2. เพลง “รู้เล่นรู้เรียน”
3. ใบงานเรื่อง “ของเล่นเห็นแล้ว”

การเตรียมผู้รับบริการล่วงหน้า : ครูคัดเลือกผู้แสดงบทบาทเป็นนักเรียนที่ตั้งใจเรียน 5 คน เป็นครู 1 คน และนัดแนะให้ฝึกซ้อมและกำหนดเรื่องที่สอนล่วงหน้า จัดสถานที่ให้เป็นบรรยากาศการเรียนการสอน โดยนักเรียน 1 คน ทำหน้าที่เป็นครูสอน นักเรียน 3 คน นำของเล่นขึ้นมาเล่น เวลาครูสอน ส่วนนักเรียนที่เหลือเป็นผู้สังเกตการณ์

การดำเนินกิจกรรม :

ขั้นที่ 1 ขั้นแลกเปลี่ยนประสบการณ์

1. ในขณะที่คณะผู้แสดงกำลังเตรียมการแสดงและจัดสถานที่ ครูให้นักเรียนช่วยกันร้องเพลง "รู้เล่นรู้เรียน"
2. เริ่มการแสดงบทบาทสมมติ (ใช้เวลา 10 นาที)
3. ครูเชิญชวนนักเรียนทุกคนปรบมือให้กำลังใจแก่ผู้แสดง แล้วถามความรู้สึกจากผู้แสดงทุกคนดังนี้
 - เคยแสดงละครมาก่อนไหม
 - มีความรู้สึกอย่างไรในการแสดงครั้งนี้
 - พอใจในบทบาทที่ได้รับหรือไม่ เพราะเหตุใด

ขั้นที่ 2 สะท้อนกลับการเรียนรู้

ครูแจกใบงานให้นักเรียนทำและตรวจพร้อมแจกดาว (#) ให้นักเรียนที่ตอบถูกทุกข้อ จากนั้นอภิปรายร่วมกันตามหัวข้อต่อไปนี้

1. ถ้านักเรียนเป็นครูจะรู้สึกอย่างไร
2. นักเรียนรู้สึกอย่างไรเมื่อเห็นผู้แสดงนำของเล่นขึ้นมาเล่นและถ้าชั้นเรียนมีแต่คนเล่นของเล่นในขณะเรียนหนังสือจะเป็นอย่างไร
3. นักเรียนรู้สึกอย่างไรเมื่อเห็นผู้แสดงที่ตั้งใจเรียนโดยไม่สนใจกับของเล่น และถ้าชั้นเรียนมีแต่คนตั้งใจเรียนบรรยากาศการเรียนรู้อะไรจะเป็นอย่างไร

ขั้นที่ 3 สรุปสาระสู่ชีวิต

1. นักเรียนจะนำแนวคิดจากกิจกรรมนี้ไปใช้ในพฤติกรรมกรเรียน การทำงานของตนเองอย่างไร
2. การเล่นในเวลาเรียนก่อให้เกิดผลอย่างไรต่อตนเองและเพื่อนร่วมชั้นเรียน
3. เมื่อนักเรียนหยุดพฤติกรรมการเล่นในห้องเรียนแล้วตั้งใจทำงานที่ได้รับมอบหมาย และตั้งใจเรียนคิดว่า จะเกิดผลอย่างไรทั้งต่อตนเองและเพื่อนร่วมชั้น
4. นักเรียนคิดว่าการตั้งใจเรียนโดยจัดเวลาในการเล่นให้เหมาะสม ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อตนเองนี้สามารถนำไปแนะนำให้ผู้อื่นได้หรือไม่อย่างไร

ขั้นที่ 4 คิดและนำไปปฏิบัติ

1. นักเรียนคิดว่าจะปฏิบัติตนอย่างไรในการเรียนครั้งต่อไป
2. พฤติกรรมการตั้งใจเรียนโดยที่ไม่เล่นขณะเรียนนี้ นักเรียนคิดว่าเป็นที่ชื่นชม
แก่ใครบ้าง
3. หากนักเรียนยังสนใจการเล่นในระหว่างเรียนอยู่ จะมีผลกระทบต่อการศึกษา
ของตนหรือไม่อย่างไร

การประเมินผล

1. ความตั้งใจขณะปฏิบัติกิจกรรม
2. สังเกตการร่วมกิจกรรมและการตอบคำถามจากใบงาน
3. สังเกตจากการประเมินตนเองจากแบบประเมิน

คำแนะนำการใช้และดัดแปลงกิจกรรม

1. ครูอาจจัดฉากและผู้แสดงเพิ่มเติมตามความเหมาะสม
2. การจัดกิจกรรมนี้ สามารถนำไปจัดในห้องศัลยกรรมได้เพื่อเป็นการทดสอบ
ประสิทธิภาพของกิจกรรม

เพลงรู้เล่นรู้เรียน

ทำนองเพลง จะขอกริบขอ

ดูซิ ! หนูจำบอกมาให้เก็บของเล่น ตอนนี่เรื่องเรียนจำเป็น ให้เก็บของ
เล่นแล้วตั้งใจเรียน

ไม่เห็นหรือจ๊ะ เพื่อน ๆ นะเขาก็มีของเล่น แต่ว่าเขาจัดเวลาเป็น ไม่นำ
ของเล่นขึ้นมาเวลาเรียน

ใบความรู้ กิจกรรมที่ 8 ของเล่นเห็นแล้ว

การเล่นของเล่นเป็นการผ่อนคลายอย่างหนึ่งในขณะเดียวกันก็ต้องทำให้ถูกเวลาและสถานที่ที่จะเหมาะสม การเล่นของเล่นนั้นเป็นธรรมชาติของเด็กแต่ถ้าเล่นโดยไม่สนใจภาระหน้าที่ของตนเองแล้วย่อมมีผลกระทบตามมาและส่วนใหญ่มักจะเป็นผลในด้านลบ ดังนั้นเพื่อไม่ให้การเล่นทำให้เกิดผลเสียกับตนเอง ก่อนเล่นทุกครั้ง ควรตระหนักถึงภาระหน้าที่ที่มีอยู่ หรือหน้าที่ที่ต้องกระทำถึงแม้อยากเล่นสักเพียงใดก็ต้องรู้จักหักห้ามใจจัดการกับภาระที่มีอยู่ให้เสร็จเรียบร้อยก่อนแล้วจึงค่อยเล่น จึงจะเป็นผลดีต่อตนเองก่อให้เกิดประโยชน์ในเรื่องของสมาธิ ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ พัฒนาการด้านอารมณ์ สติปัญญา ความสามารถในการแก้ปัญหา และความสนุกเพลิดเพลิน ฉะนั้นจึงควรเล่นให้ถูกโอกาส เวลาและสถานที่

ใบงานเรื่อง “ของเล่นเห็นแล้ว”

ชื่อ.....นามสกุล.....	ชั้น.....	เลขที่.....
ชื่อกลุ่ม.....	วันที่.....	เดือน.....พ.ศ.....

- วัตถุประสงค์ :**
1. เพื่อให้นักเรียนบอกผลเสียของการนำของเล่นขึ้นมาเล่นในเวลาเรียนหนังสือได้
 2. เพื่อให้นักเรียนลดพฤติกรรมการทำของเล่นขึ้นมาเล่นในเวลาเรียนและปฏิบัติตนได้อย่างเหมาะสมในชั้นเรียน

คำสั่ง ให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้

1. พฤติกรรมของผู้ที่แสดงเป็นนักเรียนทั้ง 5 คนเป็นอย่างไร พฤติกรรมใดเหมาะสมและพฤติกรรมใดไม่เหมาะสม
.....
.....
.....
.....
2. นักเรียนมีวิธีการใดบ้างที่จะแนะนำให้เพื่อนหยุดการนำของเล่นขึ้นมาเล่นในขณะที่เรียนหนังสือ
.....
.....
.....
.....
3. นักเรียนจะทำอะไร เมื่อต้องการนำของเล่นขึ้นมาเล่น
.....
.....
.....
.....

แบบประเมินตนเองหลังปฏิบัติการ เรื่อง “ของเล่นเห็นแล้ว”

ลำดับ ที่	รายการประเมิน	คะแนน			
		1	2	3	4
1.	สังเกตความสนใจของนักเรียนขณะปฏิบัติการ				
2.	สังเกตการร่วมกิจกรรมและการตอบคำถามจากใบงาน				
	เกณฑ์การประเมิน 1 = ต้องแก้ไข 2 = พอใช้ 3 = ดี 4 = ดีมาก	ข้อเสนอแนะ.....			

ผู้ประเมิน.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

กิจกรรมที่ 9

ชื่อกิจกรรม : “หนูเก็บใส่กล่อง”

ประเภทของกิจกรรม : ปรับพฤติกรรม

ระดับ/วัยของผู้รับบริการ : ระดับประถมศึกษา/วัยเด็ก

ขนาดของกลุ่ม : 12 คน

ระยะเวลาในการดำเนินการกิจกรรม : ประมาณ 45 นาที

วัตถุประสงค์ : 1. เพื่อให้นักเรียนบอกผลเสียของการนำของเล่นขึ้นมาเล่นในเวลาเรียน
หนังสือได้
2. เพื่อให้นักเรียนลดพฤติกรรมการทำของเล่นขึ้นมาเล่นในเวลาเรียน
และปฏิบัติตนได้อย่างเหมาะสมในชั้นเรียน

แนวคิด : การเล่นของเล่นในห้องเรียนขณะที่มีการเรียนการสอน โดยไม่สนใจภาระหน้าที่
ในการเรียนรู้ของตนเองนั้น ถือว่าเป็นการขาดความรับผิดชอบด้านการเรียน
ซึ่งเป็นสิ่งที่ต้องปรับปรุงแก้ไข

สื่อประกอบกิจกรรม : 1. ใบความรู้
2. ใบงานสถานการณ์จำลอง
3. ใบงานเรื่อง “หนูเก็บใส่กล่อง”

การเตรียมผู้รับบริการล่วงหน้า : ไม่ต้อง

การดำเนินกิจกรรม :

ขั้นที่ 1 ชั้นแลกเปลี่ยนประสบการณ์

1. แบ่งนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม ๆ ละ 4 คน แล้วให้แต่ละกลุ่มนั่งเป็นวงกลม
2. ครูให้ตัวแทนกลุ่มจับฉลากหมายเลขปัญหาจากใบงานแล้วให้แต่ละกลุ่มอภิปรายใช้เวลากลุ่มละไม่เกิน 10 นาที พร้อมรายงาน

ขั้นที่ 2 สะท้อนกลับการรับรู้

ครูแจกใบงานให้นักเรียนทำและตรวจพร้อมแจกดาว (#) ให้นักเรียนที่ตอบถูกทุกข้อ จากนั้นอภิปรายร่วมกันตามหัวข้อต่อไปนี้

1. นักเรียนทุกคนนั่งเป็นครึ่งวงกลมโดยแต่ละกลุ่มย่อยยังรวมอยู่ในกลุ่มเดิม
2. ตัวแทนกลุ่มออกมารายงาน ใช้เวลากลุ่มละ 3 นาที เมื่อจบรายงานแต่ละกลุ่ม ครูและนักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม ครูสรุปผลการรายงาน
3. ครูถามนำเพื่อให้นักเรียนช่วยกันวิเคราะห์ ตามแนวคำถามต่อไปนี้
 - นักเรียนคิดว่าเพราะเหตุใด วิจัยจึงทำงานไม่เสร็จ
 - การนำของเล่นมาเล่นระหว่างเรียนเกิดผลอย่างไรต่อตนเองและผู้อื่น
 - นักเรียนคิดว่า นักเรียนควรเล่นของเล่นในเวลาใด
 - เมื่อนักเรียนเล่นของเล่นเสร็จแล้วควรทำอย่างไร
4. ครูถามว่ามีนักเรียนคนใดที่เคยประสบปัญหาด้วยตนเองตรงกับปัญหาที่กลุ่มอภิปรายบ้าง

ขั้นที่ 3 สรุปสาระสู่ชีวิต

นักเรียนช่วยกันอภิปรายตามหัวข้อต่อไปนี้

1. ได้ประโยชน์อะไรจากการจัดกิจกรรมนี้
2. ได้ข้อคิดอะไรจากกิจกรรมนี้บ้าง
3. จะนำข้อคิดนี้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์กับตนเองอย่างไรบ้าง
4. จะนำหลักการและแนวคิดจากกิจกรรมนี้ไปแนะนำคนอื่นได้อย่างไร

ขั้นที่ 4 คิดและนำไปปฏิบัติ

1. นักเรียนคิดว่าจะปฏิบัติตนอย่างไร ถ้าขณะเรียนหนังสือแล้วต้องการเล่นของเล่น
2. หากนักเรียนสนใจเรียน ตั้งใจทำงานให้เสร็จ โดยไม่นำของชิ้นมาเล่นนักเรียนคิดว่า จะเกิดผลดีต่อตนเองอย่างไรบ้างและทำให้เกิดการเรียนรู้ในวิชานั้น ๆ อย่างไร
3. ถ้านักเรียนไม่นำของเล่นมาเล่นที่โรงเรียนและรู้จักจัดการภาระหน้าที่ของตนอย่างเหมาะสมแล้ว นักเรียนคิดว่าจะช่วยลดปัญหาการนำของชิ้นมาเล่นขณะเรียนได้หรือไม่อย่างไร

การประเมินผล

1. ความตั้งใจขณะปฏิบัติกิจกรรม
2. สังเกตการร่วมกิจกรรมและการตอบคำถามจากใบงาน
3. สังเกตจากการประเมินตนเองจากแบบประเมิน

คำแนะนำการใช้และดัดแปลงกิจกรรม

1. ใบงานสถานการณ์ใช้ได้กับทุกระดับชั้น แต่ควรปรับเนื้อเรื่องให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์
2. ควรชี้แจงนักเรียนเรื่องบทบาทหน้าที่ของสมาชิกกลุ่มให้เข้าใจ

ใบความรู้ กิจกรรมที่ 9 หนูเก็บใส่กล่อง

การเล่นของเล่นเป็นการผ่อนคลายอย่างหนึ่งในขณะเดียวกันก็ต้องทำให้ถูกเวลาและสถานที่ที่จะเหมาะสม การเล่นของเล่นนั้นเป็นธรรมชาติของเด็กแต่ถ้าเล่นโดยไม่สนใจภาระหน้าที่ของตนเองแล้วย่อมมีผลกระทบตามมาและส่วนใหญ่มักจะเป็นผลในด้านลบ ดังนั้นเพื่อไม่ให้เกิดผลเสียกับตนเองก่อนเล่นทุกครั้งควรตระหนักถึงภาระหน้าที่ที่มีอยู่ หรือหน้าที่ที่ต้องกระทำถึงแม้อยากเล่นสักเพียงใดก็ต้องรู้จักหักห้ามใจ จัดการกับภาระที่มีอยู่ให้เสร็จเรียบร้อยก่อนแล้วจึงค่อยเล่น จึงจะเป็นผลดีต่อตนเองก่อให้เกิดประโยชน์ในเรื่องของสมาธิ ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ พัฒนาการด้านอารมณ์ สติปัญญา ความสามารถในการแก้ปัญหา และความสนุกเพลิดเพลิน ฉะนั้นจึงควรเล่นให้ถูกโอกาส เวลาและสถานที่

ใบงานสถานการณ์ปัญหาที่ 1

ในช่วงโมงคณิตศาสตร์คุณครูให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด แต่เด็กชายวิชัยไม่สนใจที่จะทำงานให้เสร็จยังคงเล่นหุ่นยนต์อยู่ ขณะเดียวกันเพื่อนทั้งห้องก็ทยอยส่งให้ครูตรวจกันแล้วและหมดเวลาช่วงโมงคณิตศาสตร์พอดี

- ถ้านักเรียนเป็นวิชัย นักเรียนจะทำอย่างไร

ใบงานสถานการณ์ปัญหาที่ 2

พิชัยได้ยินคุณครูบอกหมดเวลาและให้ส่งงาน จึงขอยืมของเพื่อนมาลอกเพื่อให้มีงานส่งครู แต่เพื่อนไม่ให้ลอก โดยให้เหตุผลว่าพิชัยควรจะใช้ความสามารถของตนเอง ถ้าลอกเพื่อนจะได้ความรู้อะไร และอีกอย่างหนึ่งพิชัยมัวแต่เล่นไม่สนใจในหน้าที่ของตน เล่นไม่รู้จักเวลา

- ถ้านักเรียนเป็นพิชัย นักเรียนจะทำอย่างไร และคิดว่าผลจากการตัดสินใจของพิชัยจะเป็นอย่างไร

ใบงานสถานการณ์ปัญหาที่ 3

พิชัยนำสมุดงานไปส่งครูทั้งที่ยังทำไม่เสร็จ เพราะมัวแต่เล่นอยู่ไม่ใส่ใจและขาดความรับผิดชอบ ต่อการเรียนจึงถูกครูทำโทษ โดยให้ทำแบบฝึกหัดเพิ่มอีกเป็น 2 เท่า ทำให้กลับบ้านไปเล่นกับเพื่อน ๆ ไม่ได้

- ถ้านักเรียนเป็นพิชัยจะปรับปรุงแก้ไขตนเองอย่างไรบ้าง จึงจะเกิดผลดี

ใบงานสถานการณ์ปัญหาที่ 4

สุพจน์ยอมให้พิชัยลอกแบบฝึกหัดเลขในเวลาเพื่อให้มีงานส่งครูทันเวลา เพราะส่งสารกลับเพื่อนถูกทำโทษ เมื่อพิชัยลอกเสร็จแล้วก็นำของเล่นขึ้นมาเล่นต่อ เพื่อนคนหนึ่งรู้สึกรำคาญพฤติกรรมของพิชัยมากจึงฟ้องครู

ถ้านักเรียนเป็นพิชัย

- 4.1 นักเรียนคิดว่าเพราะเหตุใดเพื่อนจึงฟ้องครู
- 4.2 นักเรียนคิดว่าเพื่อน ๆ จะรู้สึกอย่างไรกับพิชัย
- 4.3 ถ้านักเรียนเป็นคุณครูจะดำเนินการกับพิชัยอย่างไร เพราะเหตุใด
- 4.4 นักเรียนจะแนะนำพิชัยอย่างไรเกี่ยวกับการเล่นของเล่นในเวลาเรียน

ใบงานเรื่อง “หนูเก็บใส่กล่อง”

ชื่อ.....นามสกุล.....	ชั้น.....	เลขที่.....
ชื่อกลุ่ม.....	วันที่.....	เดือน..... พ.ศ.....

วัตถุประสงค์ :

1. เพื่อให้นักเรียนบอกผลเสียของการนำของเล่นขึ้นมาเล่นในเวลาเรียนหนังสือได้
2. เพื่อให้นักเรียนลดพฤติกรรมการทำงานของเล่นขึ้นมาเล่นในเวลาเรียน และปฏิบัติตนได้อย่างเหมาะสมในชั้นเรียน

คำชี้แจง ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มอภิปรายใช้เวลาประมาณ 5 นาที ตามหัวข้อปัญหาที่กลุ่มจับฉลากได้ และส่งตัวแทนรายงานกลุ่มละไม่เกิน 3 นาที

ปัญหาที่ 1 ในช่วงโมงคณิตศาสตร์คุณครูให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด แต่เด็กชายวิชัยไม่สนใจที่จะทำงานให้เสร็จยังคงเล่นหุ่นยนต์อยู่ ขณะเดียวกันเพื่อนทั้งห้องก็ทยอยส่งให้ครูตรวจกันแล้ว และหมดเวลาช่วงโมงคณิตศาสตร์พอดี

- ถ้านักเรียนเป็นวิชัย นักเรียนจะทำอย่างไร

.....

.....

.....

ปัญหาที่ 2 พิชัยได้ยินคุณครูบอกหมดเวลาและให้ส่งงาน จึงขอยืมของเพื่อนมาลอกเพื่อให้มีงานส่งครู แต่เพื่อนไม่ให้ลอก โดยให้เหตุผลว่าพิชัยควรจะใช้ความสามารถของตนเอง ถ่าลอกเพื่อน จะได้รับความรู้อะไร และอีกอย่างหนึ่งพิชัย

มัวแต่เล่นไม่สนใจในหน้าที่ของตน เล่นไม่รู้จักเวลา

- ถ้านักเรียนเป็นพิชัย นักเรียนจะทำอย่างไร และคิดว่าผลจากการตัดสินใจของพิชัยจะเป็นอย่างไร

.....

.....

.....

ปัญหาที่ 3 พิชัยนำสมุดงานไปส่งครูทั้งที่ยังทำไม่เสร็จเพราะมีวแต่เล่นอยู่ไม่ใส่ใจและขาดความรับผิดชอบต่อการเรียนจึงถูกครูทำโทษโดยให้ทำแบบฝึกหัดเพิ่มอีกเป็น 2 เท่า ทำให้กลับบ้านไปเล่นกับเพื่อน ๆ ไม่ได้

- ถ้านักเรียนเป็นพิชัยจะปรับปรุงแก้ไขตนเองอย่างไรบ้างจึงจะเกิดผลดี

.....

.....

.....

ปัญหาที่ 4 สุพจน์ยอมให้พิชัย ลอกแบบฝึกหัดเลขในเวลาเพื่อให้มีงานส่งครูทันเวลาเพราะส่งสารกลัวเพื่อนถูกทำโทษ เมื่อพิชัยลอกเสร็จแล้วก็นำของเล่นขึ้นมาเล่นต่อเพื่อนคนหนึ่งรู้สึกรำคาญพฤติกรรมของพิชัยมากจึงฟ้องครู

ถ้านักเรียนเป็นพิชัย

1. นักเรียนคิดว่าพิชัยจะทำอย่างไร เมื่อเพื่อนฟ้องครู
2. คุณครูจะดำเนินการกับพิชัยอย่างไร เพราะเหตุใด
3. พิชัยจะรู้สึกอย่างไร กับการกระทำของสุพจน์
4. คิดว่าเพื่อน ๆ จะรู้สึกอย่างไรกับพิชัย
5. นักเรียนจะแนะนำพิชัยอย่างไรเกี่ยวกับการเล่นของเล่นในเวลาเรียน

แบบประเมินตนเองหลังปฏิบัติการ เรื่อง “หนูเก็บใส่กล่อง”

ลำดับ ที่	รายการประเมิน	คะแนน			
		1	2	3	4
1.	สังเกตความสนใจของนักเรียนขณะปฏิบัติการ				
2.	สังเกตการร่วมกิจกรรมและการตอบคำถามจากใบงาน				
	เกณฑ์การประเมิน 1 = ต้องแก้ไข 2 = พอใช้ 3 = ดี 4 = ดีมาก	ข้อเสนอแนะ.....			

ผู้ประเมิน.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

กิจกรรมที่ 10

ชื่อกิจกรรม : “ห้องเรียนห้ามจร”

ประเภทของกิจกรรม : ปรับพฤติกรรม

ระดับ/วัยของผู้รับบริการ : ระดับประถมศึกษา/วัยเด็ก

ขนาดของกลุ่ม : 12 คน

ระยะเวลาในการดำเนินการกิจกรรม : ประมาณ 45 นาที

วัตถุประสงค์ :

1. เพื่อให้นักเรียนบอกผลเสียของพฤติกรรมลุกจากที่นั่งเดินไปมาได้
2. เพื่อให้นักเรียนลดพฤติกรรมลุกจากที่นั่งเดินไปมาและปฏิบัติตนได้อย่างเหมาะสมในชั้นเรียน

แนวคิด : การลุกจากที่นั่งเดินไปมาในห้องเรียน ขณะมีการเรียนการสอนนั้นเป็นการทำลายความสงบเรียบร้อยในชั้นเรียน เป็นพฤติกรรมที่ไม่ควรกระทำ

สื่อประกอบกิจกรรม :

1. ใบความรู้เรื่อง “ห้องเรียนห้ามจร”
2. เพลง “หยุดเดิน
3. ใบงานเรื่อง “ห้องเรียนห้ามจร”

การเตรียมผู้รับบริการล่วงหน้า :

1. เลือกนักเรียน 1 คน แสดงเป็นครูผู้สอน
2. ให้นักเรียน 2 คน แสดงเป็นนักเรียนที่ตั้งใจเรียนนั่งอยู่กับที่
3. นักเรียน 2 คน แสดงเป็นนักเรียนที่ขออนุญาตครูก่อนเดินทุกครั้ง (ให้ทำเพียงครั้งเดียว)

4. นักเรียน 2 คนแสดงเป็นนักเรียนที่กำหนดจุดมุ่งหมายในการเดินทุกครั้ง และกำหนดครั้งในการเดินน้อยที่สุด (ให้ทำเพียงครั้งเดียว)
5. นักเรียน 3 คน แสดงเป็นนักเรียนที่ชอบดูจากที่เดินไปมาขณะที่ครูสอน (อาจเดินเปลี่ยนที่นั่ง, เดินไปหาเพื่อนคนอื่น, เดินไปดูคนที่เดินผ่านหน้าห้อง ฯลฯ)
6. ส่วนนักเรียนที่เหลือเป็นผู้สังเกตการณ์

การดำเนินกิจกรรม :

ขั้นที่ 1 ขั้นแลกเปลี่ยนประสบการณ์

1. ในขณะที่คณะผู้แสดงกำลังเตรียมการแสดงและจัดสถานที่ ครูให้นักเรียนช่วยกันร้องเพลง “หยุดเดิน”
2. เริ่มการแสดงบทบาทสมมติ (ใช้เวลา 10 นาที)
3. ครูเชิญชวนนักเรียนทุกคนปรบมือให้กำลังใจแก่ผู้แสดง แล้วถามความรู้สึกจากผู้แสดงทุกคนดังนี้
 - เคยแสดงละครมาก่อนไหม
 - มีความรู้สึกอย่างไรในการแสดงครั้งนี้
 - พอใจในบทบาทที่ได้รับหรือไม่ เพราะเหตุใด

ขั้นที่ 2 สะท้อนกลับการเรียนรู้

ครูแจกใบงานให้นักเรียนทำและตรวจพร้อมแจกดาว (#) ให้นักเรียนที่ตอบถูกทุกข้อ จากนั้นอภิปรายร่วมกันตามหัวข้อต่อไปนี้

1. ถ้านักเรียนเป็นครูจะรู้สึกอย่างไร หากขณะที่ครูกำลังสอนแล้วมีนักเรียนเดินไปมาในห้องเรียนไม่นั่งฟังครู
2. นักเรียนรู้สึกอย่างไรเมื่อเห็นนักเรียนเดินไปมาขณะที่ครูกำลังสอน และถ้าชั้นเรียนมีแต่นักเรียนที่ไม่ได้นั่งโต๊ะ เดินไปมา ห้องเรียนจะเป็นอย่างไร
3. นักเรียนรู้สึกอย่างไรเมื่อเห็นนักเรียนที่แสดงนั่งอยู่ในที่ของตนเองไม่ได้เดินไปมาขณะครูสอน

ขั้นที่ 3 สรุปสาระสู่ชีวิต

1. นักเรียนจะนำแนวคิดจากกิจกรรมนี้ไปใช้ในการปรับปรุงพฤติกรรมการลุกจากที่นั่งของตนเองอย่างไร
2. การลุกจากที่นั่งของตนเองและเดินไปมาจะเกิดผลอย่างไรต่อตนเองและเพื่อนร่วมชั้นเรียนอย่างไร
3. เมื่อนักเรียนหยุดพฤติกรรมการลุกจากที่นั่งเดินไปมาแล้วจะเกิดผลอย่างไรทั้งต่อตนเองและเพื่อนร่วมชั้น
4. นักเรียนคิดว่าการนั่งอยู่กับที่นี้สามารถนำไปใช้ในสถานที่ใดได้บ้างนอกจากชั้นเรียน

ขั้นที่ 4 คิดและนำไปปฏิบัติ

1. นักเรียนคิดว่าจะปฏิบัติตนอย่างไรในการลุกจากที่นั่งครั้งต่อไป เพื่อให้ไม่ให้รบกวนผู้อื่น
2. ก่อนลุกจากที่นั่ง ควรขออนุญาตจากครูก่อนเป็นการกระทำที่ถูกต้องหรือไม่อย่างไร
3. หากขณะเรียนหนังสือหรือทำงานแล้วมีคนเดินไปมา ไม่อยู่กับที่ นักเรียนจะแนะนำเขาอย่างไร

การประเมินผล

1. ความตั้งใจขณะปฏิบัติกิจกรรม
2. สังเกตการร่วมกิจกรรมและการตอบคำถามจากใบงาน
3. สังเกตจากการประเมินตนเองจากแบบประเมิน

คำแนะนำการใช้และดัดแปลงกิจกรรม

1. ครูอาจจัดฉากและผู้แสดงเพิ่มเติมตามความเหมาะสม
2. นิทาน อาจเปลี่ยนได้ตามความเหมาะสม

ใบความรู้ กิจกรรมที่ 10 ห้องเรียนห้ามจร

การลุกจากที่นั่งเดินไปมาในห้องเรียนขณะมีการเรียนการสอนนั้นเป็นการทำลายความสงบเรียบร้อยในชั้นเรียนเป็นพฤติกรรมที่ไม่ควรกระทำโดยเฉพาะการลุกจากที่นั่งเดินไปมาขณะที่มีการเรียนการสอนนั้น นอกจากเป็นการทำลายความสงบเรียบร้อยของชั้นเรียนแล้ว ยังเป็นการรบกวนสมาธิของเพื่อนและครูด้วย ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม

เพลง หยุดเดิน

ทำนองเพลง คุณลำไย

ยังจำไม่เคยลืมเลือน ครูเตือนพวกหนูเอาไว้ ว่าหนูจะเดินทำไม
รีบนั่งลงไปแล้วตั้งใจเรียน

ห้องเรียนก็จะเรียบร้อย เด็กน้อย ต้องหมั่นอ่านเขียน
พวกหนูควรตั้งใจเรียน ขยันหมั่นเพียร เลิกเดินไปมา

ใบงานเรื่อง “ห้องเรียนห้ามจร”

ชื่อ.....	นามสกุล.....	ชั้น.....	เลขที่.....
ชื่อกลุ่ม.....	วันที่.....	เดือน.....	พ.ศ.....

- วัตถุประสงค์ :**
1. เพื่อให้นักเรียนบอกผลเสียของพฤติกรรมลุกจากที่นั่งเดินไปมาได้
 2. เพื่อให้นักเรียนลดพฤติกรรมลุกจากที่นั่งเดินไปมาและปฏิบัติตนได้อย่างเหมาะสมในชั้นเรียน

แนวคิด : การลุกจากที่นั่งเดินไปมาในห้องเรียน ขณะมีการเรียนการสอนนั้นเป็นการทำลายความสงบเรียบร้อยในชั้นเรียน เป็นพฤติกรรมที่ไม่ควรกระทำ

คำสั่ง ให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้

1. พฤติกรรมของผู้ที่แสดงเป็นนักเรียนทั้ง 5 คนเป็นอย่างไร พฤติกรรมใดที่เหมาะสมและพฤติกรรมใดไม่เหมาะสม

.....

.....

.....

.....

.....
2. นักเรียนมีวิธีการใดบ้างที่จะแนะนำให้เพื่อนหยุดการเดินไปมาในขณะที่เรียนหนังสือ

.....

.....

.....

.....

.....

แบบประเมินตนเองหลังปฏิบัติการ เรื่อง “ห้องเรียนห้ามจร”

ลำดับ ที่	รายการประเมิน	คะแนน			
		1	2	3	4
1.	สังเกตความสนใจของนักเรียนขณะปฏิบัติการ				
2.	สังเกตการร่วมกิจกรรมและการตอบคำถามจากใบงาน				
	เกณฑ์การประเมิน 1 = ต้องแก้ไข 2 = พอใช้ 3 = ดี 4 = ดีมาก	ข้อเสนอแนะ.....			

ผู้ประเมิน.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

กิจกรรมที่ 11

ชื่อกิจกรรม : “ครูสอนห้ามเดิน”

ประเภทของกิจกรรม : ปรับพฤติกรรม

ระดับ/วัยของผู้รับบริการ : ระดับประถมศึกษา/วัยเด็ก

ขนาดของกลุ่ม : 12 คน

ระยะเวลาในการดำเนินการกิจกรรม : ประมาณ 45 นาที

วัตถุประสงค์ :

1. เพื่อให้นักเรียนบอกผลเสียของพฤติกรรมลุกจากที่นั่งเดินไปมาได้
2. เพื่อให้นักเรียนลดพฤติกรรมลุกจากที่นั่งเดินไปมาและปฏิบัติตนได้อย่างเหมาะสมในชั้นเรียน

แนวคิด : การลุกจากที่นั่งเดินไปมาขณะที่มีการเรียนการสอนนั้น นอกจากเป็นการทำลายความสงบเรียบร้อยแล้ว ยังเป็นการรบกวนสมาธิของเพื่อนและครูซึ่งเป็นพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม

สื่อประกอบกิจกรรม :

1. ใบความรู้เรื่อง “ครูสอนห้ามเดิน”
2. เพลง “ครูสอนห้ามเดิน”
3. ใบงานเรื่อง “ครูสอนห้ามเดิน”

การเตรียมผู้รับบริการล่วงหน้า :

1. ให้นักเรียน 8 คนแสดงเป็นนักเรียนที่ตั้งใจเรียนนั่งอยู่กับที่
2. นักเรียน 1 คนแสดงเป็นนักเรียนที่ขออนุญาตครูก่อนเดินทุกครั้ง (ให้ทำเพียงครั้งเดียว)
3. ส่วนนักเรียนที่เหลือเป็นผู้สังเกตการณ์

การดำเนินกิจกรรม :

ครูสอนนักเรียนร้องเพลง “ครูสอนห้ามเดิน”

ขั้นที่ 1 ขั้นแลกเปลี่ยนประสบการณ์

1. นักเรียนแต่ละคนแสดงบทบาทของตนเองและเมื่อแสดงเสร็จทุกคนปรบมือให้กำลังใจ
แก่กันและกัน
2. นักเรียนแสดงความคิดเห็นและความรู้สึกกับละครที่จบไปและอภิปรายร่วมกัน
ในหัวข้อต่อไปนี้
 1. ใครกระทำพฤติกรรมอย่างไร แบบไหน ก่อความรู้สึกอย่างไรให้กับผู้กระทำ
และผู้ถูกกระทำ
 2. พฤติกรรมที่แสดงออกมานั้นดีหรือไม่ดีมีผลกระทบต่อใครอย่างไร

ขั้นที่ 2 สะท้อนกลับการเรียนรู้

ครูแจกใบงานให้นักเรียนทำและตรวจพร้อมแจกดาว (#) ให้นักเรียนที่ตอบถูกทุกข้อ
จากนั้นอภิปรายร่วมกันตามหัวข้อต่อไปนี้

1. นักเรียนคิดว่าพฤติกรรมใดไม่เหมาะสมที่เห็นได้จากกิจกรรมนี้
2. พฤติกรรมที่เหมาะสมจากกิจกรรมที่เห็นนี้มีอะไรบ้าง
3. นักเรียนได้ข้อคิดอะไรจากการทำกิจกรรมนี้บ้าง

ขั้นที่ 3 สรุปสาระสู่ชีวิต

ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายในประเด็นที่สำคัญ เช่น

1. นักเรียนจะนำแนวคิดจากกิจกรรมนี้ไปปรับปรุงแก้ไขตนเองอย่างไร
2. นักเรียนจะร่วมสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่ดีภายในห้องเรียนได้อย่างไร
จากกิจกรรมนี้
3. ถ้านักเรียนพบว่าเพื่อนเดินไปมาในห้องเรียนขณะที่ครูกำลังสอน
นักเรียนจะอย่างไร

ขั้นที่ 4 คิดและนำไปปฏิบัติ

1. นักเรียนคิดจะวางแผนอย่างไรเพื่อให้ตนเองเป็นนั่งอยู่กับที่ได้ไม่ลุกเดินไปมาขณะที่เรียนหนังสือ
2. นักเรียนจะปฏิบัติตนอย่างไรเมื่อต้องเข้าเรียนอีกครั้งในชั่วโมงต่อไป
3. ในสถานการณ์ใดบ้างที่นักเรียนไม่ควรเดินไปมาโดยไม่จำเป็น

การประเมินผล

1. ความตั้งใจขณะปฏิบัติกิจกรรม
2. สังเกตการร่วมกิจกรรมและการตอบคำถามจากใบงาน
3. สังเกตจากการประเมินตนเองจากแบบประเมิน

คำแนะนำการใช้และดัดแปลงกิจกรรม

1. ครูอาจจัดฉากและผู้แสดงเพิ่มเติมตามความเหมาะสม
2. เนื้อเรื่องที่น่ามาเป็นตัวอย่างในการสอน อาจเปลี่ยนได้ตามความเหมาะสม

ใบความรู้

กิจกรรมที่ 11 ครูสอนห้ามเดิน

การลุกจากที่นั่งเดินไปมาในห้องเรียนขณะมีการเรียนการสอนนั้นเป็นการทำลายความสงบเรียบร้อยในชั้นเรียนเป็นพฤติกรรมที่ไม่ควรกระทำโดยเฉพาะการลุกจากที่นั่งเดินไปมาขณะที่มีการเรียนการสอนนั้น นอกจากเป็นการทำลายความสงบเรียบร้อยของชั้นเรียนแล้ว ยังรบกวนสมาธิของเพื่อนและครูด้วย ดังนั้นในขณะที่มีการเรียนการสอนควรนั่งอยู่ที่ของตนเอง และถ้าต้องการลุกจากที่นั่งเพื่อไปยังที่อื่น ควรขออนุญาตครูก่อนทุกครั้ง

เพลง “ครูสอนห้ามเดิน”

หากนักเรียนไม่เรียน จะเสียเวลา มัวเดินไปเดินมา
 ไม่หาที่นั่ง ก็แล้วหนูจะฟังได้อย่างไร สมาธิเพื่อนที่เรียน
 อยู่ตรงไหน แล้วคุณครูของหนูจะว่าไง หนูรู้สึกเกรงใจ
 คนอื่นไหม ลองคิดดูให้ถ่วงถี่ ว่าถ้านั่งลงแล้วห้องเรียน
 ไม่แคล้วสงบเรียบร้อยทันที ป๊ะ เท่ง ป๊ะเท่งป๊ะ ป๊ะเท่งป๊ะ
 เมื่อหนูนั่งแล้วเป็นเด็กดี เพื่อน ๆ ก็จะเรียนได้ทันที
 ที่นี่ก็มีความรู้ คุณครูก็สอน พวกหนู ๆ ไม่จรรก็เกิดสมาธิดี
 ถ้าหนูอยากจะทำเดินอีกที ก็ขออนุญาตคุณครูสิ
 ที่นี่ไม่มีปัญหา ลั่น ลา ลั่น ลา ๆ ป๊ะ เท่ง ป๊ะ เท่ง

ใบงานเรื่อง “ครูสอนห้ามเดิน”

ชื่อ.....นามสกุล.....	ชั้น.....	เลขที่.....
ชื่อกลุ่ม.....	วันที่.....	เดือน.....พ.ศ.....

- วัตถุประสงค์ :**
1. เพื่อให้นักเรียนบอกผลเสียของพฤติกรรมลุกจากที่นั่งเดินไปมาได้
 2. เพื่อให้นักเรียนลดพฤติกรรมลุกจากที่นั่งเดินไปมาและปฏิบัติตนได้อย่างเหมาะสมในชั้นเรียน

แนวคิด : การลุกจากที่นั่งเดินไปมาขณะที่มีการเรียนการสอนนั้น นอกจากเป็นการทำลายความสงบเรียบร้อยแล้ว ยังเป็นการรบกวนสมาธิของเพื่อนและครู ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม

คำสั่ง : ให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้

1. นักเรียนรู้สึกอย่างไรเมื่อเห็นผู้ที่แสดงเป็นนักเรียนนั่งอยู่กับที่และตั้งใจเรียนในขณะที่ครูกำลังพูด
.....
.....
.....
2. นักเรียนรู้สึกอย่างไรเมื่อเห็นผู้ที่แสดงเป็นนักเรียนขออนุญาตครูก่อนลุกจากที่นั่ง
.....
.....
.....
3. ในขณะที่ฟังครูสอนหรืออธิบาย แต่นักเรียนมีความจำเป็นต้องลุกจากที่นั่งนักเรียนควรทำอย่างไร
.....
.....

4. นักเรียนคิดว่าคุณครูและเพื่อนจะรู้สึกอย่างไร ที่เห็นนักเรียน

แสดงพฤติกรรมตามข้อ 1,2 และ 3

พฤติกรรมข้อที่ 1 ถูกต้องเหมาะสม
 ไม่เหมาะสมเพราะ.....

พฤติกรรมข้อที่ 2 ถูกต้องเหมาะสม
 ไม่เหมาะสมเพราะ.....

พฤติกรรมข้อที่ 3 ถูกต้องเหมาะสม
 ไม่เหมาะสมเพราะ.....

แบบประเมินตนเองหลังปฏิบัติการ เรื่อง “ครูสอนห้ามเดิน”

ลำดับ ที่	รายการประเมิน	คะแนน			
		1	2	3	4
1.	สังเกตความสนใจของนักเรียนขณะปฏิบัติการ				
2.	สังเกตการร่วมกิจกรรมและการตอบคำถามจากใบงาน				
	เกณฑ์การประเมิน <ul style="list-style-type: none"> 1 = ต้องแก้ไข 2 = พอใช้ 3 = ดี 4 = ดีมาก 	ข้อเสนอแนะ.....			

ผู้ประเมิน.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

กิจกรรมที่ 12

ชื่อกิจกรรม : “ขออนุญาตฉันก่อน”

ประเภทของกิจกรรม : ปรับพฤติกรรม

ระดับ/วัยของผู้รับบริการ : ระดับประถมศึกษา/วัยเด็ก

ขนาดของกลุ่ม : 12 คน

ระยะเวลาในการดำเนินการกิจกรรม : ประมาณ 45 นาที

วัตถุประสงค์ :

1. เพื่อให้นักเรียนบอกผลเสียของการหยิบอุปกรณ์การเรียนของเพื่อนไปใช้โดยไม่ขออนุญาตได้
2. เพื่อให้นักเรียนลดพฤติกรรมการหยิบอุปกรณ์การเรียนของเพื่อนไปใช้โดยไม่ขออนุญาตและปฏิบัติตนได้อย่างเหมาะสม เมื่อต้องการใช้อุปกรณ์ของเพื่อน

แนวคิด : การหยิบอุปกรณ์การเรียนของเพื่อนไปใช้โดยไม่ขออนุญาตเป็นการกระทำที่ไม่ถูกต้องเข้าข่ายการลักขโมย ถึงแม้ว่าไม่ได้คิดเอามาเป็นของตนก็ตาม พฤติกรรมเช่นนี้ควรรีบแก้ไข

สื่อประกอบกิจกรรม :

1. ใบความรู้เรื่อง “ขออนุญาตฉันก่อน”
2. นิทานประกอบกิจกรรมเรื่อง “หนูน้อยไม่เป็นไร”
3. เพลง “สมบัติผู้ดี”

การดำเนินกิจกรรม :

ขั้นที่ 1 ชั้นแลกเปลี่ยนประสบการณ์

1. ครูเล่าเรื่อง “หนูน้อยไม่เป็นไร” ให้นักเรียนฟัง
2. นักเรียนแสดงความคิดเห็นและความรู้สึกกับนิทานพร้อมกับอภิปรายร่วมกัน
ในหัวข้อต่อไปนี้
 - พฤติกรรมที่หนูน้อยไม่เป็นไรกระทำนั้นมีลักษณะเฉพาะของพฤติกรรมอย่างไร
 - จากพฤติกรรมในข้อ 1 นักเรียนสามารถบอกได้หรือไม่ว่าพฤติกรรมใด
เหมาะสมและไม่เหมาะสมอย่างไร และในอดีตที่ผ่านมานักเรียนมีพฤติกรรม
เช่นนั้นบ้างหรือไม่

ขั้นที่ 2 สะท้อนกลับการรับรู้

ครูแจกใบงานให้นักเรียนทำและตรวจพร้อมแจกดาว (#) ให้นักเรียนที่ตอบถูกทุกข้อ
จากนั้นอภิปรายร่วมกันตามหัวข้อต่อไปนี้

1. นักเรียนคิดว่าการหยิบอุปกรณ์ของผู้อื่นโดยไม่ได้รับอนุญาต จะเกิดผลอย่างไร
2. นักเรียนเคยหยิบของอุปกรณ์ของผู้อื่นก่อนได้รับอนุญาตหรือไม่ เพราะเหตุใด
จึงทำเช่นนั้น
3. ถ้านักเรียนได้เห็นผู้อื่นหยิบของคนอื่นก่อนที่เจ้าของจะอนุญาตหรือไม่อนุญาต
ก็ตาม นักเรียนคิดว่าตนเองจะรู้สึกอย่างไร

ขั้นที่ 3 สรุปสาระสู่ชีวิต

1. นักเรียนจะนำแนวคิดดี ๆ จากเรื่องที่ได้ฟังนี้ไปปรับใช้กับพฤติกรรมของตนเองอย่างไร
2. การหยิบของคนอื่นไปใช้ก่อนแล้วค่อยคืนที่หลัง โดยคิดว่าไม่เป็นไรนั้นเป็นความคิด
ที่ถูกหรือผิดอย่างไร
3. เมื่อมีคนมาหยิบของนักเรียนไปใช้ นักเรียนจะมีวิธีการใดที่จะบอกว่าเขาทำไม่ถูกต้อง
4. หลาย ๆ คนอาจคิดว่าไม่เป็นไรหรอกเอาไปใช้แป๊บเดียว เดี๋ยวก็คืนแล้ว ถ้านักเรียน
พบคนที่ปฏิบัติเช่นนั้นนักเรียนจะทำอย่างไร

5. ของบางอย่างถึงแม้ว่าจะไม่มีค่า แต่ถ้าเราต้องการใช้มัน นักเรียนคิดว่าเราจำเป็นหรือไม่ที่ต้องขอยืมของไม่มีค่าจากคนอื่นมาใช้ เพราะอะไร

ขั้นที่ 4 คิดและนำไปปฏิบัติ

1. นักเรียนจะปฏิบัติตนอย่างไรถ้าต้องการใช้อุปกรณ์การเรียนของเพื่อน
2. นักเรียนคิดว่าการขออนุญาตเพื่อนก่อนหยิบของไปใช้จะทำให้เพื่อนรู้สึกอย่างไร
3. นักเรียนคิดว่าจะมีวิธีการอื่นอีกหรือไม่ เพื่อไม่ต้องขอยืมอุปกรณ์การเรียนของเพื่อน

การประเมินผล

1. ความตั้งใจขณะปฏิบัติกิจกรรม
2. สังเกตการร่วมกิจกรรมและการตอบคำถามจากใบงาน
3. สังเกตจากการประเมินตนเองจากแบบประเมิน

คำแนะนำการใช้และดัดแปลงกิจกรรม

1. กิจกรรมนี้สามารถใช้ได้กับทุกระดับชั้น
2. สามารถเลือกกรณีตัวอย่างให้เหมาะสมกับความสนใจของนักเรียนและควรเป็นเรื่องที่ใกล้ตัวของนักเรียนเพื่อง่ายกับการวิเคราะห์

ใบความรู้ กิจกรรม 12 ขออนุญาตจันทก่อน

การหยิบอุปกรณ์การเรียนของเพื่อนไปใช้โดยไม่ได้อขออนุญาตเป็นการกระทำที่ไม่ถูกต้องเข้าข่ายการลักขโมยถึงแม้ว่า ไม่ได้คิดเอามาเป็นของตนก็ตาม พฤติกรรมเช่นนี้ควรรีบแก้ไข ดังนั้นก่อนจะหยิบอุปกรณ์การเรียนของเพื่อนไปใช้นักเรียนควรกล่าวคำขอยืมทุกครั้งเพื่อเป็นการขออนุญาตต่อเจ้าของและถือเป็นมารยาทที่ดีงามด้วย

“หนูน้อยไม่เป็นไร”

กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้วมีเด็กชายคนหนึ่งเป็นเด็กที่มีนิสัยชอบหยิบขโมยของคนอื่นมาใช้โดยไม่บอกกล่าวกับเจ้าของเมื่อใช้เสร็จแล้วก็คืน ครั้นพอถูกเจ้าของต่อว่าเขาก็พูดว่า “ไม่เห็นเป็นไรเลยก็คืนให้แล้วนี่ครับ ไม่ได้ขโมยสักหน่อย” เขาปฏิบัติเช่นนั้นเป็นประจำ จนชาวบ้านเรียกเขาว่า “หนูน้อยไม่เป็นไร” อยู่มาวันหนึ่งหนูน้อยไม่เป็นไรเดินเที่ยวเล่นอยู่ริมคลองเห็นชายคนหนึ่งกำลังจับปลาในคลอง เขาจึงนั่งดูชายคนนั้นจับปลาและขณะนั่งดูนั่นเอง หนูน้อยไม่เป็นไรเห็นตะข้องใส่ปลาวางอยู่ที่ริมตลิ่ง จึงนึกอยากจะจับปลาในตะข้องเล่นโดยมิได้คิดที่จะขโมยปลาเป็นของตน หนูน้อยไม่เป็นไร จึงล้วงมือเข้าไปในตะข้องเพื่อที่จะจับปลาออกมา และแล้วก็ต้องตกใจเพราะจับปลาตัวหนึ่งได้ แต่ถูกของแหลมแทงที่มือและปวดมากจึงได้ร้องให้ออกมาเสียงดัง ชายที่หาปลาอยู่ในคลองได้ยินจึงรีบขึ้นมาดูแล้วก็พูดว่า “หนูไปจับถูกปลาถูกเข้านะซี ! จึงถูกเสียงที่มีพิษของมันแทงเอา ที่หน้าทีหลังจะทำอะไร ควรขออนุญาตเจ้าของเขาเสียก่อนไม่เช่นนั้นมันอาจจะเป็นแบบนี้ก็ได้ จำไว้นะหนู” และจากวันนั้นเป็นต้นมา หนูน้อยไม่เป็นไรก็เลิกหยิบขโมยของคนอื่น เพราะกลัวว่าจะเป็นอย่างคราวที่แล้วมา และถ้าเขาจะหยิบก็จะบอกเจ้าของก่อนเสมอ

เพลง “สมบัติผู้ดี”

ความเกรงใจเป็นสมบัติของผู้ดี

ตราบใดที่ทุกคนก็มีหัวใจ

เกิดเป็นคนแล้วไม่เกรงใจใคร

คนนั้นไซ้ไร้ศีลธรรมประจำใจ

ใบงานเรื่อง “ขออนุญาตฉันก่อน”

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....
ชื่อกลุ่ม.....วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

- วัตถุประสงค์ :
1. เพื่อให้นักเรียนบอกผลเสียของการหยิบอุปกรณ์การเรียนของเพื่อนไปใช้โดยไม่ขออนุญาตได้
 2. เพื่อให้นักเรียนลดพฤติกรรมการหยิบอุปกรณ์การเรียนของเพื่อนไปใช้โดยไม่ขออนุญาตและปฏิบัติตนได้อย่างเหมาะสม เมื่อต้องการใช้อุปกรณ์ของเพื่อน

คำสั่ง ให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้

1. นักเรียนเคยหยิบของผู้อื่นมาใช้โดยไม่ได้รับอนุญาตหรือไม่ และบอกได้ไหมว่าเป็นการกระทำที่ควรหรือไม่ควรอย่างไร

.....

.....

.....

.....

2. ถ้านักเรียนต้องการสิ่งใดจากใครควรมีวิธีการอย่างไรจึงจะเหมาะสม

.....

.....

.....

.....

แบบประเมินตนเองหลังปฏิบัติการ เรื่อง “ขออนุญาตชั้นก่อน”

ลำดับ ที่	รายการประเมิน	คะแนน			
		1	2	3	4
1.	สังเกตความสนใจของนักเรียนขณะปฏิบัติการ				
2.	สังเกตการร่วมกิจกรรมและการตอบคำถามจากใบงาน				
	เกณฑ์การประเมิน 1 = ต้องแก้ไข 2 = พอใช้ 3 = ดี 4 = ดีมาก	ข้อเสนอแนะ.....			

ผู้ประเมิน.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

กิจกรรมที่ 13

ชื่อกิจกรรม : “อุปกรรมของใคร”

ประเภทของกิจกรรม : ปรับพฤติกรรม

ระดับ/วัยของผู้รับบริการ : ระดับประถมศึกษา/วัยเด็ก

ขนาดของกลุ่ม : 12 คน

ระยะเวลาในการดำเนินการกิจกรรม : ประมาณ 45 นาที

วัตถุประสงค์ :

1. เพื่อให้นักเรียนบอกผลเสียของการหยิบอุปกรรมการเรียนของเพื่อนไปใช้โดยไม่ขออนุญาตได้
2. เพื่อให้นักเรียนลดพฤติกรรมการหยิบอุปกรรมการเรียนของเพื่อนไปใช้โดยไม่ขออนุญาตและปฏิบัติตนได้อย่างเหมาะสม เมื่อต้องการใช้อุปกรรมของเพื่อน

แนวคิด : ก่อนจะหยิบอุปกรรมการเรียนของเพื่อนไปใช้นักเรียนควรกล่าวคำขอยืมทุกครั้ง เพื่อเป็นการขออนุญาตต่อเจ้าของ และถือเป็นมารยาทที่ดีงามด้วย

สื่อประกอบกิจกรรม :

1. ใบความรู้เรื่อง “อุปกรรมของใคร”
2. บทละครประกอบกิจกรรม เรื่อง “อุปกรรมของใคร”
3. ใบงานประกอบกิจกรรม เรื่อง “อุปกรรมของใคร”
4. เพลง “ขอยืมหน่อย”
5. กล้องสี่ระบาย 4 กล้องพร้อมสมุดภาพระบายสี

แนวคิด : ก่อนจะหยิบอุปกรณ์การเรียนของ เพื่อนไปใช้นักเรียนควรกล่าวคำขอยืมทุกครั้ง เพื่อเป็นการขออนุญาตต่อเจ้าของ และถือเป็นมารยาทที่ดีงามด้วย

การเตรียมผู้รับบริการล่วงหน้า : - ให้นักเรียนอาสาสมัครแสดงละคร “เรื่องอุปกรณ์ของใคร” โดยชักซ้อมไว้ล่วงหน้า

การดำเนินกิจกรรม :

ขั้นที่ 1 **ขั้นแลกเปลี่ยนประสบการณ์**

ครูสอนให้นักเรียนร้องเพลง “ขอยืมหน่อย”

1. นักเรียนอาสาสมัครแสดงละครเรื่อง “อุปกรณ์ของใคร”
2. เมื่อจบการแสดง ครูเชิญชวนให้นักเรียนปรบมือให้กำลังใจ

ขั้นที่ 2 **สะท้อนกลับการเรียนรู้**

ครูแจกใบงานให้นักเรียนทำและตรวจพร้อมแจกดาว (#) ให้นักเรียนที่ตอบถูกทุกข้อ จากนั้นอภิปรายร่วมกันตามหัวข้อต่อไปนี้

1. นักเรียนทุกคนนั่งเป็นครึ่งวงกลมโดยแต่ละกลุ่มย่อยยังรวมอยู่ในกลุ่มเดิม
2. ตัวแทนกลุ่มออกมารายงาน ใช้เวลากลุ่มละ 2 นาที เมื่อจบรายงานแต่ละกลุ่ม ครูและนักเรียนช่วยกันแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม ครูบันทึกผลการรายงานบนกระดาน
3. ครูถามนำเพื่อให้นักเรียนช่วยกันคิด ตามแนวคำถามต่อไปนี้
 1. นักเรียนได้แสดงความเห็นในกลุ่มอย่างไร
 2. นักเรียนมีความรู้สึกต่อเพื่อน ๆ ในกลุ่มอย่างไร
 3. นักเรียนพอใจผลงานของกลุ่มหรือไม่
4. ครูถามว่ามีนักเรียนคนใดที่เคยประสบปัญหาด้วยตนเองตรงกับปัญหาที่กลุ่มอภิปรายบ้าง

ขั้นที่ 3 **สรุปสาระสู่ชีวิต**

นักเรียนช่วยกันแสดงความคิดเห็นตามหัวข้อต่อไปนี้

1. ได้ประโยชน์อะไรจากการทำกิจกรรมนี้
2. ได้ข้อคิดอะไรจากกิจกรรมนี้บ้าง

3. จะนำข้อคิดนี้ไปใช้ให้เกิด ประโยชน์กับตนเองอย่างไรบ้าง
4. จะนำหลักการและแนวคิดจากกิจกรรมนี้ไปแนะนำคนอื่นได้อย่างไร

ขั้นที่ 4 คิดและนำไปปฏิบัติ

1. นักเรียนคิดว่าจะปฏิบัติตนอย่างไร ถ้าหากต้องการใช้ของหรืออุปกรณ์ของเพื่อน
2. หากนักเรียนแสดงพฤติกรรมตามข้อ 1 ได้อย่างเหมาะสมแล้วนักเรียนคิดว่าจะเกิดผลดีต่อตนเองอย่างไรบ้าง

การประเมินผล

1. ความตั้งใจขณะปฏิบัติกิจกรรม
2. สังเกตการร่วมกิจกรรมและการตอบคำถามจากใบงาน
3. สังเกตจากการประเมินตนเองจากแบบประเมิน

คำแนะนำการใช้และดัดแปลงกิจกรรม

1. บทละครสามารถปรับเปลี่ยนได้ตามความเหมาะสมของเนื้อเรื่อง แต่ควรปรับเนื้อเรื่องให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์
2. ครูควรทำความเข้าใจกับนักเรียนว่าบทละครนี้เป็นเพียงการแสดงเท่านั้น นักเรียนไม่ควรมีความอึดอัดหรืออายตามมากนัก เพราะอาจเกิดการทะเลาะวิวาทขึ้นได้

ใบความรู้ กิจกรรม 13 อุปกรณ์ของใคร

การหยิบอุปกรณ์การเรียนของเพื่อนไปใช้โดยไม่ได้ขออนุญาต เป็นการกระทำที่ไม่ถูกต้องเข้าข่ายการลักขโมย ถึงแม้ว่าไม่ได้คิดเอามาเป็นของตนก็ตามพฤติกรรมเช่นนี้ควรรีบแก้ไข ดังนั้นก่อนจะหยิบอุปกรณ์การเรียนของเพื่อนไปใช้ นักเรียนควรกล่าวคำขอยืมทุกครั้งเพื่อเป็นการขออนุญาตต่อเจ้าของและถือเป็นมารยาทที่ดีงามด้วย และหนทางหนึ่งที่นักเรียนไม่ต้องไปหยิบยืมหรืออาศัยอุปกรณ์การเรียนของเพื่อนใช้นั้นก็คือเตรียมอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนของตนเองไว้ให้พร้อมอยู่เสมอ

บทละครประกอบกิจกรรมที่ 13 เรื่อง “อุปกรณ์ของใคร”

- สมชาย : “ว้า ! ลืมเอาสี่ระบายภาพมาทำไงดีนะ”
 “อ้อ... นึกออกแล้วเอาของ.....
 (สายตามองไปที่กล่องสี่ของเพื่อน ๆ)ซัชวาลย์ดีกว่า”
 (แล้วเดินไปคว้าสี่ของซัชวาลย์มาใช้หน้าตาเฉย)
- ซัชวาลย์ : (กำลังระบายสีอยู่)...เงยหน้าขึ้นมอง...(รู้สึกไม่พอใจ)
- เพื่อนคนที่ 2, 3, 4, 5, 6 (นั่งระบายสีอยู่ ก็พากันมองด้วย)
- ซัชวาลย์ : (เดินไปเอากล่องสี่คืนจากสมชาย)...
 “เอาคืนมานะ พ่อเราเพิ่งซื้อให้เป็นของขวัญวันเกิดของเรา
 เหนือนี้เสียไม่ดีเลย แยมมากนะ ถ้าทำแบบนี้อีกหนนะโดนแน่”
- เพื่อนคนที่ 2, 3, 4, 5, 6 พูดว่า “แล้วอย่ามาเอาของเราด้วยโดนเหมือนกัน
 ทำไม่ไม่รู้จักขอขยืมก่อนล่ะ แยมจัง”
พูดว่า “ทำไมเธอไม่รู้จักเอามาเองบ้างล่ะ
 ไม่เกรงใจบ้างหรือไง เอาแต่ของคนอื่นใช้นะ”
”นี่ถ้าจะมาเอาของฉันไปใช้นะต้องพูดขอยืมก่อนด้วย”
”นี่สมชายทีหลังอย่าขี้ลืมนักซี ! หัดเตือนตัวเองบ้างว่าให้
 เอามา เตรียมให้พร้อมก่อนออกจากบ้าน”
- สมชาย : เราขอโทษทีนะ เราลืมขอยืมต่อไปเราจะพยายามไม่ลืมแล้วละ

เพลง “ขอขมิ้นหน่อย”

ก่อนมาโรงเรียนเราต้องคิดให้ดี
ว่าเรามีสิ่งใดลืมนกัน....เอ้อ
อุปกรณ์การเรียนเราต้องนึกถึงพลัน
ว่าลืมนำมาหรือไม่...เอ้อ
ก่อนจะหยิบใช้เราต้องนึกคิดเอา
ว่าขมิ้นเขาก่อนแล้วหรือไร...เอ้อ
ก่อนเราจะขมิ้นเราควรนึกเกรงใจ
เขาจะว่าเราได้ถ้าไม่ขมิ้นเขาก่อน

ใบงานเรื่อง “อุปกรณ์ของใคร”

ชื่อ.....นามสกุล.....	ชั้น.....	เลขที่.....
ชื่อกลุ่ม.....	วันที่.....	เดือน.....พ.ศ.....

- วัตถุประสงค์ :
1. เพื่อให้นักเรียนบอกผลเสียของการหยิบอุปกรณ์การเรียนของเพื่อนไปใช้โดยไม่ขออนุญาตได้
 2. เพื่อให้นักเรียนลดพฤติกรรมการหยิบอุปกรณ์การเรียนของเพื่อนไปใช้โดยไม่ขออนุญาตและปฏิบัติตนได้อย่างเหมาะสม เมื่อต้องการใช้อุปกรณ์ของเพื่อน

คำสั่ง ให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้

1. เมื่อสมชายต้องการสัระบายภาพในวิชาศิลปะ แต่ไม่ได้นำสีมาโรงเรียนด้วย นักเรียนคิดว่าสมชายจะแก้ปัญหอย่างไร ด้วยวิธีการใด

.....

.....

.....

.....

2. สมชายเห็นกล่องดินสอสีของซัววาลัยวางอยู่จึงไปหยิบมาระบายภาพของตนทันทีโดยไม่สนใจว่าเป็นของใคร เพราะเห็นว่าทุกคนเป็นเพื่อนกัน การกระทำของสมชายเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร และถ้าเป็นตัวนักเรียนเองจะทำแบบสมชายหรือไม่ เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

.....

3. ชัชวาลย์รู้สึกไม่พอใจอย่างมากที่สมชายเอาดินสอสีของตนเองไประบาย
ภาพในวิชาศิลปะโดยไม่ขอยืมสักคำ ดินสอสีกล่องนี้คุณพ่อเพิ่งซื้อให้เป็น
ของขวัญวันเกิดด้วย จึงเดินไปหยิบกลับคืนพร้อมกับต่อว่าสมชาย
ถ้านักเรียนเป็นสมชายนักเรียนจะทำอย่างไร เพราะเหตุใด

.....
.....
.....
.....

4. ถ้าชัชวาลย์เป็นคนอารมณ์ร้อนแล้วต่อยสมชายที่หยิบของไปใช้โดยไม่ขอ
อนุญาตก่อน นักเรียนคิดว่า จะเกิดผลอย่างไรขึ้น และนักเรียนคิดว่าสมชาย ควร
เปลี่ยนแปลงและปรับปรุงตนเองอย่างไร เพื่อไม่ให้เกิดเหตุการณ์ต่าง ๆ ขึ้นอีก

.....
.....
.....
.....

แบบประเมินตนเองหลังปฏิบัติการ เรื่อง “อุปกรณ์ของใคร”

ลำดับ ที่	รายการประเมิน	คะแนน			
		1	2	3	4
1.	สังเกตความสนใจของนักเรียนขณะปฏิบัติการ				
2.	สังเกตการร่วมกิจกรรมและการตอบคำถามจากใบงาน				
	เกณฑ์การประเมิน 1 = ต้องแก้ไข 2 = พอใช้ 3 = ดี 4 = ดีมาก	ข้อเสนอแนะ.....			

ผู้ประเมิน.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

กิจกรรมที่ 14

ชื่อกิจกรรม : “ฉันได้เป็นเด็กดี”

ประเภทของกิจกรรม : ปัจฉิมนิเทศ

ระดับ/วัยของผู้รับบริการ : ระดับประถมศึกษา/วัยเด็ก

ขนาดของกลุ่ม : 12 คน

ระยะเวลาในการดำเนินการกิจกรรม : ประมาณ 45 นาที

วัตถุประสงค์ : ให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมสรุปลักษณะพฤติกรรมที่ก่อความรุนแรงในชั้นเรียนและวิธีการปรับลดพฤติกรรมก่อความรุนแรงในชั้นเรียน

แนวคิด : พฤติกรรมก่อความรุนแรงในชั้นเรียนหมายถึง การกระทำที่นักเรียนแสดงออกมา แล้วทำให้เพื่อนเกิดความรำคาญและทำให้เกิดความไม่สงบในชั้นเรียน เป็นอุปสรรคต่อการเรียนการสอน ได้แก่ พูดคุยเสียงดัง ตะโกนถาม นำของเล่นขึ้นมาเล่น ลุกจากที่นั่งเดินไปมา พูดแทรกนอกเรื่องที่สอน หยิบอุปกรณ์การเรียนของเพื่อนโดยไม่ได้รับอนุญาต

สื่อประกอบกิจกรรม :

1. ใบความรู้เรื่อง “ฉันได้เป็นเด็กดี”
2. ใบงานเรื่อง “ฉันได้เป็นเด็กดี”
3. รางวัลที่เป็นอุปกรณ์ในการเล่นกีฬา เช่น เทนนิส แบดมินตัน ปิงปอง ฟุตบอล ว้ายน้ำ

การเตรียมผู้รับบริการล่วงหน้า : นัดหมาย นักเรียนทุกคนนำดาว (#) ที่สะสมไว้ตั้งแต่เริ่มทำ กิจกรรมที่ 2 มาให้ครบเพื่อแลกของรางวัลจากครู 5 รางวัล โดยเรียงลำดับการสะสมดาวมากที่สุด 1 ได้อุปกรณ์การเล่นเทนนิส และรองลงมาจะได้อุปกรณ์การเล่นแบดมินตัน ปิงปอง ฟุตบอล ว่ายน้ำ ตามลำดับ

การดำเนินกิจกรรม :

ขั้นที่ 1 แลกเปลี่ยนประสบการณ์

1. นักเรียนนั่งเป็นครึ่งวงกลม
2. ให้นักเรียนช่วยกันบอกเล่าถึงกิจกรรมที่ปฏิบัติผ่านมาทั้ง 13 กิจกรรมว่า พฤติกรรมก่อนขั้นเรียนมีอะไรบ้าง และควรแสดงพฤติกรรมนั้น ๆ หรือไม่ เพราะเหตุใด

ขั้นที่ 2 สะท้อนกลับการรับรู้

ครูแจกใบงานให้นักเรียนทำและตรวจผลงานพร้อมให้ดาว (#) แก่ นักเรียนที่ตอบถูกทุกข้อ จากนั้นอภิปรายในประเด็นที่สำคัญ เช่น

1. นักเรียนคิดว่าการทำกิจกรรมที่ผ่านมา มีประโยชน์ต่อตัวนักเรียนอย่างไรบ้าง
2. จากการร่วมกิจกรรมทั้งหมด นักเรียนคิดว่าการแสดงพฤติกรรมก่อนขั้นเรียน มีผลเสียต่อใครบ้าง และมีผลต่อตนเองและผู้เกี่ยวข้องอย่างไร
3. การแสดงพฤติกรรมที่ไม่ก่อนขั้นเรียน มีลักษณะเช่นใด

ขั้นที่ 3 สรุปสารสู่ชีวิต

1. นักเรียนจะนำความรู้ที่ได้จากกิจกรรมนี้ไปปรับลดพฤติกรรมก่อนขั้นเรียนของตนหรือไม่อย่างไร
2. นักเรียนคิดว่าถ้าขั้นเรียนปราศจากพฤติกรรมก่อนขั้นเรียนแล้วจะมีบรรยากาศการเรียนรู้เช่นไร
3. เมื่อนักเรียนลดพฤติกรรมก่อนขั้นเรียนของตนเองลงได้แล้ว นักเรียนคิดว่า จะเกิดผลอย่างไรกับตนเองและเพื่อนร่วมชั้นเรียน

ขั้นที่ 4 คิดและนำไปปฏิบัติ

1. นักเรียนว่าจะปฏิบัติตัวอย่างใดต่อไปเมื่ออยู่ในชั้นเรียน
2. เมื่อนักเรียนดูแล้วว่าพฤติกรรมบางอย่างของนักเรียนไม่เหมาะสมเป็นการก่อกวนชั้นเรียน นักเรียนพร้อมที่จะแก้ไขหรือไม่ และจะวางแผนปฏิบัติอย่างไรในการแก้ไข
3. หากมีเพื่อนคนอื่นแสดงพฤติกรรมก่อกวนชั้นเรียนออกมาขณะเรียน นักเรียนจะปฏิบัติตนอย่างไร

การประเมินผล

1. ความตั้งใจขณะปฏิบัติกิจกรรม
2. สังเกตการร่วมกิจกรรมและการตอบคำถามจากใบงาน
3. สังเกตจากการประเมินตนเองจากแบบประเมิน
4. การทำแบบทดสอบหลังเรียน 30 ข้อ

คำแนะนำการใช้และดัดแปลงกิจกรรม

1. ครูควรกระตุ้นให้นักเรียนลำดับความคิดอย่างเป็นขั้นตอนเพื่อสะดวกในการเขียนผังความคิด (Mind Mapping)
2. รูปแบบผังความคิดสามารถดัดแปลงจากวงกลม หรือสี่เหลี่ยมเป็นรูปแบบอื่นได้ เช่น รูปปลา ผลไม้ เพื่อความน่าสนใจยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะ : ของรางวัลที่นำมาแลกกับแรงเสริมแลกเปลี่ยนนี้อาจใช้ของชนิดอื่น ๆ ได้อีกเช่น อาหาร ของเล่น หนังสือการ์ตูน เป็นต้น แต่สำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำแรงเสริมที่เป็นอุปกรณ์กีฬามาใช้ เพราะว่าโรงเรียนนาหลวงมีนโยบายให้นักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3-4 ได้เล่นกีฬาทุก ๆ คน ในหลายประเภทกีฬา และได้จัดให้ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เล่นกีฬาในช่วงที่ 5-6 (เวลา 13.30 น.-15.30 น.) ของทุกวันศุกร์ ณ ศูนย์กีฬาเฉลิมพระเกียรติ บางมด สังกัดกรุงเทพมหานคร ซึ่งตั้งอยู่ฝั่งตรงข้ามกับโรงเรียนนาหลวง

ใบความรู้ กิจกรรมที่ 14 ฉันได้เป็นเด็กดี

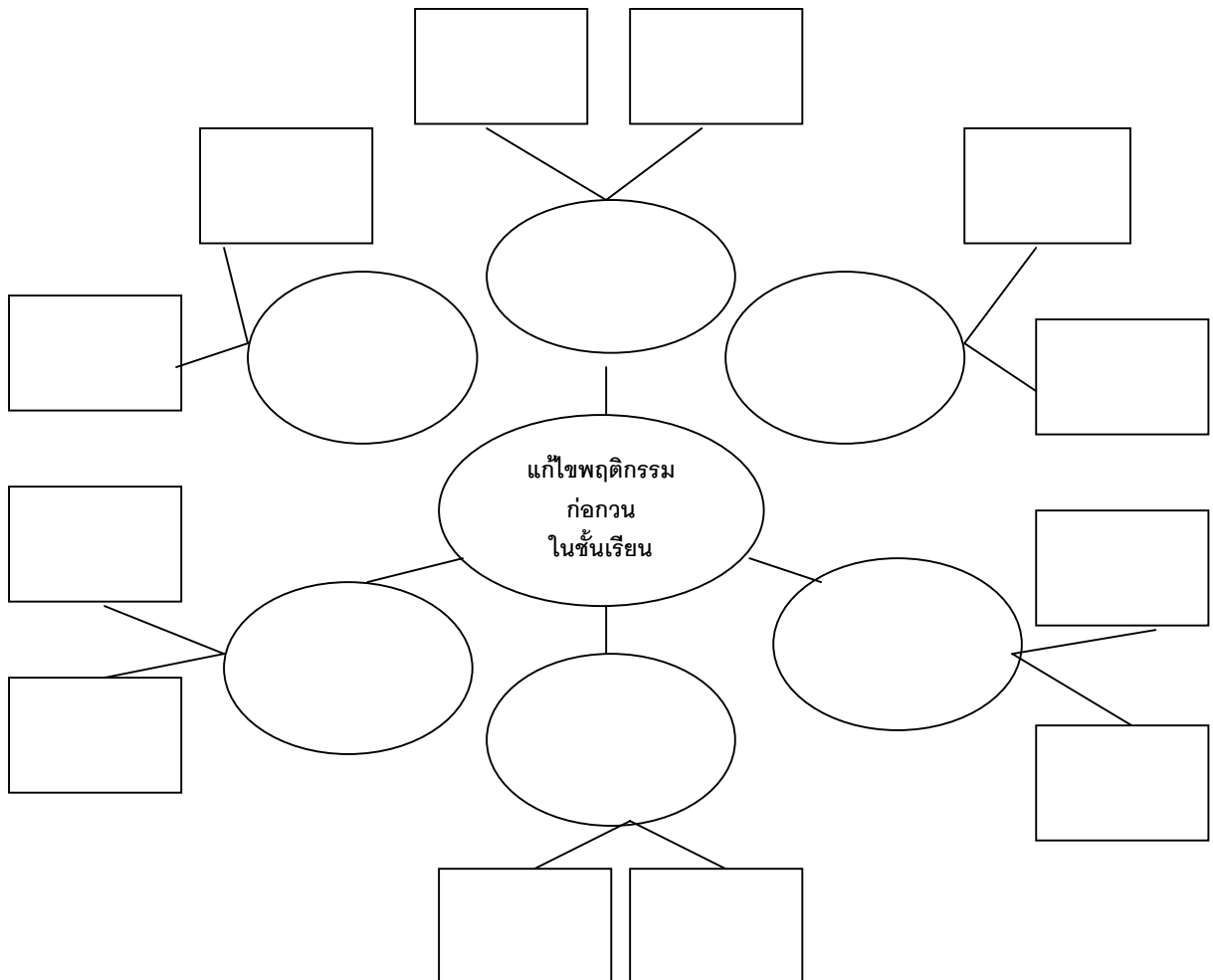
พฤติกรรมก่อนในชั้นเรียน หมายถึง การกระทำที่นักเรียนแสดงออกมา แล้วทำให้เพื่อนเกิดความรำคาญและทำให้เกิดความไม่สงบในชั้นเรียนเป็นอุปสรรคต่อการเรียนการสอน ได้แก่ พูดคุยเสียงดัง ตะโกนถาม นำของเล่นขึ้นมาเล่น ลุกจากที่นั่งเดินไปมา พูดแทรกนอกเรื่องที่สอน หยิบอุปกรณ์การเรียนของเพื่อนโดยไม่ได้รับอนุญาต ซึ่งพฤติกรรมเหล่านี้ไม่ควรกระทำ เพราะจะเป็นการ ขัดขวางการเรียนการสอนของครูและทำลายการเรียนรู้ของตัวนักเรียนเองและและของเพื่อนด้วย นอกจากนี้ยังอาจส่งผลถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่จะต่ำลง ดังนั้นการไม่พูดคุยกันแล้วหันมาตั้งใจเรียนเมื่อมีข้อสงสัยก็ยกมือถาม จดจ่อต่อการสอนของครู ทั้งกายและใจไม่เสียสมาธิด้วยการนำของขึ้นมาเล่น ลุกจากที่นั่งไปโน่นมานี่ หรือพูดแทรกนอกเรื่องที่สอน ถ้าหากมีข้อสงสัยในเนื้อหาวิชา ก็ยกมือขึ้นถามครูด้วยกิริยาที่สุภาพแทนการตะโกนถาม รวมทั้งเตรียมอุปกรณ์การเรียนของตนเองมาให้ครบถ้วนเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ตนเองเหล่านั้น จะทำให้ได้ชื่อว่าเป็นนักเรียนที่ประพฤติปฏิบัติดีเหมาะสมกับสถานภาพและหน้าที่แห่งความเป็นนักเรียน

ใบงาน
เรื่อง “ฉันได้เป็นเด็กดี”

ชื่อ.....	นามสกุล.....	ชั้น.....	เลขที่.....
ชื่อกลุ่ม.....	วันที่.....	เดือน.....	พ.ศ.....

วัตถุประสงค์ ให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมสรุปพฤติกรรมที่ก่อนนชั้นเรียนและวิธีการปรับลด
พฤติกรรมก่อนนชั้นเรียน

คำสั่ง ให้นักเรียนเขียนสรุปพฤติกรรมก่อนนชั้นเรียนพร้อมระบุวิธีการแก้ไข โดยทำเป็น
ผังความคิด (Mind Mapping) ให้เขียนพฤติกรรมก่อนนลงใน □ และให้
เขียนพฤติกรรมที่ลดการก่อนนลงใน ○

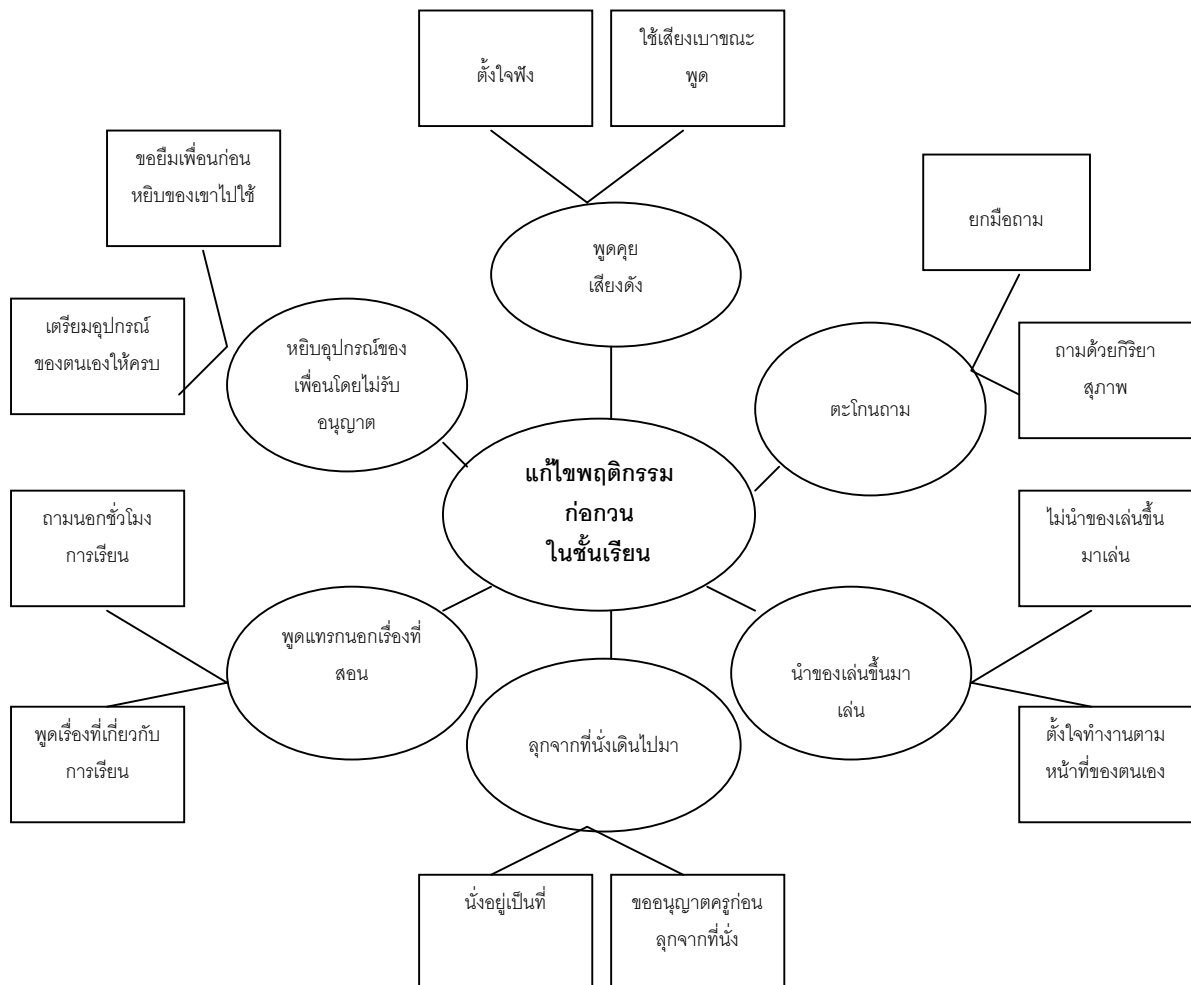

ใบงาน
เรื่อง “ฉันได้เป็นเด็กดี”

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....
ชื่อกลุ่ม.....วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

วัตถุประสงค์ ให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมสรุปพฤติกรรมที่ก่อวินัยนักเรียนและวิธีการปรับลดพฤติกรรมก่อวินัยนักเรียน

คำสั่ง ให้นักเรียนเขียนสรุปพฤติกรรมก่อวินัยนักเรียนพร้อมระบุวิธีการแก้ไข โดยทำเป็นผังความคิด (Mind Mapping)

แบบประเมินตนเองหลังปฏิบัติการ เรื่อง “ฉันได้เป็นเด็กดี”

ลำดับ ที่	รายการประเมิน	คะแนน			
		1	2	3	4
1.	สังเกตความสนใจของนักเรียนขณะปฏิบัติการ				
2.	สังเกตการร่วมกิจกรรมและการตอบคำถามจากใบงาน				
	เกณฑ์การประเมิน 1 = ต้องแก้ไข 2 = พอใช้ 3 = ดี 4 = ดีมาก	ข้อเสนอแนะ.....			

ผู้ประเมิน.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ตารางวิเคราะห์ข้อสอบวัดความเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรมก่อนทํากิจกรรม 14 กิจกรรม
ก่อนทํากิจกรรม 14 กิจกรรม

ข้อ	พฤติกรรม					
	1 พูดคุยเสียงดัง	2 ตะโกนถาม	3 พูดแทรกนอก เรื่องที่สอน	4 นำของเล่นขึ้น มาเล่น	5 ลุกจากที่นั่ง เดินไปมา	6 หยิบอุปกรณ์ การเรียนของ เพื่อนไปใช้โดยไม่ได้รับ อนุญาต
	กิจกรรมที่ 2, กิจกรรมที่ 3	กิจกรรมที่ 4, กิจกรรมที่ 5	กิจกรรมที่ 6, กิจกรรมที่ 7	กิจกรรมที่ 8, กิจกรรมที่ 9	กิจกรรมที่ 10, กิจกรรมที่ 11	กิจกรรมที่ 12, กิจกรรมที่ 13
1				✓		
2						✓
3	✓					
4					✓	
5			✓			
6	✓					
7		✓				
8			✓			
9						✓
10					✓	
11				✓		
12		✓				
13						✓
14			✓			
15	✓					
16					✓	
17	✓					
18			✓			
19		✓				
20					✓	
21				✓		
22		✓				
23					✓	
24						✓
25	✓					
26			✓			
27				✓		
28				✓		
29		✓				
30						✓
รวม	5	5	5	5	5	5

เฉลยแบบทดสอบวัดความเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรมก่อนทํากิจกรรมในชั้นเรียน
ก่อนทํากิจกรรม 14 กิจกรรม

ข้อ	พฤติกรรม					
	1 พูดคุยเสียงดัง	2 ตะโกนถาม	3 พูดแทรกนอก เรื่องที่สอน	4 นำของเล่นขึ้น มาเล่น	5 ลุกจากที่นั่ง เดินไปมา	6 หยิบอุปกรณ์ การเรียนของ เพื่อนไปใช้โดยไม่ได้รับ อนุญาต
	กิจกรรมที่ 2, กิจกรรมที่ 3	กิจกรรมที่ 4, กิจกรรมที่ 5	กิจกรรมที่ 6, กิจกรรมที่ 7	กิจกรรมที่ 8, กิจกรรมที่ 9	กิจกรรมที่ 10, กิจกรรมที่ 11	กิจกรรมที่ 12,กิจกรรมที่ 13
1				ค		
2						ง
3	ค					
4					ข	
5			ก			
6	ง					
7		ก				
8			ง			
9						ค
10					ค	
11				ค		
12		ง				
13						ง
14			ง			
15	ง					
16					ง	
17	ค					
18			ค			
19		ค				
20					ง	
21				ก		
22		ง				
23					ก	
24						ก
25	ง					
26			ข			
27				ง		
28				ง		
29		ก				
30						ข
รวม	5	5	5	5	5	5

แบบทดสอบวัดความเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรมก่อนในชั้นเรียน ก่อนปฏิบัติกิจกรรม

- คำชี้แจง 1. ข้อสอบชุดนี้มีจำนวน 30 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน รวม 30 คะแนน
2. ให้นักเรียนอ่านคำถามและคำตอบอย่างละเอียด แล้วเลือกตอบข้อที่ตรงตามความรู้สึกนึกคิดของตนเอง โดยทำเครื่องหมาย x ทับคำตอบที่นักเรียนเลือกลงในข้อสอบชุดนี้
1. ข้อใดเป็นการกระทำที่ไม่เหมาะสมในการเรียน
 - . วาสนาขอยืมดินสอเพื่อน
 - . ประชาถามการบ้านเพื่อน
 - . วิชิตนำของเล่นชิ้นมาอวดเพื่อน
 - . สุณีย์ยกมือถามข้อสงสัยจากคุณครู

 2. ในช่วงโมงคณิตศาสตร์ คุณครูสั่งให้ทำเลขในเวลา แต่สมพงษ์ไม่มีดินสอเขาจึงขอยืมเพื่อน แต่เพื่อนไม่ให้ยืม สมพงษ์ควรทำอย่างไรเมื่อขอยืมดินสอของเพื่อนๆ แล้วเพื่อนไม่ให้
 - . ขออนุญาตครูไปซื้อที่ห้องสหกรณ์
 - . ยืมคุณครู
 - . ไปขอยืมเพื่อนห้องอื่น
 - . ครั้งต่อไปเตรียมมาเอง

 3. การกระทำในข้อใดทำให้นักเรียน เรียนหนังสือได้รู้เรื่องดี
 - . นั่งข้าง ๆ เพื่อนที่เรียนเก่ง
 - . ให้เพื่อนช่วยสอนการบ้านเมื่อไม่เข้าใจ
 - . ไม่พูดคุยเวลาเรียนและตั้งใจฟังครูสอน
 - . พยายามถามครูตลอดเวลาเพื่อให้เข้าใจ

4. การกระทำของใครทำให้ห้องเรียนขาดความเป็นระเบียบเรียบร้อย
 - . เดินไปเปิดหน้าต่าง
 - . พูดคุยทักทายกับเพื่อน ๆ
 - . ลุกจากโต๊ะเพื่อเดินไปส่งงานครู
 - . เดินไปขอยืมดินสอเพื่อนที่อยู่หลังห้อง

5. สมใจมักจะซักถามข้อสงสัยที่เกี่ยวกับการเรียนจากคุณครูเสมอ ๆ
นักเรียนคิดว่ากรกระทำของสมใจเหมาะสมหรือไม่
 - . เหมาะสม เพราะเพื่อนจะได้รับความรู้ไปด้วย
 - . เหมาะสม เพราะจะทำให้คุณเป็นคนฉลาดตั้งใจเรียน
 - . ไม่เหมาะสมเพราะน่ารำคาญที่ชอบซักถามอยู่เสมอ ๆ
 - . ไม่เหมาะสม เพราะเป็นคนขี้สงสัยถามบ่อย ๆ อาจถูกครูดุได้

6. ขณะเรียนหนังสือไม่ควรพูดคุยเสียงดังเพราะเหตุใด
 - . ถูกเพื่อนว่า
 - . ทำให้คอเจ็บ
 - . อาจถูกครูลงโทษ
 - . ไม่มีสมาธิในการเรียน

7. เพื่อนที่ชอบตะโกนถามคุณครู นักเรียนจะมีวิธีแนะนำเขาอย่างไร
 - . ให้งามมือถามแทน
 - . ใ้เก็บไว้ถามตอนเลิกเรียน
 - . ใช้ให้เพื่อนคนอื่นถามแทน
 - . เขียนเป็นจดหมายถามที่หลังตอนเรียบจบแล้ว

8. ข้อใดเป็นผลเสียจากการถามนอกเรื่องที่คุณสอน
- . ถูกคุณครูดุ
 - . เพื่อนไม่พอใจ
 - . นักเรียนเหนื่อยเพราะถามมาก
 - . ได้รับความรู้เรื่องการเรียนภายในชั่วโมงน้อยลง
9. การหยิบอุปกรณ์การเรียนของเพื่อนไปใช้โดยไม่ขออนุญาตก่อนเหมาะสมหรือไม่
- . เหมาะสมเพราะเป็นเพื่อนกัน
 - . ไม่เหมาะสมเพราะเจ้าของยังไม่รู้
 - . ไม่เหมาะสมเพราะต้องขอยืมก่อน
 - . เหมาะสมเพราะเพื่อนเห็นแล้วไม่จำเป็นต้องขออนุญาต
10. ขณะที่นักเรียนลุกเดินไปมาในชั้นเรียนบังเอิญมีผู้ปกครองมาพบเห็น นักเรียนคิดว่าผู้ปกครองจะรู้สึกอย่างไร
- . ตำหนิคุณครูผู้สอน
 - . บอกให้คุณครูผู้สอนลงโทษนักเรียน
 - . ตำหนินักเรียนที่ไม่มีระเบียบเรียบร้อย
 - . ไม่รู้สึกอะไรเพราะลูกตนเองก็เป็นแบบนี้
11. ทำไมจึงไม่ควรนำของเล่นขึ้นมาเล่นเวลาเรียน
- . อาจถูกครูยึด
 - . เพื่อนจะขโมย
 - . ขาดสมาธิในการเรียนหนังสือ
 - . ของเล่นไม่ใช่อุปกรณ์การเรียน

12. การตะโกนถามมีผลเสียอย่างไรต่อตัวของคุณเอง
- . ทำให้ถูกคุณครูดุ
 - . ทำให้เจ็บคอและปากกว้างได้
 - . ทำให้เพื่อน หนวกหูและรำคาญ
 - . ทำให้เป็นคนไม่มีมารยาท กริยาไม่สุภาพ
13. การกระทำของใครเหมาะสมมากที่สุดในเรื่องของการขี้อุปกรณ์การเรียน
- . อัมภาขอขี้นหนังสือจากอัมพรแล้วหยิบไปทันที
 - . จรินทร์ขี้อดินสอดสีจากสมจิตร เมื่อใช้เสร็จแล้วรีบส่งคืนทันที
 - . อำนาจขี้อุปกรณ์ปากก้าจากอำนาจและบอกให้อำนาจนำมาให้ด้วย
 - . ประจวบขี้อดินสอดจากประชาและเมื่อประชาอนุญาตแล้วจึงหยิบไป
14. พรทิพย์เป็นนักเรียนที่ช่างสงสัยเกี่ยวกับทุก ๆ เรื่อง ชอบซักถามคุณครูขณะสอนหนังสือเป็นประจำ บางครั้งคุณครูก็ตอบ และบางครั้งคุณครูทำเฉย นักเรียนพอทราบหรือไม่ว่าทำไมจึงเป็นเช่นนั้น
- . พรทิพย์ถามเสียงเบา
 - . คุณครูอาจจะไม่ได้ยิน
 - . คุณครูรำคาญจึงทำเฉยไม่ตอบ
 - . เรื่องที่ถามอาจไม่เกี่ยวกับการเรียน
15. ขณะเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ศุภชัยคุยเสียงดังมากทำให้ออนันต์ซึ่งกำลังตั้งใจเรียนอยู่นั้นรู้สึกไม่พอใจ ถ้านักเรียนเป็นอนันต์จะทำอย่างไร
- . เขามืออุดหูตนเองไว้
 - . ฟ้องคุณครูให้ลงโทษ
 - . ไล่ออนันต์ออกนอกห้องเรียน
 - . เขียนข้อความใส่กระดาษบอกว่าให้คุยเสียงเบา ๆ

16. ถ้านักเรียนเห็นเพื่อน ๆ ที่ชอบถูกจากที่นั่งเดินไปมาในชั้นเรียนแล้วรู้สึกอย่างไร
- . สนุกสนาน
 - . เวียนศีรษะ
 - . กลัวว่าเพื่อนจะถูกครูตี
 - . ไม่มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย
17. ข้อใดเป็นผลดีของการตั้งใจฟังคุณครูสอนหนังสือโดยไม่พูดคุยเสียงดัง
- . เพื่อน ๆ รัก
 - . คุณครูชมเชย
 - . เรียนได้รู้เรื่อง
 - . เกิดสมาธิปัญญาดีเยี่ยม
18. ข้อใดเป็นคำพังเพยที่มีความหมายถึงการพูดแทรกแซงผู้อื่น
- . ปากว่าตาขยิบ
 - . พูดมากปากมีสี
 - . พูดทะเล่กลางปล้อง
 - . ปลาหมอตายเพราะปาก
19. ข้อใดเป็นผลดีของการยกมือถามแทนการตะโกนถาม
- . ทำให้เป็นคนกล้าหาญ
 - . ทำให้เป็นที่รักของเพื่อน
 - . ทำให้เป็นคนสุภาพ กิริยามารยาทดี
 - . ทำให้เป็นคนท่าทางสง่างาม กล้าพูดกล้าถาม

20. อนุชาชอบลูกจากที่นั่งเดินไปมาเป็นประจำ ทั้งที่มีที่นั่งอยู่แล้ว
นักเรียนรู้สึกรำคาญมากจะแนะนำอนุชาอย่างไรดี
- . บอกให้อนุชานอนหลับไปเลย
 - . ไม่ต้องแนะนำ ฟังครูให้ลงโทษทันที
 - . บอกให้ออกไปเดินนอกห้องเรียนเพราะเพื่อน ๆ รู้สึกเวียนศีรษะ
 - . บอกให้พยายามนั่งเป็นที่เพราะเดินแล้วทำให้ห้องเรียนขาดความเรียบร้อย
21. การไม่นำของเล่นขึ้นมาเล่นขณะเรียนหนังสือมีความหมายตรงกับข้อใด
- . รู้เล่น รู้เรียน
 - . เล่นแล้วเก็บเข้าที่
 - . เล่นทุกที่ให้มีประโยชน์
 - . เล่นให้สร้างสรรค์ปัญญาเกิด
22. จันทร์เพ็ญ มักจะถามคุณครูด้วยถ้อยคำที่สุภาพ และไม่ตะโกนเสียงดัง
นักเรียนมีความรู้สึกอย่างไรกับจันทร์เพ็ญ
- . คิดว่าจันทร์เพ็ญคงเกรงใจคุณครู
 - . คิดว่าจันทร์เพ็ญคงกลัวคุณครูดุ ถ้าถามเสียงดัง
 - . คิดว่าจันทร์เพ็ญเป็นคนซื่อๆไม่ค่อยกล้าพูดกล้าถาม
 - . คิดว่าจันทร์เพ็ญคงได้รับการอบรมสั่งสอนมาดี มีมารยาทงาม
23. เด็กชายสันติภาพเรียนอยู่ชั้น ป.3/2 และขออนุญาตคุณครูไปห้องน้ำโดยเดินผ่านชั้น ป.3/4
ซึ่งเห็นนักเรียนนั่งเรียนอย่างเป็นระเบียบเรียบร้อยทุกคน ถ้านักเรียนเป็นสันติภาพ
จะรู้สึกอย่างไร
- . ชื่นชมนักเรียนว่าเป็นระเบียบเรียบร้อยดี
 - . สงสัยว่าเกิดอะไรขึ้นทำไมเรียบร้อยอย่างนี้
 - . สงสัยว่าคงถูกหัวหน้าชั้นจดชื่ออยู่ถึงได้เรียบร้อย
 - . ชื่นชมหัวหน้าห้องว่าควบคุมเพื่อนในชั้นเรียนได้ดีดีมาก

24. สุปลหยิบกล่องดินสอสีของประกอบไปใช้โดยไม่ขออนุญาต

นักเรียนคิดว่าประกอบจะรู้สึกอย่างไร

- . โโมโหและไม่พอใจ
- . ไม่ว่าจะอะไรเพราะเห็นแล้ว
- . ไม่ทราบเพราะไม่เคยทำแบบนี้กับใคร
- . ยินดีให้ใช้เพราะรู้ว่าสุพลนิสัยเสียอยู่แล้ว

25. นักเรียนคิดว่าอะไรเป็นสาเหตุที่ทำให้วิชาเรียนหนังสือไม่ดี

- . วิชาไม่ได้เรียนพิเศษ
- . วิชาเป็นคนไม่สวຍหัวสมองไม่ดี
- . วิชาไม่ได้ลอกการบ้านเพื่อนที่เรียนเก่ง
- . วิชาเป็นคนขี้เก๋งมากแม้ขณะเรียนหนังสือ

26. ในช่วงโมงวิทยาศาสตร์ขวัญใจซึ่งเป็นเด็กที่ชอบซักถามเรื่องต่าง ๆ อยู่เสมอ ได้ถามคุณครูว่า “ผีมีจริงไหมคะ” ซึ่งเพื่อน ๆ รู้สึกสนใจคำถามนี้มาก ถ้านักเรียนเป็นเพื่อนคนหนึ่งของขวัญใจ นักเรียนจะรู้สึกอย่างไร

- . ชอบเพราะอยากฟังเรื่องผีอยู่แล้ว
- . ไม่ชอบเพราะไม่เกี่ยวกับการเรียน
- . ไม่ชอบเพราะจะทำให้เพื่อน ๆ กลัว
- . ชอบเพราะจะได้ฟังเรื่องที่ทำให้ตื่นเต้น

27. ผลดีของการไม่นำของเล่นขึ้นมาเล่นขณะเรียนหนังสือคือข้อใด

- . ไม่ถูกรูยี้ด
- . ไม่ถูกเพื่อนแย่ง
- . ทำให้เขียนหนังสือได้สวຍขึ้น
- . ทำให้มีใจจดจ่อต่อการเรียนมากขึ้น

28. ข้อใดเหมาะสมที่สุดในการที่จะนำของเล่นชิ้นมาเล่นขณะเรียนหนังสือ
- ก. แบ่งของเล่นให้เพื่อนเล่นด้วย
 - ข. แอบเอาชิ้นมาเล่นโดยที่คุณครูไม่เห็น
 - . เล่นคนเดียวไม่ให้เพื่อนเห็นเพราะอาจถูกแย่ง
 - . เมื่อนักเรียนทำงานเสร็จแล้ว และคุณครูอนุญาตให้เล่นได้
29. การยกมือขึ้นถามแทนการตะโกนถามสามารถใช้กับเหตุการณ์ในสถานที่ใดได้
- . ห้องประชุม
 - . ห้องอาหาร
 - . โรงภาพยนตร์
 - . ห้างสรรพสินค้า
30. ผลดีของการนำอุปกรณ์การเรียนมาโรงเรียนให้ครบตามความต้องการใช้นั้นคือข้อใด
- . สามารถแบ่งให้เพื่อนยืมใช้ได้เมื่อเพื่อนไม่มี
 - . สะดวกเมื่อต้องการใช้งานเพราะมีใช้
 - . ไม่ถูกคุณครูดุเพราะมีครบทุกอย่าง
 - . ทำงานได้ถูกต้องสวยงามเสร็จตรงเวลาเพราะอุปกรณ์ครบ

ตารางวิเคราะห์ข้อสอบวัดความเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรมก่อนในชั้นเรียน
หลังทำกิจกรรม 14 กิจกรรม

ข้อ	พฤติกรรม					
	1 พูดคุยเสียงดัง	2 ตะโกนถาม	3 พูดแทรกนอก เรื่องที่สอน	4 นำของเล่นขึ้น มาเล่น	5 ลุกจากที่นั่งเดิน ไปมา	6 หยิบอุปรกรณ์ การเรียนของ เพื่อนไปใช้โดยไม่ได้รับ อนุญาต
	กิจกรรมที่ 2, กิจกรรมที่ 3	กิจกรรมที่ 4, กิจกรรมที่ 5	กิจกรรมที่ 6, กิจกรรมที่ 7	กิจกรรมที่ 8, กิจ กรรมที่ 9	กิจกรรมที่ 10, กิจกรรมที่ 11	กิจกรรมที่ 12, กิจกรรมที่ 13
1	✓					
2				✓		
3			✓			
4						✓
5				✓		
6		✓				
7						✓
8			✓			
9	✓					
10	✓					
11					✓	
12		✓				
13			✓			
14						✓
15					✓	
16			✓			
17		✓				
18	✓					
19				✓		
20					✓	
21						✓
22					✓	
23	✓					
24						✓
25				✓		
26		✓				
27				✓		
28		✓				
29					✓	
30			✓			
รวม	5	5	5	5	5	5

เฉลยแบบทดสอบวัดความเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรมก่อนนในชั้นเรียน
หลังทำกิจกรรม 14 กิจกรรม

ข้อ	พฤติกรรม					
	1 พูดคุยเสียงดัง	2 ตะโกนถาม	3 พูดแทรกนอก เรื่องที่สอน	4 นำของเล่น ขึ้นมาเล่น	5 ลุกจากที่นั่ง เดินไปมา	6 หยิบอุปกรณ์ การเรียนของ เพื่อนไปใช้โดยไม่ได้รับอนุญาต
	กิจกรรมที่ 2, กิจกรรมที่ 3	กิจกรรมที่ 4, กิจกรรมที่ 5	กิจกรรมที่ 6, กิจกรรมที่ 7	กิจกรรมที่ 8, กิจกรรมที่ 9	กิจกรรมที่ 10, กิจกรรมที่ 11	กิจกรรมที่ 12, กิจกรรมที่ 13
1	ค					
2				ค		
3			ก			
4						ง
5				ค		
6		ง				
7						ง
8			ง			
9	ง					
10	ง					
11					ข	
12		ก				
13			ง			
14						ค
15					ค	
16			ค			
17		ค				
18	ค					
19				ก		
20					ก	
21						ค
22					ง	
23	ง					
24						ก
25				ง		
26		ง				
27				ง		
28		ก				
29					ข	
30			ง			
รวม	5	5	5	5	5	5

แบบทดสอบวัดความเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรมก่อนลงในชั้นเรียน หลังปฏิบัติกิจกรรม

- คำชี้แจง 1. ข้อสอบชุดนี้มีจำนวน 30 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน รวม 30 คะแนน
2. ให้นักเรียนอ่านคำถามและคำตอบอย่างละเอียด แล้วเลือกตอบข้อที่ตรงตามความรู้สึกนึกคิดของนักเรียนเอง โดยทำเครื่องหมาย x ทับคำตอบที่นักเรียนเลือกลงในข้อสอบชุดนี้
1. การกระทำในข้อใดทำให้นักเรียน เรียนหนังสือได้รู้เรื่องดี
 - . นั่งข้าง ๆ เพื่อนที่เรียนเก่ง
 - . ให้เพื่อนช่วยสอนการบ้านเมื่อไม่เข้าใจ
 - . ไม่พูดคุยเวลาเรียนและตั้งใจฟังครูสอน
 - . พยายามถามครูตลอดเวลาเพื่อให้เข้าใจ

 2. ข้อใดเป็นการกระทำที่ไม่เหมาะสมในการเรียน
 - . วาสนาขอยืมดินสอเพื่อน
 - . ประชาถามการบ้านเพื่อน
 - . วิชิตนำของเล่นชิ้นมาอวดเพื่อน
 - . สุณีย์ยกมือถามข้อสงสัยจากคุณครู

 3. สมใจมักจะซักถามข้อสงสัยที่เกี่ยวกับการเรียนจากคุณครูเสมอ ๆ

นักเรียนคิดว่ากรกระทำของสมใจเหมาะสมหรือไม่

 - . เหมาะสม เพราะเพื่อนจะได้รับความรู้ไปด้วย
 - . เหมาะสม เพราะจะทำให้คุณเป็นคนฉลาดตั้งใจเรียน
 - . ไม่เหมาะสมเพราะน่ารำคาญที่ชอบซักถามอยู่เสมอ ๆ
 - . ไม่เหมาะสม เพราะเป็นคนขี้สงสัยถามบ่อย ๆ อาจถูกครูดุได้

4. ในช่วงโมงคณิตศาสตร์ คุณครูสั่งให้ทำเลขในเวลา แต่สมพงษ์ไม่มีดินสอเขาจึงขอยืมเพื่อน แต่เพื่อนไม่ให้ยืม สมพงษ์ควรทำอย่างไรเมื่อขอยืมดินสอของเพื่อนๆ แล้วเพื่อนไม่ให้
 - . ขออนุญาตครูไปซื้อที่ห้องสหกรณ์
 - . ยืมคุณครู
 - . ไปขอยืมเพื่อนห้องอื่น
 - . ครั้งต่อไปเตรียมมาเอง
5. ทำไมจึงไม่ควรนำของเล่นขึ้นมาเล่นเวลาเรียน
 - . อาจถูกครูยึด
 - . เพื่อนจะขโมย
 - . ขาดสมาธิในการเรียนหนังสือ
 - . ของเล่นไม่ใช่อุปกรณ์การเรียน
6. การตะโกนถามมีผลเสียอย่างไรต่อตัวนักเรียนเอง
 - . ทำให้ถูกคุณครูดุ
 - . ทำให้เจ็บคอและปากกว้างได้
 - . ทำให้เพื่อน หัวทิ่มและรำคาญ
 - . ทำให้เป็นคนไม่มีมารยาท กริยาไม่สุภาพ
7. การกระทำของใครเหมาะสมมากที่สุดในเรื่องของการยืมอุปกรณ์การเรียน
 - . อัมภาขอยืมหนังสือจากอัมพรแล้วหยิบไปทันที
 - . จรินทร์ขอยืมดินสอสีจากสมจิตร เมื่อใช้เสร็จแล้วรีบส่งคืนทันที
 - . อำนวยพูดขอยืมปากกาจากอำนาจและบอกให้อำนาจนำมาให้ด้วย
 - . ประจวบขอยืมดินสอจากประชาและเมื่อประชาอนุญาตแล้วจึงหยิบไป

8. พรทิพย์เป็นนักเรียนที่ช่างสงสัยเกี่ยวกับทุก ๆ เรื่อง ชอบซักถามคุณครูขณะสอนหนังสือเป็นประจำ บางครั้งคุณครูก็ตอบ และบางครั้งคุณครูทำเฉย นักเรียนพอทราบหรือไม่ว่าทำไมจึงเป็นเช่นนั้น
- . พรทิพย์ถามเสียงเบา
 - . คุณครูอาจจะไม่ได้ยิน
 - . คุณครูรำคาญจึงทำเฉยไม่ตอบ
 - . เรื่องที่ถามอาจไม่เกี่ยวกับการเรียน
9. ขณะเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ศุภชัยคุยเสียงดังมากทำให้อันต์ซึ่งกำลังตั้งใจเรียนอยู่นั้นรู้สึกไม่พอใจ ถ้านักเรียนเป็นอันต์จะทำอย่างไร
- . เอมืออุดหูตนเองไว้
 - . ฟ้องคุณครูให้ลงโทษ
 - . ไล่อันต์ออกนอกห้องเรียน
 - . เขียนข้อความใส่กระดาษบอกว่าเป็นผู้คุยเสียงเบา ๆ
10. ขณะเรียนหนังสือไม่ควรพูดคุยเสียงดังเพราะเหตุใด
- . ถูกเพื่อนว่า
 - . ทำให้คอเจ็บ
 - . อาจถูกครูลงโทษ
 - . ไม่มีสมาธิในการเรียน
11. การกระทำใดที่ทำให้ห้องเรียนขาดความเป็นระเบียบเรียบร้อย
- . เดินไปเปิดหน้าต่าง
 - . พูดคุยทักทายกับเพื่อน ๆ
 - . ลุกจากโต๊ะเพื่อเดินไปส่งงานครู
 - . เดินไปขอยืมดินสอเพื่อนที่อยู่หลังห้อง

12. เพื่อนที่ชอบตะโกนถามคุณครู นักเรียนจะมีวิธีแนะนำเขาอย่างไร
- . ให้ยกมือถามแทน
 - . ให้เก็บไว้ถามตอนเลิกเรียน
 - . ใช้ให้เพื่อนคนอื่นถามแทน
 - . เขียนเป็นจดหมายถามที่หลังตอนเรียบจบแล้ว
13. ข้อใดเป็นผลเสียจากการถามนอกเรื่องที่ครูสอน
- . ถูกคุณครูดุ
 - . เพื่อนไม่พอใจ
 - . นักเรียนเหนื่อยเพราะถามมาก
 - . ได้รับความรู้เรื่องการเรียนภายในชั่วโมงน้อยลง
14. การหยิบอุปกรณ์การเรียนของเพื่อนไปใช้โดยไม่ขออนุญาตก่อนเหมาะสมหรือไม่
- . เหมาะสมเพราะเป็นเพื่อนกัน
 - . ไม่เหมาะสมเพราะเจ้าของยังไม่รู้
 - . ไม่เหมาะสมเพราะต้องขอยืมก่อน
 - . เหมาะสมเพราะเพื่อนเห็นแล้วไม่จำเป็นต้องพูดขออนุญาต
15. ขณะที่นักเรียนลุกเดินไปมาในชั้นเรียนบังเอิญมีผู้ปกครองมาพบเห็น นักเรียนคิดว่าผู้ปกครองจะรู้สึกอย่างไร
- . ตำหนิคุณครูผู้สอน
 - . บอกให้คุณครูผู้สอนลงโทษนักเรียน
 - . ตำหนินักเรียนที่ไม่มีระเบียบเรียบร้อย
 - . ไม่รู้สึกอะไรเพราะลูกตนเองก็เป็นแบบนี้

16. ข้อใดเป็นคำพังเพยที่มีความหมายถึงการพูดแทรกแซงผู้อื่น
- . ปากว่าตาขยิบ
 - . พูดมากปากมีสี
 - . พูดทะเลูกกลางปล้อง
 - . ปลาหมอตายเพราะปาก
17. ข้อใดเป็นผลดีของการยกมือถามแทนการตะโกนถาม
- . ทำให้เป็นคนกล้าหาญ
 - . ทำให้เป็นที่รักของเพื่อน
 - . ทำให้เป็นคนสุภาพ กิริยางาม
 - . ทำให้เป็นคนท่าทางสง่างาม กล้าพูดกล้าถาม
18. ข้อใดเป็นผลดีของการตั้งใจฟังคุณครูสอนหนังสือโดยไม่พูดคุยเสียงดัง
- . เพื่อน ๆ รัก
 - . คุณครูชมเชย
 - . เรียนได้รู้เรื่อง
 - . เกิดสมาธิปัญญาดีเยี่ยม
19. การไม่นำของเล่นขึ้นมาเล่นขณะเรียนหนังสือมีความหมายตรงกับข้อใด
- . รู้เล่น รู้เรียน
 - . เล่นแล้วเก็บเข้าที่
 - . เล่นทุกที่ให้มีโอกาส
 - . เล่นให้สร้างสรรค์ปัญญาเกิด

20. เด็กชายสันติภาพเรียนอยู่ชั้น ป.3/2 และขออนุญาตคุณครูไปห้องน้ำโดยเดินผ่านชั้น ป.3/4 ซึ่งเห็นนักเรียนนั่งเรียนอย่างเป็นระเบียบเรียบร้อยทุกคน ถ้านักเรียนเป็นสันติภาพ

จะรู้สึกอย่างไร

- . ชื่นชมนักเรียนว่าเป็นระเบียบเรียบร้อยดี
- . สงสัยว่าเกิดอะไรขึ้นทำไมเรียบร้อยอย่างนี้
- . สงสัยว่าคงถูกหัวหน้าชั้นจตที่ขอยู่ถึงได้เรียบร้อย
- . ชื่นชมหัวหน้าห้องว่าควบคุมเพื่อนในชั้นเรียนได้ดีดีมาก

21. ข้อใดเป็นผลดีของการนำอุปกรณ์การเรียนมาโรงเรียนให้ครบตามความต้องการใช้

- . ทำงานได้ถูกต้องสวยงามเสร็จตรงเวลาเพราะอุปกรณ์ครบ
- . ไม่ถูกคุณครูดุเพราะมีครบทุกอย่าง
- . สะดวกเมื่อต้องการใช้ เพราะมีใช้
- . สามารถแบ่งให้เพื่อนยืมใช้ได้เมื่อเพื่อนไม่มี

22. อนุชาชอบลูกจากที่นั่งเดินไปมาเป็นประจำ ทั้งที่มีที่นั่งอยู่แล้ว

นักเรียนรู้สึกรำคาญมากจะแนะนำอนุชาอย่างไรดี

- . บอกให้อนุชานอนหลับไปเลย
- . ไม่ต้องแนะนำ ฟ้องครูให้ลงโทษทันที
- . บอกให้ออกไปเดินนอกห้องเรียนเพราะเพื่อน ๆ รู้สึกเวียนศีรษะ
- . บอกให้พยายามนั่งเป็นที่เพราะเดินแล้วทำให้ห้องเรียนขาดความเรียบร้อย

23. นักเรียนคิดว่าอะไรเป็นสาเหตุที่ทำให้วิชาเรียนหนังสือไม่ดี

- . ภาไม่ได้เรียนพิเศษ
- . วิชาเป็นคนไม่สวยหัวสมองไม่ดี
- . วิชาไม่ได้ลอกการบ้านเพื่อนที่เรียนเก่ง
- . วิชาเป็นคนขี้เก๋งมากแม้ขณะเรียนหนังสือ

24. สุปลหยิบกกล่องดินสอสีของประกอบไปใช้โดยไม่ขออนุญาต
นักเรียนคิดว่าประกอบจะรู้สึกอย่างไร
- ก. โโมโหและไม่พอใจ
 - . ไม่ว่าจะอะไรเพราะเห็นแล้ว
 - . ไม่ทราบเพราะไม่เคยทำแบบนี้กับใคร
 - . ยินดีให้ใช้เพราะรู้ว่าสุพลนิสัยเสียอยู่แล้ว
25. ผลดีของการไม่นำของเล่นขึ้นมาเล่นขณะเรียนหนังสือคือข้อใด
- . ไม่ถูกครูยึด
 - . ไม่ถูกเพื่อนแย่ง
 - . ทำให้เขียนหนังสือได้สวยขึ้น
 - . ทำให้มีใจจดจ่อต่อการเรียนมากขึ้น
26. จันทรเพ็ญ มักจะถามคุณครูด้วยถ้อยคำที่สุภาพ และไม่ตะโกนเสียงดัง
นักเรียนมีความรู้สึกอย่างไรกับจันทรเพ็ญ
- . คิดว่าจันทรเพ็ญคงเกรงใจคุณครู
 - . คิดว่าจันทรเพ็ญคงกลัวคุณครูดุ ถ้าถามเสียงดัง
 - . คิดว่าจันทรเพ็ญเป็นคนซื่อๆ ไม่ค่อยกล้าพูดกล้าถาม
 - . คิดว่าจันทรเพ็ญคงได้รับการอบรมสั่งสอนมาดี มีมารยาทงาม
27. ข้อใดเหมาะสมที่สุดในการที่จะนำของเล่นขึ้นมาเล่นขณะเรียนหนังสือ
- . แบ่งของเล่นให้เพื่อนเล่นด้วย
 - . แอบเอาขึ้นมาเล่นโดยที่คุณครูไม่เห็น
 - . เล่นคนเดียวไม่ให้เพื่อนเห็นเพราะอาจถูกแย่ง
 - . เมื่อนักเรียนทำงานเสร็จแล้ว และคุณครูอนุญาตให้เล่นได้

28. การยกมือขึ้นถามแทนการตะโกนถามสามารถใช้กับเหตุการณ์ในสถานที่ใดได้
- . ห้องประชุม
 - . ห้องอาหาร
 - . โรงภาพยนตร์
 - . ห้างสรรพสินค้า
29. ในชั่วโมงวิทยาศาสตร์ขวัญใจซึ่งเป็นเด็กที่ชอบซักถามเรื่องต่าง ๆ อยู่เสมอ ได้ถามคุณครูว่า“ผีมีจริงไหมคะ” ซึ่งเพื่อน ๆ รู้สึกสนใจคำถามนี้มาก ถ้านักเรียนเป็นเพื่อนคนหนึ่งของขวัญใจ นักเรียนจะรู้สึกอย่างไร
- ก. ชอบเพราะอยากฟังเรื่องผีอยู่แล้ว
 - . ไม่ชอบเพราะไม่เกี่ยวกับการเรียน
 - . ไม่ชอบเพราะจะทำให้เพื่อน ๆ กลัว
 - . ชอบเพราะจะได้ฟังเรื่องที่ทำให้ตื่นเต้น
30. ถ้านักเรียนเห็นเพื่อน ๆ ที่ชอบลุกจากที่นั่งเดินไปมาในชั้นเรียนแล้วรู้สึกอย่างไร
- . สนุกสนาน
 - . เวียนศีรษะ
 - . กลัวว่าเพื่อนจะถูกครูตี
 - . ไม่มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย

**แบบทดสอบวัดความเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรมก่อนในชั้นเรียน
ก่อนทำกิจกรรม เรื่องการพูดคุยเสียงดัง**

- คำชี้แจง** 1. ข้อสอบชุดนี้มีจำนวน 6 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน รวม 6 คะแนน
2. นักเรียนอ่านคำถามและคำตอบอย่างละเอียด แล้วเลือกตอบข้อที่ตรงตามความรู้สึกนึกคิดของตนเอง โดยทำเครื่องหมาย x ทับคำตอบที่นักเรียนเลือกลงในข้อสอบชุดนี้

1. การกระทำของเพื่อนคนใดเหมาะสมขณะเรียนหนังสือ
 - . สมรักพูดขออนุญาตคุณครูไปห้องน้ำ
 - . สมศักดิ์เขียนจดหมายขอยืมยางลบเพื่อน
 - . สมพรพูดคุยกับเพื่อนด้วยเสียงที่ดังฟังชัดเจน
 - . สมชายพูดขอยืมดินสอเพื่อนด้วยเสียงกระซิบ

2. ธิตามักจะพูดขอยืมของเพื่อนด้วยเสียงที่ดังเป็นประจำ
นักเรียนคิดว่าจะแนะนำธิตาอย่างไรเพื่อลดการพูดคุยเสียงดังของธิตา
 - . ให้ลุกจากที่เดินไปขอยืม
 - . ให้พูดเสียงเบา ๆ ขณะขอยืม
 - . ให้ขอยืมหลังจากหมดชั่วโมงสอนของครูแล้ว
 - . ให้ไปหยิบของเพื่อนมาใช้ได้เลยโดยไม่ต้องขอยืม

3. นักเรียนคิดว่าการพูดคุยเสียงดังขณะเรียนหนังสือก่อให้เกิดผลอย่างไร
 - . ทำให้เจ็บคอ
 - . ถูกครูดุว่าและครูไม่รัก
 - . ขาดสมาธิในการฟังครูสอน
 - . เพื่อนรำคาญอาจฟ้องครูได้

4. การกระทำของนักเรียนคนใดไม่เหมาะสม
 - . อ้าปากใช้เสียงเบา ๆ เมื่อขอยืมดินสอเพื่อน
 - . อ้าไฟเขียนจดหมายขอยืมดินสอสีจากเพื่อน
 - . อัมพรรณตั้งใจฟังครูสอนโดยไม่ยอมพูดคุยกับเพื่อน
 - . อัมพรพูดด้วยเสียงที่ดังฟังชัดเจนเมื่อขอยืมดินสอจากเพื่อน

5. ข้อใดเป็นผลดีของการไม่พูดเสียงดังขณะเรียนหนังสือ
 - . ไม่เจ็บคอ
 - . มีมารยาทงาม
 - . คุณครูให้รางวัล
 - . มีสมาธิในการเรียนดี

6. ผลดีของการตั้งใจฟังครูสอน โดยไม่คุยกันคือข้อใด
 - . คุณครูรัก
 - . ได้เป็นเด็กดี
 - . ทำให้ผลการเรียนดี
 - . เป็นที่รักของเพื่อน ๆ

**แบบทดสอบวัดความเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรมก่อนลงในชั้นเรียน
หลังทำกิจกรรมเรื่องการพูดคุยเสียงดัง**

- คำชี้แจง** 1. ข้อสอบชุดนี้มีจำนวน 6 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน รวม 6 คะแนน
2. ให้นักเรียนอ่านคำถามและคำตอบอย่างละเอียด แล้วเลือกตอบข้อที่ตรงตามความรู้สึกนึกคิดของนักเรียนเอง โดยทำเครื่องหมาย x ทับคำตอบที่นักเรียนเลือกลงในข้อสอบชุดนี้
1. ธิดามักจะพูดขอยืมของเพื่อนด้วยเสียงที่ดังเป็นประจำ นักเรียนคิดว่าจะแนะนำธิดาอย่างไรเพื่อลดการพูดเสียงดังของธิดา
 - . ให้ขอยืมหลังจากหมดชั่วโมงสอนของคุณแล้ว
 - . ให้ลุกจากที่เดินไปขอยืม
 - . ให้พูดเสียงเบา ๆ ขณะขอยืม
 - . ให้ไปหยิบของเพื่อนมาใช้ได้เลยโดยไม่ต้องขอยืม
 2. การกระทำของนักเรียนคนใดไม่เหมาะสม
 - . อ้าปากใช้เสียงเบา ๆ เมื่อขอยืมดินสอเพื่อน
 - . อัมพรพูดด้วยเสียงที่ดังฟังชัดเจนเมื่อขอยืมดินสอจากเพื่อน
 - . อ้าไฟเขียนจดหมายขอยืมดินสอสีจากเพื่อน
 - . อัมพรรณตั้งใจฟังครูสอนโดยไม่ยอมพูดคุยกับเพื่อน
 3. ข้อใดเป็นผลดีของการไม่พูดเสียงดังขณะเรียนหนังสือ
 - ก. ไม่ถูกครูดุ
 - ข. มีสมาธิในการเรียนดี
 - ค. มารยาทงาม
 - ง. คุณครูให้รางวัล

4. นักเรียนคิดว่าการพูดคุยเสียงดังขณะเรียนหนังสือก่อให้เกิดผลอย่างไร
- ก. เพื่อนรำคาญอาจฟ้องครูได้
 - ข. ถูกครูดุว่าและครูไม่รัก
 - . ขาดสมาธิในการฟังครูสอน
 - . ทำให้เจ็บคอ
5. การกระทำของเพื่อนคนใดเหมาะสมขณะเรียนหนังสือ
- ก. สมชายพูดขอมดินสอเพื่อนด้วยเสียงกระซิบ
 - . สมพรพูดคุยกับเพื่อนด้วยเสียงที่ดังฟังชัดเจน
 - . สมศักดิ์ใช้ให้เพ็ญพรไปขอมดินสอคุณครู
 - . สมรักพูดขออนุญาตคุณครูไปห้องน้ำ
6. ผลดีของการตั้งใจฟังครูสอน โดยไม่คุยกันคือข้อใด
- . ได้เป็นเด็กดี
 - . คุณครูรัก
 - . ทำให้ผลการเรียนดี
 - . เป็นที่รักของเพื่อน ๆ

**แบบทดสอบวัดความเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรมก่อนในชั้นเรียน
ก่อนทำกิจกรรมเรื่องการตะโกนถาม**

- คำชี้แจง** 1. ข้อสอบชุดนี้มีจำนวน 6 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน รวม 6 คะแนน
2. ให้นักเรียนอ่านคำถามและคำตอบอย่างละเอียด แล้วเลือกตอบข้อที่ตรงตามความรู้สึกนึกคิดของนักเรียนเอง โดยทำเครื่องหมาย x ทับคำตอบที่นักเรียนเลือกลงในข้อสอบชุดนี้
1. นักเรียนรู้สึกอย่างไรกับเพื่อนที่ตะโกนถามครู
 - ก. ไม่ชอบหนักหนาเกินไป
 - ข. มีความกล้าหาญมาก
 - ค. น่าชมเชยที่กล้าถามครู
 - ง. ชอบเพราะจะได้ไม่ต้องถามเอง

 2. นักเรียนมีวิธีแนะนำเพื่อนที่ชอบตะโกนถามครูอย่างไร
 - ก. ให้ยกมือถามแทน
 - ข. ให้เขียนจดหมายถาม
 - ค. ให้ถามนอกชั่วโมงเรียน
 - ง. ใช้ให้เพื่อนถามแทนตนเอง

 3. การใช้วิธีตะโกนถามครูมีผลเสียกับใคร
 - ก. เพื่อน
 - ข. คุณครู
 - ค. ตัวเอง
 - ง. ภารโรง

4. ข้อใดเป็นผลเสียจากการตะโกนถาม
- ก. ทำให้เจ็บคอ
 - ข. ทำให้เรียนไม่เก่ง
 - ค. เป็นคนไม่มีมารยาท
 - ง. เป็นคนไม่สวยไม่หล่อ
5. นักเรียนรู้สึกกับคนที่ถามด้วยถ้อยคำสุภาพ ไม่ตะโกนเสียงดังอย่างไร
- ก. เขาคงเกรงใจไม่ยอมถาม
 - ข. เขาคงถูกบังคับให้พูดเสียงเบา ๆ
 - ค. เขาเป็นอะไรทำไมไม่กล้าถามดัง ๆ
 - ง. เขาได้ดีมีมารยาทไม่ขาดการอบรมสั่งสอน
6. ผลดีของการถามด้วยกิริยาและถ้อยคำสุภาพคือข้อใด
- ก. ทำให้เรียนเก่ง
 - ข. ทำให้เป็นคนสวย
 - ค. ทำให้เป็นคนที่มึนบุคลิกภาพดี
 - ง. ทำให้อดทนมีความพยายาม

**แบบทดสอบวัดความเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรมก่อนในชั้นเรียน
หลังทำกิจกรรมเรื่องการตะโกนถาม**

- คำชี้แจง** 1. ข้อสอบชุดนี้มีจำนวน 6 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน รวม 6 คะแนน
2. ให้นักเรียนอ่านคำถามและคำตอบอย่างละเอียด แล้วเลือกตอบข้อที่ตรงตามความรู้สึกนึกคิดของตนเอง โดยทำเครื่องหมาย x ทับคำตอบที่นักเรียนเลือกลงในข้อสอบชุดนี้
1. นักเรียนมีวิธีแนะนำเพื่อนที่ชอบตะโกนถามครูอย่างไร
 - . ให้เขียนจดหมายถาม
 - . ใช้ให้เพื่อนถามแทนตนเอง
 - . ให้ยกมือถามแทน
 - . ให้ถามนอกชั่วโมงเรียน
 2. ข้อใดเป็นผลเสียจากการตะโกนถาม
 3. นักเรียนรู้สึกกับคนที่ถามด้วยถ้อยคำสุภาพ ไม่ตะโกนเสียงดังอย่างไร
 - . เขาคงเกรงใจไม่อยากถาม
 - . เขาดูดีมีมารยาทไม่ขาดการอบรมสั่งสอน
 - . เขาเป็นอะไรทำไมไม่กล้าถามดัง ๆ
 - . เขาคงถูกบังคับให้พูดเสียงเบา ๆ
 4. ผลดีของการถามด้วยกิริยาและถ้อยคำสุภาพคือข้อใด
 - . ทำให้เป็นคนสวย
 - . ทำให้เรียนเก่ง
 - . ทำให้เป็นคนที่มีบุคลิกภาพดี
 - . ทำให้อดทนมีความพยายาม

5. นักเรียนรู้สึกอย่างไรกับเพื่อนที่ตะโกนถามครู
 - . ไม่ชอบหนวกหูมาก
 - . น่าชมเชยที่กล้าถามครู
 - . ชอบเพราะจะได้ไม่ต้องถามเอง
 - . มีความกล้าหาญมาก

6. การใช้วิธีตะโกนถามครูมีผลเสียกับใคร
 - . คุณครู
 - . ภารโรง
 - . เพื่อน
 - . ตัวเอง

**แบบทดสอบวัดความเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรมก่อนในชั้นเรียน
ก่อนทำกิจกรรมเรื่องการพูดแทรกนอกเรื่องที่สอน**

- คำชี้แจง 1. ข้อสอบชุดนี้มีจำนวน 6 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน รวม 6 คะแนน
2. ให้นักเรียนอ่านคำถามและคำตอบอย่างละเอียด แล้วเลือกตอบข้อที่ตรงตามความรู้สึกนึกคิดของตนเอง โดยทำเครื่องหมาย x ทับคำตอบที่นักเรียนเลือกลงในข้อสอบชุดนี้
1. นักเรียนรู้สึกอย่างไรกับเพื่อนที่สอบถามครูนอกเรื่องที่ไม่เกี่ยวข้องกับการเรียน
 - ก. ไม่ชอบและไม่พอใจ
 - . ไม่รู้สึกอะไรฟังได้ทั้งนั้น
 - . ดีจะได้รู้เรื่องอื่น ๆ ไปด้วย
 - . ชอบมากเพราะไม่ชอบเรียน

 2. ข้อใดคือจุดประสงค์ของการซักถามเรื่องการเรียนในวิชาต่าง ๆ
 - ก. เพื่อจดบันทึกใส่สมุดไว้กันลืม
 - ข. เพื่อแสดงความฉลาดให้เพื่อนเห็น
 - ค. เพื่อให้ครูเห็นถึงความสนใจฟังของนักเรียน
 - ง. เพื่อทบทวนและทดสอบความรู้ความเข้าใจของตนเอง

 3. การถามในเรื่องที่เกี่ยวกับการเรียนนอกจากตนเองจะได้รับความรู้เพิ่มขึ้นแล้วใครจะได้รับความรู้กับเราด้วย
 - ก. คุณครู
 - ข. ภารโรง
 - . เพื่อน ๆ ในชั้นเรียน
 - . ผู้อำนวยการโรงเรียน

4. ข้อใดเป็นการทำลายความตั้งใจเรียนของเพื่อนและความตั้งใจสอนของคุณ
- ก. เพื่อนขอยืมยางลบ
 - ข. ขออนุญาตครูไปสืบสาวะ
 - ค. ยกมือถามปัญหาที่ไม่เข้าใจในวิชาเรียน
 - ง. พูดแทรกนอกเรื่องที่สอนขึ้นมาขณะครูกำลังสอน
5. ในช่วงโมงคณิตศาสตร์พิมพ์พรอยากทราบประวัติของแม่นาคพระโขนง จึงยกมือขึ้นถามคุณครู ถ้านักเรียนเป็นเพื่อนคนหนึ่งของพิมพ์พรจะรู้สึกอย่างไร
- ก. เฉย ๆ ไม่เกี่ยวกับเรา
 - ข. พอใจมากกำลังอยากรู้เรื่องอยู่พอดี
 - ค. ตำหนิว่าหาเรื่องที่ตื่นเต็นกว่านี้มาถามไม่ได้หรือ
 - ง. ไม่เหมาะสม เพราะไม่เห็นเกี่ยวกับวิชาที่เรียนเลย
6. สุภาพเป็นนักเรียนที่ช่างซักช่างถามทุกเรื่อง และมีหลายครั้งที่สุภาพถามครูแล้วครูทำเฉยไม่ตอบ นักเรียนพอทราบหรือไม่ว่าทำไมจึงเป็นเช่นนั้น
- ก. คุณครูอาจไม่ได้ยิน
 - ข. สุภาพถามเสียงเบามาก
 - ค. คุณครูรำคาญจึงทำเฉยไม่ตอบคำถาม
 - ง. เรื่องที่ถามไม่เกี่ยวกับการเรียนและไม่มีประโยชน์

**แบบทดสอบวัดความเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรมก่อนลงในชั้นเรียน
หลังทำกิจกรรมเรื่องการพูดแทรกนอกเรื่องที่สอน**

- คำชี้แจง** 1. ข้อสอบชุดนี้มีจำนวน 6 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน รวม 6 คะแนน
2. ให้นักเรียนอ่านคำถามและคำตอบอย่างละเอียด แล้วเลือกตอบข้อที่ตรงตามความรู้สึกนึกคิดของนักเรียนเอง โดยทำเครื่องหมาย x ทับคำตอบที่นักเรียนเลือกลงในข้อสอบชุดนี้
1. ข้อใดคือจุดประสงค์ของการซักถามเรื่องการเรียนรู้ในวิชาต่าง ๆ
 - ก. เพื่อแสดงความฉลาดให้เพื่อนเห็น
 - ข. เพื่อให้ครูเห็นถึงความสนใจฟังของนักเรียน
 - ค. เพื่อจับบันทึกใส่สมุดไว้กันลืม
 - ง. เพื่อทบทวนและทดสอบความรู้ความเข้าใจของตนเอง

 2. การถามในเรื่องที่เกี่ยวกับการเรียนนอกจากตนเองจะได้รับความรู้เพิ่มขึ้นแล้วใครจะได้รับความรู้กับเราด้วย
 - ก. ผู้อำนวยการ
 - ข. คุณครู
 - ค. ภารโรง
 - ง. เพื่อน ๆ ในชั้นเรียน

 3. ในชั่วโมงคณิตศาสตร์พิมพ์พรอยากทราบประวัติของแม่น้ำพระโขนง จึงยกมือขึ้นถามคุณครู ถ้านักเรียนเป็นเพื่อนคนหนึ่งของพิมพ์พรจะรู้สึกอย่างไร
 - ก. ไม่เหมาะสม เพราะไม่เห็นเกี่ยวกับวิชาที่เรียนเลย
 - ข. เฉย ๆ ไม่เกี่ยวกับเรา
 - ค. ตำหนิว่าหาเรื่องที่ตื่นเต้นกว่านี้มาถามไม่ได้หรือ
 - ง. พอใจมากกำลังอยากรู้เรื่องอยู่พอดี

4. สุภาพเป็นนักเรียนที่ช่างซักช่างถามทุกเรื่อง และมีหลายครั้งที่สุภาพถามครูแล้วครูทำเฉยไม่ตอบ นักเรียนพอทราบหรือไม่ว่าทำไมจึงเป็นเช่นนั้น
 - ก. คุณครูอาจไม่ได้ยิน
 - ข. สุภาพถามเสียงเบาเกินไป
 - ค. คุณครูรำคาญจึงทำเฉยไม่ตอบคำถาม
 - ง. เรื่องที่ถามไม่เกี่ยวกับการเรียนและไม่มีประโยชน์

5. นักเรียนรู้สึกอย่างไรกับเพื่อนที่ชอบถามครูนอกเรื่องที่ไม่เกี่ยวข้องกับการเรียน
 - ก. ดีจะได้รู้เรื่องอื่น ๆ ไปด้วย
 - ข. ชอบมากเพราะไม่ชอบเรียน
 - ค. ไม่ชอบและไม่พอใจ
 - ง. ไม่รู้สึกอะไรฟังได้ทั้งนั้น

6. ข้อใดเป็นการทำลายความตั้งใจเรียนของเพื่อนและความตั้งใจสอนของคุณ
 - ก. เพื่อนขอยืมยางลบ
 - ข. ขออนุญาตครูไปปีศาจ
 - ค. ยกมือถามปัญหาที่ไม่เข้าใจในวิชาเรียน
 - ง. พูดแทรกนอกเรื่องที่สอนขึ้นมาขณะครูกำลังสอน

**แบบทดสอบวัดความเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรมก่อนในชั้นเรียน
ก่อนทำกิจกรรมเรื่องการนำของเล่นขึ้นมาเล่น**

- คำชี้แจง 1. ข้อสอบชุดนี้มีจำนวน 6 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน รวม 6 คะแนน
2. ให้นักเรียนอ่านคำถามและคำตอบอย่างละเอียด แล้วเลือกตอบข้อที่ตรงตามความรู้สึกนึกคิดของตนเอง โดยทำเครื่องหมาย x ทับคำตอบที่นักเรียนเลือกลงในข้อสอบชุดนี้
1. ใครปฏิบัติตัวไม่เหมาะสมขณะเรียนหนังสือ
 - ก. สืบศักดิ์ขอยืมหนังสือเพื่อน
 - ข. ทวีศักดิ์ถามการบ้านเพื่อน
 - ค. สมศักดิ์ยกมือถามครูเพราะไม่เข้าใจเลข
 - ง. พงษ์ศักดิ์นำของเล่นขึ้นมาอวดเพื่อน

 2. เหตุใดจึงไม่ควรนำของเล่นขึ้นมาเล่นเวลาเรียน
 - ก. ทำให้เรียนไม่รู้เรื่อง
 - ข. อาจจะถูกเพื่อนขโมย
 - ค. เพื่อนจะขอยืมไปเล่น
 - ง. ถ้าครูเห็นอาจถูกยึดไว้

 3. ผลดีของการไม่นำของเล่นขึ้นมาเล่นในขณะที่เรียนคือข้อใด
 - ก. ของเล่นไม่เสียหาย
 - ข. ทำงานเสร็จได้เร็วขึ้น
 - ค. มีสมาธิในการเรียนหนังสือ
 - ง. ลายมือสวยงามและเป็นระเบียบ

4. เสรีอยากเล่นของเล่นมากจึงนำขึ้นมาเล่นขณะที่ครูสอน นักเรียนคิดว่ากรกระทำของเสรีมีผลเสียกับใครมากที่สุด เพราะเหตุใด
- คุณครูเพราะเสียใจที่นักเรียนไม่ฟังครูสอน
 - เสรีเพราะจะทำให้เสียสมาธิในการเรียนและเรียนไม่รู้เรื่อง
 - เพื่อนร่วมชั้นเรียน เพราะเพื่อน ๆ ก็อยากเล่น ไม่อยากเรียนหนังสือ
 - หัวหน้าห้องเพราะจะถูกครูดูว่าทำไมไม่ดูแลเสรีปล่อยให้นำของขึ้นมาเล่น
5. ในช่วงโมงงานประดิษฐ์คุณครูสอนประดิษฐ์ของเล่นอยู่แต่วันชัยไม่ทำกลับเอาของเล่นของตนเองขึ้นมาเล่นแทน นักเรียนคิดว่ากรกระทำของวันชัยเหมาะสมหรือไม่เพราะเหตุใด
- ไม่เหมาะสมเพราะเป็นการไม่สนใจเรียน
 - ไม่เหมาะสมเพราะจะถูกคุณครูหักคะแนน
 - เหมาะสมเพราะเป็นการประดิษฐ์ของเล่นเหมือนกัน
 - เหมาะสมเพราะไม่ต้องประดิษฐ์ของเล่นเองทำให้เสียเวลา
6. การไม่นำของเล่นขึ้นมาเล่นขณะเรียนหนังสือมีความหมายตรงกับข้อใด
- รู้เล่น รู้เรียน
 - เล่นแล้วเก็บเข้าที่
 - เล่นทุกที่ให้มีโอกาส
 - เล่นให้สร้างสรรค์ปัญญาเกิด

**แบบทดสอบวัดความเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรมก่อนในชั้นเรียน
หลังทำกิจกรรมเรื่องการนำของเล่นขึ้นมาเล่น**

- คำชี้แจง 1. ข้อสอบชุดนี้มีจำนวน 6 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน รวม 6 คะแนน
2. ให้นักเรียนอ่านคำถามและคำตอบอย่างละเอียด แล้วเลือกตอบข้อที่ตรงตามความรู้สึกนึกคิดของตนเอง โดยทำเครื่องหมาย x ทับคำตอบที่นักเรียนเลือกลงในข้อสอบชุดนี้
1. เหตุใดจึงไม่ควรนำของเล่นขึ้นมาเล่นเวลาเรียน
 - ก. อาจจะถูกเพื่อนขโมย
 - ข. ถ้าครูเห็นอาจถูกยึดไว้
 - ค. เพื่อนจะขอยืมไปเล่น
 - ง. ทำให้เรียนไม่รู้เรื่อง

 2. เสรีอยากเล่นของเล่นมากจึงนำขึ้นมาเล่นขณะที่ครูสอน นักเรียนคิดว่าการกระทำของเสรีมีผลเสียกับใครมากที่สุด เพราะเหตุใด
 - ก. เสรีเพราะจะทำให้เสียสมาธิในการเรียนและเรียนไม่รู้เรื่อง
 - ข. เพื่อน ๆ เพราะเพื่อน ๆ ก็อยากเล่นไม่อยากเรียนหนังสือ
 - ค. หัวหน้าห้องเพราะจะถูกครูดุว่าทำไมไม่ดูแลเสรีปล่อยให้นำของขึ้นมาเล่น
 - ง. คุณครูเพราะเสียใจที่นักเรียนไม่ฟังครูสอน

 3. ในช่วงโมงงานประดิษฐ์คุณครูสอนประดิษฐ์ของเล่นอยู่แต่วันชัยไม่ทำกลับเอาของเล่นของตนเองขึ้นมาเล่นแทน นักเรียนคิดว่าการกระทำของวันชัยเหมาะสมหรือไม่เพราะเหตุใด
 - ก. เหมาะสมเพราะเป็นการประดิษฐ์ของเล่นเหมือนกัน
 - ข. ไม่เหมาะสมเพราะเป็นการไม่สนใจเรียน
 - ค. เหมาะสมเพราะไม่ต้องประดิษฐ์ของเล่นเองทำให้เสียเวลา
 - ง. ไม่เหมาะสมเพราะจะถูกคุณครูหักคะแนน

4. การไม่นำของเล่นขึ้นมาเล่นขณะเรียนหนังสือมีความหมายตรงกับข้อใด
 - ก. รู้เล่น รู้เรียน
 - ข. เล่นแล้วเก็บเข้าที่
 - ค. เล่นทุกที่ให้มีความประโยชน์
 - ง. เล่นให้สร้างสรรค์ปัญญาเกิด

5. ใครปฏิบัติตัวไม่เหมาะสมขณะเรียนหนังสือ
 - . สบคัดก็ยกมือถามครูเพราะไม่เข้าใจเลข
 - ข. สบคัดก็ขอยืมหนังสือเพื่อน
 - ค. พงษ์ศักดิ์นำของเล่นขึ้นมาอวดเพื่อน
 - ง. ทวีศักดิ์ถามการบ้านเพื่อน

6. ผลดีของการไม่นำของเล่นขึ้นมาเล่นในขณะเรียนคือข้อใด
 - ก. ลายมือสวยงามและเป็นระเบียบ
 - ข. มีสมาธิในการเรียนหนังสือ
 - ค. ของเล่นไม่เสียหาย
 - ง. ทำงานเสร็จได้เร็วขึ้น

**แบบทดสอบวัดความเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรมก่อนในชั้นเรียน
ก่อนทำกิจกรรมเรื่องการลูกจากที่นั่งเดินไปเดินมา**

- คำชี้แจง 1. ข้อสอบชุดนี้มีจำนวน 6 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน รวม 6 คะแนน
2. ให้นักเรียนอ่านคำถามและคำตอบอย่างละเอียด แล้วเลือกตอบข้อที่ตรงตามความรู้สึกนึกคิดของตนเอง โดยทำเครื่องหมาย x ทับคำตอบที่นักเรียนเลือกลงในข้อสอบชุดนี้
1. การกระทำของใครที่ทำให้ห้องเรียนขาดความเป็นระเบียบเรียบร้อย
 - ก. สูดาลอกการบ้านเพื่อน
 - ข. สูดูชมนอนหลับในห้องเรียน
 - ค. วิเชียรเดินไปทักทายเพื่อน ๆ
 - ง. ขวัญเรือนเดินไปทักทายเพื่อน ๆ

 2. สุปราณีลูกจากที่นั่งเดินไปมาขณะเรียนหนังสือ การกระทำของสุปราณีเกิดผลอย่างไร
 - ก. เพื่อนเวียนศีรษะ
 - ข. สุปราณีเรียนหนังสือไม่รู้เรื่อง
 - . สุปราณีถูกครูตี
 - . เพื่อนเรียนหนังสือไม่รู้เรื่อง

 3. นักเรียนรู้สึกอย่างไรกับเพื่อนที่ชอบเดินไปมาในชั้นเรียน
 - ก. ดีจะได้ไม่ง่วงนอน
 - ข. รำคาญและไม่พอใจ
 - ค. เฉย ๆ เพราะไม่เกี่ยวกับเรา
 - ง. ไม่มีความเห็นเพราะทนได้อยู่แล้ว

4. ผลเสียของการลุกเดินไปมาในขณะที่เรียนหนังสือ คืออะไร
- ทำให้ขาใหญ่ไม่สวย
 - บังเพื่อนทำให้ไม่เห็นกระดานดำ
 - ถูกครูลงโทษเพราะทำลายบรรยากาศการเรียนการสอน
 - ทำลายสมาธิการเรียนของเพื่อนและห้องเรียนไม่มีระเบียบ
5. นักเรียนชั้น ป.3/2 กำลังนั่งเรียนกันอย่างเป็นระเบียบเรียบร้อยทุกคน ขณะเดียวกันผู้อำนวยการเดินผ่านมาเห็นพอดี นักเรียนคิดว่าผู้อำนวยการจะรู้สึกอย่างไร
- ชมคุณครูว่าดูแลนักเรียนได้ดี
 - สงสัยว่าเกิดอะไรขึ้นทำไมเรียบร้อยจัง
 - ชมหัวหน้าห้องว่าควบคุมลูกน้องได้ดีมาก
 - ชื่นชมนักเรียน เพราะเห็นว่ามีระเบียบเรียบร้อยดี
6. ผลดีของการนั่งเป็นที่ เป็นทางหรือนั่งอยู่กับที่ขณะที่อยู่ในห้องเรียน คือข้อใด
- นักเรียนจะเรียนเก่งทุกคน
 - คุณครูจะชื่นชมและอยากเข้ามาสอนอีก
 - ห้องเรียนจะสะอาดเพราะปราศจากคนเดินไปมา
 - ห้องเรียนมีระเบียบเรียบร้อยมีบรรยากาศการเรียนที่ดี

**แบบทดสอบวัดความเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรมก่อนลงในชั้นเรียน
หลังทำกิจกรรมเรื่องการลุกจากที่นั่งเดินไปเดินมา**

- คำชี้แจง** 1. ข้อสอบชุดนี้มีจำนวน 6 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน รวม 6 คะแนน
2. ให้นักเรียนอ่านคำถามและคำตอบอย่างละเอียด แล้วเลือกตอบข้อที่ตรงตามความรู้สึกนึกคิดของตนเอง โดยทำเครื่องหมาย x ทับคำตอบที่นักเรียนเลือกลงในข้อสอบชุดนี้
1. สุปราณีลุกจากที่นั่งเดินไปมาขณะเรียนหนังสือ การกระทำของสุปราณีเกิดผลอย่างไร
 - . เพื่อนเวียนศีรษะ
 - . เรียนหนังสือไม่รู้เรื่อง
 - . เพื่อนเรียนหนังสือไม่รู้เรื่อง
 - . สุปราณีถูกครูตี

 2. ผลเสียของการลุกเดินไปมาในขณะที่เรียนหนังสือ คืออะไร
 - ก. ทำให้ขาใหญ่ไม่สวย
 - ข. บังเพื่อนทำให้ไม่เห็นกระดานดำ
 - ค. ถูกครูลงโทษเพราะทำลายบรรยากาศการเรียนการสอน
 - ง. ทำลายสมาธิการเรียนของเพื่อนและห้องเรียนไม่มีระเบียบ

 3. นักเรียนชั้น ป.3/2 กำลังนั่งเรียนกันอย่างเป็นระเบียบเรียบร้อยทุกคน ขณะเดียวกันผู้อำนวยการเดินผ่านมาเห็นพอดี นักเรียนคิดว่าผู้อำนวยการจะรู้สึกอย่างไร
 - ก. สงสัยว่าเกิดอะไรขึ้นทำไมไม่เรียบร้อยจัง
 - ข. ชมหัวหน้าห้องว่าควบคุมลูกน้องได้ดีมาก
 - ค. ชื่นชมนักเรียน เพราะเห็นว่ามีระเบียบเรียบร้อยดี
 - ง. ชมคุณครูว่าดูแลนักเรียนได้ดี

4. ผลดีของการนั่งเป็นที่ เป็นทางหรือนั่งอยู่กับที่ขณะที่อยู่ในห้องเรียน คือข้อใด
- . นักเรียนจะเรียนเก่งทุกคน
 - . ห้องเรียนมีระเบียบเรียบร้อยมีบรรยากาศการเรียนที่ดี
 - . คุณครูจะชื่นชมและอยากเข้ามาสอนอีก
 - . ห้องเรียนจะสะอาดเพราะปราศจากคนเดินไปมา
5. การกระทำของใครที่ทำให้ห้องเรียนขาดความเป็นระเบียบเรียบร้อย
- ก. สุรเดชนอนหลับในห้องเรียน
 - . วิเชียร ไปทิ้งขยะหลังห้องเรียน
 - . สุดาลอกการบ้านเพื่อน
 - . ขวัญเรือนเดินไปทักทายเพื่อน ๆ
6. นักเรียนรู้สึกอย่างไรกับเพื่อนที่ชอบเดินไปมาในชั้นเรียน
- ก. ดีจะได้ไม่ง่วงนอน
 - . เฉย ๆ เพราะไม่เกี่ยวกับเรา
 - . ไม่มีความเห็นเพราะทนได้อยู่แล้ว
 - . รำคาญและไม่พอใจ

**แบบทดสอบวัดความเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรมก่อนในชั้นเรียน
ก่อนทำกิจกรรมเรื่องการนำอุปกรณ์ของเพื่อนไปใช้โดยไม่ขออนุญาต**

- คำชี้แจง** 1. ข้อสอบชุดนี้มีจำนวน 6 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน รวม 6 คะแนน
2. ให้นักเรียนอ่านคำถามและคำตอบอย่างละเอียด แล้วเลือกตอบข้อที่ตรงตามความรู้สึกนึกคิดของตนเอง โดยทำเครื่องหมาย x ทับคำตอบที่นักเรียนเลือกลงในข้อสอบชุดนี้

1. ก่อนจะหยิบกล่องดินสอสีของจำลองไปใช้ มาณพจะขอยืมก่อนเสมอและเมื่อจำลองอนุญาตแล้วมาณพจึงเอาไปใช้ ถ้านักเรียนเป็นจำลองจะรู้สึกอย่างไร
 - . ดีใจที่เพื่อนมาขอยืม
 - . พอใจที่เพื่อนบอกกล่าวก่อนหยิบไปใช้
 - . ไม่ชอบเพราะยืมแต่เรา ทำไมไม่ไปยืมคนอื่นบ้าง
 - . รำคาญมากเพราะเป็นเพื่อนกันมานานแล้วไม่เห็นจะต้องยืมเลย

2. ประชาเห็นดินสอสีของเพื่อนกล่องใหญ่มีหลายสีจึงหยิบมาใช้ระบายภาพของตนเองโดยไม่ได้ยืมเจ้าของก่อนเพราะเห็นว่าเป็นเพื่อนกัน การกระทำของประชาถูกต้องหรือไม่
 - . ถูกต้องเพราะเป็นเพื่อนกัน
 - . ถูกต้องเพราะสีของเพื่อนน่าใช้กว่า
 - . ไม่ถูกต้องเพราะยังไม่ได้ขอยืมก่อน
 - . ไม่ถูกต้องเพราะของตนก็มีไม่ควรไปเอาของคนอื่นมาใช้

3. เมื่อนักเรียนกล่าวคำขอยืมของกับเพื่อนแล้ว เพื่อนไม่ให้นักเรียนควรทำอย่างไร
 - . ขอยืมคุณครูใช้
 - . แอบขโมยใช้
 - . โทรศัพท์บอกผู้ปกครองให้นำมาให้
 - . เตรียมอุปกรณ์การเรียนมาให้ครบในครั้งต่อไป

4. การหยิบของผู้อื่นมาใช้โดยไม่บอกเจ้าของและเมื่อใช้เสร็จแล้วก็คืนนั้น
นักเรียนมีความเห็นอย่างไร
- ไม่ผิดอะไรสามารถทำได้
 - ถูกต้องแล้วเพราะไม่ได้คิดจะขโมย
 - . ไม่มีความคิดเห็นเพราะไม่เคยเห็นใครทำแบบนั้น
 - . ไม่ถูกต้องเพราะจะอย่างไรก็ตามต้องให้เจ้าของเขารับรู้ก่อน
5. มนตรีมีนิสัยมักง่ายชอบหยิบของคนอื่นไปใช้เสมอ ๆ แต่เขาก็คืนทุกครั้ง และวันหนึ่งในชั่วโมงงานเกษตร มนต์รีเห็นเครื่องตัดหญ้าจึงคิดที่จะนำไปใช้ตัดหญ้าในแปลงเกษตรที่ตนรับผิดชอบแทนที่จะถอนด้วยมือ นักเรียนคิดว่าถ้ามนตรีนำเครื่องตัดหญ้าไปใช้จะเกิดอะไรขึ้น
- ถูกคุณครูลงโทษ
 - . เพื่อน ๆ ขอใช้ด้วย
 - . มนตรีสบายขึ้น ไม่เหนื่อย
 - . อาจได้รับอันตรายจากอุปกรณ์นั้น
6. ชั่วโมงงานประดิษฐ์กรรไกรของอุดมหาย เพื่อน ๆ ต่างลงความเห็นว่ามีคนเอาไปใช้เพราะจำปีมักหยิบของเพื่อน ๆ ไปใช้โดยไม่บอกกล่าวอยู่เสมอ จำปีปฏิเสธว่าเธอไม่ได้เอาไป แต่เพื่อน ๆ ไม่เชื่อ นักเรียนคิดว่าจำปีจะรู้สึกอย่างไร
- เสียใจเพราะไม่ได้เอาไป
 - กังวลใจ เพราะกลัวเพื่อน ๆ โกรธ
 - เฉย ๆ เพราะไม่ได้เอาไปจึงไม่สนใจ
 - กลัวเพราะกลัวว่าเพื่อน ๆ จะแจ้งตำรวจจับ

**แบบทดสอบวัดความเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรมก่อนในชั้นเรียน
หลังทำกิจกรรมเรื่องการนำอุปกรณ์ของเพื่อนไปใช้โดยไม่ขออนุญาต**

- คำชี้แจง** 1. ข้อสอบชุดนี้มีจำนวน 6 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน รวม 6 คะแนน
2. ให้นักเรียนอ่านคำถามและคำตอบอย่างละเอียด แล้วเลือกตอบข้อที่ตรงตามความรู้สึกนึกคิดของตนเอง โดยทำเครื่องหมาย x ทับคำตอบที่นักเรียนเลือกลงในข้อสอบชุดนี้
1. ประชาเห็นดินสอสีของเพื่อนกล่องใหญ่มีหลายสีจึงหยิบมาใช้ระบายภาพของตนเอง โดยไม่ได้ขออนุญาตก่อนเพราะเห็นว่าเป็นเพื่อนกัน การกระทำของประชาถูกต้องหรือไม่
 - ก. ถูกต้องเพราะเป็นเพื่อนกัน
 - ข. ถูกต้องเพราะสีของเพื่อนนำใช้กว่า
 - ค. ไม่ถูกต้องเพราะยังไม่ได้ขออนุญาตก่อน
 - ง. ไม่ถูกต้องเพราะของตนก็มีไม่ควรไปเอาของคนอื่นมาใช้

 2. เมื่อนักเรียนกล่าวคำขอยืมของกับเพื่อนแล้ว เพื่อนไม่ให้นักเรียนควรทำอย่างไร
 - ก. เตรียมอุปกรณ์การเรียนมาให้ครบในครั้งต่อไป
 - ข. แอบขโมยใช้
 - ค. ขอยืมคุณครูใช้
 - ง. ขออนุญาตครูไปซื้อที่ห้องสหกรณ์

 3. มนตรีมีนิสัยมักง่ายชอบหยิบของของคนอื่นไปใช้เสมอ ๆ แต่เขาก็คืนทุกครั้ง และวันหนึ่งในชั่วโมงงานเกษตร มนตรีเห็นเครื่องตัดหญ้าจึงคิดที่จะนำไปใช้ตัดหญ้าในแปลงเกษตรที่ตนรับผิดชอบแทนที่จะถอนด้วยมือ นักเรียนคิดว่าถ้ามนตรินำเครื่องตัดหญ้าไปใช้จะเกิดอะไรขึ้น
 - ก. ถูกคุณครูลงโทษ
 - ค. อาจได้รับอันตรายจากอุปกรณ์นั้น
 - ง. เพื่อน ๆ ขอใช้ด้วย
 - ข. มนต์ชัยสบายขึ้น ไม่เหนื่อย

4. ในช่วงโมงงานประดิษฐ์กรรไกรของอุดมหาย เพื่อน ๆ ต่างลงความเห็นว่าเป็นคนเอาไปใช้เพราะจำปีมักหยิบของเพื่อน ๆ ไปใช้โดยไม่บอกกล่าวอยู่เสมอ จำปีปฏิเสธว่าเขาไม่ได้เอาไป แต่เพื่อน ๆ ไม่เชื่อ นักเรียนคิดว่าจำปีจะรู้สึกอย่างไร
- ก. เสียใจเพราะไม่ได้เอาไป
 - ข. เฉย ๆ เพราะไม่ได้เอาไปจึงไม่สนใจ
 - . กังวลใจ เพราะกลัวเพื่อน ๆ โกรธ
 - . กลัวเพราะกลัวว่าเพื่อน ๆ จะแจ้งตำรวจจับ
5. ก่อนจะหยิบกล่องดินสอสีของจำลองไปใช้ มานพจะขอยืมก่อนเสมอและเมื่อจำลองอนุญาตแล้วมานพจึงเอาไปใช้ ถ้านักเรียนเป็นจำลองจะรู้สึกอย่างไร
- ก. ดีใจที่เพื่อนมาขอยืม
 - . พอใจที่เพื่อนบอกกล่าวก่อนหยิบไปใช้
 - . ไม่ชอบเพราะยืมแต่เรา ทำไมไม่ไปยืมคนอื่นบ้าง
 - . รำคาญมากเพราะเป็นเพื่อนกันมานานแล้วไม่เห็นจะต้องยืมเลย
6. การหยิบของผู้อื่นมาใช้โดยไม่บอกเจ้าของและเมื่อใช้เสร็จแล้วก็คืนนั้น นักเรียนมีความเห็นอย่างไร
- ก. ไม่ผิดอะไรสามารถทำได้
 - . ไม่ถูกต้องเพราะจะอย่างไรก็ตามต้องให้เจ้าของเขารับรู้ก่อน
 - . ถูกต้องแล้วเพราะไม่ได้คิดจะขโมย
 - . ไม่มีความคิดเห็นเพราะไม่เคยเห็นใครทำแบบนั้น

เฉลยแบบทดสอบวัดความเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรมก่อนลงในชั้นเรียน

เรื่อง "การพูดคุยเสียงดัง"		
ข้อ	ก่อนทำกิจกรรม	หลังทำกิจกรรม
1	ง	ค
2	ข	ข
3	ค	ข
4	ง	ค
5	ง	ก
6	ค	ค

เรื่อง "การตะโกนถาม"		
ข้อ	ก่อนทำกิจกรรม	หลังทำกิจกรรม
1	ก	ค
2	ก	ง
3	ก	ข
4	ค	ค
5	ง	ก
6	ค	ง

เรื่อง "การพูดแทรกนอกเรื่องที่สอน"		
ข้อ	ก่อนทำกิจกรรม	หลังทำกิจกรรม
1	ก	ง
2	ง	ง
3	ค	ก
4	ง	ง
5	ง	ค
6	ง	ง

เรื่อง "การนำของเล่นขึ้นมาเล่น"		
ข้อ	ก่อนทำกิจกรรม	หลังทำกิจกรรม
1	ง	ง
2	ก	ก
3	ค	ข
4	ข	ก
5	ก	ค
6	ก	ข

เรื่อง "การลุกจากที่นั่งเดินไปมา"		
ข้อ	ก่อนทำกิจกรรม	หลังทำกิจกรรม
1	ง	ค
2	ข	ง
3	ข	ค
4	ง	ข
5	ง	ง
6	ง	ง

เรื่อง "หยิบอุปกรณ์การเรียนของเพื่อนไปใช้โดยไม่ได้รับอนุญาต"		
ข้อ	ก่อนทำกิจกรรม	หลังทำกิจกรรม
1	ข	ค
2	ค	ก
3	ง	ข
4	ง	ก
5	ง	ข
6	ก	ข

แบบประเมินชุดกิจกรรมแนะแนว

เพื่อปรับพฤติกรรมก่อนขึ้นเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

คำชี้แจง แบบประเมินชุดกิจกรรมแนะแนว คือแบบประเมินแผนการจัดกิจกรรมแนะแนว มีทั้งหมด 14 กิจกรรม ในแต่ละกิจกรรมสร้างตามนิยามปฏิบัติการ โดยทุกกิจกรรมมีรายละเอียดในแบบประเมินไว้แล้วทั้งหมด 10 ข้อ และมีเกณฑ์ประเมิน 3 อย่างคือ เห็นด้วย ไม่แน่ใจ และไม่เห็นด้วยรวมทั้งมีข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

กิจกรรมที่ชื่อกิจกรรม.....

รายละเอียดในการประเมินชุดกิจกรรมเพื่อปรับพฤติกรรมก่อนขึ้นเรียน

ลำดับ ที่	รายการ	เกณฑ์การประเมิน		
		เห็น ด้วย	ไม่ แน่ ใจ	ไม่ เห็น ด้วย
1.	กิจกรรมสามารถออกแบบได้ตรงตามวัตถุประสงค์			
2.	ใบความรู้ช่วยให้ได้รับความรู้เพิ่มขึ้น			
3.	สื่อและอุปกรณ์ที่ใช้ประกอบกิจกรรมเหมาะสม			
4.	เวลาที่ใช้ในแต่ละกิจกรรมเหมาะสม			
5.	กิจกรรมมีความเหมาะสมกับวัยของผู้ปฏิบัติ			
6.	รูปแบบกิจกรรมที่ใช้เหมาะสมและทำให้เข้าใจได้ง่าย			
7.	ขั้นตอนการจัดกิจกรรมช่วยทำให้เข้าใจได้ง่าย			
8.	กิจกรรมที่จัดน่าสนใจและได้รับความรู้			
9.	การใช้ภาษามีความถูกต้องอ่านง่ายและสื่อความ หมายชัดเจน			
10.	ความรู้จากกิจกรรมสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้			

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

ลงชื่อผู้ประเมิน.....

แบบสังเกตพฤติกรรมก่อน

กวนในชั้นเรียนก่อนทำกิจกรรม

ครั้งที่.....

ชื่อผู้สังเกต

ช่วงเวลา.....

ระยะเวลา.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

นักเรียน คนที่	พฤติกรรมที่ต้องการลด								รวมทั้ง 2 ด้าน (ครั้ง)
	ด้านที่ 1 ทางวาจา			รวมครั้ง	ด้านที่ 2 ทางกาย			รวมครั้ง	
	พูดคุย เสียงดัง	ตะโกน ถาม	พูด แทรก นอก เรื่องที่ สอน		นำของ เล่นชิ้น มาเล่น	ลุกจาก ที่นั่งเดิน ไปมา	หยิบ อุปกรณ์ การเรียน ของเพื่อน โดยไม่ได้ รับอนุญาต		
1									
2									
3									
4									
5									
6									
7									
8									
9									
10									
11									
12									
รวม									

เกณฑ์การบันทึกพฤติกรรม

ถ้าแสดงพฤติกรรมในเวลาที่สังเกตจะบันทึก

1 ซีด : ครั้ง

ถ้าไม่แสดงพฤติกรรมในเวลาที่สังเกตจะบันทึก

0

แบบสังเกตพฤติกรรมก่อน

กวนในชั้นเรียน ระหว่างทำกิจกรรม

ครั้งที่.....

ชื่อผู้สังเกต

ช่วงเวลา.....

ระยะเวลา.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

นักเรียน คนที่	พฤติกรรมที่ต้องการลด								รวมทั้ง 2 ด้าน (ครั้ง)
	ด้านที่ 1 ทางวาจา			รวมครั้ง	ด้านที่ 2 ทางกาย			รวมครั้ง	
	พูดคุย เสียงดัง	ตะโกน ถาม	พูด แทรก นอก เรื่องที่ สอน		นำของ เล่นขึ้น มาเล่น	ลุกจาก ที่นั่งเดิน ไปมา	หยิบ อุปกรณ์ การเรียน ของเพื่อน โดยไม่ได้ รับอนุญาต		
1									
2									
3									
4									
5									
6									
7									
8									
9									
10									
11									
12									
รวม									

เกณฑ์การบันทึกพฤติกรรม

ถ้าแสดงพฤติกรรมในเวลาที่สังเกตจะบันทึก

1 ซีด : ครั้ง

ถ้าไม่แสดงพฤติกรรมในเวลาที่สังเกตจะบันทึก

0

แบบสังเกตพฤติกรรมก่อน

กวนในชั้นเรียน หลังทำกิจกรรม

ครั้งที่.....

ชื่อผู้สังเกต

ช่วงเวลา.....

ระยะเวลา.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

นักเรียน คนที่	พฤติกรรมที่ต้องการลด								รวมทั้ง 2 ด้าน (ครั้ง)
	ด้านที่ 1 ทางวาจา			รวมครั้ง	ด้านที่ 2 ทางกาย			รวมครั้ง	
	พูดคุย เสียงดัง	ตะโกน ถาม	พูด แทรก นอก เรื่องที่ สอน		นำของ เล่นชิ้น มาเล่น	ลุกจาก ที่นั่งเดิน ไปมา	หยิบ อุปกรณ์ การเรียน ของเพื่อน โดยไม่ได้ รับอนุญาต		
1									
2									
3									
4									
5									
6									
7									
8									
9									
10									
11									
12									
รวม									

เกณฑ์การบันทึกพฤติกรรม

ถ้าแสดงพฤติกรรมในเวลาที่สังเกตจะบันทึก

1 ชีด : ครั้ง

ถ้าไม่แสดงพฤติกรรมในเวลาที่สังเกตจะบันทึก

0

**แบบสำรวจความคิดเห็นของนักเรียน ที่มีต่อชุดกิจกรรมแนะแนว
เพื่อปรับพฤติกรรมก่อนวันขึ้นเรียน**

คำชี้แจง แบบสำรวจความคิดเห็นฉบับนี้เป็นแบบสำรวจเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมแนะแนว เพื่อปรับพฤติกรรมก่อนวันขึ้นเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เมื่อนักเรียนได้ร่วมกิจกรรมเสร็จแล้ว ขอให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นโดยการทำเครื่องหมาย X ลงในช่องระดับความคิดเห็นเพื่อนำไปปรับปรุงกิจกรรมได้ดียิ่งขึ้น

คำแนะนำการตอบแบบสำรวจ

เห็นด้วยมากที่สุด	ใส่ช่องเลข	5
เห็นด้วยมาก	ใส่ช่องเลข	4
เห็นด้วยปานกลาง	ใส่ช่องเลข	3
เห็นด้วยน้อย	ใส่ช่องเลข	2
ไม่เห็นด้วย	ใส่ช่องเลข	1

ชื่อกิจกรรม.....

ลำดับ ที่	รายการ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
1.	วัตถุประสงค์ของกิจกรรมเป็นไปตามที่นักเรียนต้องการ					
2.	ใบความรู้ช่วยให้ได้รับความรู้เพิ่มขึ้น					
3.	สื่อและอุปกรณ์ที่ใช้ประกอบกิจกรรมเหมาะสม					
4.	เวลาที่ใช้ในแต่ละกิจกรรมเหมาะสม					
5.	รูปแบบกิจกรรมที่ใช้เหมาะสมและทำให้เข้าใจง่าย					
6.	ขั้นตอนการจัดกิจกรรมช่วยให้เข้าใจได้ง่าย					
7.	กิจกรรมที่จัดให้น่าสนใจและได้รับความรู้					
8.	หลังจากการเข้าร่วมกิจกรรมแล้วทำให้ได้รับความรู้เพิ่มขึ้น					
9.	ความรู้ที่ได้จากการร่วมกิจกรรมสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้					
10.	หลังจากการเข้าร่วมกิจกรรมครั้งนี้ทำให้อยากเรียนด้วยวิธีอื่นอีก					

ขอบคุณที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี

พิทยาภรณ์ พิทยาภรณ์กุล

ภาคผนวก ค

การหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมแนะแนว

การหาประสิทธิภาพแบบทดสอบ

การวิเคราะห์สัมฤทธิ์ผลของชุดกิจกรรมแนะแนว

การรายงานผลการสังเกตพฤติกรรมก่อน-หลังเรียน

ตอนที่ 1 การหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมแนะแนวโดยความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน

ตารางที่ 4.4 ตารางแสดงการหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อปรับพฤติกรรมก่อนลงในชั้นเรียน ตามความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน

ผู้ทรง คุณวุฒิ คนที่	ชุดกิจกรรมแนะแนว														รวม
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	
1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	14
2	0	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	13
3	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	14
4	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	14
5	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	14
IOC	0.8	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0.98

$$\text{หาค่า IOC จากสูตร } IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC คือ ดัชนีความสอดคล้อง

$\sum R$ คือ ผลรวมคะแนนความเห็น

N คือ จำนวนผู้ทรงคุณวุฒิ

ตารางที่ 4.5 แสดงคะแนนแบบทดสอบระหว่างทำชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อปรับพฤติกรรม
ก่อนลงในชั้นเรียน ด้านที่ 1 และ 2 ในการทดสอบแบบเดี่ยว (1 : 1 = 3 คน)

นักเรียนคนที่	แบบทดสอบระหว่างทำชุดกิจกรรมแนะแนว	
	ด้านที่ 1 (ทางวาจา)	ด้านที่ 2 (ทางกาย)
1	13	14
2	13	14
3	16	13
คะแนนรวม	39	41
คะแนนร้อยละเฉลี่ย (E_1)	72.22	75.92

ตารางที่ 4.6 แสดงคะแนนแบบทดสอบระหว่างทำชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อปรับพฤติกรรม
ก่อนลงในชั้นเรียน ด้านที่ 1 และ 2 ในการทดสอบแบบกลุ่ม (1 : 10 = 6 คน)

นักเรียนคนที่	แบบทดสอบระหว่างทำชุดกิจกรรมแนะแนว	
	ด้านที่ 1 (ทางวาจา)	ด้านที่ 2 (ทางกาย)
1	13	11
2	14	13
3	13	15
4	14	15
5	16	16
6	16	15
คะแนนรวม	86	85
คะแนนร้อยละเฉลี่ย (E_1)	79.63	78.71

ตารางที่ 4.7 แสดงคะแนนแบบทดสอบระหว่างทำชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อปรับพฤติกรรม
ก่อนลงในชั้นเรียน ด้านที่ 1 และ 2 ในการทดสอบแบบภาคสนาม
(1 : 100 = 12 คน)

นักเรียนคนที่	แบบทดสอบระหว่างทำชุดกิจกรรมแนะแนว	
	ด้านที่ 1 (ทางวาจา)	ด้านที่ 2 (ทางกาย)
1	14	12
2	14	11
3	14	16
4	16	15
5	15	13
6	11	14
7	15	15
8	14	15
9	13	16
10	16	16
11	15	15
12	17	15
คะแนนรวม	174	173
คะแนนร้อยละเฉลี่ย (E_1)	80.56	80.09

ตารางที่ 4.8 แสดงคะแนนแบบทดสอบหลังทำชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อปรับพฤติกรรม
ก่อนลงในชั้นเรียน ด้านที่ 1 และ 2 ในการทดสอบแบบเดี่ยว (1 : 1 = 3 คน)

นักเรียนคนที่	แบบทดสอบหลังทำชุดกิจกรรมแนะแนว	
	ด้านที่ 1 (ทางวาจา)	ด้านที่ 2 (ทางกาย)
1	11	11
2	11	12
3	12	11
คะแนนรวม	34	34
คะแนนร้อยละเฉลี่ย (E_2)	75.55	75.55

ตารางที่ 4.9 แสดงคะแนนแบบทดสอบหลังทำชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อปรับพฤติกรรม
ก่อนลงในชั้นเรียน ด้านที่ 1 และ 2 ในการทดสอบแบบกลุ่ม (1 : 10 = 6 คน)

นักเรียนคนที่	แบบทดสอบหลังทำชุดกิจกรรมแนะแนว	
	ด้านที่ 1 (ทางวาจา)	ด้านที่ 2 (ทางกาย)
1	11	12
2	12	10
3	11	13
4	12	11
5	12	13
6	13	13
คะแนนรวม	71	72
คะแนนร้อยละเฉลี่ย (E_2)	78.89	80.00

ตารางที่ 4.10 แสดงคะแนนแบบทดสอบหลังทำชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อปรับพฤติกรรมก่อน
 ในชั้นเรียน ด้านที่ 1 และ 2 ในการทดสอบแบบภาคสนาม (1 : 100 = 12 คน)

นักเรียนคนที่	แบบทดสอบหลังทำชุดกิจกรรมแนะแนว	
	ด้านที่ 1 (ทางวาจา)	ด้านที่ 2 (ทางกาย)
1	11	11
2	11	13
3	11	12
4	11	10
5	12	12
6	10	11
7	13	12
8	12	12
9	13	12
10	13	13
11	13	14
12	14	13
คะแนนรวม	144	145
คะแนนร้อยละเฉลี่ย (E_2)	80.00	80.56

ตารางที่ 4.11 แสดงค่าความยากง่าย (P) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบ (30 ข้อ)

ข้อที่	P_H	P_L	P	R
1	22	17	0.78	0.20
2	24	16	0.80	0.32
3	14	7	0.42	0.28
4	24	15	0.78	0.36
5	20	10	0.60	0.40
6	23	14	0.74	0.36
7	21	11	0.64	0.40
8	19	8	0.54	0.44
9	24	10	0.68	0.56
10	25	15	0.80	0.40
11	17	11	0.56	0.24
12	17	6	0.46	0.44
13	22	11	0.66	0.44
14	13	7	0.40	0.24
15	21	9	0.60	0.48
16	6	2	0.16	0.16
17	16	4	0.40	0.48
18	14	5	0.38	0.36
19	21	15	0.72	0.24
20	15	9	0.48	0.24
21	19	4	0.46	0.60
22	24	10	0.68	0.56
23	25	15	0.80	0.40
24	16	10	0.52	0.24
25	21	12	0.66	0.36
26	24	8	0.64	0.64
27	23	16	0.78	0.28
28	18	11	0.58	0.28
29	21	6	0.54	0.60
30	22	11	0.66	0.44

ตาราง 4.12 แสดงการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น (r_{tt}) ของแบบทดสอบวัดความก้าวหน้าทางการเรียน

ข้อที่	P	Q	Pq
1	0.78	0.22	0.17
2	0.80	0.20	0.16
3	0.42	0.58	0.24
4	0.78	0.22	0.17
5	0.60	0.40	0.24
6	0.74	0.26	0.19
7	0.64	0.36	0.23
8	0.54	0.46	0.25
9	0.68	0.32	0.22
10	0.80	0.20	0.16
11	0.56	0.44	0.25
12	0.46	0.54	0.25
13	0.66	0.34	0.22
14	0.40	0.60	0.24
15	0.60	0.40	0.24
16	0.16	0.84	0.13
17	0.40	0.60	0.24
18	0.38	0.62	0.24
19	0.72	0.28	0.20
20	0.48	0.52	0.25
21	0.46	0.54	0.25
22	0.68	0.32	0.22
23	0.80	0.20	0.16
24	0.52	0.48	0.25
25	0.66	0.34	0.22
26	0.64	0.36	0.23
27	0.78	0.22	0.17
28	0.58	0.42	0.24
29	0.54	0.46	0.34
30	0.66	0.34	0.22
K=30			ΣPq 6.50

ตาราง 4.13 แสดงค่าคะแนนเฉลี่ยของนักเรียน กำลังสอง

นักเรียนคนที่	คะแนน (\bar{X})	X^2
1	18	324
2	24	576
3	8	64
4	17	289
5	25	625
6	8	64
7	23	529
8	15	225
9	19	361
10	23	529
11	25	625
12	15	225
13	20	400
14	14	196
15	23	529
16	15	225
17	25	625
18	24	576
19	24	576
20	24	576
21	21	441
22	13	169
23	23	529
24	23	529
25	15	225
26	21	441
27	18	324
28	18	324
29	24	576
30	23	529

ตาราง 4.13 (ต่อ)

นักเรียนคนที่	คะแนน (\bar{X})	X^2
31	14	196
32	23	529
33	14	196
34	8	64
35	23	529
36	16	256
37	8	64
38	12	144
39	14	196
40	12	144
41	14	196
42	23	529
43	6	36
44	12	144
45	9	81
46	12	144
47	29	841
48	19	361
49	21	441
50	19	361
N=50	896	17,678

การวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

$$\begin{aligned}
 S^2 &= \frac{n\sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)} \\
 &= \frac{50(17,678) - (896)^2}{50(50-1)} \\
 &= \frac{883,900 - 802,816}{2,450} \\
 &= 81,084 \\
 &= \frac{2,450}{2,450} \\
 &= 33.10
 \end{aligned}$$

จะเห็นได้ว่าค่าความแปรปรวนของคะแนนทั้งหมดมีค่า 33.10 ดังนั้นสามารถหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบของชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อปรับพฤติกรรมก่อนท้ั้งฉบับได้ดังนี้

$$\begin{aligned}
 r_{tt} &= \frac{30}{30-1} \left[\frac{-6.5}{33.10} \right] \\
 &= \frac{30}{29} \left[1 - 0.20 \right] \\
 &= 1.03 (0.80) \\
 &= 0.82
 \end{aligned}$$

ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ 0.82

ตารางที่ 4.14 แสดงคะแนนก่อนทำกิจกรรมและหลังทำกิจกรรมด้านที่ 1 ทางวาจา สำหรับทดสอบ
ประสิทธิภาพแบบภาคสนาม (1 : 100)

คนที่	คะแนนก่อนทำกิจกรรม (\bar{X})	คะแนนหลังทำกิจกรรม (Y)	D (Y- \bar{X})	D ² (Y-X) ²
1	3	11	8	64
2	4	11	7	49
3	5	11	6	36
4	7	11	4	16
5	7	12	5	25
6	3	10	7	49
7	4	13	9	81
8	6	12	6	36
9	6	13	7	49
10	9	13	4	16
11	9	13	7	49
12	10	14	4	16
N = 12	$\bar{X} = 70$	Y = 144	$\Sigma D = 74$	$\Sigma D^2 = 486$

จากตาราง 4.14 พบว่าคะแนนหลังใช้ชุดกิจกรรมแนวสูงสูงกว่าคะแนนก่อนใช้และนำมาหาค่า
t-test ได้ผลดังนี้

$$\begin{aligned}
 \text{สูตร } t &= \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N \sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}} \\
 &= \frac{74}{\sqrt{\frac{12(486) - (74)^2}{12-1}}} \\
 &= \frac{74}{\sqrt{\frac{5,832 - 5,476}{11}}} \\
 &= \frac{74}{\sqrt{32.36}} \\
 &= \frac{74}{5.69} \\
 t &= 13.01
 \end{aligned}$$

ตารางที่ 4.15 แสดงคะแนนก่อนทำกิจกรรมและหลังทำกิจกรรมด้านที่ 2 ทางกาย สำหรับทดสอบ
ประสิทธิภาพแบบภาคสนาม (1 : 100)

คนที่	คะแนนก่อนทำกิจกรรม (\bar{X})	คะแนนหลังทำกิจกรรม (Y)	D (Y- \bar{X})	D ² (Y-X) ²
1	3	11	8	64
2	3	13	10	100
3	4	12	8	64
4	3	10	7	49
5	3	12	9	81
6	7	11	4	16
7	7	12	5	25
8	6	12	6	36
9	7	12	5	25
10	5	13	8	64
11	9	14	5	25
12	13	13	0	0
N = 12	$\bar{X} = 70$	Y = 145	$\Sigma D = 75$	$\Sigma D^2 = 549$

จากตารางที่ 4.15 พบว่าคะแนนหลังใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวสูงกว่าก่อนใช้ และนำมาหาค่า t-test ได้ผลดังนี้

$$\begin{aligned}
 \text{สูตร } t &= \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N\sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}} \\
 &= \frac{75}{\sqrt{\frac{12(549) - 5,625}{12-1}}} \\
 &= \frac{75}{\sqrt{\frac{6,588 - 5,625}{11}}} \\
 &= \frac{75}{\sqrt{87.55}} \\
 &= \frac{75}{9.36} \\
 t &= 8.01
 \end{aligned}$$

แบบสังเกตพฤติกรรมก่อนลงในชั้นเรียนก่อนการทดลอง

ครั้งที่ 1ชื่อผู้สังเกต ผู้สังเกตอิสระ คนที่ 1ช่วงเวลา 10.00-10.30ระยะเวลา 15 ช่วง ๆ ละ 2 นาที

วันที่.....เดือน.....□.

□.....

นักเรียน คนที่	พฤติกรรมที่ต้องการลด								รวมทั้ง 2 ด้าน (ครั้ง)
	ด้านที่ 1 ทางวาจา			รวมครั้ง	ด้านที่ 2 ทางกาย			รวมครั้ง	
	พูดคุย เสียงดัง	ตะโกน ถาม	พูดแทรก นอกเรื่อง ที่สอน		นำของ เล่นขึ้นมา	ลุกจากที่ นั่งเดินไป มา	หยิบ อุปกรณ์การ เรียนของ เพื่อนโดย ไม่ได้ขออนุญาต		
1	5	3	3	11	3	4	6	13	24
2	4	3	2	9	2	3	4	9	18
3	6	2	3	11	4	5	5	14	25
4	4	2	3	9	4	6	4	14	23
5	5	4	4	13	2	4	3	9	22
6	4	3	5	12	3	5	3	11	23
7	6	4	4	14	3	3	4	10	24
8	5	2	4	11	4	4	5	13	24
9	4	3	2	9	3	3	4	10	19
10	7	2	2	11	4	5	3	12	23
11	4	3	3	10	3	3	6	12	22
12	4	4	3	11	4	4	5	13	24
รวม	58	35	38	131	39	49	52	140	271

เกณฑ์การบันทึกพฤติกรรม

ถ้าแสดงพฤติกรรมในเวลาที่สังเกตจะบันทึก 1 ข้อ : ครั้ง

ถ้าไม่แสดงพฤติกรรมในเวลาที่สังเกตจะบันทึก 0

แบบสังเกตพฤติกรรมก่อนลงในชั้นเรียน ระหว่างการทดลอง

ครั้งที่ 2ชื่อผู้สังเกต ผู้สังเกตอิสระ คนที่ 1ช่วงเวลา 10.00-10.30ระยะเวลา 15 ช่วง ๆ ละ 2 นาที

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

นักเรียน คนที่	พฤติกรรมที่ต้องการลด							รวมทั้ง 2 ด้าน (ครั้ง)	
	ด้านที่ 1 ทางวาจา			รวมครั้ง	ด้านที่ 2 ทางกาย				รวมครั้ง
	พูดคุย เสียงดัง	ตะโกน ถาม	พูด แทรก นอก เรื่องที่ สอน		นำของ เล่นขึ้น มาเล่น	ลุกจาก ที่นั่งเดิน ไปมา	หยิบ อุปกรณ์ การเรียน ของเพื่อน โดยไม่ได้ รับอนุญาต		
1	2	0	1	3	2	4	5	11	14
2	1	0	1	2	2	3	4	9	11
3	1	0	1	2	3	4	5	12	14
4	1	0	0	1	3	5	3	11	12
5	0	0	1	1	2	4	3	9	10
6	0	0	0	0	2	4	4	10	10
7	1	0	0	1	3	3	3	9	10
8	1	0	1	2	4	3	4	11	13
9	1	0	0	1	2	3	4	9	10
10	1	0	1	2	3	3	4	10	12
11	0	0	0	0	3	3	3	9	9
12	0	0	0	0	3	4	4	11	11
รวม	9	0	6	15	32	43	46	121	136

เกณฑ์การบันทึกพฤติกรรม

ถ้าแสดงพฤติกรรมในเวลาที่สังเกตจะบันทึก 1 ข้อ : ครั้ง

ถ้าไม่แสดงพฤติกรรมในเวลาที่สังเกตจะบันทึก 0

แบบสังเกตพฤติกรรมก่อนวันในชั้นเรียน หลังการทดลอง

ครั้งที่ 3ชื่อผู้สังเกต ผู้สังเกตอิสระ คนที่ 1ช่วงเวลา 10.00-10.30ระยะเวลา 15 ช่วง ๆ ละ 2 นาที

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

นักเรียน คนที่	พฤติกรรมที่ต้องการลด								รวมทั้ง 2 ด้าน (ครั้ง)	
	ด้านที่ 1 ทางวาจา				รวมครั้ง	ด้านที่ 2 ทางกาย				รวมครั้ง
	พูดคุย เสียงดัง	ตะโกน ถาม	พูด แทรก นอก เรื่อง ที่ สอน	นำของ เล่น ขึ้นมา เล่น		ลุกจาก ที่นั่ง เดิน ไปมา	หยิบ อุปกรณ์ การเรียน ของ เพื่อน โดย ไม่ได้ ขออนุญาต			
1	1	0	1	2	1	1	1	3	5	
2	1	0	1	2	1	1	0	2	4	
3	1	0	1	2	0	1	0	1	3	
4	1	0	1	2	0	0	0	0	2	
5	1	0	0	1	0	1	0	1	2	
6	1	0	1	2	0	0	0	0	2	
7	1	0	0	1	0	0	0	0	1	
8	1	0	0	1	0	0	1	1	2	
9	1	0	0	1	0	0	1	1	2	
10	1	0	1	2	0	1	0	1	3	
11	1	0	0	1	0	0	0	0	1	
12	0	0	0	0	0	0	1	1	1	
รวม	11	0	6	17	2	5	4	11	28	

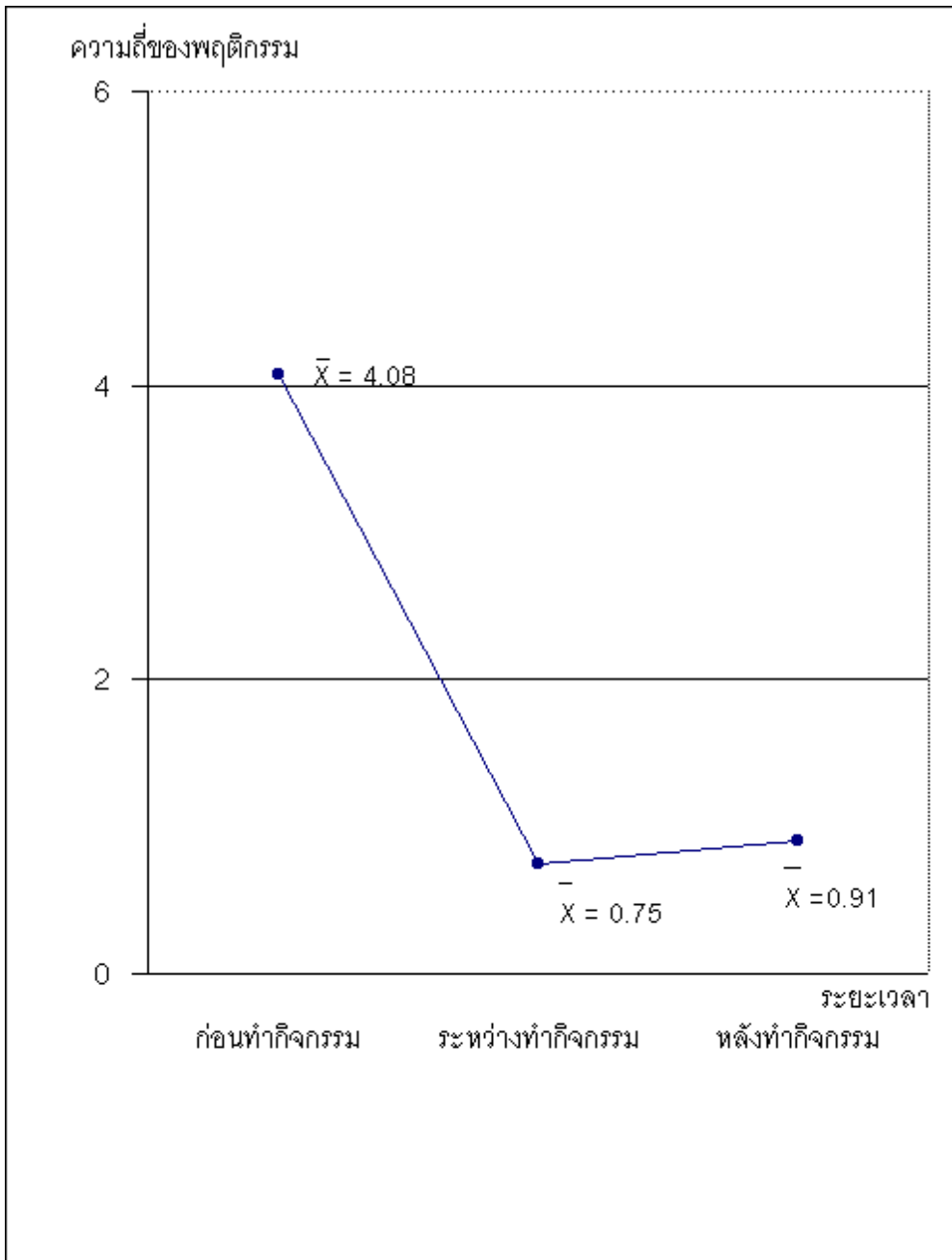
เกณฑ์การบันทึกพฤติกรรม

ถ้าแสดงพฤติกรรมในเวลาที่สังเกตจะบันทึก

1 ข้อ : ครั้ง

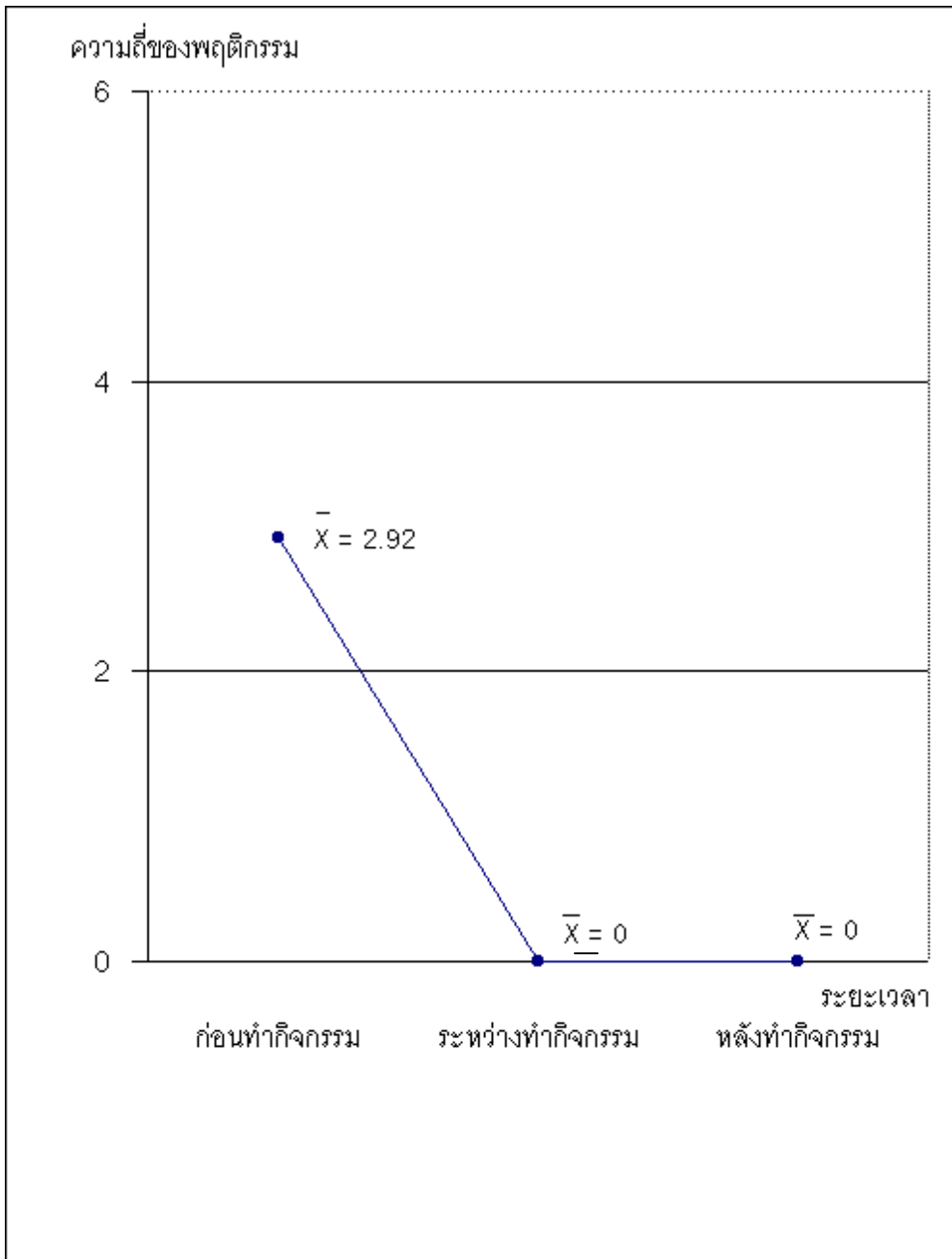
ถ้าไม่แสดงพฤติกรรมในเวลาที่สังเกตจะบันทึก

0

_____ ความถี่ของพฤติกรรมก่อนลงในชั้นเรียน (การพูดคุยเสียงดัง)

ภาพที่ 4.3 ความถี่ของพฤติกรรมก่อนลงในชั้นเรียน (การพูดคุยเสียงดัง) ของนักเรียน จำนวน 12 คน ซึ่งแสดงเป็นภาพรวม ในระยะก่อนทำกิจกรรม ระหว่างทำกิจกรรม และหลังทำกิจกรรม

_____ ความถี่ของพฤติกรรมก่อนจนในชั้นเรียน (ตะโกนถาม)

ภาพที่ 4.4 ความถี่ของพฤติกรรมก่อนจนในชั้นเรียน (ตะโกนถาม) ของนักเรียน จำนวน 12 คน ซึ่งแสดงเป็นภาพรวม ในระยะก่อนทำกิจกรรม ระหว่างทำกิจกรรม และหลังทำกิจกรรม

_____ ความถี่ของพฤติกรรมก่อนในชั้นเรียน (พูดแทรกนอกเรื่องที่สอน)

ภาพที่ 4.5 ความถี่ของพฤติกรรมก่อนในชั้นเรียน (พูดแทรกนอกเรื่องที่สอน) ของนักเรียน จำนวน 12 คน ซึ่งแสดงเป็นภาพรวม ในระยะก่อนทำกิจกรรม ระหว่างทำกิจกรรม และหลังทำกิจกรรม

_____ ความถี่ของพฤติกรรมก่อนในชั้นเรียน (นำของเล่นขึ้นมาเล่น)

ภาพที่ 4.6 ความถี่ของพฤติกรรมก่อนในชั้นเรียน (นำของเล่นขึ้นมาเล่น) ของนักเรียน จำนวน 12 คน ซึ่งแสดงเป็นภาพรวม ในระยะก่อนทำกิจกรรม ระหว่างทำกิจกรรม และหลังทำกิจกรรม

_____ ความถี่ของพฤติกรรม ก่อทวนในชั้นเรียน (ดูจากที่นั่งเดิน
ไปมา)

ภาพที่ 4.7 ความถี่ของพฤติกรรมก่อกวนในชั้นเรียน (ดูจากที่นั่งเดินไปมา)
ของนักเรียน จำนวน 12 คน ซึ่งแสดงเป็นภาพรวม ในระยะก่อนทำกิจกรรม ระหว่างทำกิจกรรม
และหลังทำกิจกรรม

_____ ความถี่ของพฤติกรรมก่อกวนในชั้นเรียน (หยิบคุปกรณการเรียน
ของเพื่อนโดยไม่ได้รับอนุญาต)

ภาพที่ 4.8 ความถี่ของพฤติกรรมก่อกวนในชั้นเรียน (หยิบคุปกรณการเรียน
ของเพื่อนโดยไม่ได้รับอนุญาต) ของนักเรียน จำนวน 12 คน ซึ่งแสดงเป็นภาพรวม
ในระยะก่อนทำกิจกรรม ระหว่างทำกิจกรรม และหลังทำกิจกรรม

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	นางพิทยาภรณ์ พิทยาธรรกุล
วัน เดือน ปีเกิด	1 ตุลาคม 2507
สถานที่เกิด	สมุทรปราการ
ประวัติการศึกษา	ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (การบัญชี) วิทยาลัยพาณิชยการเซตุน กรุงเทพมหานคร บริหารธุรกิจบัณฑิต (การจัดการทั่วไป) มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช นนทบุรี ครุศาสตรบัณฑิต (จิตวิทยาและการแนะแนว) สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา กรุงเทพมหานคร
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนนาหลวง สำนักงานเขตทุ่งครุ กรุงเทพมหานคร
ตำแหน่ง	อาจารย์ 2 ระดับ 7
สถานที่ติดต่อ	432/834 หมู่ 1 ซอยประชาอุทิศ 79 ถนนประชาอุทิศ แขวงทุ่งครุ เขตทุ่งครุ กรุงเทพมหานคร 10140

2

1

$$1E = \frac{\frac{x}{N}}{A} \times 100$$

$$= \frac{\frac{39}{3}}{18} \times 100 = 72.22$$

$$N = 3, A = 18$$

$$2E = \frac{\frac{f}{N}}{B} \times 100$$

$$= \frac{\frac{34}{3}}{15} \times 100 = 75.55$$

$$N = 3, B = 15$$

$$= 72.22/75.55$$

1

$$1E = \frac{\frac{x}{N}}{A} \times 100$$

$$= \frac{\frac{86}{6}}{18} \times 100 = 79.63$$

$$\text{à } N = 6, A = 18$$

$$\begin{aligned}
 {}_2E &= \frac{\frac{f}{N}}{B} \times 100 \\
 &= \frac{\frac{11}{6}}{15} \times 100 = 78.89 \\
 N &= 6, B = 15 \\
 &= 79.63/78.89
 \end{aligned}$$

(1:100 = 12)

$$\begin{aligned}
 1 \\
 {}_1E &= \frac{\frac{x}{N}}{A} \times 100 \\
 &= \frac{\frac{174}{12}}{18} \times 100 = 80.56 \\
 \text{a) } N &= 12, A = 18
 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned}
 {}_2E &= \frac{\frac{f}{N}}{B} \times 100 \\
 &= \frac{\frac{144}{12}}{15} \times 100 = 80.00 \\
 N &= 12, B = 15 \\
 &= 80.56/80.00
 \end{aligned}$$

(1:1=3)

2

$$1^{\text{E}} = \frac{\frac{x}{N}}{A} \times 100$$

$$= \frac{\frac{41}{3}}{18} \times 100 = 75.93$$

à N = 3, A = 18

$$2^{\text{E}} = \frac{\frac{f}{N}}{B} \times 100$$

$$= \frac{\frac{34}{3}}{15} \times 100 = 75.55$$

N = 3, B = 15

$$= 75.93/75.55$$

(1:10=6)

2

$$1^{\text{E}} = \frac{\frac{x}{N}}{A} \times 100$$

$$= \frac{\frac{85}{6}}{18} \times 100 = 78.71$$

à N = 6, A = 18

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	นางพิทยาภรณ์ พิทยาธรรกุล
วัน เดือน ปีเกิด	1 ตุลาคม 2507
สถานที่เกิด	สมุทรปราการ
ประวัติการศึกษา	ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (การบัญชี) วิทยาลัยพาณิชยการเซนต์พณ กรุงเทพมหานคร บริหารธุรกิจบัณฑิต (การจัดการทั่วไป) มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช นนทบุรี ครุศาสตรบัณฑิต (จิตวิทยาและการแนะแนว) สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา กรุงเทพมหานคร
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนนาหลวง สำนักงานเขตทุ่งครุ กรุงเทพมหานคร
ตำแหน่ง	อาจารย์ 2 ระดับ 7
สถานที่ติดต่อ	432/834 หมู่ 1 ซอยประชาอุทิศ 79 ถนนประชาอุทิศ แขวงทุ่งครุ เขตทุ่งครุ กรุงเทพมหานคร 10140